

خهونه‌کانی بلوژستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روژشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رتووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د سه‌یب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

خهونه كانی بلوژستان

رۆمان

نُهحمه دی مهلا

ناوی کتیب: خهونه كانی بلوژستان - رۆمان
نووسینی: نُهحمه دی مهلا
بلاو کراوهی ئاراس - ژماره: ۳۰۵
دهرهینانی هونه ری: به دران نُهحمه د حه بیب
به رگ: ئاراس نُه کره م
پیت لیدان: کارزان ئاوره حمان + عه زیز عه بدو الخالیق
هه له گری: دلشاد مسسته فا + هه ندرین شیرزاد
هه له گری سه ر کۆمپیوتهر: عه زیز عه بدو الخالیق
سه ر په رشتیاری کاری چاپخانه: ئاوره حمانی حاجی مه محمود
چاپی یه که م، هه ولیتر - ۲۰۰۴
له کتیبخانه ی به رپوه به رایه تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۷) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه تی

دهبیتته گوند و لاتهریک بهرامبهر به پیشکته و تنه کانی ئیسپانیا ههنگاوی پیره میردانه دههاویتی. به شارستانیه تیک دهکات کهلی تمهن، ههتاوه پر وزه کهی ورده ورده قووت دات. خه لکه کهی نارازین لهم ناوابونه، بهلام بی دهسه لاتانهش سهیری ناوابونی خویان دهکن.

من و پالوما دابهزین و به گهرمی تهوقه له گهل خه زورم کرد و پاشان سندووقه کهم کرده و هه جاناکانم داگرت و پالوما له گهل باوکی جی هیشته و چووم ئوتومبیله که پارک کهم. کاتیک گه رامه وه، ههردووکیان چاوهروانیان دهکردم و پیکه وهش قسه یان دهکرد، باوکی سهیریکی پالوما ی کرد و به زهوقه وه وتی:

- دهتهوی سهر له نهکت بدهین، نه گهر حهز ده کهی بابریین، ئوتومبیله که شم له جادهی مایور راگرتوه.

ئه ویش به کسه رهلامی دایه وه:

- باشه، زور باشه، با سهر له نه بدهین و سهیریکی منیشی کرد.

- بو نا! منیش حهز ده کهم بیم له گهلتن.

«نه نه»، واته دایکی خه زورم، ته مهنی ۹۳ سال بو، بهک دوو سال ده بو له پی کهوتبو و له سهر کورسیبه کی پیچکدار دایانابوو و له «خانهی پیران» ده ژیا. سهره رای ته مهنی، چاوه کانی هیشته زیت بوون و زاکیره شی ته واو له کارا بو.

سواری ئوتومبیله که بووین و دوا ی ده دهقه گهیشتهینه شوینیک به ئاسته م له دهره وهی ئهلمه دین بوو، کهوتبووه به شی سهره وه و له قه دپالی ته پۆلکه یهک خانویه کی سی نهوم بهرزبووه وه. له سیمای دهره کیدا شوینیکی پاک و ته میز بوو. له دهرگای حهوشه نزیک بووینه وه، چاومان به دوو راهیبه کهوت، جلو بهرگی سپییان له بهر بوو، کاتیک خه زورمیان بیینی و زهرده خه نه یان بو کردین و به کسه ریش زانیان بوچی هاتووین.

هه ندیک له سالونه که راهه ستاین و پاشان ورده ورده به رهو قاوشه که به ناسپایی ههنگاومان دهن. شوینیکی سه غله تکهر و منیش له شوینی وا دلم دهگوشری و فزولییانهش سهیری راست و چه پم ده کرد؛ هه موو دهرگان داخرا بوون. پیره میرد و پیره ژن، تاک تاک، یا دوو دوو، به ناسپایی مهرگه وه به ته نیشتمانا ههنگاویان دهن. وه کو ئه وهی سیبه ری بهرجه سته ی مهرگ ببینم.

وه کو زور شه مهی دیکه، من و هاوسه ره کهم - پالوما - بریارمان دا بچینه «ئهلمه دین»: شارۆچکه یه که ههر سه د کیلومه تریک له «میگیتلورا» وه دووره، مه بهست له و گونده یه که ته نها ههر سالیکه لیبی ده ژین. دهووبه ری سه عات یانزه و نیوی به یانی سواری ئوتومبیل بووین و له سه ره خو جاده ی «ئهلمه دین» مان وهرگرت، جاده یه کی چۆل و هۆل ههر له جاده کانی «فارویست» دهکات. دهووبه ری سه عات یه کی پاش نیوه پۆ گهیشتهینه جی و له بهر دهرگاکه باوکی چاوه رپتی ده کردین؛ خو ی گۆری بوو، چاکه ت و پانتولیکی به هارانه ی له بهر کردبوو، به که یف دیار بوو. جاناکانمان داگرت و ئوتومبیله که مان له پشتی مالیانه وه راگرت.

برینی ئه و سه د کیلومه تره به سه عات و چاره کی ته واو ده بیت، به ناو دار زهیتوون و کیلگه کانا تیده په رین، له هه ندی شوین گلیکی سوور و چه ند دار به روویه ک سروشتی لای خو مانی له لا ده بوو ژانده وه، کاسیتیکمان خسته سهر ته سجیله که و هه ندی نه برد گهیشتهینه ئه و په ر ده قهری «لا مانچا»: واته شارۆچکه ی «ئهلمه دین»، ره چه له کی ئه م ناوهش عاره بییه، واته «ئهلمه دان»، کاتی خو ی جیوه یان له ژیر خاک دهره ی ناوه. کاتیکیش سهیری کلپسا و کۆشکه قووته عاره بییه کهی ده کهین، هه ست به وه ده کهین که ئه م شارۆچکه یه ته مه نی زپیری خو ی هه بووه، له سه رده میکدا، پاچکه ی گالیسکه کانی فینیقی و رۆمان و پاشانیش عاره بی ئه ندله لوس ئه م خاکیان پیشیل کردوه. سهره رای ئه وه ی گوندیکی لاتهریک و دوورده سته، وه کو هه موو ئیسپانیه یه کان، دانیشته وانی ئهلمه دین زور شانازی به گونده کهی خو یانه وه ده کن و سروودی نیشته یمانی تایبه تیشیان دارشته وه و له مونا سه بات و بۆنه ئایینی و نیشته یمانیه کان گروپی کۆراله که یان چاکه ت و پانتوله قاوه بییه کانیان دهره هین که له بهر ئوتوو کردنی زور بریقه ده ده نه وه و به ده نگی بهرز ئه م سرووده و گۆرانی دیکه ش دووپات و ده پات ده که نه وه.

«ئهلمه دین» کهوتته سهر سیکوچکه ی سی هه ریم: «ئیکستراره دوورا»، «کاستییا لمانچا» و «ولاتی ئه ندله لوس». سهره رای سه رده می زپیری، ئه م شارۆچکه یه ورده ورده

ئىمەش وەكو ئەوان، ھىدى ھىدى ھىنگاومان دەنا، وەكو ئەوھى نەبادا ھىمىنيان لى تىك بدەين. دواى چەند ھىنگاوتىك دەرگاىەكم بىنى تۆزىك كرابوۋە، ھەلوئىستەىەكم كرد و ئەوانىش بەھىنگاوى تەنك بەرەو قوولايى قاوشەكە دەرۆىشتن. لە شەقى دەرگاگەوھ سەبرى ژوورەوھم كرد، كەللەى پىرەمىردىكم بىنى، قژ بژ و رىشىكى درىزش تا سەر سىنگى شۆرپوۋەوھ و لەسەر كورسىيەك دانىشتبوو و خەرىكى نووسىن بوو. لەبەردەم دەرگاگە ھەلوئىستەىەكم كرد و پالۆما و باوكىشى لەسەرخۆ بەرەو ژوورى «نە» دەرۆىشتن. كەمىك لە دەرگاگە نرىك بوومەوھ و بەئاستەم دەرگاگەم كردهوھ و پىرەمىردەكە سەرىكى ھەلپرى و دوو چاوى سەوز، وەكو دوو بەردى ژىر كانىاوتىكى فىنك و سازگار تىم پروانىن.

لەخۆم پرسى «خودايە دەبى لە كوئى ئەم روخسارەم بىنىبى؟» وەكو ئەوھى ئەم روخسارە لە قوولايى زاكىرەمەوھ چەقەرە بكات، ئاشنا، لە ھەمان كاتىشدا نامۆ. بەبى ئەوھى فەرمووم لى بكات لە دەرگاگەى نرىك بوومەوھ و پاشان بەئامازەىەكى دەستى فەرمووى لى كردم و زەردەخەنەىەكىش لەسەر لىوھكانى ترووكا.

- رۆژ باش.

- رۆژ باش.

- نامەوى كات لى بگرم، دەبىنم خەرىكى نووسىنى.

- دەمىكە خەرىكم ياداشتەكانم دەنووسمەوھ. تا ئىستا ھەوت سەد لاپەردەم نووسىوھ، گەىشتوومەتە ئەو شۆىنەى كە سەرەتاي ھەفتاكان بوو چوومە سويسرا.

لە دلى خۆم وتم «سويسرا» و ئەم پىرەمىردە و ئەم خانەى پىرانە! ھەندەى دىكە فزوولى كردم.

- جەنابت لە سويسرا بووىتە.

- سەرەتا لە فەرەنسا بووم، سەرەتا... مەبەستم دواى شەرى ناوخۆى ئىسپانىيە، دواى ئەوھى جەنەرال فرانكو شەرەكەى بردەوھ و ئىمەى «كۆمارىيەكان» زۆرىمان تووشى راوانان و ھەندىكمان بەرەو تاراوگە ھەلاتىن و ھەندىكمان وەكو دەسبەسەر لە ئىسپانىا ماىنەوھ. فرانكو... واتە چل سالى بەدبەختى و كوئىرەوھرى و... چى بلتىم... مەگەر رۆژىك ئەم ياداشتەنە بوخۆنىتەوھ.

بىرەم دا بگەرئىمەوھ تا مەرگى خۆم ئامادە كەم. ھىوادارم پىش ئەوھى بشمرم ئەم ياداشتەنەم تەواو كەردى. ئەگەرىش نا، ئەوھ بەلایەنى كەم لەسەر خاكى خۆم دەمرم، ئەمەش تەنەا نىازمە و دەمىكىشە بەم خەيالەوھ دەژىم. مەبەست لە گەرئەوھم تەنەا ئەوھ بوو، ھەزم نەكرد گۆرەكەم لە بەستەلەكە بىت، لىرە ھەر نەبىت ھەتاو گۆرەكەم گەرم دەكاتەوھ. مە بەرەچەلەك خەلكى ئەلمەدەين نىم، خەلكى «چىون»م، خۆ دەزانى «چىون» تەنەا ھەر پىنچ كىلۆمەتر لىرەوھ دوورە، بەلام كاتى لە «چىون» لەداىك دەبىن، ھەلبەتە خەلكى «چىون» نىن. لەم ناوھ كەسم نەماوھ، خوشكىكم ھەىە لە مەدرىد و ئەوئىش ھاوتەمەنم، بەھەققەت تەنەا ھەر سالى دوو سال لەمن بچووكترە و سالى دووجار سەرم لى دەدات. بەلام... ئەو كورسىيە پراكىشن و فەرموون دانىشن.

كورسىيەكى قاوھى لە تەنىشت پەنجەرەكە دانرابوو، رامكىشا و لە تەنىشتى دانىشتەم، ھەزى دەكرد برىك لەو بەسەرھاتانەى خۆىم بۆ بگىرئىتەوھ.

- كە شەرى ناوخۆ دەستى پىكرد جەنابتان تەمەنتان چەند دەبوو؟

زۆر بىرى نەكردەوھ و يەكسەر وەلامى دامەوھ:

- تەمەنم ھەقدە ھەژدە سالان دەبوو، وەكو زۆرىەى دانىشتوانى ئەم ناوچەىە، ئىمە سەر بەكۆمارىيەكان بووىن...

ھاوتەرىب لەگەل ئەو پىرەمىردە بىرم بۆ ئەو رۆژە باراناووىيە دەچوو كە ھەستم دەكرد وەك فىرارىكى بى ئامانچ تەواو بىزار بووبووم؛ بەسستى بىرم دەكردەوھ و نەمدەزانى چى بكەم. ئىشتىھام بۆ شت نەدەچوو، ھەزم دەكرد كات سەرەوژىر غل بىتەوھ، بەلام نەمدەزانى لە كوئى پىتووست دەكات مىلەكەى راوہستى، يا لە كوئى مەىن! ھىشتا دەستم بۆ كتىبىك نەبردبوو، فىكرەىەكى دىكە داگىرى دەكردم و نە كتىبەكەم دەخۆتىندەوھ نە فىكرەكەش شتىكى لىوھ دەسگىر دەبوو بۆ ئەوھى بىتە پىرۆزەىەك، ھەر نەبى بىتە شتىك و خۆمى پىوھ خەرىك كەم. چ شتىك لەم بىست سالىە رووى نەدا! لەشم جىى گشت ئەو توئزانەى تىبا نەدەبووھ، توئزى كات و شوئىن بوون، يەك لەسەر ئەوى تر كەلەكەى دەبەست، بارستايىان زىادى دەكرد و سەغلەتى دەكردم. ھەزم دەكرد لەش سووك بىم، ئەم بىكارىيە و دەسبەتالىيە نەمكروئى. ھەزم دەكرد پىاسە بكەم ھەموو شتەكان فەرامۆش

که‌م، بیر له شینایی ناسمان بکه‌مه‌وه، سه‌یری ساده‌یی خاک بکه‌م، سه‌یری خوژ بکه‌م، هه‌ستم ده‌کرد له سه‌یرکردنی قه‌د تیر نابم و به‌ته‌واویش قه‌دناییبیم. سه‌یری ناسۆم ده‌کرد، سه‌یری دوورم ده‌کرد، سه‌یری پتشی خوژم ده‌کرد، سه‌یری چه‌ند بستتیک‌ی پتشی خوژم ده‌کرد، هه‌نگاه‌کانم، یا راستر نووکی پتلاوه‌که‌م ده‌بینی و خرمه‌ی ده‌هات و ده‌که‌وته سه‌ر خوژله‌که، سه‌یری ناسمانم ده‌کرده‌وه، سه‌یری ناسۆم ده‌کرد. چه‌زم ده‌کرد زۆر شت ببینم، به‌لام هه‌یچی نویم نه‌ده‌بینی.

نه‌مده‌وتیرا بریار بده‌م، زۆر شت هه‌بوون ژیا‌می ده‌حه‌جماند. بیرم له جاران ده‌کرده‌وه، ئەو کاته‌ی ته‌نها جانتایه‌کی بچووکم هه‌بوو، جانتایه‌ک بوو هه‌یچی تیا نه‌بوو، به‌لام قورس بوو؛ هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو بوومی تیا‌یه، نیشتیمانه‌که‌می تیا‌یه، خاک و زاکیره‌می تیا‌یه، خیرا ده‌مپتچییه‌وه و سه‌فه‌ریکی چه‌ند رۆژم ده‌کرد. ئیستا واییه، شته‌کان زۆر گۆرانکارییان به‌سه‌را هاتوون. ره‌نگب‌ی کاربگه‌ری ته‌مه‌ن بیت، تا سال، وه‌کو‌گه‌لای قورسی خه‌زان به‌دره‌ختی له‌شمانه‌وه زیاد ده‌کات، هه‌نده‌ی دیکه ته‌مه‌ل و له‌ش قورس و گه‌لخۆ ده‌بین. قه‌د به‌ساده‌یی بیر له شتیک ناکه‌ینه‌وه، هه‌میشه له ده‌وری پنتیک ده‌یان لق و چل و پۆی لئ جودا ده‌بیته‌وه، یه‌ک ئەوی دیکه‌یان نویترا‌لیزه ده‌کات، یه‌ک ئەوی تر ده‌سپتیه‌وه، دژاره‌کان به‌ره‌و رووی یه‌کتر دین. توانای ئەو‌م نییه، دره‌ختیک به‌رووتی ببینم، دره‌ختیک و به‌س، هه‌میشه بانگه‌شه‌ی سیاقی خو‌ی ده‌کات، واته بانگه‌شه‌ی ته‌ونه ئالۆزکاه‌کانی ده‌وروبه‌ری خو‌ی ده‌کات و ئیتر دره‌خت ده‌بیته شتیک‌ی دیکه و بیزارم ده‌کات. بیرم دیت کاتیک که منال بووم، تازه چووبومه قوتابخانه، ده‌ستم ده‌دایه کاغه‌زیک‌ی سپی و پارچه په‌رۆیه‌کیشم له نه‌وت ده‌ساوی و ده‌مساوییه سه‌ر کاغه‌زه‌که و شه‌فافی ده‌کرد و له‌سه‌ر وینه‌ی دره‌ختیک دامده‌نا و به‌قه‌له‌میک‌ی ره‌شیش وینه‌که‌ی پشته‌وه‌م ده‌قوازته‌وه سه‌ر کاغه‌زه نه‌وتایه‌که. فووم لئ ده‌کرد و نه‌وته‌که ده‌بووه هه‌لم و دره‌ختیک‌م ده‌بینی. دره‌ختیک و به‌س. چه‌ندیش دلخۆشی ده‌کردم!

ئیمرو زوو له خه‌وه هه‌لسام، هه‌ندیک سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم کرد، هه‌یچ شتیک‌ی وای نه‌بوو. بۆنی قاهه هات به‌به‌ر لووتما؛ قاهه‌یه‌کم به‌شیره‌وه خواره‌وه، هه‌رچه‌نده ئەمه‌ خووی من نه‌بوو، چونکه هه‌میشه به‌یانیان دوو قاهه‌ی ره‌ش و که‌میک تال ده‌خۆمه‌وه. زۆرم چه‌ز له‌وه به‌یانیه‌یه، به‌ته‌نها، قاهه‌یه‌ک لئ ده‌نیم و نانی به‌یانی بوخۆم ناماده ده‌که‌م. به‌ته‌نها له‌زه‌ت له‌وه قاهه خواره‌وه‌وه ده‌بینم. ماوه‌ی قاهه‌لتی کردن کورته، ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر

ئه‌مه‌ش بیت، چیت و له‌زه‌تی زۆره. نه‌ له‌وه کورتتیش ده‌بیت، نه‌ ده‌شکرێ درپۆه‌ی پی بدری، هه‌ر وه‌کو ئیوارانی هاوین، هه‌ر نه‌ختیک دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌تاو ئاوا ده‌بیت، شینایی ناسمان و تاریکی ئیواره له‌یه‌ک ده‌تالین و بۆنی فینکی و ره‌نگیک‌ی زۆر تاییه‌ت، بو ماوه‌یه‌کی زۆر کورت ناسمان داگیر ده‌کات؛ بالنده‌ی رۆژ به‌په‌له‌ن بو ئەوه‌ی بگه‌رینه‌وه هیلانه‌کانیان و بالنده‌ی شه‌وانیش ورده ورده په‌یدا ده‌بن. له راستیدا من چه‌زم له‌وه چرکه‌ساتانه‌یه که ده‌رژینه‌یه‌که‌تره‌وه، جوژه عه‌شقیکی ئیرو‌تیکه، ده‌لتی جووتبوونی شته‌کانی وجوده. سپهرنا‌مپزه، گه‌ر به‌وریایی سه‌یری ببده‌نگی ئەو چرکه‌ساتانه بکه‌یت، هه‌ست ده‌که‌یت ده‌تسینه سه‌ریه‌کتر. هه‌ر ئەو شته کورتخایه‌نانه‌ن که له‌زه‌تی ته‌واومان ده‌ده‌ن؛ وه‌کو هه‌وره تریشقه‌یه‌که له‌ناکاو بگرمین و دنیا بو چرکه‌یه‌ک داگیرسین و جوژه پزیک‌یک‌ی کاره‌با به‌خشه و رۆ ده‌جیته هه‌ناوی زه‌مینه‌وه و ئاوسی ده‌کات، جوژه جه‌نگیک‌ی پیوسته، بو ئەوه‌ی هه‌میشه زاکیره‌ی زه‌مین ببوژنیته‌وه و زه‌مه‌نی خه‌لقی تیا وریا کاته‌وه. کاتیک ناسمان ده‌گرمین، زۆر جار هه‌ست ده‌که‌ین ئەوه زه‌مینی ژیر پیمان هه‌ریکه ده‌گرمین و ئافرانده‌وه‌یه‌کی تره.

به‌لام ئەو له‌حه‌زه کورتانه زۆر ده‌گمه‌ن، ناتوان لۆچه‌کانی ژبانم پر بکه‌نه‌وه. بۆیه هه‌میشه ده‌مه‌وی له ده‌ستی ئەو کاتانه هه‌لبێم و ئەو رۆژگار درپژانه له‌سه‌ر پیسته‌که‌م کۆنه‌بنه‌وه. بۆیه ده‌مه‌وی له‌م بیزاریه هه‌لبێم، به‌لام چۆن هه‌لبێم؟

به‌ته‌بیعه‌ت، من کاربایه‌کی راسیۆنال، به‌لام ئەم ته‌بیعه‌ته قه‌د ئەوه‌ی لئ قه‌ده‌غه نه‌کردووم که گو‌ی بو هه‌ستی شه‌شه‌م قولاغ نه‌که‌م و له ریک‌که‌وته‌کانیش ورد نه‌بمه‌وه. چه‌زم کردووه گو‌ی له بچ‌ه‌ن ده‌نگی لاسکه گیایه‌ک شل بکه‌م و بزانه چۆن له نشوفا‌کردنی خو‌ی ورد ده‌بیته‌وه، له خو‌ره‌ی جوگه‌له‌ش رامام و چه‌زم کردووه زمانه ئاوییه‌که‌ی راقه بکه‌م و کاتیک منال له‌ژیر مانگی چواره‌ش دیته‌وه دنیا، ئایا ئەمه جوژه نه‌ینییه‌که به‌لایه‌ن ئەستیره‌کانه‌وه؟ چه‌زیشم کردووه بزانه سبه‌ی له چ مه‌تریالیک دروست ده‌بیت. ئایا به‌قلپ و دیو‌کردنی فینجانی قاهه‌که‌م، هه‌یچ شتیک‌م بو ناخوینیته‌وه؟ به‌هه‌ردوو ناوله‌پم سه‌ری قورسمم راگرت و سه‌یری فینجانه‌که‌م ده‌کرد. له دل‌ی خو‌م ده‌مگوت، به‌لکو سه‌رتاپای چاره‌نووس و قه‌ده‌رم تووشی گۆرانکاری بین و له جیهانی په‌ناهه‌نده‌یی بو یه‌که‌جاره‌کی رزگارم بیت.

جاریکی دیکه، سه‌رله‌نو‌ی به‌شوینه‌وه به‌ستریمه‌وه و سبه‌ینان سلاو له به‌رجه‌سته‌کانی

دهوروبه‌ری خۆم بکه‌م و بمناسنه‌وه و بیانناسمه‌وه. ئەم رۆژگارانه هەر به‌بێهۆده، به‌بێ
حیکمهت و هه‌کو‌گه‌لۆه به‌نیکی ئالۆزکاو به‌ره‌و نشیوییه‌کانی ژیان غل ده‌بنه‌وه. وه‌خته
به‌باشی ئەو رۆژه‌م نه‌یه‌ته‌وه یاد که‌ ولاته‌که‌م تیا یا جیه‌یه‌شت، نازانم چه‌ند شه‌مه‌ بوو،
نازانم چه‌ندی مانگ بوو و له‌ چ وهرزیکیش بوو. ته‌نها هەر هه‌نده‌ ده‌زانم خه‌لکی کو‌یم.
خه‌لکی ئاسیام، ئاسیای پانو‌پۆر!!

کو‌پی ئاسیا؟ رۆژه‌لاتی ئاسیا، ئاسیای ناوه‌راست، یا ئە‌گه‌ر راستتر بو‌تریت، ده‌بێ
بو‌تریت له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌وه هاتووم. به‌لام نازانم مه‌به‌ست له‌ ناوه‌راستی چیه‌؟
نه‌خێر ناوه‌راستی هه‌یچ شتیکی نییه، به‌لکو له‌ قه‌راغه‌کانی دنیاوه هاتووم. به‌کو‌رتی نازانم
چۆن وه‌سفی جو‌گرافیای ناوچه‌که‌م بکه‌م، باشووری ولاته‌ یا باکووری ولاته‌. شتیکی
سه‌یره، باشوور هه‌میشه باکووری شوبنیکی دیکه‌یه. ئا ئە‌مه‌یه نیسه‌به‌تی شو‌ین. ئە‌وه‌ی
په‌یوه‌ندی به‌کاتیشه‌وه هه‌بیت: واته‌ په‌یوه‌ندی به‌میژوووه هه‌بیت؛ ئە‌وه‌نده‌ ده‌زانم من
به‌چه‌کی شه‌وم. ئە‌وه‌ی له‌ ره‌حمی شه‌ویشه‌وه بکه‌و‌یتته‌ خواره‌وه عه‌ودالی دنیا ده‌بیت. زۆر
به‌په‌یچه‌وانه‌ی زا‌هیده‌کان، ئە‌وان له‌ دنیا ده‌ترسن و ته‌رکی ده‌کن، من هه‌میشه به‌ره‌و رووی
ده‌چم و ده‌مه‌وی بیخوام. دنیا ته‌لاقی من ده‌دا، نه‌ک من، من هه‌میشه وه‌کو‌بو‌کتیک
سه‌یرم کردووه. دنیا بۆمن هه‌میشه له‌ به‌رگی سه‌په‌ده‌دایه، رۆژه‌لاتیش وه‌کو‌شه‌ده
سه‌پۆشه‌ بۆی. رۆژه‌لات هه‌مووانی فیره‌ شیع‌ر کردووه، حیکمه‌ته‌کانی رۆژه‌لات زۆر
ناسکن، وه‌ک ته‌له‌موو وان، بۆیان هه‌یه، لا ته‌رازووی که‌ون تیک بدن یا هه‌تاو له‌ دوای
هه‌تاو له‌ ئە‌نگه‌سته‌چاوه‌کانی میژوودا هه‌لبه‌ین. حیکمه‌تی رۆژه‌لات وه‌کو‌مۆمیک وایه
له‌سه‌ر گو‌لتیکی نیلۆفه‌ر له‌ ناوه‌ندی هه‌وزه ئاو‌یک داگیرسابیت.

منیش کاتی ئە‌وه‌یان بۆ نه‌ره‌خساندم به‌دیار ئە‌و حیکمه‌ته‌وه ئیشک بگرم، هه‌ندی
وه‌ختی خۆمی بۆ خه‌رج بکه‌م و بزانه‌م هه‌وز له‌ کو‌تیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه و له‌ چ
کو‌نیکیشه‌وه باهۆز هه‌میشه له‌ گه‌ردایه. چونکه‌ زه‌نگ لیتی دا. مه‌به‌ست له‌ زه‌نگی
سه‌فه‌ره. دوای قافله‌که‌ که‌وتم. خه‌ونی زۆر ساده‌م هه‌بوو. شه‌رم ده‌کرد باسی خه‌ونه‌کانم
بکه‌م. خه‌ونی ساده‌م بوون. به‌لام ئە‌گه‌ر بو‌رم بۆ بره‌خسێ ده‌توانم باس له‌ هه‌ندیکیان بکه‌م.
کاتیکی ته‌مه‌نم شازده‌ سالان بوو، هه‌زم ده‌کرد له‌ هه‌ریمی دۆک، له‌ باشووری ولاتی
فه‌ره‌نگدا، شایه‌ریکی تر و به‌دوور بو‌ومایه، ئە‌وانه‌ی به‌شانو‌بالی «مه‌دام» دا هه‌لده‌ده‌ن.
کاتیکی ته‌مه‌نم بوو به‌هه‌ژده، هه‌زم ده‌کرد له‌ سالۆنه‌کانی پاريس، له‌ ناوه‌ندی سه‌ده‌ی

هه‌ژده‌م، قاوه فر بکه‌م، نامه‌ فه‌یله‌سووفیه‌کانم بخو‌ینمه‌وه. هه‌شتا به‌ته‌واوی ته‌مه‌نم نه‌بوو
بووه بیست، دنیای جوان و خنجیلانه تا ده‌هات لیم دوور ده‌که‌وته‌وه. ده‌ستم به‌خو‌یندنی
هونه‌ر کرد، چونکه‌ ده‌ست و پێ سپی بووم، له‌م ژبانه‌ پانو‌پۆره‌ شتیکی ئە‌وتۆ فیره‌ نه‌بووم،
خه‌ونه‌ هه‌رزه‌کاریه‌کانم به‌رووما ده‌ته‌قینه‌وه و رۆژگار بوو به‌و گه‌لۆه‌ی که‌ منی به‌خۆبه‌وه
په‌یچیه‌ته‌وه و هه‌ردووک بێ مه‌به‌ست به‌ره‌و خه‌ره‌ند شو‌ر ده‌بینه‌وه.

له‌ هه‌وت ولات نیشه‌ته‌جی بووم. نازانم بۆ ده‌بوايه‌ هه‌وت ولات بکه‌م، ژماره‌ی هه‌وت،
چه‌ندین سیحر و چه‌ندین رێسای ماتماتیکی له‌ ده‌ورخۆ کو‌ کردۆته‌وه. به‌لام بۆ من ئە‌م
ژماره‌ هه‌وته‌ بێ مه‌به‌ست بوو. هه‌وت ولاتی جیاواز، هه‌وت دنیای جیاواز. له
هه‌ندیکیان به‌بێ شناسنامه، به‌بێ کارتی ئیقامه‌ت ژبانم تیا یا بردۆته‌ سه‌ر، له
هه‌ندیکیشیا نا ته‌نها هەر له‌ کامپ بوومه، زه‌مینتیکی شیدار و پر له‌ قور و چلپاو له
ژیره‌وه‌م و له‌ سه‌ره‌وه ئاسمانیکی قوول. شه‌وان رووم له‌ دیوار ده‌کرد و ده‌خه‌وتم. ئە‌وانه‌ی
شه‌وان روویان له‌ دیوار ده‌که‌ن و ده‌خه‌ون، می‌رده‌زه‌می سیبه‌ر سوار ئە‌سته‌ویان ده‌بێ،
کابووس تیا یا نا ده‌خه‌وتیت، به‌ماندوویی ده‌نوون و به‌ماندوویی له‌ خه‌و هه‌لده‌ستن. له
سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی رابردووش ریم که‌وته‌ شاری ژنیف. چه‌ند سالیک له‌و شاره
سارد و سه‌ر ژبام. کاتیکیش هەر ولاتیکیم جی هه‌شته‌وه، بۆ ئە‌وه‌شی به‌م کاره‌ بلیم مال
گوازته‌وه چه‌ند نامه‌یه‌ک و چه‌ند کتیبی که‌م له‌ گه‌ل خۆم په‌یچاوه‌ته‌وه، ئە‌گه‌نا هه‌یچ شتیکی
ئە‌وتۆم نه‌بووه. ئە‌وا وا بۆ بیست سال زیاتر ده‌چیت که‌ فایل و کاغه‌زی هه‌لگه‌چرا و
ده‌فته‌ری زه‌رد هه‌لگه‌چرا و کتیبی جو‌راو جو‌رم له‌م خانووه‌وه بۆ ئە‌و خانووه، له‌م شاره‌وه بۆ
ئە‌و شاره، له‌م ولاته‌وه بۆ ئە‌و ولاته‌ له‌ گه‌ل خۆ گوازتۆته‌وه. هەر جاریکیش که‌ جه‌ردم
کردیتان، ئە‌وه هه‌ندی که‌م لێ فری داو، ئە‌وه‌ی که‌ دو‌ینیش به‌سو‌وده‌خشم زانیوه، ئیم‌رۆ بێ
سو‌ودن و فریم داو. به‌لام نازانم هۆی چیه‌، هه‌شتا هه‌ندی کاغه‌زی بێ سو‌ودم
هه‌لگرتووه و به‌سو‌وده‌خشی ده‌زانم. ره‌نگی ته‌نها هەر به‌مه‌به‌ستی کات په‌یچینه‌وه بێت و
به‌س. بۆیه‌ زۆر جاریش که‌ شتیکی ئە‌وتۆ سه‌رنجی رانه‌کیشاوم و بیزاری داگیری کردووم
چوومه‌ به‌نه‌کانی ده‌وریانم لێ کردۆته‌وه و تۆزه‌کانی قه‌دیانم ته‌کاندووه و ناوله‌پم په‌یانا
هه‌یناوه و ده‌میک به‌ده‌ستم نه‌وازشم له‌گه‌ل‌یا نا کردووه. هەر وه‌ک کو‌یریک، سه‌ره‌تا
ویستوومه‌ به‌په‌نجه‌ و به‌ناوله‌پ بیانخو‌ینمه‌وه، پاشان کردوومه‌ته‌وه و لا په‌ره‌کانیانم
هه‌لداونه‌ته‌وه، کاتیکیش به‌م کاره‌ هه‌لساوم نیازیکی زۆر دیاریکراوم نه‌بووه، به‌لکو
ته‌نها بۆ نو‌بکرده‌وه‌ی گشت ئە‌و یادگاریبانه‌ بووه که‌ له‌گه‌ل ئە‌و شتانه، رۆژیک له‌ رۆژان

ههم بوونه، ههر جاره و توژیئی یادگاریشم بهسه ربانا جئ هیشستووه. پهنگه میژووی شه خسی خۆم تهنها ههر ئم جۆره په یوه ندیبانه بیت.

هه لسانه سه پین، که میک به ژوو ره که یا هاتوچۆم کرد. یه کئی له زهنگی دا، چووم ده رگام کرده وه بینهیم، پۆسته چی بوو، باوه شی زهرف و نامه ی پین بوو، خۆی له قه مسه له یه کی موشه ما پیچی بووه وه. رۆژباشی لئ کردم و دهستی برده ناو جانتا چه مره که ی و زهرفی کی تیا ده رهینا و له گه ل پینوو سیک دایه دهستم و وتی: «بئ زهحمه ت، ئیمزایه ک لیره و یه کی کی دیکه ش ئا لیرانه، لیره له ناو ئه و لاکیشه یه». ههر چه نده هیشتا دنیا زۆر ساردی نه کردبوو، به للام بارانیکی نهرم دهباری. پۆسته چیه که خوا حافیزی لئ کردم و سواری ماتۆره زه رده که ی بووه وه. سهیری پشته وه ی زهرفه که م کرد، سالار ناویک، له پاریسه وه ئم نامه یه ی بۆ ناردووم. سالار... سالار، نه ده هاته وه یادم که سالار ناویکم له پاریس ناسیبیت.

هاته وه ژوو ره وه، زهرفه که م له سه ر میزه که دانا و دالغه یه ک برده مییه وه، زۆر ئۆتوماتیکیانه هه گبه کاغه زه کانم هه لگرت و وه کو منالیک نووسانده بوومه خۆمه وه. سهیری کتیبخانه بچوکه که شم ده کرد، هه ندی وینه و دوو ئه کواریل که هه یچ چیژیکم لئ نه ده بینی، له قه راغ کتیبه کان به لاری دامنا بوون، بهر چاوم که وتن. هه میسه ش بیری ئه وه ی له لا دروست ده کردم که رۆژیک دادی هه ردوو کیان توپ هه لده م، چونکه له راستیدا ئامازه یان بۆ ده ستره نگی نی من نه ده کرد، زیاتر ئامازه یه ک بوون بۆ که مژه ییم. دواتریش ورده ورده نیگام که وه ته سه ر ده سکی چه که مه جه ی بیرو که م، ده ستم بۆی برد و کردمه وه، چاوم به ده فته رتیکی ته له فۆن و ئه درتسه کۆنه که م که وت، ده لیم کۆن چونکه له ده فته ره نوئیه که م هه یچ شتی ئه وتوی سوودمه ندی تیا نییه: تهنها ژماره ی ته له فۆنی ده زگای ئاو و غاز و کاره با و ژماره ی ته له فۆنی ته کسی و ئه درتسی ویتسه گه ی شه مه نده فه ر و ههروه ها ته له فۆنی ژن و میردیک که له کۆلانه که ی پشتمانه وه ده ژین، هه ندی جار ته له فۆمان بۆ ده که ن، جا یا ئیمه ده چین ئیواره له لایان ده بین، یا ئه وان دین و پی کرا شتییک ده خوین و شتییک ده خوینه وه و ده نگو یاس و هه والی هه فته، ئه وه ی که له رادیو و ته له فزیو ن گویمان لئی بوو بیت، به بئ ئه وه ی که سمان سه غله ت کات، دووباره ی ده که ی نه وه. هه ستیش ده که م ئه وان دلایان له ئیمه خو شتره، به للام له وه ش بیگومانم که ئه وانیش ئیمه له خو بان به دلخو شتر ده بین. ههر ئه مه شه تو زقالی دلخو شیمان ده داتی. هه میسه وا هه ست ده کریت

که ژبانی ئه وانی دی، له هی ئیمه پر مانا تر و خو شتره. چونکه سه یرکردنی دنیا له ده ره وه، واته له دیده نیگای سیاحه تمه دارانه وه سه یری رواله ت و دیارده کان بکریت، هه میسه جۆره تامه زرویه کی درۆزنانه ی پتویستمان پین ده به خشی؛ چونکه به بینه یی قاوغ و قه پیلکی ژبان رازی بوونیش هیز و توانای خۆی ده وئ!

لاپه ره ی ده فته ره به رگ قاوه یه که م هه لدا یه وه. له ههر لاپه ره یه ک چه ندین ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنی جۆراوجۆری له سه ر نووسرا بوو، هه ندیکی به کۆریتکتۆری سپی کورژابوونه وه و شتی دیکه ی له سه ر نووسرا بوو، زۆربه شی به ده ست و خه تی خۆم نووسرا بوون و هه ندیکی نه بیت که به ده ستوخه تی ئه و که سانه نووسرا بوون که ژماره که ی خو بانیان تیا نووسی بوو. ئه درتسی نووسه ره رووسه که م بینی، که ههر به خه تی پشیله ده چوو، نه ده خوئیرایه وه. دوو برای رووس بوون، هه میسه به یه که وه ده یان بینه یی. برا گه وره که م له په یمانگی زمانی بیگانه ناسی. ده مییک بوو له یه ک پۆل بووین، به للام نه م ده زانی نووسه ره، تا ئه و رۆژه ی که ده بوایه ههر که سه و باسی ولاتی خۆی بکات، ئه و وینه ی په یکه رتیکی پووشکی نی پین نیشان داین، په یکه رتیکی بوو که تیا یا پووشکی به پتوه راوه ستاوه و به ده ست ئامازه بۆ شتییک ده کات؛ ئه و رۆژه بوو باسی ئه وه شی کرد که خۆشی نووسه ره. جا ئه و په ناهه نده رووسه به زمانیکی زۆر قو شمانه باسی ئه و شاعیره ی بۆ کردین. له سه ره تای سالانی هه شتاوه له ژنیف بوو، له ده سته برجنیف رای کردبوو. ئه درتسی ئه و نووسه ره په ناهه نده رووسه م قه د به کار نه هینا؛ به للام هه میسه ده مینه یی له گه ل برا که ی به ناو شارا پیاسه ده که ن. تا رۆژیکیان بینه م له «بازاری کتیچ» کتیبه تازه چاپوه که ی له سه ر میزیک دانا وه و ئیمزای بۆ ئه و که سانه ده کرد که کتیبه که یان لئ ده کری. کتیبیک بوو باسی ته جره به ی خۆی له رووسیای کۆمونیست ده کرد، سی سه د، به لکو چوار سه د لاپه ره ده بوو، له به رگیکی زۆر نایابیشدا چاپ کرابوو. ئه و سه رده مه باوی کتیبی وا زۆر بوو!

لاپه ره ی ده فته ره ی ته له فۆنه کانم هه لدا یه وه، ههر ناویک، ههر ژماره ی ته له فۆنییک به سه ره اتییک بوو، ههر خه تییک چیرو کتییک بوو و هه ندی جاریش له نیوان دوو ناو نیشان، به سه ره اتییک خۆی مه لاس دابوو.

ههر با بۆ نمونه باسی «ئان» بکه م. ئه وه ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنه که یه تی: کچیکی خرپنی گوشتن بوو، لایه نگیری ترۆتسکییه کانی ده کرد. باوکی ستۆدیۆبه کی وینه ی هه بوو

و ههروهه ها له په یانگای دیکۆر سازی شاری ژنیفیش دهرسی دهو ته وه، کابرایه کی گۆشه گیر و تنهها بوو. دایکیشی فهره نسی بوو، ئەو تاقه ژن بوو به به ژن و بالای کچه که یا هه لیده دا و پیتی وتبوو «به ژن و بالات هه ر له ژنه کانی تابلۆی رۆنیسانس ده کات» به نمونه ش ناوی تابلۆکانی بیرتۆلۆچی ده برد. نانیس ئەمه تاقه پیا هه لدان بوو که دلێ پیتی خۆش بوو و پرواشی پیتی ده کرد. یه ک دوو ژماره ی دیکه ش که هی په نا هه نده عیراقییه کان بوو. ئەمه ش ژماره کۆنه که ی حازمه، حازم خه لکی به غدا بوو، بارۆکه ی ده کرده سه ر، دانه کانی پیتشه وه ی گۆزی، کورپکی که لله خری سوور و سپی بوو، هه میشه ش هه ر پینه ده کنی. له گه ل ئەنسه ره کانا، ماوه به ک له پشت ئاشان ژیا بوو. ئەمه ش هی ئەبوو نیزاله، پیاویکی گیر و گه وāl و زل، خه لکی ناسرییه بوو، ئەویش له ریگای کوردستانه وه ده رچوو بوو، به یرووت و دیمه شق و عه قه به ی وه کو گیرفانی ده ناسی. ئەمه نه ک تنهها ناوی راسته قینه یان نه بوو، به لکو له نیوان ناسرییه و ژنیف چهن دین ناویان گۆریبوو، تا خۆشیان به زه حمه ت ناوه راسته قینه که ی خۆبیانیان ده هاته وه یاد. هه ر لاپه ره یه کم هه لده دایه وه، ناویک و شوینیک و یادگارییه ک بوو، به ره و رووما ده ته قیبه وه.

ئهو ده فته ره وا بۆ پا زده سال دهن چی له لامه. له کۆتایی ده فته ره که ش، ده فته ریکی دیکه هه بوو، ئەمیانم به ئەو بتره وه لکاندبوو، که می له وه ی پیتشوو پانتر بوو، بۆیه به مه قه س قه راغه کانیم بریوو و له هه ندی شوینیش چهن د پیتی ناویشانه کان قرتابوون؛ به لām ئەمه گرینگ نه بوو، چونکه هه ر به بنینیان یه کسه ر ناوی ئەو که سانه م ده هاته وه یاد. زۆریه ی هه ره زۆری ئەو که سانه ی که لیتره ناویشان و ژماره ی ته له فۆنیان هه یه، هه ندیکیان هه رگیز ته له فۆنم بۆ نه کردوون، هه ندیکیشیان داوی ئەوه ی ژنیفم جیه یشتوو، ئیتر هه والیان نازانم؛ ئەوانیش هیچیان بۆ نه نووسیووم، گوومان ده کم که زۆریه ی زۆریانیش ناویشانی منیان هه بیته. چونکه له م پا زده ساله، پا زده جار زیاتر مالم گۆریوه. هه ندی ژماره هه ن هه ر نازانم هی کین، ره نگیی شه وانی درهنگ کاتی له باره کان بیره و شه رابم خوار دبیته وه، ته عاروفم له گه ل خه لکه لیک کردی بۆ رۆژی داوایش هه موو شته کانم له بیه ر چوو بیته وه، هه ر به نه مانی کاریگه ری مه سته یی، ئیتر یاداشته کانیسی له گه ل خۆی سربیتته وه.

لا په ره یه کیان زۆر سه رنجی راکیشام. کاتی خۆی ناویشان و ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم له سه ری نووسیوو. له دوو شوین نووسیومنه ته وه و هه ر دوو جاره که شی سربومنه ته وه.

جاریکیان به مادده یه کی چری سپی کوژاونه ته وه و پاشان به قه له میکی مه ره که بی ره ش، ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه، جاریکی دیش، به توره بیه وه ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه؛ به هه ر حال، هیچ شوینه واریکی ئەو ناویشانه ناخویندریتته وه. ده فته ره کم هه لگرت و ئەو لاپه ره یه م خسته به ر رۆشایی په نجه ره که، به لām هیچ شتیکی نه ده خویندرایه وه، نه ناوه که ی دیار بوو، ته نانه ت حه رفیکی ناوه که شی دیار نه بوو. ده بی چ بریاریکی نا ئاشنا ئەو ناویشانه ی وا پیت سربیتته وه.

دوو ناویشان: یه کیکیان ناویشانی گه ره کی کاروژ، له شاری ژنیف، دووه میشیان ناویشانی شاری قیفتی بوو. مالی ناتالی بۆ ماوه ی سالیکی چونه قیفتی، باوکی به ریته به ری ده زگایه ک بوو و نه قلی ئەوی کرا، پاشان جاریکی دیکه ش گه رانه وه ژنیف و ئیتر ناتالی کاریکی دۆزییه وه و له گه ل کچیکی دیکه خانوه کیان به کری گرت و به یه که وه ده ژیان.

بۆ داچار ناتالیم له شاری ژنیف بینی. وا بزانه زستانی سالی ۱۹۹۲ بوو. به لām، ئەوکات من ژنیفم به یه کجاره کی جی هیشتبوو و له بیزه نسۆن ده ژیان، بیزه نسۆنیش شاریک بوو ده که وته سه ر سنووری سویرا، ئەگه ر شه مه نده فه ریکی راسته وخۆ هه بوایه، ئەو ماوه یه تنهها هه ر سه عات و نیویک ده بوو، به لām دوو جار شه مه نده فه ر گۆرین، وا ی ده کرد هه ندی جار به سی سه عاتیش ئەو ماوه یه نه بر دیت.

باشه ده بی که ی بوویته بریاری ئەوه م دا بیته که به یه کجاره کی ئەم ناویشانه بسرمه وه. هه لبه ته ده بی داوی سه فه ره که ی ۱۹۹۲ بیته. ئەو سه فه ره ش، داو ته قه لالا بوو بۆ ئەوه ی په یوه ندییه که مان رچه به کی سروشتی وه رگرت. په یوه ندییه ک بوو هه شت سالی خایاند، به بی ئەوه ی بیسته په یوه ندییه کی سروشتی. ئەم په یوه ندییه وه کو ژیله مۆیه ک وابوو، زۆریه ی شه وان له سه ری دنووستم.

له پرێکدا فیکره یه کی بو ده له ی دیکه میشکی داگیر کردم. ده لیم بو ده له چونکه له سه رچاوه ی هاجیسیکی فالاه هه میشه فیکره ی وا یه خه ی گرتووم. چۆن بتوانم ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم چنگ که ویتته وه! ئەوه ی جیی گوومان نییه، ئەویش ئەوه یه هه ر ده بی له شاری ژنیف بیته، خۆ ناوی خانه واده شی ده زانم، ناوی «ناتالی پرووت» بوو. ناویش به سه بۆ ئەوه ی له ئەنفۆرماسیۆنی نیوده و له تی داوی ژماره که ی بکم. ئەمه به مه رجی ئەگه ر ژماره ی ته له فۆنه که به ناوی خۆیه وه بیته، کی نالی ئیستا له گه ل کورپکی براده ری ناژیت،

یا رهنگه ههر شووی کردبیت و ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کەش بە‌ناوی می‌دره‌کە‌یه‌وه بیت. یا ههر ته‌له‌فۆنی نەبیت، ئە‌مه‌یان کە‌مێ زە‌حمە‌ته و ریتی تی ناچی.

باشه ئە‌وه ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کە‌شیم دۆ‌زییه‌وه، چی پی بلیتم. ئە‌وه وا بۆ دوا‌زده سال دە‌چی‌ته‌یه‌کترمان نە‌بینیوه. چون‌بتوانم ئە‌م په‌یوه‌ندییه‌ی کە هەر‌گی‌ز دروست نە‌بوو، ئیستا جاریکی دیکه هه‌ولی دروستکردنه‌وه‌ی بده‌مه‌وه! سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ی هه‌ستم به‌پووچی ئە‌م فی‌کره‌یه ده‌کرد، نە‌میشده‌توانی دە‌سه‌رداری بم. وه‌کو ئە‌وه‌ی چ‌زووه ئاگریک بیت که خۆ‌ی خۆ‌ی په‌روه‌رده بکات و خۆ‌ی خۆ‌ی داگیرسینی! یا ئە‌وه‌تا له‌گه‌ڵ گری کوپره‌کانی ده‌روونی قوول و ناقولادا جار ناچارێ کارژ داکنی و سه‌ر ئاو که‌ویتنه‌وه. سه‌ر ئاو‌ی زاگیره. ده‌بی ئە‌مه‌ش چ‌ چ‌زووه ئاگریک بیت که‌وا بتوانی له‌سه‌ر پانتایی ئاودا هه‌لبکات و نه‌کوژیته‌وه!

ده‌ستم بۆ مای‌کرو‌فۆنی ته‌له‌فۆنه‌کە‌م درپژ کرد و ژماره‌ی ۱۳۰ م لیدا، کی‌ژیک به ئی‌سپانی وه‌لامی دامه‌وه و ناوی خۆ‌ی پی وتم و وتی:

- فه‌رموو.

- ژماره‌ی ته‌له‌فۆنی «ناتالی رووت» م ده‌وی، له شاری ژنیف له سوئیسرا.

دوا‌ی چە‌ند چ‌رکه‌یه‌ک پیی وتم:

- ناوی ناتالی رووتی‌کی زۆر له‌سه‌ر شاشه‌ی کۆ‌مپیوتره‌که‌م دا‌یه، نازانم ئی‌وه مه‌به‌ستتان کامیانه! ئایا ناو‌نیشانه‌که‌ی ده‌زانن؟ بۆ ئە‌وه‌ی دۆ‌زینه‌وه‌که‌ی ئاسانتر بیت! منیش پی‌یم وت:

- نه‌خپەر.

ئە‌وه نە‌یده‌زانی من خه‌ریکی چیم. ره‌نگبێ بیری له هی‌چیش نه‌کردبیتته‌وه.

جاریکی دیکه هاتمه‌وه زمان:

- باشه چە‌ند ناتالی رووت هه‌یه؟

ئە‌ویش له وه‌لام دا:

- له‌سه‌ر شاشه‌که‌ی به‌رده‌م حه‌وت جاران ناتالی رووت دووپات بۆته‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد که‌وتومه‌ته‌وه نێو یارییه‌کی بی کۆتایی ئاویته‌وه: شته‌کان به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و له‌ناو قاوشی ئاویته‌ داندراون و ههر به‌رحه‌سته و به‌رامبه‌ر به‌خۆ‌ی تا بی کۆتایی

خۆ‌ی دووپات ده‌کاته‌وه. ئایا سه‌ره‌تای گیت‌بوون ناگه‌یه‌نی؟

- ده‌قه‌ینا‌که ژماره‌کانم بده‌ری، به‌ل‌کو ته‌له‌فۆن بۆ ههر هه‌موویان بکه‌م، به‌ل‌کو به‌کی‌کیان خۆ‌ی بیت! خۆ ده‌بی له‌نیو ئە‌و ناوانه، ناوی‌ک هه‌ی ئە‌و کە‌سه بیت که به‌دوویدا ده‌گه‌رتیم!

- چۆنتان ده‌وی وا بکه‌ن.

فه‌رمانبه‌ری کۆ‌مینکاسیۆن ده‌ستی کرد به‌خۆ‌ئینده‌وه‌ی ژماره‌کان. حه‌وت ژماره‌ی دامی و له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زیک نووسیمنه‌وه. حه‌وت ئافره‌ت، ههر حه‌وتیان هه‌مان ناویان هه‌یه. له‌سه‌ر پارچه‌ کاغه‌زه‌ چوارگۆشه‌که‌ی به‌رده‌ستم، جاریک ناوی ناتالیم نووسی و له‌ خواره‌وه‌ش حه‌وت ژماره‌م نووسی و سه‌یری ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کانم ده‌کرد و هه‌موویان ههر وه‌کویه‌ک و ابوون، مه‌به‌ستم له‌وه‌یه ههر هه‌موویان ههر ژماره‌ بوون و به‌س. له ئاست ئە‌م کیشه‌یه‌ی من، یه‌ک و دوو چ‌ جیا‌وازییه‌کی هه‌یه! چ‌ شتی‌ک چوار له‌ پی‌نج جودا ده‌کاته‌وه؟ چونکه نه‌ چوار ئاماژه بۆ ناتالیکه‌ی من ده‌کات، نه‌ پی‌نج. ته‌نها ههر شه‌ش ژماره‌کانی سه‌ره‌تا وه‌کووه‌ی یه‌ک بوون. به‌رامبه‌ر چوارده‌ سفر و حه‌وت چوار و حه‌وت یه‌ک و چوارده‌ دوو خۆ‌م ده‌بینییه‌وه.

ده‌می‌ک له ژماره‌کان ورد بوومه‌وه و ئە‌و رۆژ و شه‌وانه‌م ده‌هاتنه‌وه یاد که له‌گه‌ڵ ناتالیدا ده‌بووم، شه‌وانی کورت و ته‌زیو، ئیوارانی خه‌مۆکی و ته‌ماوی. باشه ئە‌ه‌ی ئە‌گه‌ر وایه بۆچی ده‌مه‌وی جاریکی دیکه، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئە‌و کی‌زه‌ی که ئیستا ره‌نگه ژنی‌ک بیت، چی بکه‌مه‌وه. کاتی که ناتالیم ناسی ته‌مه‌نی ته‌نها ههر شازده حه‌فده سال ده‌بوو، له دوا سالی ئاماده‌یی ده‌یخویند و خۆ‌ی بۆ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی به‌که‌لو‌ریا ئاماده‌ ده‌کرد. بۆ یه‌که‌م جار له‌ گۆزه‌پانی پلانپالی‌ چاو پیی که‌وت، له «بازاری کی‌چ»، (ئە‌م ناوی گشت ئە‌و بازارانه ده‌گرتته‌وه که له ده‌قه‌ره‌ فه‌ره‌نسیزمانه‌کان بۆ فرۆش‌تنی شتومه‌کی کۆن ته‌رخان ده‌کرت). ناتالی به‌ته‌نها رتی ده‌کرد و سه‌یری شتومه‌که‌کانی ده‌کرد و له‌ پری‌کدا سووکه‌ ساقه‌یه‌کی کرد و منیش پی‌یم وت: «ئاگاداری ره‌وتت به». سه‌ری هه‌لبی و سه‌یریکی کردم؛ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کال له‌سه‌ر لیه‌ باریکه‌کانی دروست بوون و چاو سه‌وزه‌ گه‌وره‌کانی، که‌مێ خه‌و‌لوییان پیوه‌ دیاربوو، برژانگه‌کان کل‌پژ کرابوون و مکیا‌جیکی مه‌یله‌و سپیش ده‌موچاوی دا‌پۆ‌شی‌بوو، که‌مۆکه‌یه‌ک حه‌یرانی کردم. به‌کی‌زه ئە‌که‌ته‌ره یابانییه‌کان ده‌چوو. سه‌ب‌ح‌ریکی سارد له‌ چاوه‌کانییه‌وه داده‌چۆ‌ری. قژی خاو بوو، زۆر درپژ

نه‌بوو، به‌ژیل رایگرت‌بوو، رهنګی که‌ستانه‌ی هه‌بوو، به‌ئاسته‌م گواره زیوینه‌کانی داپۆشیبوو. له هه‌ندئ شوپن نه‌گه‌ر به‌ر تیشکی هه‌تاوی نه‌و به‌هاره بکه‌وتایه، وه‌کو زمانه ناگر چرووسکه‌ی ده‌هات و له‌گه‌ل سیحره به‌سته‌له‌که‌ه‌ی چاوشی جوړه ته‌لیسمیتی دروست کردبوون. لاواز و که‌مئ کورته بالاش بوو، هه‌میشه جلویه‌رگی ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد و خاشخاشی زیوینی ده‌کرده پیتی راستی، له‌رۆشستندا ریتمی ده‌دایه هه‌نگاوه‌کانی. به‌تاییه‌ت له وه‌رزی خه‌زاند، کاتیکي گه‌لا ژه‌نگنه‌کانی گه‌ره‌کی کاروژ و گه‌ره‌کی تاکاسیا، له سه‌ره‌تای مانگی خه‌زه‌لوهردا هه‌لده‌وه‌ران، زړه‌ی په‌لپه‌له و هه‌لوهرینی گه‌لا مه‌عه‌دنییه‌کان، بانگه‌شه‌ی سروشتیان ده‌کرد.

ئیسنا ناتالی ته‌مه‌نی سی و پینچ ساله. ژنیکی کامل. بېگومان رهنګی چۆته‌وه سه‌ر دایکی. بۆیه‌که‌م جاریش دایکیم بینی، داهاتووی ناتالیم له چاوانی ده‌خوینده‌وه. به‌تاییه‌ت له سیمای دهره‌کی وه‌کو یه‌ک واپوون؛ ته‌نها ته‌مه‌ن له یه‌کتر جو‌دایانی ده‌کرده‌وه. دایکی قژی به‌بۆیاغیتی مه‌یله‌و سوور بۆیاغ ده‌کرد، هه‌لبه‌ته بۆشاردنه‌وه‌ی نه‌و تاله سپییانه بوو، که ورده ورده ده‌ده‌که‌وتن. کاتئ دایکیم بینی، تازه به‌تازه پیتشانگایه‌کی هاوبه‌شم کردبووه‌وه، دیاره هه‌واله‌که‌ی له ناتالییه‌وه بیستبوو، بۆیه پیتی وتم: «پیتشانگایه‌که باش بوو، سه‌رفیاتی هه‌بوو؟». منیش وتم: «به‌لئ باش بوو». نه‌موت سه‌رفیات نه‌بوو، چونکه نه‌مه شکستی منی ده‌گه‌یاند، نه‌ویش زیاتر له سه‌ری نه‌رۆیشت. سه‌یری چاوی دایکیم کرد، به‌ختیاریم نه‌ده‌خوینده‌وه. نه‌ویک له ناوچه‌ی نه‌لمانیزمانی سویرادا، له ناوچه‌ی لووسیرن گه‌وره بوویت و داوی میترده به‌رپوه‌به‌رکه‌ی که‌وتی، ره‌نگی شاری ژنیقیشی زۆر به‌دل نه‌بوویت و که‌میکیش هه‌ست به‌ته‌نهایی بکات، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی مه‌مکی چه‌پی تووشی شیرپه‌نجه بووبوو و بۆبنپرکردنی نه‌م ئافه‌ته، ناچار بووبوون مه‌مکیکی لئ بکه‌نه‌وه، نه‌مه‌ش به‌نیسه‌ت ژنیکه‌وه زۆره، نه‌ک ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ی شیرپه‌نجه نه‌خوشییه‌کی کوشنده‌یه، به‌لکو نه‌خوشییه‌که له چه‌قی ژنایه‌تی و دایکایه‌تی داوه. له سه‌ر هه‌مووشییه‌وه، خه‌می کوره گه‌وره‌که‌ی ده‌خوارد که تووشی نه‌خوشییه‌کی دهروونی هاتبوو و جارناجاری به‌مست ده‌بیکیشایه دیواری ژووره‌که‌ی خۆیا. نه‌مانه خه‌م بوون، له چاوی ناتالیش ده‌خویندرانه‌وه، به‌لام خه‌میک بوون، له‌لای ناتالی له‌گه‌ل جوانیدا ناویزان بوون. ره‌نگی منیش ته‌نها هه‌ر شه‌یدای نه‌م جوړه جوانییه بوویتم، ره‌نگیسه نه‌م سه‌و‌داسه‌رییه له‌مه‌ش زیاتر هه‌لبگرت.

کاتیک ناتالی دایکی پیتشکه‌ش کردم، له‌وه‌وه پیتش تابلۆبه‌کم به‌مادده‌ی گواش کردبوو، پۆرتیتیکی ناتالی بوو، ئیمزا و ناو و میتووی له‌سه‌ر نه‌بوو، له ۱۹۸۶ کردبووم؛ نه‌و ساله، بئ حه‌سانه‌وه هه‌ر خه‌ریکی تابلۆکیشان بووم، به‌بۆیاغی ناوی، به‌رۆنی، به‌گواش، به‌قه‌له‌می خه‌لووز، له سه‌ر په‌رۆ و دار و دیواری ماله‌که‌م تابلۆم ده‌کیشا و نه‌و تابلۆبه‌م پیتشکه‌شی ناتالی کردبوو، بۆیه دایکی ده‌یزانی هونه‌رمه‌ندم. زۆر به‌ریتز و دلخوشییه‌وه ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم. کراسیکی سوور و پانتۆلیکی ره‌شی له‌پن بوو، به‌گۆره‌وییه‌کی گولداره‌وه له سالۆنه‌که ده‌سوورایه‌وه. پاشان چوو له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشیت، که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌لم. باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد که سویرا ولاتیکی بچکۆله‌یه و خه‌لکیکی زۆریشی دینئ بۆ نه‌وه‌ی روخسه‌تی ئیقامه‌یان بدریتی و ئیشیش بۆ هه‌مووان نییه. به‌ناسکی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ر به‌کچۆله‌یه‌کی ده‌کرد، سووک سووک ده‌جولایه‌وه و داوای لئ کردم ئایا ده‌مه‌وی شتیک بخۆمه‌وه. منیش له وه‌لامدا وتم په‌له‌مه و نامه‌وی زۆر دانیشم.

زه‌نگی ته‌له‌فۆن لیتی، دایکی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ئه‌لمانی دووجار نه‌وه‌ی دووباره کرده‌وه که ده‌بئ کئ بیت له سه‌ر خه‌ت، سه‌یری ناتالی کرد و ناو‌رپیکیشی له‌من دایه‌وه و سه‌ری له‌قاند. ناتالی وتی:

- دایه نه‌وه کییه له سه‌ر ته‌له‌فۆن؟

- نازانم یه‌کیکه به‌ئه‌لمانیه‌کی شر قسه ده‌کات و ابزانم ده‌لئ ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ناتالی قسه بکه‌م!

ناتالیش سه‌یریکی منی کرد و لئوی داچه‌قاند. ده‌یویست بلئ که‌سینکی وانا ناسم که به‌ئه‌لمانیه‌کی شر قسه بکات. نه‌و بیکانانه‌ی که له ژنیف ده‌یاناسم، به‌فه‌ره‌نسی قسه ده‌که‌ن. ته‌له‌فۆنه‌که‌ی گرت ده‌ست و به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ی کرد.

- نه‌وه توئی؟ له کوئی؟

...

ناتالی به‌دایکی وت که قه‌له‌میکی بداتی، بۆ نه‌وه‌ی شتیکی پی بنوسی. دایکی چووه چیتخانه‌که، له سه‌ر میتزه بچوکه‌که قه‌له‌میکی داندراوو و هه‌لگرت و بردی و دایه ده‌ست ناتالییه‌وه؛ نه‌ویش له سه‌ر نه‌سکه‌میله بچوکه‌که‌ی که له ته‌نیشته ته‌له‌فۆنه‌که داندراوو دانیشته و شتیکی نووسی. نازانم ناو‌نیشان بوو یا دیارکردنی رۆژیکی ژوان!

ته له فۆنه کهی دانایه وه و پارچه کازه کهی نووشتانده وه و خستییه گیرفانی پانتۆله کهی و چووه ژووریکه دیکه. دایکی که له سهه قه نه فه کهی بهرام بهر دانیشتبوو، هات و له ته نیشتم دانیشتم، زۆریش لیم نزیك نه بووه وه، له نیوانمان جیتی به کیتی دیکه ده بووه وه. پر چاوانی قه تیبسی خه م بوون. وتی:

- ده زانی ناتالی ژیانیکی هه رزه کاری سه خت ژیا وه.

ئه مه نهینی درکانده، به تاییه تی سه به رت به عه قلییه تی ئه لمانه کان، هه ر وا به هه وانته دروست نابیت. کاتیک نهینییه ک لای به کیک ده درکینین، ته نها مانای ئه وه نییه، که ئیتر ئه وی دیکه شتیکی ده زانی که بایه خداره، به لکو جوهره نزیکبونه وه به کیشه، جوهره په یامیکه مانا و مه به ستی تری له پشته وه یه. ئایا ئه وه ی پێ لیک نادریته وه که بلێ «من تۆم و هکو هاوړی بۆ کچه که م قبوله!» یا رهنگی ماوه یه کی گه لێ زۆر بیت که که سیتیکی دیکه ی، بیتجه له کچه که ی و کوپه نه خوشه که ی و میرده به پتیه به ره که ی نه بینیبی که شتیکی لا درکاند بیت که به نیسه بت خو به وه ته نها دووباره کردنه وه بیت و به نیسه بت ئه وی تریشه وه په یامیکی نوێ بیت؟ گرینگ، به م هاتنه ته نیشته شه وه، قسه که ی پیشووی خو ی سه به رت به من هه لده وه شینیته وه: «راسته سویره بچووه که به لام جیتی به کیتی وه کو تۆی تیا ده بیته وه».

سه یری چاوه غه مباره کانیم کرد.

ئیسستاش بهرام بهر به حهوت ژماره ی ته له فۆنی حهوت ژنم که ناویان ناتالی پروته. پروت پاشناویتی ئه لمانیه، ناتالیش واته «له دایکبون». به لام نازناوی ناتالی باربارایه، ره چه له کی ئه م ناوه ش یونانییه و «به ره ری» یش که به واتای بیگانه دیت، به کیکه له ئیشتیقا قه کانی.

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

ناتالی پروت

دهستم بۆ سه ماعه ی ته له فۆنه که برد و بۆ چه ند چرکه یه ک خسته مه سه ر گویمه وه. هه ژه یه کی کپ ده هات و خه ت کرایه وه. ههستم کرد له چا و چووقانیکدا له نیوان ژووره که ی من و شاری ژنیف توونیلێک کرایه وه. ئیمرو حه قده ی خه زه لوه ره، دره خته کانی ئاکاسیا وا خه ریکن خو یان پروت ده که نه وه. شه قامی مادلین غه مگین دادیت. قیره ی نه وره سه کانی ئیواره ش بۆنی ده رباچه یان پتیه. زۆر به نه وره سی خو تری ده که ن، ئه و نه وره سه نانه که نه وره سه یه تی خو یان له ده ست داوه، له جیاتی ئه وه ی له قه راغ گه میی و پا پۆره کانی ده رباچه ی لیمان بنیشه وه، ده هاتن له سه ر ئاریه ل و ستاره کانی خانو به ره کان ده نیشته وه. ناشرین و نابوت خو یان ده نواند. ئیتر هه ر له و رۆژانه وه قینم له و بالنده یه: بالنده ن ره چه له کی سه گیان هه یه. منیش حه زم له ته لیسیم و نهینییه کانی چاوی پشیله یه. شازاده ی شه وان و تا تخووبی شه یدا ییش موچرک به خشن.

دوو جوانیی هه ن پتیک ده که ن: پزیشکی پر ته لیسمی چاوی پشیله و چاوه مه رمه ربیه کانی ناتالی. پشیله ئاژه لیکه له سه ر سنووری کیتوتی و مالیتی ده ژیت. هه ر بۆیه شه شازاده ی شازادانه. له سالۆنه کان، له سه ر فه رشی شاهانه دنو پت و به بی ئاره زووی خاوه نه که شی ده چیت له هه یوانه که، بهرام بهر به دووا تیشکی خو رنشین پال ده که ویت، دوا تیشکی چه ماوه ی خو رنشین ده خواته وه کاتیکیش برسیی ده بیت ده میا ویتی و خو ی به لاقی خاوه نه که ی ده خشین، ده لپی شه هه رزاده و تونده ی دلێ شه هه ریار هیتور ده کاته وه. هه ندی جاریش ون ده بیت، به سه ر ستاره کانا ئاودیو ده بیت و که س نازانی ئه و پشیله ونانه له چی ده گه رین! شه وان ی پزیش، وه کو منالی و رکن ده نووژینه وه و ده گرین و له زاگیره هه ره قووله کانیشیانه وه مه ی پلنگ ده بووژیته وه، هه میشه و هه میشه کات و هختی خو یان ده شپوین، بۆ ئه وه ی خاوه نه که یان سه ر له که بن و به ینی ره گه زی پشیله ده رنه که ن. پشیله دژ به راهاتن ئیش ده کات. ئاژه لیکه قه د وه کو پتیبوست مالی نابیت بۆیه جوانه!

چی بکه م؟

ژماره یه ک لیده م و بزنام کێ هه لێ ده گرت؟ چ ناتالییه ک به زمانی فه رنسییه ک که له هه جه ی ئه لمانی پتیه یه، وه لام ده داته وه ده بی دوا ی ده سال چی به یه کتر بلتین؟ کاتیک دیمه وه یادی، ده بی بیر له چ رووداو یک، بیری بۆ چ رۆژیک، بۆ چ له حزه یه ک بچیت. ئایا له حزه خوشه کان به کسه ر داگیری ده که ن، یا له حزه سامناک و ترسناکه کان؟

تایا سه رسام ده بیت، یا په یوه نندییه ئینسانیییه کان ههنده سواندوتی، ههسته کانی له و رووه نازوین؟ یا شکستییه کانی په یوه نندی ته رایلی له ناو رۆحه سارده کهی نه هیتستوتوه، یا به پینچه وانوه، هه تاویکی ده گمن جهسته باریک و لاوازه کهی گهرم کردوتوه و پری له سۆز و خۆشه ویستی کردوه و شیریی دایکایه تیش مه مکه تورته کانی نه رمونۆل کردوه؟ دهیان پرسباری وام له خۆ ده کرد و بیرم له بیهووده بی ئەم فیکریه ش ده کرده. بۆ ده رگایه کی ته واو له سهر ئەو رابردوه دانه خهم و له نیو لۆچه کانی رابردوو، له سوچیکی تاریکی زاگیره، گلکۆیه کی گهرمی بۆ هه لئه که نم و زینده چالی نه که م!

به لām ئەفسوسوس! دوو سفرم لیدا، پاشان چل و یهک، دوایی بیست و دوو، پاشان ژماره ی (ئهویک) زهنگ لیدیدا ههر بهو زهنگانه ده چوو که کاتی خۆی، کاتیک به ته نه، له ماله سارد و سره که م، به دیار ته نهاییه وه داده نیشتم، بۆنی وه حه شتناکی ده هات، بۆنی په ناهه نده بی ژووره که می هه ند ده ته نی، چوو بوونه نیو پانتایی ئەو رهنگانه ی که ده یو بیست گهرمایی رۆژه لاتم بۆ بگوازنه وه و بی هووده ش ده مویست ته له فۆنی بۆ بکه م، ته له فۆنم ده کرد، هاتنی و نه هاتنی ههر ده یسووتاندم مه خابن! بۆنی به سه لکه له بۆنی رهنگ زۆر به هیزتر و به گورتر و گهوره تر بوو. ئەو ئیوارانه ی که بی ده سه لات چاوه رپی ئەوه م ده کرد که پشیله که م به ئاسپایی ده رگا که بکاته وه و بیته ژووره وه پیش ئەوه شی بیته ژووره وه ههر له چیتخانه که وه میاوی پینی و خۆی رابکیشی و بیت نازم له لا بکات.

ئەو زهنگانه ته نه زهنگی سامناکی بوون، نه ک زهنگی سامناک بوون، سامناکییه و قه واره ی وه رگرتوه. ژووره که ی ده کرده چه چاوه رپیوه و منیش ده بوومه به شیک له و سامناکییه. ئیتر خۆم له شته کانی دیکه جودا نه ده کرده وه. من و شت یهک شت بووین.

زهنگ لی دده دات و لی دده دات... کهس ته له فۆنه که هه لئاگریت. «ئەو» له مال نییه، نه هاتوتوه، له سه فه ره، ئەمجاره شیان چۆته وه بۆ نیپال، بۆ سه رزه مینی هیمنیی. کئی ده لئی ئەمه زهنگی مالی ئەوه، یا مالی ئەوانه؟ زهنگ لیبی دده دا و ههر لیبی دده دا.

ئەمجاره نۆره ی ژماره ی دوومه مه. دوو سفر و چل و یهک و بیست و دوو ژماره که ی «ئەو». وه لāmی ده زگای ته له کۆمینی کاسیۆن: «ئەمه ژماره یه وه رنه گیراوه». (واته هی کهس نییه) ژماره ی سییه مم لیدا: پیره ژنیک وه لāmی دامه وه، به فه ره نسییه کی زۆر ره وان قسه ی کرد و وتی: (من بیست و حه وت ساله له م ماله ده ژیم و میترده که شم ئەوا بۆ شه ش سال ده چی کۆچی دوایی کرده وه و نه کچیشمان هه به ناوی ناتالی بیت، نه کوریش شک

ده به ین). ژماره ی چوارم کهس له مال نییه. ژماره ی پینجه م: منالیک هه لیگرت و وتی: «دایه دایه»... پتی ده چوو منداله که بۆ لای دایکی رابکات، دهنگه که ورده ورده دوور ده که وتوه هه رچه نده بی ئەده بیسه، به لām چاوه رپی وه لām نه کرد و سه ماعه که م له شوین خۆی دانایه وه، ژماره ی شه شه م: مه شغول بوو. ژماره ی حه وته م: پیاویک هه لیگرت. چی بلیم؟ بی سی و دوو وتم: (من... ئەری بی زه حه مت ناتالی له ماله؟ ئەویش هاواری کرد: (ناتالی، ناتالی، یه کیک ده یه وی قسه ت له گه ل بکات). پاشان زۆر به ریزه وه پینی وتم: (ئەری جه نابتان کین؟) منیش وتم: (من هاو رپییه کی کۆنی ناتالیم، ماوه یه کی زۆره له یه کتر دابراوین، ئیمپرۆ حه زم کرد قسه ی له گه ل بکه م. (هیتستا به ته واوی رسته که م ته واو نه کردبوو، (ناتالی) سه ماعه ی ته له فۆنه که ی هه لگرتبوو وتی:

- ئەلوو.
- ناتالی، منم.
- تۆ کیتی.
- کچی من! نامناسیته وه؟
- نه خیر، نازانم کیتی؟
- پینکه نیم و پیم وت:
- هاهاهاها.... پیت نالیم! که می چاوه رپی که، با هه ندی گویت له دهنگم بیت، ههر ئیستا دهنگ و پینکه نینه که م ده ناسیته وه، هاهاهاهاها...
- داوای لیبردنت لی ده که م، نازانم کیتی، ناتاسم، ناوت چیه یه؟
- کچی چۆن؟... ناوی چی حالی چی!... تۆ ناتالی نیت؟
- به لئی... به لئی من ناتالیم. به لām ئەی تۆ کیتی؟
- هاهاهاهاها... چۆن کیم. من! ئەی نامناسیته وه. ئەی ئارمۆنیکاکه ت نایه ته وه یاد. ئەی ریسستۆرانی هیندییه که. ئەی کۆنسیرتی موسیقا، ئەی به یه که وه نه چووین گوی له موسیقای رۆک ئاندرۆل بگرین. ئەی نایه ته وه یادت سه ره تا وتم نایه م، پاشان له بهر خاتری تۆ په شیمان بوومه وه و دوا به دوا تۆ خۆم گه یانده ئەوی! ئەی بیرت نایه ت چۆن سه مام ده کرد! ئەی خۆ پۆرتریته که ت دیته وه یاد. ئەو تابلۆیه ی که ئیمزام نه کرد. ده زانی

بۆچی ئىمزام نەکرد؟ چونکہ ئەو تابلۆيە من نەمکردبوو، دەستی ئیلھامىكى تايىبەت کيشابووی. باشە چیت لەو تابلۆيە کرد؟ خو ماوہ؟ ئەى توخوا دايکت چۆنہ؟ خو نەگەر او تەوہ ئىقى؟ ئەى براکت، چاک بووہوہ؟ گەرەکی کارووز چى بەسەرھات؟ ئەرى بەشە قامى مادلینا تىدەپەرى؟ کچی ناتالى، توخوا ھیشتا نامناسیتەوہ؟

تەلەفۆنەکەى قەپات کرد.

دەرگای تونیلەکە داخرايەوہ: ددد.

II

بىدەنگىيەك فەزای قووتدا. بىدەنگىيەكى قورس. لەو بىدەنگىيانەى دەکرد تا دىت بارستاييان زياد دەكات و بى مانايى ھەلدەمژن.

بەلام، ئەم بىدەنگىيە لە چىيەوہ دەھات؟ ھىچ شتتيك ئەوہ ناسەپىنى كە ئەوہى من بەتەلەفۆن قسەم لەگەلى کرد، ناتالى خۆى بوويت، چونکہ لەو ھەموو ئەو تەلەفۆنانەى كەردم سى ئىحتيمالى دىكە ماون، دووانيەن كەس ھەلى نەگرت، رەنگە يەكىيان تەلەفۆنى ناتالى بيت، ئىحتيمالى سىيەمىش ئەوہى، ھەرچەندە زۆريش جىيى پروا نىيە: ئەو منالەى تەلەفۆنەكەى ھەلگرت و بانگى دايكى کرد، ئەرى نايىت ئەوہ كورى ناتالى بيت! دەنگى كورپتيكى ھەراشى شەش سالانەى ھەبوو. بۆ نا!! كى نالى!! كاتتيك بۆ دواجار لە ئەپارتمانەكەى شەقامى لۆزان يەكترمان بىنى، بەجۆرى لە جۆرەكان ناتالى باسى يەكىكى بۆ كەردم كە پى دەچوو، ھاورپتيەكى تازەى بيت، پيشى دەچوو كەمىكىش دللى بۆى لىيدا. خاوەن ئۆتۆمبىليكى پۆرشە بوو. يەك دوو جارەن باسى ئەو كورپەى بۆ كەردم. وەكو بىەوئ ھەولەكەم پرەوينتەوہ، بەلام خو ھەر بۆ ھەمان ئىوارە بوو كە وپنيەكى خۆى پيشكەش كەردم، ئەو وپنيەى كە پشيلەيەكى لە باوہش بوو؛ لەو وپنيە چاوى پشيلەكە و چاوى ناتالى ھەر بەھى يەك كەس دەكەن، وەكو منالىكىش گرتبوويە باوہشى. ناتالى ھەندى تالە پرچی رەنگ ئالتوونى بۆباغ كەردبوو، وەكو داوہ زىر شوپوبوونەوہ و لەگەل ھەرۇوى پشيلە پلنگىيەكە ھاوجووت وەستاو بوون.

زۆر ھەواوہ دياربوو، تەماشاي بىمىچى دەکرد و ناتالى خوئشى، خەوالئوانە و كەمپك لار سەبرى عەدەسەكەى دەکرد. پەنجە بارىكەكانى ختم كەردبووہ نىو ھەرۇو نەرمونولەكانى پشيلەكە و مووروە شىنەكەى ئەمووستيلەكەشى چرووسكەى دەھات، مينا قووبىەيەكى زومەردە.

تۆزقالى برىقەى فلاشەكەش لە زىوہكەى داوہ و رۆشنايشىيى لەسەر گومبەزى نقيمەكە ھەلساندبوو خو لە چاوانى ناتالىشەوہ سۆزى دايكانە نەدەخوتندرايەوہ، بەلكو شەھوہتيكى زاھيدانە تيكەلى خەمۆكييەكى زكماك بووبوو. جلەوہرگە رەشەكەى بەھى

راهبیه‌کانی ده‌کرد، چاوه‌کانیشی دوو هه‌لماتی گریبون، حه‌زیکێ نه‌پینی په‌پکه‌ی تیا خواردبوو په‌نجه‌کانی ناسک بوون، له‌ بن سکی پشیله‌که له‌ هیلانه‌یه‌کی گهرم ده‌گه‌ران: دۆزیبوویانه‌وه. ههر بۆیه‌ ئه‌و سیمایه‌وه‌ئووه‌یان دابووه‌ چاوه‌ برژانگ درێژه‌ کلرێژه‌کانی. کراسیکێ که‌تانی ره‌شی له‌بهر بووه، دوو قۆچچه‌ش ترازاون و به‌شیکێ سینه‌ رووته سپییه‌که‌شی ده‌رکه‌وتوون، به‌بێ ئه‌وه‌ی خه‌سله‌تیکێ ئیرووتیکێ پێ به‌خشن، نیگا داوه‌تی سه‌فایه‌کی فه‌یله‌سوفانه‌ی ده‌کرد. جوژه‌ رووتیه‌که‌ بوو له‌سه‌ر سنووری ئاشکرا و نه‌پینیدا بوو، رووتیه‌که‌ی ئیرووتیک بوو.

ئهو ئیواره‌یه، شیومان پیکه‌وه‌ خوارد، هه‌ندیک گوتیمان له‌ موسیقا گرت. کچه‌که‌ی دیکه له‌ مال نه‌بوو. ناتالی چوو ئه‌لبومی وینه‌کانی ده‌ره‌تیا و ئه‌مه‌ش شیویه‌که‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی باسی ئه‌و ماوه‌یه‌م بۆ بکات که‌ یه‌کترمان تیا نه‌بینی بوو، خوی له‌ چوار سال دده‌ا. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ چه‌رمه‌که‌ دانیشترین و جارناجاریکیش سه‌یریم ده‌کرد. حه‌زم ده‌کرد ده‌سیک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یا به‌پینم. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر وینه‌یه‌ک و وتی:

- ئه‌مه‌ش کچه‌که‌ی هاوڕیتمه. ده‌زانی تووشی غیره‌ هاتووه، حه‌ز ناکات له‌گه‌ل که‌سی دیکه‌ ده‌رچم.

- باشه‌ بۆ له‌وانه‌یه!

- نا نا. پرواناکه‌م، به‌لام گیرۆده‌م بووه. منیش دواجار به‌ئاشکرا و به‌بێ پێچوپه‌نا پێم وت که‌ من ئازادم ههر که‌سیک به‌برادر هه‌لده‌بێژم. ئه‌ویش هیچی بۆ نه‌مایه‌وه‌ ته‌نها بیده‌نگی نه‌بیت، به‌لام پێی ناچی کار له‌ غیره‌که‌ی کردبیت.

ئهو شه‌وه‌ زۆر باسی ئه‌و کچه‌ هاوڕییه‌ی بۆ کردم هه‌ستم کرد ناتالی کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که‌ی جارن نییه، ده‌چوووه‌ بنجوبناوانی شته‌کانه‌وه‌ و لیکیان دده‌ایه‌وه‌ و ئه‌نجه‌تی لۆژیکێ بۆ ده‌هینانه‌وه‌ جارن زۆر گوتی بۆ شل ده‌کردم، ئه‌مجاره‌یان ده‌که‌وته‌ گه‌توگۆ له‌گه‌لم.

چونکه‌ ئه‌و کاته‌ی ناسیم، زۆریه‌ی ئه‌و ئیوارانه‌ی که‌ یه‌کترمان ده‌بینی، باسی پارکردنی خۆم بۆ ده‌کرد. هه‌روه‌ها باسی هونه‌رمان ده‌کرد و تابلۆ نوییه‌کانم پێی نیشان دده‌ا.

ئیواره‌یه‌کیان پیکرا چوینه‌ (شانوار)، واته‌ (پشیله‌ی ره‌ش)، بارپیک بوو، به‌تاییه‌ت ئیواران، هونه‌رمه‌ند و ئه‌لتنه‌تیه‌که‌کانی ژنیف و خه‌لکی چه‌پی داهاوتی؛ منیش زۆر ده‌چوومه‌ ئه‌وی. ئه‌و ئیواره‌یه‌ زۆر ماینه‌وه، بیره‌ی زۆرمان خوارده‌وه، موسیقاش به‌ده‌نگی

به‌رز لێ ده‌درا. که‌می مه‌ست بووبوین، تاکو ده‌رگیان دانه‌خست ههر دانیشترین. پاشان وتی: (ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی وه‌ره‌ بۆ مالمان). چۆن ناتالی داوه‌تی مالی خۆبانم ده‌کات! بروام نه‌ده‌کرد؛ که‌می بیده‌نگ بووم، له‌ هه‌قغه‌تدا که‌می تاسام، پاشان له‌ وه‌لامدا وتم:

- بۆ که‌س له‌ مال نییه‌؟

- نا، باوکم له‌ سه‌فه‌ره‌ و دایکیشم چوووه‌ بۆ لوسپین.

ده‌ستم نوقم کرده‌ ناو ده‌ستی و به‌ره‌و مالیان شۆربوینه‌وه. نیوان (شانوار) و مالیان ته‌نها ههر سه‌د دوو سه‌د مه‌تریک ده‌بوو له‌ راستیدا ئیوارانی وا زۆرکه‌م روویدا په‌یوه‌ندی من و ئه‌و له‌ نێو بگه‌ره‌ به‌رده‌ ده‌ژیا. هه‌میشه‌ تووشی ئالۆزکان ده‌هات ئه‌و حه‌زی ده‌کرد مبینی، به‌لام ته‌نها ئه‌و کاتانه‌ی که‌ ئاره‌زووی لیبیت. به‌لام من زۆر جار ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد، پیکرا به‌شه‌قامه‌کانا پیاسه‌ بکه‌ین و بچینه‌ چنشته‌خانه‌ و یا له‌ مالکه‌م پیکرا دانیشین. به‌کورتی حه‌زم ده‌کرد هه‌میشه‌ له‌گه‌لما بیت، با هیچیش نه‌که‌ین. خۆ ناتالی ته‌نها هیمنی و ئه‌قبن و حه‌وانه‌ی نه‌ده‌دامی، به‌لکو ئیحساسیکێ نویتی تیا دروست ده‌کردم. وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی خۆم بیمه‌وه‌ و به‌ره‌و خودی خۆم پڕۆم. هه‌میشه‌ هه‌ستی نوێ، له‌ ناوه‌وه‌م چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد. له‌ سه‌رووی هه‌مووشیه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد ناتالی سببه‌ری خۆمه‌ و به‌رامبه‌ر به‌خۆرنشینم و ههر هه‌نده‌ نابات سببه‌ره‌که‌م کال ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌ل تاریکی ئیواره‌دا ئاوتیه‌ ده‌بیت و ده‌تووتیه‌وه. ده‌تووت گولیکێ ته‌مه‌ن کورته‌ و هه‌ره‌نده‌ نابات ده‌ژاکێ و به‌دیار په‌ره‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌کانیه‌وه‌ ده‌بێ دۆش داپینم. زۆر که‌م رووی دده‌ا پراوپرم هیمنی و خۆشه‌ویستی بیت. عه‌سرانی وا زۆر که‌م رووی دده‌ا، به‌تاییه‌ت وه‌ک ئه‌و عه‌سه‌ری که‌ بۆ یه‌که‌م جار، له‌ ته‌نیشتم دانیشتبوو و ئه‌و دانیشتنه‌ هه‌ردووکی خاوه‌ کردبوینه‌ و ده‌ستم بۆ قۆچچه‌ی سه‌رووی کراسه‌ له‌ خم هه‌لکیشراوه‌که‌ی برد و به‌دوو په‌نجه‌ ترازاندم، پاشان قۆچچه‌ی دووهم و دوا به‌دوای ئه‌وه‌ش زۆر له‌سه‌رخۆ قۆچچه‌کانی دیکه‌م ده‌تراندم. ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بوو ده‌ستم به‌ر قۆچچه‌ی کراسه‌ ره‌شه‌که‌ی بکه‌ویت، ده‌تووت لاسکی رووه‌کیکێ ره‌شی زل هه‌لده‌ده‌مه‌وه‌ و له‌ گولیکێ ئه‌فسانه‌یی ده‌گه‌ریم، به‌تراناندنی ههر قۆچچه‌یه‌کیش شه‌پۆلۆکۆبه‌ک له‌ بۆنی ئه‌و له‌شه‌ فیتکه‌ هورووژمی نه‌پینی بۆ ده‌هینام. ئا له‌و کاته‌ حه‌زم ده‌کرد کاتیش وه‌کو له‌شمان خاوه‌ بیته‌وه، خاوه‌ بیته‌وه‌ تا سنووری وه‌ستان. بۆ یه‌که‌م جار سینه‌م بینی ئه‌مه‌ یه‌که‌مین سینه‌ بوو له‌ ههر هه‌موو ژیاوما بیبینم.

سینه‌یه‌ک بوو سپیده تیا یا چاوی ده‌کرده‌وه، چه‌وزاو بوو ماسی تیا یا حوّل ده‌بوون. به‌لّی! بینینی سینه‌ی کیرتیک هم‌میشه هەر به‌یه‌کم و هه‌وه‌لین بینین ده‌ژمیردریت. هم‌وو نه‌زموونیک له‌ژیاندا، تیکه‌ه‌لکیش و ته‌فاعول و کاریگه‌ری له‌گه‌ل نه‌زموونه‌کانی پیش خۆی ده‌کات، ته‌نهما نه‌زموونی عیشق نه‌بیت، له‌سه‌ر یه‌کتر که‌له‌که‌ نابه‌ستان و توپژ له‌سه‌ر یه‌کتر ناگرن و له‌سه‌ر یه‌کتریش کوژابنه‌وه و تیکه‌ه‌لکیشی یه‌کدیش نابن. ئەم نه‌زموونانه هەرگیز نابنه کوژنه‌زموون، به‌لکو هم‌میشه هەر ده‌گمهن و تاک و هه‌تیوون. عیشق هم‌میشه تاقانه و به‌ته‌نهایی ده‌مینیتته‌وه. عیشق دره‌ختی زۆره، به‌لکو دارستانی عیشقیش هه‌یه، به‌لام هیچ دره‌ختیکی به‌یه‌ک ناکات و هیچ میوه‌یه‌کیشی هاوچه‌شن و هاوشپوه‌ی نییه، بۆیه هم‌میشه له‌ده‌شتاییه‌کانی عیشقدا هم‌میشه هەر غه‌ربین، هم‌میشه بیتکه‌س و بی‌مه‌ئواین، هم‌میشه هەر له‌کونجی تاریکی داین، هم‌میشه‌ش ژوانمان له‌گه‌ل نه‌سریندا هه‌یه. عیشق مه‌مله‌که‌تیک‌ی تاکه، هه‌ست ده‌که‌بن تاقانه و فری‌ دراوین و هه‌نسک له‌شمان ده‌پییو و له‌مه‌نزلی راسته‌قینه ده‌گه‌رپن.

په‌نجه‌کانم له‌میوانی سینه‌ی بوون، په‌نجه‌ی شایه‌قمانم به‌ره‌و لووتم برد، بۆنیکی ماددی له‌هه‌ردوو کوونه‌لووتمه‌وه سینه‌ی بووندار کردم، له‌ززه‌تیک بوو تا تخوویی پژمین، چه‌زیک بوو له‌پال چه‌سه‌ره‌تی، ده‌تووت نیتتر ئەم ده‌سته هی خۆم نییه، ده‌ستی رووناکییه و له‌هه‌ریمه‌کانی خه‌یاله‌وه پیرۆزیایی لی‌کراوه، سپی هه‌لگه‌را بوو، ده‌مبینی چۆن زه‌نگول زه‌نگول عه‌تری لیوه‌ده‌کتی، ئای که‌سه‌رخۆشی ده‌کردم! هه‌روه‌ها ترسیتی جه‌ه‌نه‌میش می‌شکی داگیر ده‌کردم، هم‌میشه له‌پال ئەم له‌ززه‌ته مه‌زنانه، ترسیتک ده‌چۆریه‌ نیو که‌لینه‌کانی وجودم و بی‌بایه‌خی بوونی له‌لا ده‌بووژانده‌وه هه‌تاویک بوو له‌ودیو گه‌لا که‌سه‌که ورده‌کانه‌وه ئاوا ده‌بوو، گومانی له‌لا دروست ده‌کردم که‌جاریکی دیکه هه‌ل‌دیتته‌وه. به‌رامبه‌ر به‌سروش منالیک بووم ته‌نهما پروام به‌و شتانه ده‌کرد که‌وجودیان هه‌بوو.

پروام به‌و شتانه ده‌کرد که‌له‌پیش هه‌سته‌کانم هه‌ل‌ده‌تووتان. ده‌روازه‌ی نه‌ستم کلۆم داخراوو. سه‌ره‌تای ژوانه‌کانم هم‌میشه رچه‌یه‌ک تاریک بوو، رچه‌یه‌کی باریک بوو هم‌میشه به‌ره‌و کوژایی ده‌بیردم. چ‌ع‌شقیکی دهم داخراو بوو؛ چه‌ندیش فراوان بوو. چه‌ندئێ دژواری و دژایه‌تی له‌ده‌ورم کوژده‌کرده‌وه!! عیشق بوو وه‌کو فواره‌یه‌ک دژایه‌تییه‌کانی وجودمی توپ هه‌ل‌ده‌دا.

هم‌میشه و هم‌میشه، ئای که‌ وشه‌یه‌کی قورس و له‌ش بلحه. ئەم وشه‌یه باگراوه، ئاوسه، توپژیه‌نده و هاوسه‌نگیی غه‌می عیشقی دروست ده‌کرد. بۆیه هم‌میشه که‌ناتالی ده‌هات، موچرکیتک له‌شی هیشک هه‌ل‌ده‌گه‌راندم ته‌زوویه‌ک بوو له‌په‌رپه‌ی پشتمه‌وه ده‌هاته خوارئ و له‌نووی پیتدا په‌نگی ده‌خواره‌وه، بۆیه هم‌میشه خۆم ده‌بینییه‌وه به‌ته‌نهما، له‌ژوو‌ره‌که‌م دام. بیزار و سه‌رسام، سه‌رسام و سه‌ودا چیتزم له‌هیچ شتیک نه‌ده‌بینی، ته‌نهما هه‌ر تاوم ده‌خواره‌وه، یا نه‌وه‌تا شه‌رابی (کوژ دوو رۆن)، مه‌گه‌ر ته‌نهما هه‌ر ئەو هه‌توانه‌خومارییه بوویت، گه‌رمای هه‌تاوی په‌زه‌کانی بو‌نیوه‌ناوم گوازتیتته‌وه و گه‌رمایی گشت ئەو بنارانه‌ی بو‌گوازتیتته‌وه که‌به‌رامبه‌ر به‌هه‌تاوی گه‌لاوپیژ و خه‌رمانان، ره‌شاییه‌کی باینجانی ده‌به‌خشیه‌ گشت ئەو بۆله‌ ترپانه‌ی که‌له‌ژپه‌ر گه‌لامیوه‌کانن و ورده‌ ورده‌ پیتده‌گن و شیله‌یه‌کی شیرینیشیان تیا ده‌زا؛ هه‌ر ئەو شیرینییه‌شه که‌ده‌بیتته‌ دایکی تامیکی که‌موکه‌یه‌ک تال و تیکه‌ل به‌بۆنی ته‌خته‌ی به‌رمیله‌ زله‌کان ده‌بیت و له‌هه‌مووشییه‌وه بۆنی هه‌لووژیه‌ک که‌زۆر به‌ناسته‌م تا کونه‌که‌پوو به‌رز ده‌بیتته‌وه. رۆحیتی زیندوو ده‌بیزوینتی. رۆحی هه‌تاوه و دژ به‌شیرینی ده‌جنگتی. ئەنیشکم له‌سه‌ر میزی باری (لیژن دۆر) داده‌نا و دوو دیسی دوو دیسیم ده‌خواره‌وه ده‌روازه‌یه‌ک بوو ده‌کرایه‌وه...

هه‌ر به‌دوو په‌نجه‌ لایه‌کی کراسه‌که‌یم لادا، دوو مه‌مکی تورت ده‌رکه‌وتن. له‌هه‌قچه‌ت جووتی مه‌مکوژله‌ بوون، وه‌کو دوو قومری کیتی، وه‌کو دوو هه‌رمیتی بناره‌کان، گوژکه‌کانی که‌موکه‌یه‌ک به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌ناسته‌م به‌رزبوووه‌وه، به‌دوو ده‌نووی په‌مه‌یی په‌نگی قومریه‌کانیان ده‌کرد، چه‌زم ده‌کرد هه‌ر به‌لیوان ماچی بکه‌م، هه‌ر به‌لیوان گازی لی‌بگرم، گه‌رمییه‌که‌ی بخۆمه‌وه. ده‌وری گوژکه‌که‌ش به‌ناسته‌م په‌نگی په‌مه‌یی هه‌بوو، به‌ناسته‌م خالی توختر، وه‌کو دلۆیه په‌نگی فلچه‌ی لیژانیتی بلیمه‌ت، به‌جوژی ئەو په‌نگانه له‌نیو عه‌فیه‌وییه‌ت و لیژانییه‌وه پهرژیتیتته‌ سه‌ر تابلۆکه‌ی، ئا ئاوها ده‌وری گوژکه‌ی مه‌مکوژله‌ تورته‌کانی دابوون به‌یاریکی ئەم‌که‌ی بوو بۆ شه‌یدایه‌کی ته‌نهما. هه‌ر به‌و گردانه ده‌چوو که‌گلتکو و مه‌زاری شه‌خسیکی له‌دوو تو‌حه‌شار درابیت، به‌سپ و نه‌یتی و ئەفسانه‌ ده‌ور درابیت، به‌و گردانه ده‌چوو که‌خه‌یالی میلی ئافران‌دبیتی و خه‌یال‌تامیژ، به‌خشل و گه‌نجینه‌ی شاره‌ی ناو گوژه و جه‌له‌ی به‌ره‌شمار ده‌وردراو. چ‌پانتاییه‌ک بوو به‌رامبه‌ر به‌بینیم ده‌کرایه‌وه، رۆشبینی ده‌کردم، ئەمه ئیشراقی حه‌قیقی له‌ش بوو، به‌رامبه‌ر به‌گومرایی من هه‌ل‌ده‌هات چ‌له‌ززه‌تیک بوو له‌نیو تاریکستانی ئەشکه‌وته له‌بن نه‌هاتوه‌کانی جه‌سته ده‌ده‌وشایه‌وه، چ‌ثاقیتیکی راسته‌قینه بوو، ئاماژهی بۆ ئافه‌تیش

دهکرد. چ سهراچاوهی خه یالیک بوو، چ ته رایبیهک بوو هه موو ته مه نی هه رزه کاری ده کرده یهک دوو تنووک و له قوولایی بووندا فیچقهی دهکرد و وهکو فواره و تهوژمی ههستی ناوهکی دهو روژاندم.

ناو له پی دهستی راستم خسته ژیر مه مکی چه پی، به هیواشی به رزم کرده وه، ته زوویهک وهکو بروسکه جهستهی هه ژاندم، له ززه تیکی تاریک بوو، جهستهی سیخناخ کردم. قهده پروام نه دهکرد، عه سرائیکی هه نده هیمن، ئەم تیشکه هه نده به ریزنه بیارته سهرم. ئەو رۆژه ههستم کرد که ناسوی لهش هه لدیت و شکوفه دکات، به لام له گه ل ئەو هه ژانه، ناتالی دهستی بو کراسه کهی برد و دهستی کرد به پیوه دانی قویچهکان، له خواره وه به رهو سهره وه پیدا هات. منیش سه رتیکیم کرد و وتم:

- ده زانی دوو مه مکو له ی زو شه نگت هه ن؟

له سه ر پوخساری ههستم به هیچ ناماژ بهک نه کرد. وام ههست کرد که پروام پی ناکات، هه لسا به سه ر پی و وتی:

- ده بی برۆم. ده رزم هه یه ده بی بگه ریمه وه مال.

ئەو ته زووه ئوخژن به خسه یه کسه ر کوژایه وه و وهکو مۆمیتی داگیرساو و ابوو بکه ویتته زه لکاوتیکه وه. ههستم کرد که ساردیبهک جهستهی داگیر کردم. ده مار گرژبیبهک بوو تا تهوقی سهرم به رزبووه وه. ئەمه دوا سنووری بگره و به رده بوو. ههستم کرد له شم له ژیر دهستم ده ترازوی و خوی راده پسکینتی. توره بیبهک بوو نه مده ویترا ده ربه خم، حه قیقه تیکی ناوهکی خۆم بوو نه مده ویست ئاشکرای که م، پهنگی ده خواره وه.

گومانم له گشت ئەو له حزانه کرد که پرویان دا، ئاگریکی له ززت له نیوان هه لایسان و کوژانه وه دا بوو، وهکو له پرتیکدا ئەسپیکی چه مووش لغاویکریتته وه، به توره بیبه وه:

- بو ده رۆیتته وه؟

ناتالی زور له سه ره خو به رهو ده رگا که ده رۆیشت و دهستی به ده سه کی ده رگا که کهوت و سه رتیککی کردم. چ سه ر یکر دنیکی سارد بوو، چ کوژانه وه یه کی لیوه ده تکا! پری له قسه بوو، قسه ی بی وشه، بی بیت قسه ی پشتی قسه بوون. باشه بوچی ناتالی وام لیده کات؟

- نا نا، ئاخ ده بی برۆم.

ده رگای له دوا ی خوی داخست و منیش به ته نه ها، له دووری چند مه تریک

راوه ستا بووم. قه ده رتیک به راوه ستاوی مامه وه. سهیری ژووره که م کرد. تیشکی هه تاوی ده مه و ئیواره لایه کی رۆشن کرد بووه وه. تا هه تاویش نه یستوانی ئەو ژووره م بو فراوان بکات.

گه یشت بوینه بهر ده رگای مالیان. دهستی بو جاننا ره شه بچووه که ی برد و کللیکی لی ده رهینا. ده رگا که ی کرده وه. ئەمه یه که مین جار بوو بچه مالیان. سه ره تا چوینه سالئونه که، له سووچی سالئونه که ش باریک هه بوو، ده یه ها شووشه ی ئەلکولی تیا داندرا بوو: جین، مارتینی سوور و سپی، فریر ئەنجه لیکا، پاستیسی مه حه لی و ئەوه ی له باشووری فه رنه سا ده گیریتته وه، سی و چوار جوړه ویسکی، کونیاک، شه رابی بوژدو و ریو خای ئیسپانی... که مۆکه یه ک سه رنجی شووشه کانم دا. وتی:

- ئەم شووشانه باو کم کریوتینی، هه رچه ند زوره یان زور کۆن و وهختیان به سه ر چووه، به لام ده ی... شتیک ناخۆیتته وه؟

- با، ئەگه ر جین هه بیت.

له باره که نزیک بووه وه و ملی شووشه یه کی گرت و هینای. له سه ر ره فه کانیش دوو باده ی هینا و دوو باده مان خواره وه. نیوه ی شه و تیه ره یبوو. هه ردووک له سه ر ته خته یه ک نه فه ریبه که ی ئەو خه وتین. ئەو قاتی بیجامه ی تهخت سپی خالی کرده بهر. حه زم ده کرد ئەو شه وه ته نه ها هه ر بوئی بکه م. بوئی قزیم ده کرد، بوئی پیسته که یم ده کرد، بوئی له شیم ده کرد. ده ستیم ده گووشی، ده سته بچووه که ی وهکو بالنده ی ئاوی و ابوو، هه ندی جار خوی لیم راده پسکان. منیش هه ر به بوژن ده مناسیبه وه و ده مدوژیبه وه و ده مو یست ده سته موی بکه م. کاتیک دوو ده ست له یه کتر ده نالین، له گه ل یه کتر ده دوین، ده چنه دیالوگی بی بنی زمانه کانی له شه وه، تووره ده بن، له یه ک ده توژین، ئاشت ده بنه وه، شیدار ده بن، خاو ده بنه وه، درژ ده بن، جاریکی دیکه خاو ده بنه وه، ده نوون؛ نووکی په نجه کان له خو شیدا تووشی شاگه شکه ده بن. هه ر په نجه و شه خسیبه تی تایبه تی خوی ده دۆزیتته وه. ناو له پیش ده بیته گوړه پانی په نجه کان، شتی له ناو تومار ده کرت، شتی تیا ته فسیر ده کرت، له وه یاره خه ونیش مه زنترین شازنه لیتی راده کشی، خه ته کانی ناو له پ به ره و ئیحتیمالی جوړا و جوړ ده چن، خه تیکه تا لیواره کان ده روا ت و ئینجا به ره و خه رهند شوړ ده بیته وه، خه تیککی دی، ئەمه یان هی ته مه ن درتیبیه و له پرتیکدا له ناوقه دا ده پچریت و کهرت ده بیت، ئەوه یان هی ئەقین و عیشقه، له ته نگه رتیه کان تووشی هه لاکه ت ده بیت و له گه ل

تهختای ناوله پ دیته یهک ناست و ئیتر ناخویندریتتهوه، هیللی خهونیش له حاشیییه ئیبن سیرین گیر دهبیت، یهکیکی دیکه یهکبر دهپرژیتته ئهوی دیکهوه. ناوله پ کارهکنتر و شهخسییهتی ئینسانه. نازانم ئایا ئهوه شهوه بهنووی پهنجه گشت خهته نهئینییهکانی ناولهپی ناتالیم کهشف کرد یا نه، بهلام سیاحهتیککی ئهفسوونای بوو! چ دنیا یهک بوو، چ دنیا یهکی ئالوزکاو! ناو لهپی بهدارستانهکانی ئه مازونی دهکرد، زوو شیدار دهبوون، کهسک دهچوونهوه، خهتهکان وهکو جوگهلهی زیوین وابوون، جریوهیان دههات، بالندهی سیحر و جادوو دههاتن ئایان تیا دهخواردهوه، پهپهکانیان لهو قهراغانه بهجی دهمان. ئوتوکتونهکان، واته دانیشتوانه ئهسلیییهکان دههاتن و بهرامبهر بهو پهپه سیحراویبانه رادهمان و ههلاندهگرت و لیتی رادهمان و لهگهلهی یهکتر دهکوتنه گفتوگو، له تیلی کلاوهکانییان دهپانچهقاند. میژووی ئینسان و پهپی بالنده دوورودریتته، پهچهلهکیکی میتافیزیکی هیهیه، ههر بویه ئهوانیش دهستی سیحر و جادوو یان لی دههشیترا، حهزبان دهکرد فرین نغرو بیتته خهونهکانییانهوه. بهناو رچه و کولانه کهسکهکانی دارستانهکانا پهوتیان دهکرد و ههنده سووک دهبوون، ئهوانیش پر ئیسقانهکانیان با دهبوو، ئاگریان دهکردهوه و تهنها ههر بویه ئهوهی لهو بلتسهیه رامیتن و بهس. مهبهستیان نهپهراست بوو، نه خوگهرمکردنهوه، ئاگریان بویه دلخوشی ئاگر دهکردهوه ئیوارهیهکی سهنگینه کولانهکانی ئه مازون، نه رۆژ تیا یا ئاوا دهبیت، نه رۆژ تیا یا ههلدیت، له کلاورۆژنه بلندهکانیشهوه، ههناسه دهدهنه زهمین.

باش دیتتهوه یادم، ئهوه شهوه توژقالتی خهوه نهچوهه چاوم، چونکه خهونم دهبینی... ههموو لهشم بووبونه دوو دهست و ههردوو دهستیشم بووبونه ههستی. دهستی خۆم و دهستی ئهوه ههر ههموو ئهوه رۆژه له دهستی خۆم رادهمام، ههنده لیتی رامام، نهست چهکهره تیا دهکردم، ئیتر بهدهستی من نهدهچوو، دهستی یهکیکی دیکه بوو، دهتوت موپارهک بووه، دهستم سهوز ههلگهراپوو. ئیتر لهو رۆژهوه ههموو رووهکیک له مالهکهه زۆر بهئاسانی شین دهبوون، نابوتترین رووهک سهوز دهبوو، لقه (میزیز) که تهنها ههر له ماوهی یهک ههفتهدا، لهسه رهفهی مهتبهغهکهمهوه تا سه میزی نانخواردن شوپرووهوه، گولی سپی دهگرت، ناچار بووم لقه چهمووشهکانی بیرم، ئهگینا لهسه میزی نانخواردن جیگای کاسه و کهوچک نهدهبووهوه. ههندی لق ههبوون، بهبی ئاگای من له پشت دهراگهوه دهکوتنه سهر فهرشهکه، یهکهمجار چاوم بهو گوله سپییه وردانهی سهر مافوردهکه کهوت وامزانی ههر هی فهرشهکه خووتهی، پاشان زیاتر دیقعه تم دا، نیگام بهرهو ژوور ههلگژا، لهگهله

لقهکهیان بهرز دهبووهوه و تا ئینجانهکهی سهر رهفهکه؛ دهستم کرد بهپیکهنین. له راستیدا بههیچ جوژی بهرووهکی نهدهکرد، ههر کتومت بهنازه لیتیکی سهوزی رهوکین دهچوو. بی بۆن بوو، بهلام سهوزیککی ههنده تیری ههبوو لهززهتی دهبخشییه بینین.

بهیانی زوو له خهوه ههلسام. ناتالی تا بهر دهراگه لهگهلهما هات و خواحافیزی لی کردم. ئهوه رۆژه زۆر دلخۆش بوو. ههستم کرد بهشیککی جهستهه نووی بوتهوه، نهخیر روحم بوو له روویاری ئهردن ههلکیشرا. نه مزانی ئهوه رۆژه کات چۆن تیپهپری، ههستم بهبوونی کهس نهدهکرد، ههستیشم دهکرد ههنده شهفاف بوومه، کهسیش ههست بهبوونی من ناکات.

دهتوت له تیشک دروست کراوم. کاتیک له ئیش گهپامهوه، بهسووی و بهخیرایی، تا نهومی دووه ههر بهغاردان سههرکهوتم.

پهپهزته هواسییهکهه بینیمی، پروای نهکرد ئهوه منم، پهپهزنیکی کلۆلی ناوچهی ئهلمانیزمان بوو، ههنده نهبوو پهپهزتهکهه کۆچی دوابی کردبوو، دهموچاویان، دهیهها چرچولۆچی جوژاو جوژه روخساریان خواردبوو. رۆژیک پیتی وتم (چۆن دهتوانی ههمیشه وا دم بهخنده بیت). چوومه ژوورهوه و پهرداختی ئاوم خواردهوه، ههستم دهکرد مالهکهه دیواری نییه، هواسییهکانی خۆم دهبینی. خانوهکانی ئهوه بهر جادهکهه دهبینی، خهلهکم دهبینی له مهتبهغهکانیان دانیشتون و خهریکی چیشیت لیتان، خهریکی قسهکردن، ههندیکیان سهیری تهلهفزیۆن دهکهن و ههندیکیان خهریکی راموسان... ئهری ئهوهی که من دهبینم دهبی راست بووبیت؟

بهلام ههر بویه ئیوارهی ههمان رۆژ تهلهفۆنم بوی کرد و پیشنیاری ئهوهم کرد که بهیهکهوه بجینه دهروه، بهلام ناتالی له تهلهفۆن، بهدهنگیککی زۆر نویترال وتی:

- نا نا، ناتوانم، سهعیم زۆره.

ئهم (نا نا) یه زۆر لهلا سهیر بوو. زۆر (نا نا) یهکی قهتهی بوو. باشه دوینتی ئیواره، دوینتی شهوه هیچ شتیکی ناههموار رووی نه دا!

نهخیر، ههست ناکهه هیچ شتیکی رووی دابیت. باشه بۆچی له پرێکدا ئهوه (نا نا) سهیرانهی لیتوه پهیدا بوو. وهلامم چنگ نهدهکهوت.

بیرکردنهوهی سهیر میتشکی داگیرکردم. ئهوه ئیوارهیه نهچومه دهروه. دهستم کرده

تابلۆكيشان. ئەو ئىوارەيە بوو، دەستىم كىشانى پۇرتىتەكە. زۆر بەختىرايى دروستم
كرد، فلچەكانم زۆر بەتوندى و بەتورپىيەوۋە رادەوۋەشانىد. سەرەتا دوو چاوم كرد، دوو چاوى
بادەمىيانە، برژانگەكان گەيشتىبىوۋە ئەو لاۋ ئەولاي تابلۆكە. ئەمە يەككى بوو لەو
بزاوتانەي كە وزەبەكى تايپەتى بەخشىبوۋە تابلۆكە، چونكە ھەر سەپرى ئەو تابلۆبەت
بكرىدبايە، خەيالى شتى دىكەت دەكرد كە من نەمكردبوو، چونكە ئەو تابلۆبە دژ
بەچوارچىنەي خۆي شەرى دەكرد. ئەمەم بەدەستى ئەنقەست نەكردبوو، بەلكو ھەستىك
بوو كە جوانىي چاۋەكانى پىي بەخشى بووم.

جوانىيەك بوو، سنورى نەبوو، تەجاۋزى من و تابلۆكەي دەكرد. شتىك بوو سەرم لىي
دەرنەدەكرد. وا بزىنم لە كىشانى ئەو تابلۆبە، ھەولتىك خۆي بەيان دەكرد، ئەويش رەنگە
ئەوۋە بوۋىت كە دەست بەسەر ئەو جوانىيە بگرم و سنورى بۆ دژايەتايەكانى دانىم. پاشان
لە ناۋەند، لووتىكى بارىك شوپۇر دەبوۋەو و سەر دوو لىيوى بارىك، كە ھاوتەرىبىيان
لەگەل برژانگ و ھەردوۋ ئەبرۆكە دروست كىردبوو. بەھىچ تەرزى ئەو تابلۆبە نەرمونىانى و
نەرمونۇلى ھەستى پى نەدەكرا و مومكىنىش نەبوو ئەو تابلۆبە بەو جۆرە بخوتىندىتەوۋە.
قژەكەي ھەك بلىسە و ابوو، قوۋلىي و ترسى دەدايە نىگا. پرومە تىش و ھەك نەبىت و ابوو.
لە ھەققە تىشدا، روخسارى ناتالى زۆر ورد و بارىك بوو، پرومەتى قوپاۋ نەبوو، بەلكو
پرومەتى نەبوو. پاشان گەردنىكى تەنك، ئەگەر مېتوژى رەشى قوت دايە، ھەستى پى
دەكرا؛ جووتى گوارەي زىۋىنى ناسك بەملا و ئەولادا شوپۇر بوۋبوۋەوۋە. پشستەوۋەش لە نىو
رەشايى و ھەندى جارىش سەوزىكى زۆر تىر، پروناكى دەبەخشىيە روخسارەكەي.
جلوبەرگ: ھىچ. تەنھا ھەر شەپە ئاگرى فلچە بوو. شەپىك بوو لە نىو پروتاىەتى و
رەنگ.

تابلۆكە زۆر گەورە نەبوو، بەلام ھەر بەسەرىكردنى ھەستت دەكرد بارستايى ھەيە،
قورسىيەكى قەستىلانەي ھەبوو. بىگومان ئەم ئىتتىباغە سەرئەنجامى رەنگى تىر و
تىكشكانى ئاراستە رەنگىيەكان و جۆرە توندرەويىيەك لە نىوان پانتايى و شوپىنى پر
بوۋەوۋە.

بەتالى، بەماناي (زەن) ھەكى موتلقەن و جوۋدى نەبوو. ئەو بەتالىيە پىويستانەي كە لە
تابلۆ رۆژھەلا تىيەكاندا ھەن. لە روۋيەكەيشەوۋە ئەگەر سەپرت بكرىدبايە دەتوت
بارسەنگايى تىكچوۋە.

كاتىك تابلۆكەم تەواۋ كرد، لەشم سووك داھات. دلم زۆر خۆش بوو، بەلام خەمىك
بەسەر نووكى دلم قەتسى مابوو. لەسەر قەراغى پەنجەرەكە دامنا و گەرمامەوۋە دوۋە و
سەپرىم دەكرد. بەلاچاۋ و بەتېلى چاۋ لە تەنىشتەوۋە سەپرىم دەكرد. پشتم تىيى كرد و
ئىنجا ئاۋرم لىي دايەوۋە. دەمويست لە گشت سوۋچەكانەوۋە بىبىنم بۆ ئەوۋى بزىنم چۆن و
چىم پى دەلى! ئىمزام نەكرد و مېتوۋەكەيىم تۆمار نەكرد. ھەسرانىك، لە كاغەزىكى
رەنگاۋرەنگ پىچىمەوۋە و خستىم ژىر بالىم و چووم و لەپىش دەرگاگەيان دامنا. بەپى
ئەوۋە لە دەرگا بدەم، بەپى ئەوۋە تەلەفونى بۆ بگەم، ئەم رىنگايەم بەباشترىن رىنگا زانى
بۆ ئەوۋەي خۆشەويستى خۆمى بۆ پروون كەمەوۋە.

ئاخرىچ بلىم! زىنم لە گۆ دەچوو، ھىزى ئەوتوشم شك نەدەبرد كە بەقسە، بەقسەي
ئاسايى تەعبىر لەو خۆشەويستىيە بگەم. چى بلىم ئاخر! (خۆشتم دەۋى، ھەتا ماوم
و ھەفادارى عىشقت دەبىم، تۆبىنى منىت و لە پەرسنگاي ئەقنىنى من داي؛ رۆجەكەم...
گىانەكەم... چاۋەكانم، خۆشتم دەۋى، كچى تۆ نازانى چەنى عاشقى جوانىي تۆم؟) ھتد.
ئاي كە ھەستىم دەكرد كە زىنم كەساسە و چوارچىنە ئادەمىزادىيەكەي بەرتەسك و كەم
مەوۋدايە. عىشق دژ بەزىنم ئىش دەكات، بەبىھىزترىن عىشق زىنم بەرامبەر تەنھا ھەر
كەچەيەكى نابوۋتە. بۆ ئەوۋەي باسى عىشق بكرىت، دوو رىنگا ھەيە. يا ئەوۋتە بەفلچەي
دەستىكى نامۆ، تابلۆبەك دەكەي كە بوۋر فراۋان بكا و بىنن داۋەت بكا، يا ئەوۋتە بى
دەنگ دەبىت. بىدەنگىش مەزنىن زىنمى عىشقە كە خاۋەنەكەي ھەمىشە بەرەو فەتارەت
و ھەلاكەت دەبات.

ئەو ئىوارەيە نايابترىن ئىۋارە بوو، بەلكو ھەموارتىن كات بوو بۆ ئەوۋەي ئەو تابلۆبەي
تيا بگەم، چونكە تازە بەتازە دەستىم لە ئاھەنگى سىحر گەرپاۋەوۋە، ئەو ھىزەي كە ئەو
شكى دەبرد، من نەمبوو، دەسلەتتى دەستىم لە دەسلەتتى عەقل و شعورم زىاتر بوو.

دوۋا چەند رۆژىكى دىكە، تەلەفونى بۆ كردم. ھەستىم كرد لە خۆشىدا شاگەشكە
دەبىت. بەلام سوپاسى كردم و ھىچى دىكە دەزىنم بۆچى زۆرى بەدل نەبوو، چونكە
تابلۆبەكى جوان نەبوو بەمانا باۋەكەي، پۇرتىتتىكى ئاسايى نەبوو، بۆ ئەوۋەي خاۋەنەكەي
دلخۆش كات. ئامانجى ئەم تابلۆبە بەھىچ جۆرىك بۆ خەنى كردنى چاۋ نەبوو، بۆ ئەوۋەش
نەبوو ھەك دىكۆر لە سالتون ھەلبواسرىت. ئەمە لە راستى نامەيەك بوو، دەباۋايە، دوۋا
بىنن و خوتىندەوۋەي لە شوپىنىكى تارىك و دوور لە چاۋان دابىرىت. چونكە دەمارى

بینهری گرژ دهکرد، توندیره و بیبهکی تیا یا دروست دهکرد، کهمی خه موکی دهکرد و وجودیش له پیش چاوی ئه و کهسهی که سهیری بکردبایه، قورس دهبوو، ههنده قورس دهبوو، وای دهزانی بوون بارستاییه که و لهسه ر ئهستۆی دایه.

دیاره ناتالیش قهدهرێک له ژووره بچوکه کهی به دیارییهوه راوهستاوه و پاشان کێ نالی رهنگبێ، له شوپنیککی و شار دبیتهیهوه بهمه بهستی ئهوهی که جارێکی دیکه نهیه تهوه یادی و بو هه تاهه تاش نهییتهوه.

زۆر جار بیرم له و تابلۆیه ده کردهوه. ده بی مایی ده بی فه وتایی؟ بۆیه له دوا دیتنی ناتالی. مه بهست له دوا ئیواره کهیه، ههردووک له سالۆنه کهی ئه و، له ئه پارتمان کهی شه قامی لۆزان، لهسه ر قه نه فه چه رمه که دانیشتبووین، کاتێ که هه لسا بۆ ئه وهی ئه لبوومه کهی سه فه ری نیپال بهیته، نازانم چۆن بوو. تابلۆکه م هاته وه یاد و لیم پرسی:

- ئه ری ناتالی، تابلۆکه ت دیتته وه یاد، ها ئه وهی که له شه قامی مادلین کیشابووم، مه بهست له پۆرتریته که، خو ده زانی کام تابلۆ؟

- ئاااااااااااا..... هیشتا هه ر ماوه.

بهلام هه ر له و ئانه وه ئیتر که و قه گومانه وه؛ هه ستیککی مه یله و سارد توزقائیک ته بیعه تی شیواندم ره نگیشه هه ر زۆر زوو، ره نگبێ هه ر ده مه و ده ست، هه ر دوا ی ئه وهی سه رنجی داوه تی و کلپه یه ک له عیشه قی سیا به ره و رووی بۆ چرکه ساتیککی ره ش داگیرساوه و چاوه کانی داخستوووه و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاوه و هزی نه کردوووه جارێکی دیکه چاوی به و تابلۆیه بکه ویتته وه. چۆته به ر په نجه ره که و له پشت ه وه ش، تابلۆکه ی به دوو ده ست گرتوووه و پاشانی به بی ئه وه ی جارێکی دیکه سه یری کاته وه، فری دی داوه. به لێ فری دی داوه، نه خیر به لکو توری هه لداوه. به لام ئایا به وردی سه یری ئه و تابلۆیه ی کردوووه؟ ئه مه پرسیا ری راسته قینه ی هونه رمه ندانه، هه ست ده که ن که سیان ده س ناکه وی بۆ ئه وه ی به ته وا ی سه یری تابلۆکانیا ن بکه ن! یا ئه و هه تا تابلۆکانیا ن به یته ن. چ پرسیا ریکی پر له عه نت هه ریا ته: ئایا له چاوی منه وه ته ماشا ی خو ی کردوووه؟ ره نگبێ! ره نگبێ! له سه ر میزی سالۆنه که داینا بی و له دووره وه تیی روانی بی و له دلێ خو شی و توو بیته: (ئا ئه مه منم؟ خو ئه گه ر بیته و ئه مه بیچی من بیته، بۆچی ده بی ئه وم ههنده سه و داسه ر کرد بیته؟ نازانم، به لام زۆر جار ده نگبیک، نازانم له کو یه دیته و ده خزی ته ده رو و نه وه و به یتم ده لێ ئه و کوره تۆی خو ش ناوی؛ ته نه ها هه ر گراوی له شم بووه. ئه وانه شی

ته نه ها هه ر گراوی له ش ده بن، ته نه ها هه ر به تام کردن و خوار دنه وه ی شیله و چۆرا که ی ئه و له شه، ناگره که ی ناخیا ن ده کو ژیتته وه و له شه گر گرتوو هه که ی منیش سارد هه لده گه ری و وه کو خو له می شه ی سارد بووه ی لێ دیت) به لام کێ ده لێ ئه م شتانه ی به خه یالا ها تووه. کێ نالی... ره نگبێ هه ر به لا چاویک ته ماشا ی تابلۆکه ی کرد بیته و به س. به کور تیش به دلێ نه بوو بیته و نه یه توانی بیته بچیتته نا و اخنی ئاره زوو هه کانی منه وه. ره نگبێ و ره نگبێ... له هه ققه تدا بۆ یه کیکی وه کو من زۆر زه حمه ت بوو بزانه م له کاتی ته ماشا کردنی ئه و پۆرتریته چی له ناخی ئه ودا دروست بوو بیته! ناتالیی خوا وه ن هه زار رو خسا ر، هه زاران خه ته ره به لیوا ری دل ه بچکو له که ی ده که وت و را ده بو رد، هه زاران گو مان له ده وری چا وانی شه وان خه و ی لێ ده تو ران.

چوار سال تپه ره ی بوو و منیش هیچ هه واییکی ناتالیم پێ نه گه یشت بوو، نه مه ده زانی چ به سه ر ها ت و سو زاغی کم پێ نه ده گه یشت. خو هه ر دوا ی ئه وه ی له نیپال گه رایه وه، به ته له فون پی که وه هه ندی قسه مان کرد و وتی (وی نه یه کی زۆرم گرتوووه، وی نه ی ره نگ و ئا و هه وای ئه و خا که پی رۆزه و پا کیزه یه م بۆ هه نده ران هی نا وه ته وه. ده زانی ته نه ها نیپال تا قه خا کی بی گه رد و ده ست لێ نه درا وه، هیشتا نه به تو ریست و سیا حه تکه ران پیس بووه، نه به با زرگانی... (پێ ده چوو ئه و سه فه ره ی زۆر به دل بوو بیته، بۆیه ده یوت، ده مه وی جارێکی دیکه ش بگه ریمه وه ئه و هه واره. ده یوت منال و هه رزه کانی نیپال بی به ری تی ژبا ن داومه تی، ئه و بی ژبیانه پییا ن وتم (ئه مه شکۆلا ته ی ولاتی ئیمه یه، منیش کاتیک نامه سه ر زمانم، ناگری له ده مم کرده وه).

بهلام من تا کو ئیستا نه ناتالی خویم بینیی هه وه، نه وی نه کانی شی. حه زبیشیم ده کرد، له نزیکه وه و با سی ئه و سه فه ره ئه فسو و ناوی به م بۆ بکات. ریک نه که وت و یه کتر مان نه بینیی هه وه. پتی ده چوو دنیا ی په یوه ندی به که مان له کاغه ز و کار تو ن دروست کرابیته، هه ر خیرا، ده رمانه سه ر یه ک. زۆ خیرا، شته کان به سه ر یه کتر ده رو خان و له نا وه وه هه پرو ون به هه پرو ون ده بن. زۆر به به رجه سه ته یی ده مبینی چۆن ئه و دنیا یه ده رمی ته سه رم و هه ره سی زاتی ی خو م بوو و وه کو که رته شا خیک به سه ر خو ما غل ده بوومه وه. ئه مه ویست و ئاره زوو یه ک نه بوو له ئاگای به وه دروست بوو بیته، له راستی دا نا- هۆشیا ری بوو ده ها ته زمان، منیککی جله و ترازا و بوو که وته قسه کردن و دنیا تاریک و تنوو که کانی خو می بۆ هه لده رشت. له راستی شدا، بۆ ئه وه شی نه بیته به رگری له خو کردن و پا کانه بۆ خو کردن،

دنیا به کی بودله بوو، کۆبووه دهی پۆخله واتنی کۆناهووشیاری بوو. نا له و کاته دا، نا- میژوو دههاته زمان و ههر ئه ویش بوو، له هه قه تدا کۆتایی به هه موو شتییک هیتا. به میوه به کی کرچم ده کرد و قه ده ر به هیز قه پالتیکی لئی دای. له گۆره پانی ئه و ئه زمونه دا، جیتی دوو (من) ده بووه وه. منیک ئاره زوو پالی پتوه ده نا و هانی ده دا، بانگه شه ی ده کرد، منیکی دیکه ده بوست هه موو ئه و شتانه ی که دروست بوونه بروختیتته سه ر یه ک و خاپووری کات. منی دووه م زال بوو، ئه و جلله و ی گرتته ده ست و ویستی به ته وای فراموشی کات. ئه و فراموشییه ش تنه ها ههر چوار سالی خایاند. چوار سال گه لئی زۆره، به لام ئه گه ر به ئازار بپتوریت ته مه نی چا و چو قانیتی هه یه و به س.

ئه م فراموش کردنه، تنه ها ههر به سه فریکی هه تاهه تایی ده بوایه چاره سه ر بکریت. هه توانیک بوو ده بوایه بدریتته دم بای سه فه ر.

ویستم به بی مالتا وایی سه رما و سۆله ی شاری ژنیف و ئه م عیشقه بی مانایه ش بۆ هه تا هه تایی زینده چال که م. مه زترین سه فه ری گۆره گۆر بوو، ئه زمون نامیزترین کۆچ بوو که له ژیانم پیتی هه لسا بیستم. دواتریش له هه یچ له حزه به کی ژیانمدا لیتی په شیمان نه بوومه وه.

ئه زمونو نیک بوو تنه ها له سه ر لاپه ره کانی رابردو دا، به به شتییک له ژیان حسییی بۆ ده کرا، ئه گینا به ته وای فراموشم کردبوو.

ژبانی نویم له پارسه وه ده ستی پیکرد. شاری رووناکیبی و ئیلهام. شاری فریشته و جنۆکه. ههر خپرا پارسم خووشویست. شاریکی کۆن، له قه د دیوار و له هه ندی بنمیچ، میژووی کۆناهووشیاری خۆم ده خوینده وه. قه ده رتییک له په نجه ره یه ک راده مام و به خۆم ده وت: (ده بی پشتر ئه م په نجه ره یه م له جیگایه کی دیکه نه بینیبی). له ده روازه یه ک ورد ده بوومه وه و ده موت: (تایا ئه م ده روازه یه م له کووچه ی عاره بان له تاران نه بینیبی، یا له کووچه کانی شیخ عومه ر له به غدای پایته خت؟) زۆر جار چمکی خه ون و واقع ده پرژانه هه ناوی به کتره وه و ده تالۆزکانه نیو به کتریه وه. منیش عاشقی و شه یدای ئه م گه مه سحر او بیانه بووم. زۆر جار به تاقی تنه ها له باخچه ی لۆکسو مپۆرگ، به رامبه ر به فه واره کان داده نیشتم، پیره ژنیکم ده بینی توتکه سه گیتی پیتوو ده یخسته باوه شی ته نهایی خۆی پی ده پروانده وه، یا شاعیریکی فارس ده هات و له سه ر ته خته یه ک داده نیشتم و له سه ر پارچه کاغه زتییک شیعی بۆ غوریه تی ده هۆنییه وه، یا ئه وه تا پۆلۆنییه کی قژ زه رد، به ته ماحه وه

ده پروانییه وه هیمنی و هاونا هه نگی ئه م باخچه یه. منیش ههر زۆر زوو ئاشنای ئه و شاره بووم، ده چومه گه ره کی باربیس و به پی به پتیلیکانه کانا سه رده که وتم و ده چومه به رده م کلیسای (سه کری کۆیر) واته (دلی پیرۆز) و له ویتیه وه وه کوراسنیاک سه یری پارسم ده کرد و به خۆم ده وت (کی کی ده به زینتی؟) عاشقی ئه و سه ره به ستیه درۆزانه ی پارسم بووم، چ که شخه بیه ک بوو، دوور له چاوان و ئازادانه ئیواران به نووکی قۆنده ره که م شه قم له به رد ده دا و نه که سم ده ناسی و نه که سیکیش هه بوو بمناسی. نا له و شاره دا، ده متوانی ئه نو نیمای خۆم بپارێزم و ئازاد بم. ده سه تال به کۆلانه کانا به بی تامانج پیاسه م ده کرد. مندالیی خۆم له گه ره که کانی که رکوک ده هاته وه یاد. مه به ستم له و شاره یه که تیر عاشقی نه بووم و تیریش ته ماشایم نه کرد. به ته نیشتم دوکانه ریز بووه کانی سه ر رووباری (سین) تیده په ریم وه ک بلتی به سه ر پردی ته به قچه لیدا تیبپه ریبیتم. ده چومه گه ره کی گه له ریه کان، زۆر جار نه ده چومه ژووره وه، ههر له په نجه ره کانه وه سه یری تابلۆکانم ده کرد، تنه ها ئه گه ر شتییک سه رنجی راکیشامایه، ئینجا ده چومه ژووره وه.

ههر تنه ها پیاسه کردن به شاری پارسیدا، ئینسان هه ست به وه ده کات که به ناو پیتانگایه کدا ده گه ری، هه میسه شتی سه یر و نو و سه رنجراکیش ده بینریت.

به لام شه ش مانگ تینه په ری بوو، جاریکی دیش هه ستم به بیزاری کرد. وه کولیمۆبه کی گوشراو خۆم ده بینیه وه، هه ستم به به تالیی زات ده کرد؛ له گه ره که کۆنه کان به سه ر ویتنه ی جۆراو جۆرا ساقمه ده کرد و تووشی هیلنج ده هاتم و بیرم له شارۆچکه یه کی هیمن و هه وا سازگار ده کرده وه. هه ستم ده کرد له پارسی شه نگدا کاته کانم تیده په رن و شتییک به شتییک ناکه م. شاریک بوو خه ریک بوو قووتی ده دام و نغرو ی ده کردم. هه ندی له حزه هه موو شته به هادار و به نرخه کان بایه خ و نرخیان پوچ ده بووه وه. له نیو فه زایه کی فراوان، هه ستم ده کرد بوومه ته پووشیکی دم باهۆز.

کۆتایی خه زه لۆه ر بوو گه یشتمه بیزه نسۆن. بیزه نسۆن واته ده فته رتیکی سپی هه یچ لئی نه نووسراو؛ ناوی خۆم له په یمانگای هونه ره جوانه کان نووسی. که سم نه ده ناسی و که سیش نه یده ناسیم. له دلی خۆم ده موت، که واته ده رفه تی ئه وه م ده بی به شینه یی ئه م ده فته ره نویتیه له سه رخۆ پر که مه وه، به هیمنی و راشکاوییه وه خویندنه که م ته و او ده که م، تا ده روازه ی ولات والا ده بییت و ده گه ریمه وه کاوله که ی خۆمان.

سه ره تا شته کان به شیوه یه ک له شیوه کان به هیمنی تیده په رین، هه ندی جاریش سه رم له

پاریس ددها و لهو ماوه‌یه‌شدا، ژاکلینم ناسی، ئه‌ویش قوتابیییه‌کی به‌شی ته‌شکیلی بوو، یه‌ک دوو جاریش به‌یه‌که‌وه چووبینه پاریس و چهند جاریکیش داوه‌تی مالی خۆبانی کردم؛ له شارۆچکه‌یه‌کی نزیکه‌ی بیزه‌نسۆن بوو. کچیکه‌ی میهره‌بان بوو، به‌لام جوانیییه‌کی تایبه‌تی نه‌بوو، زۆر چالاکانه ئیشتی ده‌کرد و گورجوگۆل بوو.

تا پۆلی سییه‌م رۆژگاره‌کانم سروشتیانه تیده‌په‌رین. وه‌کو زاهدیکه‌ی هاوچه‌رخ ده‌ژيام، ئیشتی هونه‌ریم ده‌کرد و چاوه‌روانی زۆر شتیشم نه‌ده‌کرد. له به‌شی ناوخۆ ده‌ژيام. به‌شی ناوخۆش که‌وتبووه گه‌ره‌کی پلانواز؛ بیست سی ئه‌پارتمانی چوار نه‌مۆمی ده‌بوون، هه‌ر ئه‌پارتمانی له چوار یا پینچ ژوور پینکه‌تابوو، کردبوویه‌نه خانوو بۆ قوتابیان.

ئێواره‌یه‌کی زستان بوو، باهۆزی زاکیره‌ جاریکه‌ی دیکه‌ش هه‌ژاندمی، زستانی تووشی بیزه‌نسۆنی هه‌نده‌ی دیکه‌ بلحاند. ئه‌و ئێواره‌یه‌ له‌گه‌ڵ جۆن دانیشتیبووم؛ جۆن خه‌لکی لیبریا بوو، کابرایه‌کی که‌ته و زل بوو. زۆر شتی له‌مه‌ر لیبریاوه بۆ باس کردبووم. له کاتی قسه‌کردن هه‌ندی جار تیرمی دیبلۆماسی به‌کارده‌هینا. پیتی ده‌چوو که‌سیکی نزیک نیوه‌نده دیبلۆماسیییه‌کان بیت. باسی هه‌ندی سه‌فه‌ره‌کانی خۆی بۆ ده‌کردم پیتی ده‌چوو یا ئه‌وته سکرته‌تیری بالیوزیک بووبیت، یا بۆ ماوه‌یه‌ک حیمایه‌ی پیاویکی سیاسی کردیت. له پیتش شه‌ری ناوخۆی لیبریاوه له فه‌ره‌نسا بوو، کاتیکیش شه‌ری پاشاگه‌ردانی ده‌ستی پینکرد، ئیتر بریاریدا له فه‌ره‌نسا مینیتته‌وه و هه‌ولتی ئه‌وه‌ی ددها که مافی په‌ناهندیتتی بدریتتی و هاوسه‌ر و مناله‌کانی به‌یتتی.

پینکه‌وه له مه‌ته‌غه‌که دانیشتیبووین، شه‌رابی بۆردومان ده‌خوارده‌وه. جۆن مه‌نجه‌لیکی گه‌وره‌ی نابوو هه‌ر ئاگره‌که و مریشکیکی ساغی تی کردبوو. جار ناجاری قه‌پاغه‌که‌ی سه‌ری هه‌لده‌دايه‌وه و به‌که‌وچکیکی مس، فروجاوه‌که‌ی فر ده‌کرد و سه‌ری با ددها و سه‌ری منی ده‌کرد: (! oh la la que delicious = پیییاح که به‌تام و له‌زه‌ته!) که‌میک راده‌ما و فریکه‌ی دیکه‌ی ده‌کرد. قه‌پاگی قوتوووه‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌کرده‌وه و له‌ناو کیسه‌یه‌کی نایلۆن به‌هاری ئه‌فریقایی ده‌رده‌هینا و ده‌یکرده سه‌ر مریشکه‌که، به‌که‌وچکه‌که‌ش، فروجاوه‌که‌ی ده‌کرده سه‌ر؛ هالا و بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌فریقایی به‌رز ده‌بووه‌وه، بۆ که‌پووی من بۆن و به‌رامه‌یه‌کی ئیگزۆتیک بوو.

جۆن که‌لله‌یه‌کی زلی هه‌بوو، قژی زوو زوو ده‌تاشی و هه‌ر جاریکیش بیتاشییایه، واته به‌گۆتزان سفری ده‌کرد. به‌بانیان زوو له خه‌و هه‌لده‌ستا و یه‌که‌م شت ئه‌وه بوو، گسکه‌که‌ی

ده‌گرت ده‌ست و ژووره‌که‌ی ده‌مالی و هه‌ر به‌و به‌یانیییه‌ش ته‌له‌فزیۆنی داده‌گیرساند و زۆر جار بۆ قه‌وه‌لتیش برنج و شله‌یه‌کی ئه‌فریقایی لی ددها و منیش چاوه‌به‌خه‌وه‌وه به‌ره‌و حه‌مامه‌که ده‌چووم، ده‌یزانی به‌یانیان ته‌ماحی قه‌وه‌لتی واکام، به‌پینکه‌نینه‌وه فه‌رمووی لی ده‌کردم. منیش زۆر جار له وه‌لامدا ده‌موت: (چۆن، ئه‌گه‌ر بیت و به‌م به‌یانیییه‌ ئه‌مه بخویت، من بۆ ئیواری ناگه‌ریمه‌وه!). ئه‌ویش ده‌یدایه قاقای پینکه‌نین.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ باسی خیزان و مناله‌کانی خۆی بۆ کردم. باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد چۆن بتوانی ده‌ریانکات و بیانه‌یتته فه‌ره‌نسا. منیش باسی ژنیقم بۆی ده‌کرد، باسی هه‌لاتنه‌که‌ی خۆم بۆی کرد و پیم ده‌وت: (چۆن، له شاری ژنیف رزگارم بوو!!) هه‌ندی به‌سه‌رهاتی خۆم بۆ ده‌گێرایه‌وه و باس هاته سه‌ر ئه‌م چیرۆکه‌ی که ئیستا خه‌ریکم ده‌یگێرمه‌وه: حه‌کایه‌تیکه‌ی بی مانا و هه‌ستیشم ده‌کرد شتیکه‌ی بی که‌لک به‌لام پتیبست رووی دا. به‌نه‌به‌یه‌کی زۆر درامیی چیرۆکه‌که‌م ده‌گێرایه‌وه، له هه‌ق‌ه‌ت چیرۆک نه‌بوو، به‌لکه‌ به‌شیک بوو له ژبانی راسته‌قینه‌ی خۆم، ئه‌ویش به‌ژێر چاوه‌وه هه‌ندی جار سه‌ری ده‌کردم و جارنا جاریکیش ده‌یدایه قاقای پینکه‌نین و ده‌یوت: (کوره‌ عیشتی چی و ته‌ره‌مashi چی! تو شه‌یدی). له گه‌رمه‌ی گێرانه‌وه بووم، هه‌لسایه سه‌ری و چوو که‌وچکه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و سه‌رقاپی مه‌نجه‌له‌که‌ی هه‌لدايه‌وه، شالاوی له هه‌لمی بۆندار به‌رزبووه‌وه و که‌وچکه‌که‌ی رۆکرده مه‌نجه‌له‌که‌ و که‌وچکیکی پر کرد و فووی لی ده‌کرد و ده‌ستی کرده‌وه به‌پینکه‌نین و سه‌ریکی منی کرده‌وه و فروجاوه‌که‌ی فر کرد و وتی:

- (مهمم، ئای که چه‌ور و به‌له‌زه‌ته! هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ کیمیا‌ی ژبان! بۆ ته‌له‌فزیۆنیکی بۆ ناکه‌ی؟ هه‌ر شته و تامی خۆی. کێ نالی، رهنگه ئیستا به‌جۆریکی دیکه بیر بکاته‌وه. به‌راسته، برۆ ته‌له‌فزیۆنیکی بۆ بکه. مهمم. خۆ ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌یت هه‌لگرتوه؟

که‌وچکه‌که‌ی دانا‌یه‌وه و جاریکه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی کرده‌وه به‌قاقای پینکه‌نین. به‌م دوا پینکه‌نینه که‌می ئیزعاج بووم. له دلی خۆم وتم)

به‌خوا کابرایه‌کی بلح و بی هه‌سته. له‌به‌رئه‌وه‌ی جۆن بنج و بناوانی ئه‌م چیرۆکه‌ی نه‌ده‌زانی و نه‌شیده‌زانی فری دانی ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی چهنی که‌وتوته سه‌رم. پیم وت:

- نا، نایزانم، به‌لام ناسانه دۆزینه‌وه‌ی. ته‌له‌فۆنی دایکیم هه‌یه.

جاریکه‌ی دیکه‌ش ده‌ستی کرده‌وه به‌پینکه‌نین.

- پرۆ تهلهفۆنى بۆ بکه و داوه تیشی بکه، با بیت بیزه نسۆن بیینی. کیژان هز به سه فه ر و سیاحت ده کهن.

هه ندی له قسه کانی جۆن رامام. له بهرته وهی به ته وای له دهردی ئه و عیشقه چاک نه بوو بوومه وه، هه ر ختوکه دانئیکی که م به س بوو، بۆ ئه وهی گر و گلپه ی ئه و عیشقه سه ر له نوێ سه ر هه لدا ته وه. قه مسه له که م کرده به ر و خۆم پێچیه وه و به جۆنم وت: (هه ر ئیستا دیمه وه).

چومه خواره وه. له کابینه که ی به رامبه ر ئه پارتمان که، له ته نیشته ویتسه که ی پاسه کان، ته له فۆنم بۆی کرد. زۆر به دلخۆشیه وه ته له فۆنه که ی هه لگرت، به راستی سه رم سوپما و ناتالی وا به په رۆشه وه چه زی ده کرد بزانی چی ده که م و بۆچی ئه م چوار ساله به ته وای هه وائم نازانی، منیش پیم وت (که قوتابی هونه ره جوانه کانم، ئیستاش وا له پۆلی سییه م). ئه ویش پیتی وتم، (ده زانی منیش چه ده که م بیه فهره نسا و له به شی دیکۆری ناوما ل له قوتابخانه ی هونه ری بخوینم. بیستومه له پاریس قوتابخانه یه کی گرینگ و به ناوبانگ هیه. ده مه وئ بیه ئه وئ، تۆش رانوما یم بکه یت). ئه م هه وائ، شاگه شکه ی کردم. له دلێ خۆمدا وتم، ئه گه ر راستیش نه کات، ئه مه ئاماژه یه کی روونه و ده یه وئ لیم نزیک بیه ته وه پیم وت: (که واته بۆ نایه ی سه رپک له بیزه نسۆن به دیت. ده زانی ژنیف لیره وه زۆر نزیکه).

ئه ویش هه ر خیرا فیکره که ی قبول کرد و وتی: (ته له فۆنم بۆ بکه ره وه و بۆ ئه وه ی پیت بلیم که ی دیم، تاکو مه و عیدیک دابنن. (دوای چوار سال زۆر به ئاسانی ده می ئاخوتن کرایه وه و زۆر به سادیه ی پیکه وه که وتینه دوو. له سه ر مه و عیدی ته له فۆنیکی دیکه ته له فۆنه که مان داخست. زۆر به دلخۆشی ده رگای کابینه که م له دووی خۆم داخست و خیرا سه رکه و قه وه).

گه رامه وه لای جۆن و ویستم ئه نجامی ته له فۆنه که ی پێ رابگه یه نم جۆن له چیشته خانه که خه ربکی نان خواردن بوو. لاقه مریشکیکی سوور کردبووه و قاپی برنجی لێنا بوو و به شله وه ده بخوارد و ههروه ها شووشه یه ک شه رابیشی دانا بوو. هیشته مامۆستا چینیی و قیه تنامیه که نه هاتبوونه وه. هه ر یه که یان به زه ماله ی یه ک سالی هاتبوون.

هه ردووک له ولاته که ی خۆیان مامۆستای زمانی فهره نسی بوون. جۆنیش ئینگلیزییه کی زۆر باشی ده زانی و فهره نسییه که ی خراب نه بوو. هه ندی جاریش هه ر بۆ که شخه یی یه ک

دوو وشه ی ئینگلیزی ده ترنجانده قسه کانییه وه. لاسایی زمانی ده وله مه نده پیتست سپیه کانی ئه فریقای ده کرده وه.

هه ر منی بیینی، به په نجه ئاماژه ی بۆ کردم و چاوه روانی وه لامی نه کرد و پیتی وتم:
- نه موت! نه موت! کوره من ده یاناسم. ته له فۆنی دوای چوار سال هه ر وابه خۆراییی کۆتایی نایه ت،

- راستت کرد. ناتالی کچه که ی جارن نییه. خوین گه رم و رۆح سووک دیار بوو، له کاتی قسه کردنیش هه ستم ده کرد زه رده خه نه یه کی له سه ر لیه وه و ددانه ورده کانی ده رده که ون.

- ها. هیشته وه کو عاشق ده ویتی؟ ده زانی کامیرونه کان ئه م دوای نیوه رۆیه گه یشتنه کرووس (کرووسیش ده زگایه کی ره سمی بوو کاروباری قوتابیانی ریک ده خست).

ئه مه ی به پیکه نینه وه وت پاشان که وچکیکی له پلاو برنجه که دا و خستیه ده مییه وه و ده سته به جایی کرد. زۆر به له زه ته وه نانی ده خوارد. منیش گه رامه وه ژووره که م، ژوورپکی بچوکی قوتابیانه. میتریک بۆ نووسین و خویندنه وه، چرایه کیشی له سه ر داندرا بوو قه ره و پله یه ک و دوو ئه سه که مبییل. ژووره کان نابوت بوون. ده ستم دایه کتیبیکی کاندنیسیکی لاپه رکانم هه لده دایه وه و بیریشم هه رله گفتوگۆی ته له فۆنه که بوو...

III

ئەم پرسیارە ژان کلۆد کردی.

- دیارە وشە بەتالکردن، بیری بۆ فرۆید پراکتیشای؟

- نا نا، ھەر لە شیبوئی ئیشکردنت دیارە.

- چۆزانم... ناشمەوئ باسی ھونەر بکەم.

دەستم کرد بە نانخواردن. ئەوان لە نیو خۆیان دەستیان بەقسە کردەو.

ژان کلۆد دەبوست درێژە بەبیرکردنەوەکانی بدات. کەمۆکە بەش ریشی دەرچوو بوو، دەست و پەلی باش نەشوشتبوو، ھیشتا بۆیاغی رۆنی پیتو بوون. سەیری ژاکلینی کرد و چەتالە کەشی بەدەستەو وەکو فلچە راگرتبوو:

- گرتی ھونەری ئیمپرو لەو دا خۆی نادۆزیتەو کە فیگەر نەکەین، بەلکو چۆن ئەو فیگەرانە بکەین. فیگەر دژی ھونەر نییە، ھەموو تەجربیدیکی گەر و ناباتەو. گرینگ ئەو ھەوێ کە نابیت تابلۆ چیرۆکیکی تاییەت بگێریتەو، نابیت سەرد بیت و باسی شتی بکات. وەکو ھەر ھەموو ھونەری سەدەکانی ناوەند، بەلکو تا سەردەمی راپەرین و بەشیکی زۆری سەدە نۆزدەھەمیش یا ئەو دا خۆیان بەئایینەو، ئەو دا خۆیان بەئەفسانەو خەریک دەکرد و دەیانویست بەھونەری تەشکیلی حەکا یە تیکمان بۆ بگێرنەو. ھونەری راستەقینە دەبیت خۆی ئەفسانەو خۆی دروست کات. باسی خۆمان بۆ بکات.

ژاکلین لەم خالەیا لەگەڵ ژان کلۆدا نەبوو:

- بۆ ھەمیشە ھەر دەبێ زمانیکی رۆمانسییانە بەکاربھێنین بۆ ئەو باسی ھونەری پلاستیکی بکەین.

- چونکە ھیشتا ھەر رۆمانسین. تۆ بۆ وا دەزانی، لە رۆمانسییانەت رزگارمان بوو.

- ئەئ تۆ بۆ پەیکەرە دەستەکەت کرد. من باس بەفیکرە شاراوکە یە پشتمەو دەکەم، بیرم بۆ تەزوو نھتینیە دەچیت کە پالئ پیتوئەئ بۆ ئەو پەیکەری ئەو دەستە زەبەلا حە بکەیت. ئایا فیکرە دەست، فیکرە یەکی رۆمانسی نییە!

مەبەستیش پەیکەری دەستیکی بوو کە ژاکلین کردبوو و زۆر گەورەبوو، نە لە ژوورەکە ی جیتی دەبوو نە لە پەیمانگاش داینابوو، بردبوو یە مائی دایکی. دایکیشی بەژنیکی زۆر حەزباز دەچوو، پتەو بوو، زۆر لە خانمە قەرەجەکانی ئەندەلووسی دەکرد.

سلاوم لە دوو قوتابی کرد کە لە پیتش ئەتوولیبە کە راوہستابوون. چووم و دەرگای سنووقە میتالە لاکیشەبیە درێژکولە کەم کردەو و فلچە و ئەدەواتی رەسم دەرھینا. ماوہی یەک دوو مانگ دەبوو خەریکی بەرھەمێک بووم، شتیکی ئەوتۆم نەکردبوو، توویبە رەشە کەم رزاندە سەر تابلیتە کە و ھەندئ سوور و شینی تۆخم تیکەل کرد؛ لەگەڵ رۆنی تەرابەنتین ھەموویم تیکەل کرد و رەنگیکم گرتەو، سەرەرای ئەو ی شین و سوریشم تیکەل کردبوو، ھەر رەش دەچوو، لە راستیدا رەشیکی قەترانی بوو. فلچە ئەستورە کەم دەرھینا و تابلۆکەم سادە رەش کرد؛ بوو بەمۆنۆکروم. تەواو رەش بوو بەلام تەواو نەبوو، نەشمەزانی بۆچی تەواو نەبوو رەشیکی دیکەم گرتەو، کەمۆکە یەک سوورایی لیبەو چرووسکە ی دەھات. بۆ ماوہی چوار سەعات، ھەموو ئەو سەر لە بەیانیبە خەریکی رەشکردنی روخساری تابلۆکەم بووم.

نیوەرۆ داھات و چوومە چیشخانە ی قوتابیان، کۆمەلئ برادەری قوتابی لەسەر میتزیک دانیشتبوون، چوومە لایان ژاکلین، کیزتیکی جوان بوو، لە پۆلی چوارەم بوو، خەلکی شارۆچکە ی دۆل بوو، دیار بوو ئەم سەر لە بەیانیبە لە ئەتوولیبە کە بینبوومی:

- دەرکئ ئەو رەشە ی کە تۆ لیبی بگەرپی و جوودی ھەبیت؟

لەولاوہ ژان کلۆد بەپیتکەنین و کەمیتک بەتەوزیشەو وەلامی دایەو:

- ئاسانترین رینگا بۆ ئەو ی خۆت لە کۆسپی ھونەری قوتار بکە ی، ئەو دەروستکردنی مۆنۆکرومە!

منیش ھاتمە وەلام، وەکو ئەو ی وەلامی ھەردووکیان بدەمەو:

- خۆدزینەو لە چی؟ پاشان، من لەو ناگەریم شتیکی نوئ بدۆزمەو، بەلکو ھونەر بۆ من تەنھا خۆ بەتالکردنەو یە لە پۆخلەواتی ژیان.

- دیارە زۆر فرۆید دەخۆتینتەو؟

عسراڻيکي به کشفه مه له گهڙ څا کڼ چووينه ډول، سه رها تا سه رمان له ماله کهي پاسټور دا، پاشان پياسه يه کي ناو رهزه کاني ډولمان کرد. پايو بو، گه لاي ميتو ورده ورده رهنگي ژهنگيان له سه ر دهنيشت و ديمه ني زور سه رنج راکيش بوو. پاشان چووينه مالي دايکي بو ټه وي چايه ک بخوينه وه و ټه و روزه بو که په يکه ري دهسته کهي پي نيشان دام. به قوره سوور دروستي کردبو و پاشان پيش له کوره کهي مه عهد سووري کردبو وه. ده سټيک بو په نجه کاني زور گرځ و په رتوبلا و بوون. کاتيک که ټه و ده سټم بيني هيچ شتيکي پي نه ده وتم، به لام سه رنج راکيشيش بوو.

نانه که م خواردبو، سټيکي سه وزم به ده سټه وه گرتبو، به ده سه سټيکي کاغه ز ده سټيکي وه و سه يري څا کڼم کرد و پيم وت:

- له زور بابته ني حساس، کيشه ي روزه لات و روزه لات و قوت ده بيته وه. هونه ري ني مه بو ني مه هميشه هر وه کوفولکلور سه يري ده کريت. من له مه دا له گه لتانام، چونکه ميژووه کاني سه ره له لداني هونه ري ته شکيلي جيا وازه. رواني پنه کان ده گورين. با باسي روزه لاتي نيسلامي نه که ين، چونکه وا ده زانن که من به رگريه کي کويرانه ده که م. با باسي ټه فريقيه بکه ين. ټايا هونه ري ټه وان جټي مشتمره؟ ټه گينا گه وره ترين هونه رمه ندي ټه وروپا نه ده که و ته ژير کاربگه ري ټه م هونه ره وه. خو ټه وان له ديده نيگايه کي ديکه وه له هونه ر تيده گن. ټه وان هونه ر بو پيشانگا ناکن، به لکو هونه ر به شتيکه له ژيانيان، ټه وان له گه ل هونه ر يا هه ندي جار له ناو هونه ردا ده ژين.

قه پيکم له سټه که م دا.

ژان کلود هاته وه لام:

بلا بلا بلا، هونه ر به ره مه، چه چه چه ق نييه.

به تووره پيه وه سيني يه که م هه لگرت و به قه پ گرنتي سټه که م به په له گه رامه وه ټه توولي به که.

له رڼگاش بېرم له و قوتابيه فه ره نسي يانه ده کرده وه. پاره يه کي زور ده دهنه کتېب و فلچه و رهنگي به ها و روزه يه که دو سه عات له دوری ميژي نانخوار دن هر خه ريکي قسه کردن و له وچه دانن. خوزيان به گوگان و سيزان دوگاس و نازانم کټي ديکه ش ناگورنه وه.

له راستيدا که سټيک نه ده ډزي به وه قسه ي له گه ل بکه م، هه ندي جار له چايه خانه کهي گرانقيل کاک عه زيم ده بيني. ديوکراتي ټيران بوو، ده پانزه ساليک ده بوو ژن و مناله کهي جټه ي شتبو، ناو به ناو نامه يان بو ده نارډ ژنه کهي شوي کردبو وه و مناله کهي ټه وکات ته مهي شانزه حه قده سالان ده بوو. کاک عه زيم له گه ل پيره ژنيک ده ژيا، له م دوايه ژنه کهي خانويه کي کريبو و کاک عه زيمش هه موو شه وټيک له گه ل ټيران يه کانا ويسکي ده خوارده وه و به سيامه سټيکي ده گه رايه وه تا روزه کيان ژنه فه ره نسي يه که به يه ک وشه به ته واي ډلي کاک عزيز ده شکيني و به و نيوه شه وه جانتاکه ي ده پټي جټه وه و ده چټه لاي به هر وزي هاوړي. يه که دو هه فته ي ديکه ي له پلانواز خانويه ک به کري ده گري و به تاقی ته نها ده ژيا. راديويه کي بچووکي هه بوو، ټه ري له ي تايه تي بو دروست کردبو و له درزي په نجه ره که وه به رزي کردبو وه بو ټه وي شه پولي دنباي دوور بگريت، تا گوټي له راديوي ده نگی کوردي واشنتون بيت. چه ندين ساليش به سه ر ژيان ي پشمه رگايه تيا تيه ري بوو، به لام هر جار يک باسي ټه و رابردوه نزيکه ي ده کرد، هه ندي جار هر به په نجه ټاماره ي بو په نجه ره که ي ده کرد و جا باسي قوت ته ي شاخټک بوايه، که ندرټک بوايه يا باسي له ډولټيک يا گونډيکي بکرديا به، ټه وه واي ده زاني له پشت په نجه ره که ويه. يا هه ندي جار، سه ره راي ټه وي مه سافه ي پينج شه ش هزار کيلومه تري شي لټوه دوور بوو، ده بوت: (کوره قوت ته ي فلان، ټا ټه وي پشته وه). کاک عه زيم ته نها هر به جه سټه له بيژه نسون ده ژيا، ټه گينا سه رتا پای هه ست و شعور و بووني له ولاته که ي خوي بوو.

هه ندي جار ته له فومان بو يه کتر ده کرد و ټيواره يه کمان پيکه وه ده برده سه ر. چه ند جار يک پيم ده وت: (بو ناروټه وه سه ريک له کوردستان بده بته وه، ټيران يه کان عه فوعاميان ده ر کرده وه) ټه ویش له وه لامدا پټي وتم: (به گوټم کردي، ته له فونم بو سه فاره کرد، وتيان ټه گه ر له کرده وه کانت په شيمان بيته وه، ټه وه پاسه پوزرت ده ددني و به موله ت ده تواني سه ر له نيشتمان بده بته وه) ټه ویش به تووره پيه وه ته له فونه که داده خات و ده لي: (نيشتمان بو ټيوه، من هه رگيز په شيمان ناهه وه).

به حه سه رته وه ده بوت: (کټ عه فوي کټ ده کات. ټه وان ده بي داواي عه فو له ني مه بکه ن. ټه وان گوند و شاريان سووتاندووين، ټه وان نيسانه کافمانيان تيکداوه). هه ميشه يه کترمان بگرتبايه، ټه وه باسه کان ده گه ي شتته وه سه ر سياست. زور جار کاتيک له گه ل په ناهه نده کورده کاني ديکه کوزه بووينه وه، جا چ له ژنيف بوايه، چ له پاریس، چ له

ولایتیکی دیکه، زۆر جار باسی سیاسته تیش دهگه یشته بنبهست له و هه موو په ناهه ندانهی که له و ماوه بیه بینم ته نها به هرۆز نه بیته کوره دهوله مه ندیکی سنه یی بوو. هه میسه قسه یه کی بسمارکی دهوته وه و ده بوت: (دهوله ت دۆستی نییه، ته نها هه ر به رژه وه ندی هه یه و بهس، ئیمه ش تا دهوله تمان نه بیته، دۆستمان نابیته). (منیش زۆر جار بیده نگ ده بووم، چونکه ئه وه ی راستی بیته من زیاتر خه ریکی جیهانه که ی ناوه وه ی خۆم بوو. باسی ئه و مه وزوو عه شم له لای کهسیان نه ده کرد.

IV

ده بوایه ئه و ئیواره یه ته له فۆن بۆ ناتالی بکه م. ده و روبه ری سه عات هه شتی ئیواره گه رامه وه به شی ناوخۆ. به شی ناوخۆ له سه نته ری شاره وه به پاس چاره که سه عاتیته دوور ده بوو. له بنه رته دا، ئه م گه ره که بۆ ئه و کریتکارانه دروست کرابوو، که دوا ی شه ری دووم له مه غریب و جه زائیره وه بۆ کریتکاری هاتبوون. یا راسته شیف و خاوه ن کار و موقاویله کان ده چوونه ئه و ولاتانه و به دوا ی کریتکاری هه رزان به هادا ده گه ران، کۆیان ده کردنه وه و ده یانه ییتان، به خه ونی گه و ره وه هاتن و به خه ونی بچوو که وه ده ژیان. لاهه بیتکاره کانی مه راکیش و ریبات و جوتیاره راکردوه کانی قه راغ سه حرای گه و ره یان کۆده کرده وه و ئه وانیش سه ره تا بۆ شه ش مانگ، یا بۆ سالتیک ده هاتن، پاشان شه ش مانگ بوو به شه ش سال و شه ش سالتیش بوو به بیست و سی و هه ر نه گه رانه وه باوه شی زیدی خۆیان. مه به سته سه ره کی له دروستکردنی ئه و گه ره که ئه وه بوو که ئه و حه مکه کریتکارانه ی که به ره چه له ک له شوان و جوتیاره عاره ب و به ره ره کانی ئه فریقای باکوور پیکه اتبوون، تیکه له کۆمه لگای بورژوازی شاری بیزه نسۆن نه بن و هیمنی ئه و بورژوازانه تیک نه دن. بۆیه له ده ره وه ی شار ئه و خانووانه یان بۆ دروست کردبوون؛ به لām دوا ی بیست سی سال، پلانواز بووه به شتیک له شاره که و به شتیک زۆری باله خانه ی شه قامی شامپانیاش کرابوو ئه پارتمانی قوتابیان.

هه موو سالتیک، قوتابییه کی زۆر له کیشوهری ئه مه ریکا و ئاسیا و ئه فریقاوه ده هاتن. زۆربه یان بۆ فیتربوون و ته واو کردن و ده وراتی خۆبه یزکردنی زمانی فه ره نسی ده هاتن. هه روه ها قوتابی به شه زانستییه کانی دیکه شی لیبوو. له هه ققه ت، شه قامی پلانواز هه ر به ده واری ره به ندان ده چوو. دیمه نیککی زۆر سه رنجراکیش و تایبه ت بوو، ده یان زمان و کولتور و ره نگ و عه قلییه ت له یه ک گه ره ک، به لکو له یه ک شه قامدا پیکه وه هه لسوکه وتیان ده کرد.

زۆر باسی به شی ناوخۆم بۆ ژاکلین کردبوو، چونکه ئه و ژوو رتیککی له شه قامی ئه رنست ریتان گرتبوو، ژوو رتیککی بچوو ک کاتی خۆی شوینی راگرتن و به ستنه وه ی ئه سپ بوو.

دهرگام کرده‌وه، قوتابییه چینیییه کهم بینی، ئەویش تازه هاتبووه‌وه، چای لێده‌نا. سلاوم لێ کرد. وتی:

- چایه‌کی سه‌وزی سایگۆن ناخۆیته‌وه؟

- نا سوپاس، هه‌رئێسته له گرانقیل قاوه‌یه‌کم خواردوه‌وه.

دهستم بۆ باغه‌لم برد، کارتێکی ته‌له‌فۆنم له گیرفاندا دهره‌ینا و جانتاکه‌م له سه‌ر بۆفیه‌ی مه‌تبه‌غه‌که دانا و خێرا چوممه‌وه خواره‌وه. دلّم که‌وته خورپه. ده‌بێ چای بلێ، ئایا دیت یا نه‌؟ له شه‌قامه‌که پهریمه‌وه، سه‌رنجی کابینه‌که‌م دا، یه‌کیکی دیکه‌ی تیا‌بوو، خه‌ریکی ته‌له‌فۆن کردن بوو، چاوه‌روانم کرد. نه‌یه‌کی باران له‌سه‌رخۆ ده‌باری، به‌ناچار ی چوممه ژێر که‌پری پاسه‌که‌ی ته‌نیشته کابینه‌که و سه‌یری پۆسته‌ری ریکلامه‌یه‌م کرد که له دیوی ژووره‌وه‌ی که‌په‌که هه‌ل‌واسرا‌بوو. چاوم بری‌بووه پۆسته‌ره‌که و خه‌یالیشم له‌لایه‌کی دیکه‌ بوو، له پر گۆیم له (ئه‌سه‌لاموعه‌له‌یکه‌ی زۆر فه‌سیح بوو، ئاوێم دایه‌وه، سه‌یرم کرد سه‌للال بوو. منیش هه‌ر له‌سه‌ر نه‌به‌ره‌که‌ی ئەو وه‌لامیم دایه: عه‌له‌یکه‌سه‌لام وره‌حموتوللا و به‌ره‌کاتوه‌و.

گه‌یشته ژێر که‌په‌که و ده‌یوست دابه‌زیته‌ ناو شار. سه‌للال یه‌مه‌نی بوو. ده‌موچاو په‌قه‌له‌یه‌ک بوو، دانگر، ریشی‌کی ته‌نکی هه‌بوو، له به‌شی زمانه‌وانی، له ژێر چاودێری مامۆستایه‌کی میسری، خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نامه‌ی ماسته‌ر بوو. هه‌روه‌ها پێش نوێژی‌شی له مزگه‌وته‌که‌ی بیزه‌نسۆن ده‌کرد. کورێکی ده‌م به‌خه‌نده‌ی گۆشه‌گیر بوو. زۆر به‌زه‌حمه‌ت ده‌هاته دوو، که‌میش قسه‌ی له‌گه‌ل هه‌تران ده‌کرد.

من به‌بۆنه‌ی قوتابییه چینیییه که‌م مناسی، وا بزانی پێکه‌وه ده‌زبان هه‌بوو، یه‌ک دوو جار سه‌ری له ئە پارتمانه‌که‌مان دا و داوای نۆتی له قوتابییه چینیییه که‌م ده‌کرد. پێکرا چای سه‌وزیان ده‌خواره‌وه. خه‌لکی مه‌ئهب بوو، په‌نگ و ئادگاری عه‌ربه‌ کۆچه‌ره‌کانی هه‌بوو. له مه‌ر له‌کسیکه‌وه با‌به‌تێکی ئاماده‌ ده‌کرد. زۆریش به‌شانوایی مامۆستاکه‌یدا هه‌لێده‌دا و ده‌یوت ئیبراهیم عه‌للایه‌که‌ بۆ خۆی. بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئەو بۆشاییه‌ی که‌ ده‌بایه‌ یا له‌و

خانویه‌کی ده‌روازه‌ گه‌وره‌ی هه‌بوو، که‌وتبووه ناو چه‌قی شاره‌ کۆنه‌که‌وه، ده‌که‌وته دامپنی کاتیدراله‌که‌وه. زۆربه‌ی زۆری ئەو خانووانه‌ ده‌روازه‌کانیان بۆ گالێسکه و عاره‌بانچی دروست کرابوو و جاده‌کانیش زۆر به‌رین نه‌بوون، ته‌نها جێی تێپه‌رینی یه‌ک نۆتۆمبیلی لێ ده‌بووه‌وه هه‌زی ده‌کرد بێت سه‌ر له به‌شی ناخۆ بدات، چونکه باسی ئەوه‌م بۆ کردبوو که سودانی و قیطنامی و کۆریایی و یابانی و سه‌ریلانکی و کامیرونی و تورک و خه‌لکی جیبۆتی و دورگه‌ی سیشیل و گوادولوپ و مارتینی و هند ده‌هاتن. زۆر جار له یه‌ک مالدا دانیشته‌وانی چوار یا پێنج کیشوه‌ر کۆده‌بوونه‌وه، خه‌لکی ده‌ دوانزه ولاتی جیا‌واز به‌یه‌که‌وه داده‌نیشته‌ن. بۆن و به‌رامه و به‌هاری جیا‌وازی ئیواران له چیشته‌خانه‌ی ئە پارتمانه‌که‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه. ئەو ئیواره‌یه‌ی ژاکلین هات نۆزه‌ی قوتابییه چینیییه که‌ بوو که چیشته‌مان بۆ لێتی، چونکه هه‌موو شه‌مه‌یه‌ک ده‌بایه‌ یه‌کی خواردنیکی تابه‌تی ولاته‌که‌ی خۆیمان بۆ دروست بکات. وێرای ئەوه‌ چێژی خواردنیکی تابه‌تی ده‌که‌ین، بواریشمان بۆ ده‌ره‌خسێ بۆ ئەوه‌ی یه‌کتر زیاتر بناسین و پێکه‌وه قسه‌ بکه‌ین. ژاکلین زۆر هه‌زی له‌و په‌که‌ سووره‌یه‌ بوو که قوتابییه چینیییه‌که‌ کردبووی، جۆره‌ نایک بوو که له مه‌نجه‌لی زۆر تابه‌ت دروستی ده‌کرد په‌که‌ سووره‌بوو به‌هه‌لم دروست کرابوو. به‌لام که‌س نه‌بوو زۆر هه‌ز له‌و شروویه‌ بکات که قوتابییه قیطنامیه‌که‌ به‌تایه‌ت له‌گه‌ل خۆی هه‌ینابوو. کاتی به‌ساردی ببخواردایه، ئەوه‌ ته‌نها هه‌ر بۆنی ماسی هه‌بوو، به‌لام کاتیک بکۆلایه‌وه ئەوه‌ ده‌توت له‌ناو مه‌نجه‌له‌که‌ که‌لاکی سه‌گێکی تۆبۆ ده‌کولێ. تکامان لێی کرد که ئەو شروویه‌ ته‌نها هه‌ر به‌ساردی بکاته‌ نێو چیشته‌که‌یه‌وه، چونکه که‌سمان ته‌حه‌موولی ئەو بۆنه‌مان نه‌ده‌کرد. منیش هه‌ر بۆ پێکه‌نین پیم وت: (من دۆستی هه‌موو میلیله‌تانی دنیا‌م، به‌لام هه‌روه‌زی له‌گه‌ل لوتیان ناکه‌م).

ریکلامه یه ورد بهوه یا ههولئی ئهوه بدهم سه للال بهیتمه قسه، دووه م هه لیزارد:

- عه للامه که چۆنه؟

سه ره تا تیغه گه یشت، پاشان هه لیدایه وه:

- مه بهست له ماموستا ئیبراهیمه، به راستی زمان پاراوه. کوره ره خنه له بینشینیهست ده گرت و به ته رجهمه کانی قورتاندا چۆته وه، ره خنه ی له زۆریه یان گرتووه. ده زانی چهن جار قورتان ته رجهمه ی فه ره نسی کراوه؟

- چهن جار؟

- دوانزه جار، دوانزه جار دایکی کتیب وه رگتپراوه ته سه زمانی فه ره نسی.

- ئه ی باشه، به م ئیواره دره نگه بۆ کوئی ده چی؟

- قاموسه کهم له لای تۆنی ده هیتمه وه. ئه م شه وه بهی مادده یه که له مه ره له کسیکی (پئی ره شه کانی) جه زائیر ناماده بکه م.

- مه بهست له فه ره نسییه کانی جه زائیری پیش سه ره به خۆبیه.

- به لئی. ده زانی ئه وان وشه گه لئیکی عاره بیان له گه ل خۆیان هیناوه ته نیو زمانی فه ره نسییه وه.

- ئه مه شتیکی سروشتیه، سه ده یه که، سه ده و نیویک کهم نیبه.

- نا برای خۆم، ئه مه په یوه ندی به کاته وه نیبه. ئه مه مه سه له یه کی سه ره مه دیبه، ئه ی نه تبیسستوه خودای ته عالا ده فه رموی: (نحن له لحافظون).

منیش هه ره به عاره بی وه لام دایه وه:

- أنتم أم ارجل السود.

کابراهی کابینه که ده رگاکه ی کرده وه و رۆیشت. منیش خوا حافیزیم له سه للال کرد. له دلئ خۆمیشا بیرم ده کرده وه باشه سه للال و زانستیان وتووه. ئه و له قوونه وه له شت ده کۆلئته وه. قوتابی ماسته ره و سه بینه ی ده بیته ماموستا له زانکۆی سه نعا.

کارته کهم تیکرد و سه ماعه کهم هه لگرت و ژماره کانم لئ دا، دامخسته وه. جار تیکی دیکه کارته کهم ده ره ینا و سه ره له نوئی تیم کرده وه و سه ماعه کهم خسته سه رگوئی و

ژماره کهم لیدا. جار تیک، دوو جار، سی جار، هه لیکرت:

- ئه وه تۆی ناتالی! وا دیاره له مائی! چۆنی؟

- زۆر باشم. ئه ی تۆ چۆنی

- ok.

- که ی نیازته سه رمان لئ ده ی؟

- نازانم... به رای تۆ که ی بییم باشه؟ ره نگبئی ئیشت زۆر بی. چ رۆژتیک پئی باشه؟

- سی شه ممه ی داهاتوو باشه؟

- زۆر باشه، دوو شه م ئیواره که ی، ته له فۆنیکت بۆ ده که مه وه تا بزانه سه عات چهن ده گه ی؟

- زۆر باشه، چیت بۆ بهیتم؟

- هیچ. با با، ده توانی پاکه تی شوکولاته ی جنیتم بۆ بهیتم. ده زانی کامانه؟ سیگۆشه کان، سیگۆشه کان، سیگۆشه درێژکۆله کان، به لام به مه رجی وه کو ئه وه ی نیپال تفت و تیژ نه بیتم.

سه ره تا نه یزانی ناماژه بۆ چی ده کهم، پاشان تیغه یشت و وتی:

- ئا ئا ئا.

ده ستی به پیکه نین کرد.

- باشه، له بیرم ناچیت... ده ی تا رۆژی دوو شه م.

سه ماعه کهم خسته وه جیگاکه ی خۆی و کارته کهم راکیشا و ملپیچه کهم باش ئالانده ملم و کابینه کهم جیهیشت. هه ستم کرد هه والی مزگینییه که رۆ ده چیتته گیانمه وه. بۆ چهن ساتیک دنیا به ته وای فه رامۆش کرد، هیچ شتیک له پیش چاوم وجودی نه ما. یا به مانایه کی دیکه وجود له پیش چاوم سووک ده بو وه کو تۆیه له په موو به ره و حه واهه زرده بووبنه وه. ئاواژتیک له بنی دنیا وه ده هاته به رگویم، به کورتی جار تیکی دیکه ش عیشق جله وی گرت وه ده ست و منی به خسیریش ملکه چی فه رمایشه کانی بووم. هه ستم کرد، ناسمان شینه و نمه چیه ناکه ویتته سه ره شه قام و سه لالیش هه نده گه لحو نیبه که له وه پیشتر بیرم لئ کردبووه و (پئی ره شه کانی نه لجه زائیر) یش مافی ئه وه یان هه یه به وشه ی

عاره‌بی زمانی فەرهنسی ده‌لهمه‌ند بکه‌ن و هه‌روه‌ها نه‌وه‌شم له لا سه‌قامگیر بوو که مامۆستا ئیبراهیم عه‌للهمه‌یه‌کی بی‌هاوتایه و قوتابییه‌ چینیه‌که فەرهنسییه‌کی ره‌وان ده‌ناخفی و جۆنیش هه‌ز ده‌کات به‌یانیان به‌لاقه‌ مریشکی کولاو قاوه‌لتی بکات، ته‌نانه‌ت بۆنی شرووبی ماسییه‌که‌ش هه‌ند ناخۆش نییه، هه‌موو شتییک له‌به‌ر چاوم شیاو و گونجاو و سروشتی بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مزانێ چۆن له‌جاده‌که‌ په‌ریومه‌ته‌وه و کلێله‌که‌م له‌گیرفان ده‌رکردوه و خه‌ریکی ده‌رگا کردنه‌وه‌م.

پیش نه‌وه‌شی ده‌رگاش بکه‌مه‌وه، ده‌نگی مۆسیقایه‌کی به‌رز له‌ته‌سجیله‌که‌ی ژووره‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه. ده‌رگام کرده‌وه و چوومه‌ ژووره‌وه.

جۆنم بینی، به‌ته‌نها له‌سالتۆنه‌که‌ سه‌مای ده‌کرد و به‌زه‌وقه‌وه‌ چه‌پله‌ی لی‌ده‌دا. به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستی به‌هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی من کردی. له‌راستیدا غه‌رقی جیهانه‌که‌ی خۆی بوو و ئاگای له‌ده‌ره‌وه‌ی خۆی نه‌ما‌بوو. ده‌نگه‌ به‌هیزه‌که‌ی تۆنی تاینه‌ریش هه‌موو ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی داگیرکردبوو. منیش قه‌ده‌رتیک سه‌رنجم دایم و...

- نه‌وه‌ چیه‌ جۆن؟ زۆر به‌که‌یف دیاری!

هه‌ر به‌سه‌ماکردنه‌وه و ئاورپکی لی‌ دامه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه:

- شازاده‌ی کامیرون هاتوه، شازاده‌ی شازادان.

له‌به‌رته‌وه‌ی جۆن سییه‌م سالی بوو له‌شه‌قامی شامپانیا ده‌ژیا و هه‌موو سالیکیش پیشوازی له‌قوتابیانی کیشوه‌ری ئه‌فریقا ده‌کرد. به‌تاییه‌تی کامیرونیه‌کان. چونکه‌ ئه‌وان هه‌موو سالییک به‌زه‌ماله‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، بۆ ماوه‌ی نۆ مانگ ده‌هاتنه‌ دانیشگای فرانس کۆنتی؛ هه‌میشه‌ش بیست تا سی قوتابی ده‌بوون. جۆن هه‌ر له‌مانگی نۆوه‌ ئیتر چاوه‌روانی ده‌کردن، ئه‌وانیش زۆر جار له‌به‌ر قیزه و ئیجراتاتی جیاواز کۆتایی مانگی ده، هه‌ندی جاریش کۆتایی مانگی یانزه‌ ده‌گه‌یشته‌ بیه‌نسۆن. ئه‌مه‌ ببووه‌ عاده‌تی هه‌سه‌نیش، هه‌سه‌ن قوتابی به‌شی سۆسیۆلۆژیا بوو، هه‌وته‌مین سالی بوو، هیشتا هه‌ر لیسانس‌ه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که ته‌نها به‌سی سالی ته‌واو ده‌بیت.

ئه‌ویش هه‌ر کاتییک بیزانیابه‌ قوتابییه‌ سودانییه‌کان دین، ده‌چوه‌ ویتستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و پیشوازی لی‌ ده‌کردن. ئه‌م خوه‌ به‌راستی خوی قوتابییه‌ ته‌مه‌له‌کان بوو. هه‌سه‌ن، کورپکی کۆسه‌ی درێژی لاوز بوو، به‌ژنی زیاتر له‌سۆمالییه‌کان ده‌چوو.

سمیلتیکی ته‌نکیشی شاشی هه‌بوو. چوار پینج کچه‌ سوودانی ده‌دایه‌ دواي خویا و بازار و سوپه‌مارکت و ده‌زگا ده‌وله‌تیه‌کانی پین دهناساندن. ده‌زگای کرووس و پرتیفیکتور و ریستورانی کانۆ و نه‌وه‌ی میتژان هتد. ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌وریایی و لیپه‌سراوییه‌وه‌ ده‌کرد، به‌بی نه‌وه‌ی که‌سیش ئه‌م کاره‌ی پین راسپاردی، کردبووه‌ پیه‌شی خۆی.

به‌لام جۆن، به‌شیه‌یه‌کی دیکه‌ پیشوازی له‌ کامیرون ده‌کرد. هه‌ر بۆ هه‌مان ئیواره‌ هه‌ر هه‌موویان بۆ شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ داوه‌ت ده‌کات، له‌راستیشدا له‌شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ تیده‌په‌ری. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ش جۆن قاته‌ سپییه‌که‌ی ده‌رده‌کرد و هه‌ر له‌چیشته‌نگاوه‌وه‌ خه‌ریکی ئوتووکردنی پانتۆل و کراسه‌که‌ی ده‌بوو، سه‌ری ده‌شوشت و پشت ملی ده‌تاشی و بۆن و عه‌تری له‌خۆی ده‌دات.

سه‌ره‌پای هه‌موو شتی، پیتالوه‌ نووک باریکه‌که‌ی بویاغ ده‌کرد و چه‌وری ده‌کرد و تا چروسکه‌شی لی‌ هه‌لده‌ستینایه‌ هه‌ر ده‌یسرییه‌وه. گۆره‌وییه‌ ته‌نکه‌که‌شی ده‌کرده‌ پی. ئه‌م خوه‌، که‌شیتیک بوو جۆن بییری له‌هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی ده‌کرده‌وه، ده‌سه‌سریکی ئاوریشمی درۆزانه‌شی ده‌خسته‌ گیرفانی سه‌ره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی و بۆنباغیشی په‌نگاوه‌نگی به‌ته‌بیعه‌تیشی ده‌به‌ست. زۆر به‌پیتچه‌وانه‌ی هه‌سه‌ن، ئه‌و ده‌توت تازه‌ له‌حوشتر که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ و زۆر کیتویانه‌ (عه‌جه‌ب)ی ده‌دایه‌ دواي خۆی و ده‌چوو له‌کابینه‌ ئه‌له‌کتربه‌که‌وه‌ چوار وینه‌ی فه‌وری پین ده‌گرت و هه‌ر خۆشی پینج فره‌نکییه‌کی ده‌کرده‌ کونه‌که‌وه‌ و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ به‌عه‌جه‌بی ده‌وت: (سه‌یری ئه‌و چوارگۆشه‌یه‌ بکه‌. مه‌جولیره‌وه‌. یه‌ک ده‌قه‌ نابات!) پاشان ده‌یدایه‌ تریقه‌ی پیکه‌نین و ده‌ستی عه‌جه‌بی ده‌گرت و هه‌ر دووک وه‌کو دوو منال به‌رامبه‌ر به‌ئاوینه‌ی کابینه‌که‌ راده‌وه‌ستان تا چوار وینه‌که‌ ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌. کاتیکیش په‌سه‌مان ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌، خیرا عه‌جه‌ب ده‌ستی بۆ درێژ ده‌کردن، هه‌ر زوو هه‌سه‌نیش به‌هه‌ردوو ناوله‌پی ده‌یکیشایه‌ سه‌ر هه‌ر دوو چۆکی خۆی و به‌تریقه‌ی پیکه‌نینه‌وه‌ پیتی ده‌وت: (راوه‌سته! ئیستا ساشواره‌که‌ وشکی ده‌کاته‌وه‌. راوه‌سته‌ خۆ ئیره‌ش خه‌رتووم نییه‌) به‌لام کاتییک جۆن پیشوازی لی‌ ده‌کردن، زۆر دیبلۆماسیانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. من هه‌ستم ده‌کرد له‌سالتۆنی بالیۆزخانه‌ی لیبریا. یا هه‌ندی جاریش وه‌کو سه‌رۆکی هۆزیک، به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتیکیان به‌نه‌وازشه‌وه‌ ده‌چه‌مییه‌وه‌ و ده‌یوت:

(Je suis tout a fait d'accord avecvous, Monsieur) واته‌ (گه‌وره‌م من سه‌د له‌سه‌د ته‌بام

له‌گه‌ل ئیوه‌) یا ده‌ستی کچیتکیانی ده‌گرت و ده‌چه‌مایه‌وه‌ و پشتی ده‌ستی زۆر به‌ناسکی

له دهستی خۆی بدات، منیش پالم دابووه قهه دیواره که و له تهنیشت ده رگای ژووره کهم راوه ستابووم و سهیری جوئم ده کرد، گویم له دهنگی کللیتیک بوو، قوتاییه فیتنامییه که بوو هاته ژووره وه، سهیری جوئی کرد و ئیواره باشی کرد. جارتیکی دیکه سهیری جوئی کرده وه پاشان به پزهیه که وه لیم نزیک بووه وه:

- چی رووی داوه؟ زه ماله که یان بو نوئی کردۆته وه، یا چی...؟

- کوره زه ماله ی چی، کامیرۆنییه کی دیکه ی گرتووه.

پاشان هه ندی ورده کاری دیکه م بۆ گپرایه وه.

ئیواره، سهعات ده و روبه ری ههوت، له ویستگه ی بیزه نسۆن چاوه رپی ناتالیم ده کرد. ئە گه ر بیته و رتگریتیک یا ته گه ره کیان نه یه ته پیتش، شه مه نده فهره کانی فهره نسا به جو رتیک سروس تهی دوانا که ون. چوومه ناو ویستگه که وه، سه ره تا سهیری تابلۆی هاتن و چوونی شه مه نده فهره کانم کرد، شه مه نده فهرتیک سهعات ههوت له دۆله وه ده گاته بیزه نسۆن. له شوسته ی ۱ راید ه گری. ویستگه ی بیزه نسۆنیش بچووک بوو ته نها چوار هیله ی شه مه نده فهری تیا بوو و کاتیکیش له سه ره هه ر شوسته یه کیش چاوه رپیت بکرد بایه، سی شوسته که ی دیکه ده بینرا. چوومه سه ره شوسته ی ۱ و کات ناکاتیکیش سهیری سهعاته هه لئو اسراوه که م ده کرد. سهیری ئاراسته ی دۆلیشم ده کرد. ئیستا ناتالی له تهنیشت په نجه ره یه ک دانیش تووه و سهیری ده ره وه ده کات، ده بی بیر له چی بکاته وه...

له پرتیکدا به مایکرۆفۆن، خانمیکه ی ویستگه ی شه مه نده فهره ئه وه ی راگه یاند که شه مه نده فهری دۆل که له پارسه وه دیت، دوا ی چهند له حزه یه ک ده گاته شوسته ی ژماره یه ک و تکایه له قه راغ شوسته که دوور که ونه وه. له دووره وه گلۆپه کانی شه مه نده فهره که م بینی ورده ورده هیواشی ده کرده وه و له ویستگه که نزیک ده بووه هه خه لکتیکه زۆر له سه ره شوسته که بوون. هه بوون بۆ سه فهر هات بوون، هه شبوون بۆ پیتشوازی کردن له سه ره شوسته که چاوه رپیان ده کرد، هه شبوون هه میسه کرد بوویانه عاده ت له ده وری ویستگه کان ژیان ده به نه سه ره. ئەم ساتانه هه میسه موچرکیتیکه سه یرم تیا دروست ده کهن، سه فهر هه میسه ههنگا ویتکه به ره و مه جهوول.

شه مه نده فهره که ورده ورده هیواشی کرده وه و رایگرت. یه ک دوو جایی له شه مه نده فهره که وه دابه زین و خه ریکه کۆنترۆل کردن بوون، مه به ست سه یری راست و چه پی خۆیانیان ده کرد و ئاگاداری دابه زین و سه رکه وتنی موسافیره کان بوون. ئەوانیش داده به زین و به راست و چه پدا بلاوه یان لی ده کرد. منیش سه یری راست و چه پی خۆم ده کرد و موسافیره کان به په له به پیتشما تیده په رین. کچۆله یه کی جلوه رگ سیا، به جانتایه کی بچووه که وه دابه زی به ره و رووی چووم، به ئاسته م زه رده خه نه یه کی کرد، به ئاسته م لیومان نایه

سهر به کتر.

ماچیکي هيشک جانتاکم لي وەرگرت:

- سه فەرکه ت چژن بوو؟

- باش بوو، دوو جار ان گوريم، ده بوو له دۆل نيوسه عات چاوه رپي بکه م.

- نيوسه عات باشه، هه ندی جار سه عاتیک زياتر ده بی چاوه روان بین، ئەمەش په یه ندى به کاتی گه یشتی شه منده فەرکه کانه وه هه یه؛ ئەو (TGV) یی که تو پیتی هاتی له پاريسه وه دیت، وا نییه؟

به پیتکه نینه وه:

- با. سه پیریکي کردم و:

- زۆر نه گۆراوی.

- تۆش.

سه پیریکي تری کردم.

- با با، که می گۆراوی.

سه پیری په نجه کانیم کرد، ئەنگووستیله که ی په نجه م نه بینی. ده ستیم گرت و سه پیری په نجه باریکه کانم کرد و پاشان که مۆکه یهک له چاوه که سه که کانی رامام.

ده زانی ونم کرد. نایه ته وه یادم له کوئی له په نجه م کردۆته وه و نه م خستۆته وه په نجه م. سه پیری دهستی منی کرد، ئەنگووستیله که ی من، تاقانه به په نجه مه وه بوو.

ماوه یهک دواي گه پانه وه ی ناتالی، ههستم ده کرد ئەنگووستیله که تا دیت ئەنگووستم ده گووشی. رۆژیکیان چوومه لای عه تاره تورکه که، که لله یه کی تا بلتی مه غۆلی هه بوو. له دوکانه که ییدا، به رووبووم و به ره می تورکی ده فرۆشرا: په نیری تورکی و زهیتوون و پاقلاوه و قووتووی بامیه و... ههروه ها شتی دیکه ی رۆژه لاتیشتی ده فرۆشت. منیش زۆر جار، ئیوارانی یه کشه مه ده چوومه لای، چونکه دوکان و بازاری دیکه هه مووی دایانده خست.

عه سیرانیک قوتوویه کی یهک کیلۆبی بامیه ی تورکیم به دهسته وه بوو، له گه ل کیسه یهک نیسک و ههردووکی دایه دهستی بو ئەوه ی نرخه که یانم پتی بلتی. سه پیریکي دهستی کردم و وتی:

- ئەو ئەنگووستیله یه زۆر په نجه که ت ناگووشی. ئەگه ر ده ته وی به مشار بوئی ده برمه وه، چونکه خراپه و هاتوچۆی خوتین سست ده کات.

که ی ده ته وی، وهره به دوو دهقه بوئی ده بریم.

یه کشه می دواي، هه ر به پیاسه به ره و دوکانه که ی چووم، زه کی و مه ولوودیش به رامیه ر به دوکانه که ی راهه ستابوون زه کی کوردیکي تورکیا بوو، خه لکی مه رعه ش بوو. ئەگه ر سه رقāl نه بوايه، دههاته دوکانی تورکه که راهه وستا، چونکه خۆی هه ر به ته نیشته وه دوکانیکي گه سی هه بوو. مه ولوودیش خه لکی (تیزی ئوزوو) بوو، له به ربه رکهانی جه زائیر بوو. قوتابی به شی میژوو بوو. گه یشتمه به رده م دوکانه که، سلاویکم لییان کرد، یه کسه ر دوکانداره که زانی بۆچی هاتووم، چووه پشتی دوکانه که و مشاره ئاسنه که ی هینا و دهستی نایه سه ر ته خته که ی پیشی و دهستی کرد به برین. ئەگه ر یه کییک له ده ره وه ئیمه ی بیسنايه، یه کسه ر دهیوت هه میسان عاره به کان خه ریکي ده ست برین. تورکه که ئەنگووستیله که ی گرت ده ست و سه پیری نقیمه که ی کرد و وتی:

- ئەسله، وانیه؟

- ئۆخه ی!! له په نجه م ده رمه پینا. لیم وەرگرت و خسته گیرفان.

- دیاره دیاریه کی شیرینه وا ده یخه یته وه گیرفانت.

ئەو ئەنگووستیله یه چیرۆکی خۆی هه بوو. له هیندوستانه وه به دیاری بو ناتالیان هینابوو، دهیوت له ته نیشته په رستگایه کی بازاری که لکوتا کراوه. ئەو که سه شی که دیاری کردبوو، که سیکی زۆر ناسراو نه بوو، کابرایه کی هیندی بوو، هه موو شه مه یهک له گۆره پانه که ی پلانپال، له سه نته ری شاری ژنیف که پرکه ی هه لده دا و بخوور و گواره و ئەنگووستیله و بازنگ و په لپه له و موورووی ره نگاره رنگی نیمچه کیشوره ی هیندی ده فرۆشت. ناتالی زۆرشتی لی کریبوو، ئەویش هه ر به دیاری دابویه ناتالی و وتبووی ئەم ئەنگووستیله یه موفه رکه. به تاییه ت لای زیرنگه کانی که لکوتا دروست کراوه.

- ئە ی چژن! ئەم ئەنگووستیله یه موفه رکه موفه رک.

- به داخه وه. به لām ئەنگووستیله له گیرفان موفه رکییه که ی نامینتی، ده بی له په نجه بیت.

- لای ئیوه یه وایه.

- ئەمەم لە نەنکەم بیستوو، جا نازانم راستە یا نا. بەلام شتیش هەروا لە خۆرایبەوه ناوتریت.

- کورپ ئەم خورافاتی پرۆپیرەژنە و لە دەوری ئەنگووستیلەش دەیان حکایەت و چیرۆکی هەمەچەشنە هەیە.

- بەهەر حال، زۆر سوپاس قارداش.

زۆر سوپاسی دوکاندارە تورکەکەم کرد و کەمیکیش لەگەڵ مەولوود و زەکی راوهستام. مەولوود کورپکی سپیلکەمی بالا بەرز بوو، دەموچاویکی منالانەمی هەبوو. لە تەمەنی چوار سالییەوه لە فەرەنسا دەژیا. باوکی وەکو کرێکار لە شەستەکان هاتبوو فەرەنسا و لە ناوچەمی مۆنبیلیار لە کارخانەمی بیجۆ ئیشی کردوو. پاشان ژنەکەمی و کورپ و کچەکانی دیکەمی هیناوه. مەولوود دەبگوت (من باوکم ناناسم. هەمیشە هەر لە باخەلی دایکم بوومە و لە نیوان دایک و خوشکە گەورەکەم گەورەبوومە؛ لە هەققەتدا خوشکە گەورەکەم بەختی کردوو. لە تەمەنی چوار سالە، کاتیک هینامیانە فەرەنسا، ئینجا باوکی خۆم ناسی. بەلام هەمیشە بەجەختەوه، بەلکو بووبوو جۆرە وەسواسییەک بۆی، دەبوت من کورپەزای عومەر موحوشم. زوهدی خەلکی چیاپی هەبوو، کراوەبی خەلکی دەوری حەوزی ناوەراست و زیرەکی بەرەربەهە کانیشی هەبوو. بەلام عەشقی کچیکە عارەبی وەهرانی گەیانندییە قەرەغ دێوانەبی مەجنوون. وەهرانییەکە ناوی فاتیمە بوو، کچی پارتیزەریکی کۆنخواری ملهوپ بوو. بەنیسبەت مەولوودەوه، فاتیمەمی دەموچاوی پان، پیتست سپی و کەمی نوورانی، دەچوو سەر کچانی ئەهلی بەیت و دەبوت نووری کچی پیغەمبەرانی هەیه. مەولوود لە سیکۆچکەمی خۆشەویستی دەژیا.

سیکۆچکەمی خۆشەویستیش واتە شوخوونیی ئەشکباران. کوچکەمی سێبەم عەلی لیبی بوو، تاقە فەیلەسووفی سەحراي لیبیا بوو، لە مەر پرودۆمی ئەنارشییەوه نامەیهکی دکتۆرای ئامادە دەکرد.

عەشقی فاتیمە گەیشته بنەبەستیکی دیوار هەلژناو، مەولوودیش هەر لە داخا سەری خۆی هەلگرت و چوو بۆ پاریس بەو نیازهی پلیتیکی دوورگەمی گوادولوپ بپریت و پروا چەند هەفتەیهک لە دوورگەمی بیتیتهوه و عیشقی فاتیمە لە عەقڵ و شعوری دەرپهینتی.

ئەمە رەوتی رومانسییەکانی سەدهی نۆزدههەم بوو، کاتیک عیشق یەکیکی بگەیاندا یە

قەرەغی خەرەند، ئەوه یەکسەر دەچوونە کەعەبی عیشقی ئەو سەردهمە، واتە شاری فینیسیا. بەلام ئیمپرو فینیسیا لە بن دەسته و هەواریکی ئیگزۆتیک نییە، بۆیه مەولوود دەبویست بەتەواوی کیشوهری ئەوروپا تەمی کات و بچیت لە خۆی لە ئاو و هەواي دوورگە دووردهستهکان هەلکیشیت و خۆی پاقر کاتەوه. شەیدایی مەولوود هەندە بەهتیز و بەتاو بوو، نەبوترا لە هەوارگەمی یار دوورکەوتەوه. دواي ئەوهی لە پاریس گەراپەوه، باسی ئویدیسییەکەمی خۆی بۆ دەکردم. رەنگ پەریو و چاو ئەبلەق، دەتوت ئەجندەمی عیشق دەستی لی وەشانوووه و دەبوت: (کورپ وەخت بوو شپت بم. دەزانی کاتیک لەناو میتروکانی پاریس گوزەرم دەکرد و سەیری بنمیچ و تاقی میتروکانم دەکرد، عەلی و فاتیمەم دەبینی وەکو یەک لەش وابوون، بەئاسمانەوه هەلئاسرابوون، یەک لەسەر ئەوتەر). (ئەمی بۆ نەچوویت بۆ گوادولوپ، قەول نەبوو بچیتە گوادولوپ؟) (کورپ ترسام لەوهی رینگای گەرانەوهم لی ون بیت. ئەوهی کە لەناو میتروکانی پاریس بینیم بەس بوو.) مەولوود لەو رۆژانە وەکو دێوانە وابوو، عەشقی فاتیمە تەواو لە کەللەمی دابوو بەتایبەتی کاتیک گومانی ئەوهی دەکرد کە فاتیمە بۆتە دۆستی عەلی لیبی. بەتورپییەوه دەبوت: کورپ عەلی بەدوووه. نامەمی دکتۆرا لە بارەمی فەلسەفەوه ئامادە دەکات، بەلام هیشتا ئینتیمای بۆ عەشیرەتەکەمی زیاترە وەک بۆ کورپی فەیلەسووفان. هەروەها ئەوهشی وت: (باشە عەلی تۆ لەکوئی، بورودۆن لە کوئی، ئەویکی ئەنارشییت و تۆی قەبەلی). بەلام مەولوود نەچوووه گوادولوپ و گەراپەوه بیژەنسۆن و یەک دوو هەفتە خەریکی ئەوه بوو لیبوی خۆی لە لیبوی فاتیمە جیاکاتەوه، چونکە دەبوت: (هەست دەکەم لیبوی ئەوه بەسەر لیبومەوه).

مەولوود تەقەمووسی شەخسییەتی فاتیمەمی کردبوو، لەشی خۆی لە هی ئەو جودا نەدەکردهوه. ئەمە ترازان و هەلئەشەنەوهی زاتی مولوود بوو. مەولوود وەکو هەموو زەررەیهکی دیکە، لە گەردووندا بەبی (من) دەژیا. کاتیک دەستی بەدەم و لیبوی خۆی دەبرد، هەستی دەکرد دەست لە دەم و لیبوی فاتیمە دەدات. هەمیشەش دەبوت (من کورپەزای عومەر موحوشم. دایە دەمەوی لیت دوورکەومەوه).

ماوهیهکی زۆر نەگەراپەوه سان قییت، نەچوووه لای دایکی، بۆ ئەوهی منە هەلئەشەوهکەمی خۆی دروست کاتەوه.

مەولوود خەریکی قسەکردن بوو لەگەڵ زەکی. مەولوود زۆ حەزی دەکرد لەگەڵ بیگانەکانا قسە بکات. لەناو ئەواندا بەشیکی ون بووی خۆی دەدۆزییەوه، ئیتەر ئەو کەسە کورد بوایە

یا تورک، بهر بهری بوابه یا عاره ب.

تهوقه مان کرد و دهم ناراسته می مه ولود کرد:

- ئیستا خه ریکی چیت مه ولود؟

ئه ویش پی ده چوو له نه خۆشیه که ی فاتیمه چاک بوو بیته وه.

- له تاقیکردنه وهی کاپیس ده چووم. ئیستا مامۆستام له ناماده ی ته کنیکی. به لام ده پۆم بۆ باشوور. ده مه وی له حه وزی ناوه راست نزیک بیمه وه. من به چکه ی ئه ویم. من له سی توخم دروست کراوم: هه تاو و ئاو و با. ئه م سی توخمه سه ره کییه ی ده وری حه وزی ناوه راست.

به لام ئاگری له بیرده چوه وه که هه موو کیانی داگیر کردبوو.

زه کیش گالته ی به م ئه نتیلکتوتله ده هات و پی ده که نی و ده یوت:

- کوره برۆ کچه بهر بهریکی چیاکانی لای خۆتان بینه، به پۆنی زهیتوون گوره کرابیت و کچیکی حه لاله زاده بیت. هه ره وه کو خۆم.

کچی ئاپۆی خۆم هینا، هی گوندی خۆمانه. به رفیکت!

مه ولودیش به لچ خوارکردنه وه ده یوت:

- ناجیح نییه ده زانی بۆ من، کچیکی باش ئه وه یه که به ته واوی له دایکم دوور خاته وه. گرینگ نییه، عاره ب بیت، بهر بهری بیت یا فه ره نسی. به لام به یه ک مه رج مه غریبی نه بیت.

زه کی به واقورمانیکه وه:

- باشه بۆ مه غریبان چیبانه پسمام؟

- محه مه دی برام له جه هه ننه مدا ده ژیت. ژنه که ی مه غریبییه، به ته واوی رایکیشتوه ته لای دایک و خزم و که سی دایکی کچه که.

محه مه د شه خسییه تی خۆی به ته واوی ون کردوه، ژنی مه غریبی پیاو ده خه سینن. دایکم هه میشه ده لتی، محه مه ده که م گۆراوه، کوره که ی من کوره که ی جارن نییه. خۆزگه کو تیرایم داده هات و حه مه که ی خۆم قه د وا نه ده بینی.

ده ده قه یه ک له گه لیانا راوه ستام و و خواحافیزیم لی کردن. له گه ل خواحافیزیدا مه ولود

پیی وتم:

- له م یه ک دوو پۆزه دیم سه ریکت لی ده ده م.

کاتی سه رنجم دا ئه نگوستیله که ی ون کردوه، غه میکی ته نک، به لام قورس گیانی ته نی. (راست ده کات، ده بی ونی کردی، یا به ئه نقه ست فرپی داوه و بۆ ئه وه ی ئیتر بیر له من نه کاته وه. باشه ئه گه ر ونی کردی، ئه مه که مه ته رخه می نییه. که مه ته رخه می یانی چی!!)

ئا له و له حزه یه، منیش حه زم ده کرد ئه نگوستیله که م ون کرد بابه، هه ستم کرد له سه ر په نجهم قورسه و له شی گران کردووم. هه ستم به دلته زینیک کرد. سه ره تابه کی قورس ده ستی پیکرد.

پی ده چوو ناتالی دلی خۆش بیت، به بی ده نگیی به پتیلیکانه کانا هاتینه خواره وه. دوو رتگا هه بوو بۆ ئه وه ی له شه قامه که به پرینه وه: یه که میان به ژیر زه مینا تیده پهری، ئه وه ی دیکه شی به ته نیش باخچه باز نه یه که دا. ئیمه به ژیر زه مینه که دا به ره و ویتستگه ی پاسه که چوین. به دوو جاده دا په پرینه وه تا که وتینه سه ر شه قامی گشتی. که پری پاسیک به رامبه ر به کۆشکیکی خنجیلانه، تاقه خانووی شه نگ بوو له و گه ره که. پی ده چوو له بیست و سییه کانی سه ده ی رابردو دروست کرابیت. باخچه یه کی جوانی هه بوو، دره خته کانیش به ته مه ن دیار بوون. بورجیکی تاییه تیشی هه بوو، به بورجی سه ده کانی ناوه ندی ده کرد. قه د چراهه کم نه ده بینی داگیرسابیت. کۆشکیکی سه رسامکه ر دیار بوو.

له ژیر که پری چاوه روانیی، له ته نیشته یه کتر راوه ستاین. حه زم ده کرد ئه و شتیکی بلت، حه زم ده کرد گویم له ئینتیباعی بیت. هیچی نه ده وت و سه یری به رامبه ری خۆی ده کرد، واته سه یری کۆشکه که ی به رامبه ر و سه یری باله خانه ی ویتستگه که ی ده کرد که ئه ریشته کتووریککی زۆر تاییه تیش نه بوو. ورده ورده هه ندی له موسافیره کان ده هاتنه ژیر که پری پاسه که و چاوه روانیان ده کرد. پاس ده هات و موسافیر داده به زین و موسافیر سوار ده بوون. هه ندی نه برد پاسه که ی ئیمه ش هات. وتم:

- سواری ئه م پاسه ده بین.

- ژماره چوار.

سواربووين. كه مئى باسى گه ره كى پلانوازم بۆى كرد و به كورتىش باسى به شى ناوخۆم بۆى كرد. له ناو پاسه كه شوئى دانىشتنىش هه بوو، به لآم هه به پتوه راوه ستاين. جار به جارئى سه يرى دهره وهى ده كرد. ناوړىكى لئى دامه وه و وتى:

- كه واته له گه ل قوتابى ديكه دا ده ژيت؟

- ئه پارتمان كه ئىمه هى چوار كه سيبه، واته له گه ل سئى قوتابى ديكه ده ژيم، به كى كيان ئىتنامى و دووه ميانىش چينى و سيبه ميان خه لكى لىبريايه، ناوى جۆنه. ده زانى له ۱۹۹۰، ولاته كه يان له شه رى ناوخۆ دايه. جۆن خه لكى مۆنرۆ قيايه. پئى ده جئى نه شگه پرتنه وه ولاته كه ئى.

- سوود به خشه.

- له راستيدا، ده زانى من قه د بىرم نه ده كرده وه كه ده ست به خوئندنى هونه ر بكه م و بيمه بيزه نسۆن و له شه قامى شامپانيا بژيم.

- سه يره! بۆجى ناوى شامپانيايه.

- له وه گه ره كه ئى من ده ژيم، هه ر شه قامه و ناوى شارپك يا ناوچه يه كى فه ره نساي هه يه. شامپانيا پئيش ئه وهى ناوى خواردنه وه به كى فه ره نسى بيت، ناوى ناوچه يه كه له فه ره نسا كه به تر بيه كى تايبه ت ناويانگى ده ر كرده وه كه شامپانياى لئى دروست ده كه ن. هه ر وه كو كۆنباك، ناوى خواردنه وه به كى ديكه يه و له هه مان كاتيش ناوى ناوچه يه كيشه. به لآم توخوا كئى ده زانى كۆنباك ناوى ناوچه يه كه؟

- لئيت داوه. له شه قامى شامپانيا ده ژيت.

- راسته به لآم من چه زم زباتر له شه رابى سوورى بۆردۆيه.

ناتالى پئيكه ئى:

- من چه زم له شامپانيايه.

ئا به م شتوه يه قسه مان ده كرد تا گه يشتينه پلانواز، له پاسه كه دابه زين و هه ر به كسه ر ده ستىم بۆ په نجه ره كه ئى سه ره وه دريژ كرد و وتم ئه وه ش ژووره كه ئى منه. له جاده كه په رينه وه و ده رگا كه ئى خواره وه م كرده وه و به په يژه كانا سه ركه وتين:

- له دوا نهۆم ده ژيم.

به زه رده خه نه يه كه وه:

پيازه يه كى باشيشه!

- ده زانى به ئه نقه ست ئه م باله خانانه چوار نهۆم، چونكه ئه گه ر پئنج بوونايه، ئه وه ده بوايه ئه سه نسۆر دانئين. به م شتوه يه كه متر ته كليفى كرده وه.

ناتالى به پئيكه نينه وه وتى:

- ئاى كه پئيتاليسىت!

گه يشتينه نهۆمى چواره م.

- ئه مه ش ئه پارتمان كه مانه.

ده رگا كه م كرده وه و مه تبه غه كه به ده ستى لاي راست بوو، جۆن و تيه ها خه ربكى چيشت لئيان بوون. سلاومان كرد و ناتاليم پئيشكه ش كردن. جۆن به زۆلئيبه كه وه سه يرى كردم وتى:

- خانم بۆ شه قامى شامپانيا به خيتر بيت، ئتوه نه ناسراو نين له لامان.

ناتاليش ده ستى ته وقه ئى بۆ ره وانه كرد و به زه رده خه نه يه كه وه وتى:

- سوپاس.

تياهاش، ئه ويش هه ر له مه تبه غه كه بوو، خه ربكى شووشتنى قاپوقاچاغه كانى بوو، ده ستى به خاوليبه ك سربيه وه و زۆر به ئه ده ب و رتيزى رۆژه لائى دووره وه ده ستى ته وقه ئى بۆ دريژ كرد و وتى:

- به خيتر بين و پئىخۆش حالم به ناسينتان.

به ناتاليم وت:

- تيه ها، مامۆستاي زمانى فه ره نسيبه و له وه ته ئى ليره شه خه ربكه ئىتناميم فير ده كات. زمانئىكى زۆر سه رنج راکيش و تايبه ته. ده زانى زمانئىكى مۆنوسيلابه!

- مۆنوسيلاب!

- ئا ئا هه ر وشه يه ك ته نها يه ك پرگه ئى هه يه و به س. وه كو تى، تا، تو، توو، تين، تان، هه ر پرگه يه ك واتايه كى هه يه و هيج په يوه نديشيان به يه كه وه نيبه!

- خۆ مانا کانیان دەزانی؟

- ئا ئا، نووسیومە، وا له دهفته ره کهم دایه. دهته وئ ژووره کهم ببینی؟

جوئیش به هیتواشی پیتی وتم:

- ههر ئیستا دیت، کوره ههر ئیستا دین. مه دامزیمسیبو.

تیگه یشتیم مه به سستی کئی بوو. ئاههنگی ته عاروف دهست پئ دهکات. قه بیله کهی جوئن
ئهم ئیواره یه داوه تن.

دهرگای ژووره کهم کردهوه و ناتالی وتی:

- کئی دیت؟

منیش دهستم بۆ ناو ژووره کهم دریژ کرد وتم:

- ئهمهش قه سرده کهی منه.

ناتالی ههر به پیتوه سهیری ژووره کهمی دهکرد. په نجه ره کهی کردهوه، ورده ورده ته می
ئیواره له شه قامی شامپانیا کۆده بوونهوه.

- بیزه نسۆن شارپکی جوانه؟

- ئهم ئیواره یه پیاسه یه که دهکین، شهوی بیزه نسۆن ببینه؛ به یانیش پیاسه یه که دیکه
دهکین، بهرژیش ده ببینین. ناوچه یه که کۆنه، پیتی ده لئین (فرانش کۆنتنی)، دهزانی
یانی چی؟

- هه لبه ته وشه به کی کۆنه؟

- فه ره نسی کۆنه. فرانش واته ئازاد و کۆنتیش به واتای ناوچه یا شار دیت. واته
شاری ئازاد، واته شاره زاد.

- له دهستی کئی ئازاد کراوه.

- تا سه دهی شانزهم ئهم شاره له ژیر دهستی مهملکه تی ئیسپانیا بووه.

- ئمممم.

- شاره زاد شتیکت ده خاته وه یاد؟

- دهته وئ چ بلتیت، بیزه نسۆنیش به غدا یه و تۆش شاره یاری؟ چیرۆکی رۆمانسی و

رۆمانتیکه کهی ژنیقت دیته وه یاد؟

که می به ته ریقییه وه پیکه نیم.

- شتیکت ده خۆتیه وه؟ سه لاجه ی قوتابیانیش ته نها ههر بیسی و ئاوی پرته قال و
هه ندی جاریش بیره ی تیا یه، ئه گه ریش هه ز ده کهی چایه ک ده خۆینه وه؟

- باشتر نییه، پیاسه یه کی ناوشار بکه یین؟

- زۆر چاکه.

خه ریک بووین خۆمان ئاماده ده کرد بۆ ئه وه ی بچینه ده ره وه ناتالی چوه هه مامه که،
منیش کلبله کهم به دهسته وه بوو و له پیتیش دهرگای ژووره کهم چاوه رپیم ده کرد، له زهنگ
درا. دهرگا کرایه وه له پرپیکدا گوتمان له دهنگه دهنگ و زهنا و غه لبه غه لب و پیکه نین و
دهنگی هاتنه ژووره وه و ورشه ی کراس و چه پله لیدان بوو. کامیرۆنییه کان بوون، ههر
هه موویان له سالۆنه که کۆبوونه وه، کاتیکیش ناتالی له هه مامه که دهرهات، توشی
حه په سان هات، ده بوا یه به ناویانا تپیه ری، واته به نیوه ند بۆنویه رامه و رهنگ و ورشه ی
کراسه وه تپیه ری تا بگاته لای من. دهستیم گرت و به ره وه دهرگای هه وشه هه نگاومان نا،
جوئن خه ریک بوو به خیرهاتنی لئ ده کردن و چاوی به ئیمه کهوت که نیازمانه بچینه دهری،
به دهنگیکی هه راش وتی:

- ئه مانهش هاوړیمن. وهرن هاوړیپیان. با به به که وه ئهم ئاههنگی به خیرهاتنه ساز
بکه یین. ئهم جهژنه به هاتنی خانم ناتالی ده بیته دوو جهژن و دوو ئاههنگ. هاهاهاهاها.
دهستی کرده پیکه نین. ئاههنگی به خیرهاتنی ئهو سازادانه ی کامیرۆن و به خیرهاتنی
سازاده ی ژنیقیشه.

ناتالی سهیری منی کرد، وهکو ئه وه ی سه ر له هیچ دهرنه کات. بروای نه ده کرد ئهم کیژه
جوانانه ببینی، هه موویان به کراسی ئالاو والاوه، میزه ری رهنگین، له قوماشی به هادار،
شالی فراوانی ئاوریشم نیوه ی شانوپیلیانی داپۆشیبوو. کاتیکیش ده جولانه وه ورشه ی ئهو
قوماشه نایابانه له یه کتر ده خزین و چرووسکه ی لپوه ده هات. بۆنی عه تری کبشوه ری
گه رمیش به ناو سالۆنه که یا په رشوبلاوده بووه. یه کیکیان له هه موویان بالا به رزتر و
شه نگتر و به دهنگیکی ساف و بی گری قسه ی ده کرد و به چاوه ره شه قه ترانییه
گه وره کانیه وه سهیری ئیمه و ئه وانی دیکه ی ده کرد. میزه ریکی نارنجی تیری له سه ر

نابوو، پيشالنه کانی له پشتهوه هندی له ملی داپوشیبوو، یهک دوو تیلی رهنګ زهرديش له ناو میزهره نارنجییه که یهوه دهرهاتببون، دهتوت کلپه یه که و له تهوقی سه ریبه وه بهرز ده بیته وه؛ سوخمه یه کی تهنگی شینی ناسمانیشی له بهر بوو، په راویزه کانی به داوی زپین دوورا بوون، راست و چهپ تیکه له کتیش کرابوون، قوچچه ورده کانی به قوماشیتیکی شینی توختر دور درواوو، دوو پز به رامبه به یهک، تلیشی له سینهی دهرکه وتبوو: رهنګی قاوه به شیره وه. تهواویی جوانی ژنیک لهو فزا تهنگه کوپوه وه. کراسه کهش تا بهره و خوارتر ده جوو، فراوان و فش ده بووه، رهنګی خوماری هه بوو، له ناو ریشمیکی ده گمن دروست کرابوو. له ناوهندی سالونه که پراوه ستا بوو و دهسته خوشکه کانیسی له دوری کوپوبوونه وه و به ئیعجاب هه سهریان ده کرد. دوو چاوی فراوان و روون، دوو لیبوی تهستور و حه شیری، لووتیک که موکه یهک شوژر، شه هوانی، میزاجی ده دایه نهو لیبو ته پانه ی که رهنګی تیریان هه بوو، خالیک ده که ویتته ژیر لیبوی، خالیک تا بلتی رهش، که می کالی ده دایه پیسته ره شه که ی، پیستیکی بی گهردی هه بوو، هه له پیستی میوی مانغا ده جوو. پی ده جوو هه نه و بیت شازاده ی شازاده کان.

جۆن خه ربک بوو ئیمه ی گل ده دایه وه، قوتابییه قیتنامییه که شی نارد بو نه وه ی له نه پارتمانه کانی به رامبه ر و نه وه ی خواره وه، نه سه که میبل کو کاته وه، چونکه نه وه ی هه بوو به شی نهو هه موو که سه ی نه ده کرد. نه سه که میبله کان، به لاکیشی له سالونه که دانران و میزه کهش که له ناوه ند داندراوو، خرایه پال په نجه ره که و به سفره یه کی سپی کاغه زین دایانپوشی، شه ربه ت و بیره و شه راب و قوڈکا و جین و ویسکی له سه ر دانرا، هه روه ها که نه په ی جوړاو جوړ (جوړه سه موونیکی چوارگوشه و سیگوشه ی بچوکن، خواردنی تاییه تی هه مه چه شنه ی ده خرینه سه ر) له سه ر هندیکی کافیار و ماسییه سووره ی دهریای باکور، له سه ر هندیکیس مایونوز و نیو هیلکه کولای که رت بوو و ورده په نیریشی خرابوه سه ر، دانراوو. هه موو زور به جوانی و نه دازباری پازاندراوو نه وه. له نیوان که نه په کانیس له ناو قاپی پلاستیکی، فستق و بادهم و گهغه شامی برژاو و جوړه ها پسکیستی شوژی چه شنی چیلکه له نیوان شووشه کان داندراووون. ورده ورده که چه عازبه کان ده جوونه سه ر نه سه که میپلیک و خانمانه داده نیشتن. ئیمه ش گه یشتبووینه بهر دهرگا و خه ربکی رویشتن بووین، جۆن گه یشتبووه ته نیشتمان زور به هیز پیلی گرم و سه یری هه ر دوو کمانی کرد و وتی:

- به گیانی پاکی دارستانه کانی نه فریقیا نابیت برۆن.
 نه م رسته یه له زاکیره هه ره قووله کانی جوونه هاته ده ری. رسته یه کی شاعیری بوو، به لام پیش شاعیریش بیت، نه نیمی بوو.
 رسته یه که بوو، روچی ده خسته بهر گزوغیا و دار و به رده وه. پاشان به زمانیکی دیکه، تکای لی کردین:

- به بی هیچ پروتوکولی، فهرموون له گه لمان دانیشن و شتیک بخونه وه.
 منیش سه یری میوانه که ی خوم کرد و پیتم وت:
 - چ ده لیتی؟ دانیشین یا ده ته وی برۆین؟
 - حه ز ده که ی با هندیکی دانیشین.
 تا هیزی تیاوو، جۆن هه ر دوو ناو له پی به یهک دادا و، وتی:
 - به خیرین. هه ر هه موو به خیرها تن. ئیمشه و ئاهه نگی ئاهه نکه کانه.

ده دوانزه کچ ده بوون و قوتابییه قیتنامییه کهش نه یددزانی له کوئی دانیشی و له کویش به پیته بوه ستیت. نه یددزانی له چ سووچی جیبی خوی بکاته وه. دوو قوتابی نه فریقیش له گه ل که چه کان هاتبوون. نه وان له په رده وه، به یه که وه دانیشتبوون. جار نا جار ده ستیان به پیته که نین ده کرد، به تاییه ت کاتیک جۆن رسته ی فهره نسی و ئینگلیزی تیکه ل ده کرد.

جۆن خوی شه ربه تی ده به خشیه وه. په رداخی پلاستیکی پر شه ربه تی ده دایه نهو که چه جوانانه. پاشان هندی جینی تیکه لی ئاوی پرته قال کرد و هینای بو ئیمه، به کیکی دایه ده ست ناتالی و نه وی تریشی دایه من و وتی:
 - نه مه جین و ئاوی پرته قاله. نوشتان بیت.

پاشان دهستی نایه سه ر دوگمه ی ته سجیله که و شریتیکی بزب مارلی خسته سه ر. ناتالیس سه یری نهو که چانه ی ده کرد که ته مه نییان له نیو بیست و بیست و پینج سال ده بوو، به لام لهو جلویه رگه فش و رهنگا وره نگانه به خانمی پیگه یشتوو ده جوون، به پرونیسه وه سه یری به کتریان ده کرد، به بوپریبه وه قسه یان ده کرد. هه مووشیان به فهره نسییه کی زور ره وان قسه یان ده کرد، زور جار له فهره نسییه کان جوانتر قسه یان ده کرد. نه م کیژانه، له راستیدا ژن بوون، زور له خو رازی بوون. نه وه ی زیاتر سه رنجی منی

دابوو دهنگیان بوو: زۆر ساف و بی گری. سهره‌رای ئه‌وه‌ی حه‌رفی (r) یا به (r) ته‌له‌فوز ده‌کرد، نه‌ک وه‌کو فه‌ره‌نسییه‌کان که به (غ) ته‌له‌فوزی ده‌کن، نه‌ک ته‌نها هه‌ر نه‌شاز نه‌بوو، به‌لکو نه‌غمه‌یه‌کی شیرینی ده‌دایه‌ زمانی فه‌ره‌نسی و ده‌بخسته‌ گۆزانییه‌وه. به‌تایبه‌ت کاتیک وشه‌یه‌کی له‌بیرچوه‌وه ده‌وترا و ده‌کرایه‌ رسته‌یه‌کی زۆر ئاسییه‌وه، هه‌نده‌ی دیکه‌ زمانی فه‌ره‌نسی خۆش ده‌کرد. له‌ راستیدا، ئه‌وان زمانی فه‌ره‌نسییان له‌ بێژنگ ده‌دا و ده‌یانوته‌وه، سبهران ده‌دایه‌. هه‌ندێ سهرنجم ده‌دا و هه‌ستم ده‌کرد زمانی فه‌ره‌نسی له‌ جۆگه‌له‌ی دارستانه‌کان هه‌لده‌کێشن و کاتیک حه‌رفیک ده‌وترا و ئاوێکی سازگاری لێوه‌ داده‌چۆری، هه‌ر حه‌رفیک به‌شيعر بارگای ده‌بوو، ده‌بووه‌ نه‌غمه‌ و ئاوازیکی پاراوی لێ ده‌تکا.

چرای سالۆنه‌که‌ کوژابوووه، ده‌یه‌ها مۆم داگیرسابوون، ئه‌و مۆمه‌ بۆنخۆشانه‌ی که له‌گه‌ڵ توانه‌وه‌یاندا بۆن و به‌رامه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌به‌خشییه‌وه. مۆمی په‌نگاوه‌رنگ بوون. کاتیک کچیکیشیان هه‌لده‌ستا و بۆ ئه‌وه‌ی په‌رداخ‌ شهربه‌ت یا بیره‌یه‌ بێنێ، له‌ پێگای چرای مۆمه‌کانه‌وه، هه‌یکه‌لیکی سبهری به‌هه‌یه‌ت له‌ قه‌د دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ دروست ده‌بوون. ورده‌ ورده‌ جین و بیره‌ ئاو و هه‌واکه‌ی ساز ده‌دا، ده‌نگی گری و که‌رخه‌که‌ی بۆب مارلی، تیشکی مۆمه‌کان و روخساره‌ په‌شه‌کانی ئه‌و ژنه‌ جوانانه‌ که هه‌ندێ جار تیشکی مۆمه‌که‌ لایه‌کیانی داده‌گیرساند، تاریکی و په‌شویی و تیشکی نارنجی تیکه‌ڵ ده‌بوون. ورشه‌ی ئه‌و جلویه‌رگانه‌ی که له‌ خه‌زی ئه‌سلی دروست کرابوون، ده‌توت ورشه‌ی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کانه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ شه‌وه، ته‌می گه‌ره‌کی پلانووز تا ده‌هات ئه‌ستووور تر ده‌بوو، ده‌توت شه‌و خه‌ریکه‌ دروست ده‌بیت، شه‌ویکی تایبه‌ت. ئه‌و چه‌ند دره‌خته‌ی که له‌ باخچه‌که‌ی ده‌روه‌ش بوون، ئه‌و که‌مه‌ گه‌لایانه‌ی که به‌سه‌ر لقه‌کانه‌وه‌ ماپوونه‌وه، له‌گه‌ڵ چله‌ پروتاوه‌کان هه‌ندیکیان له‌ناو ته‌مه‌که‌ توابوونه‌وه‌ هه‌ندیکیشیان نووکه‌کانیان دیار بوو، به‌رده‌وامییه‌کی ئه‌و که‌شه‌ بوون، که ورده‌ ورده‌ له‌ سالۆنه‌که‌ی ئیتمه‌ دروست ده‌بوو. ده‌روه‌ سهره‌رای سه‌رما، ده‌توت به‌رده‌وامییه‌کی سروشتی گه‌رماکه‌ی ژوووه‌وه. نه‌مه‌دزانی چۆن، له‌ هه‌ندێ ئیواره‌ی تایبه‌تی وا دا، هه‌موو به‌رجه‌سته‌یه‌ک ژیانی ده‌چیته‌ به‌ر، هه‌موو مادده‌یه‌ک سوزه‌ی تی ده‌چی و هه‌موو توخمیک ده‌که‌وێته‌ جووله‌ و ئاو و هه‌وای سبهریکه‌ خه‌ریکه‌ ده‌زی و دنیا بۆ چه‌ند ساتیک ده‌بووژێتیته‌وه‌ و رۆحی سهره‌تایی ده‌چیته‌وه‌ به‌ر ژیان. ئۆخژنیکی سه‌یری ده‌به‌خشییه‌ من، بۆیه‌ هه‌ندێ جار نغرو ده‌بوومه‌ نیو پامانیکی ساده‌وه، له‌ هه‌یچ فه‌لسه‌فه‌یه‌کیشه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. به‌ساده‌یی هه‌ستم ده‌کرد،

دنیا ئیمپۆ له‌ دایک ده‌بێ.

چۆن هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و چوو داوه‌تی ئیزاییلی کرد بۆ ئه‌وه‌ پیکرا سه‌ما بکه‌ن. ئه‌ویش به‌نازیکی تایبه‌ته‌وه‌ هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ، سه‌یریکی ده‌سته‌خوشکه‌کانی کرد و چاویکی له‌ یه‌کیکیان داچووکاند و لێویکی قورچان و هه‌ردووک چوونه‌ ناوه‌ندی سالۆنه‌که‌ و ده‌ستی یه‌کتریان گرت و سه‌مایه‌کی سلۆیان کرد. له‌سه‌ر ریتمیکی هه‌یاش، له‌ پشته‌وه‌ش له‌ ته‌سجیله‌وه، ده‌نگی تام تام، ته‌پلی کیشوه‌ری ئه‌فریقا به‌رز ده‌بووه. ریتمیکی هه‌یاش بوو، به‌لام بانگه‌شه‌ی جموجۆلیکی تایبه‌تی ده‌کرد. پیکرا هه‌ردووک ده‌خوولانه‌وه‌ چۆن وه‌کو له‌ خۆیایی، سه‌یری بنمیچی ده‌کرد و ده‌یویست به‌ناسته‌م بۆنی ئه‌و عه‌تره‌ بکات، که شازاده‌که‌ی کامیرون پڕژاندبوویه‌ سه‌ر کراس و بنملی و تک تک ده‌رژایه‌ خواره‌وه. له‌ میزه‌ره‌ نارنجییه‌که‌شیه‌وه‌ هه‌ندێ گولینگ شوپووبوونه‌وه. چۆن چاوه‌کانی داده‌خست و بۆنی ده‌کرد و پاشان هه‌ردوو ده‌ستی بۆ که‌مه‌ری برد وه‌کو شه‌پۆلی ده‌ریا خۆی ده‌کیشایه‌ ئه‌م لاوه‌ ئه‌و لای ئه‌و جه‌سته‌ گه‌رمه‌ی که هه‌شتا گه‌رمایی ولاتی کامیرونی تیا بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر ئیقاعیکی تر ده‌یویست چۆن به‌ره‌ ئاواز و میلوودییه‌کی دیکه‌ راپیچی. شربتیکی دیکه‌یان خستبووه‌ سه‌ر ته‌سجیله‌که‌، ئه‌مجاره‌یان ته‌نها گۆتمان له‌ ده‌نگی ته‌پل و ده‌هۆل ده‌بوو، له‌سه‌ر ریتمیکی خه‌راتر، تا ده‌هاتیش خه‌راتر ده‌بوو. هه‌ستم به‌ده‌یان، به‌لکو سه‌دان پێخواس ده‌کرد، له‌ ده‌وری ناگریکی جۆشدراو، ده‌مامکیان له‌سه‌ر روخساره‌ و گۆزانی ده‌لێن و که‌شیکی ئه‌فسووناوی دروست ده‌کن، ده‌نگه‌کان رۆ ده‌چنه‌ قوولایی دارستانه‌کان و جارێکی دیکه‌ش گۆتمان له‌ زایه‌له‌ی ده‌نگه‌کان ده‌بیته‌وه، ئه‌م زایه‌لانه‌ تیر و ته‌سه‌لی ئه‌فسوون و جارێکی دیکه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، به‌لام به‌جیاوازی ده‌گه‌رێته‌وه. سه‌مای سلۆ بوو به‌کو سه‌ما.

کچیکیان داوه‌تی قوتاییه‌ قیتمامییه‌که‌ی کرد، ئه‌ویشیان هه‌ر به‌زۆر هه‌تایانه‌ ناو جه‌رگه‌ی سالۆنه‌که‌وه. نه‌یده‌زانی سه‌مای ئه‌فریقای بکات، هه‌ندێ خۆی راوه‌شاند، به‌لام پیتی ده‌چوو، بیه‌وی بگه‌رێته‌وه‌ شوپنه‌که‌ی خۆی. دوو قوتاییه‌ ئه‌فریقاییه‌که‌ هه‌لسان، هه‌ر یه‌که‌ و ده‌ستی کچیکێ گرت و خۆیان نووسانده‌ له‌شیاانه‌وه‌ و ده‌ستیان به‌سه‌ما کرد. چۆن ئاوری له‌ من و ناتالی دایه‌وه‌ و به‌ده‌م و لووت ئیشاره‌تیکی زۆر تایبه‌تی کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیمان بلتی (وه‌رنه‌ ناو سه‌ماوه، چیه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ لاتره‌یکیه‌ بن!)

منیش به‌ناتالیم وت ، ده‌ته‌وی هه‌ندێ سه‌ما بکه‌ین، ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتی: (حه‌ز

دەكەم بچین پیاسەیهکی شارەکه بکهین).

وتم (با هەندێکی دیکە دانیشین، ئینجا پیاسەیهکی دەرەو دەکەین). نەمزانی بۆچی ناتالی حەزی نەکرد لەوئێ بێنیتەوه. ئەم ئیوارەیه چ بۆ من چ بۆ ئەو تاییەت بوو، سەرەرای ئەوێ هەردوو کمانیش ئاھەنگ و جەژنی ئەفریقایمان بینیوو، بەلام ئاھەنگی وا عەفەوی و هی خەلکانییک هەر دوینی پێیان ناوەتە سەر خاکی فەرەنسا و هیتشتا گەرموگۆری و شەھووتی دنیای ئەوییان پێوێه، دیاردەیهک و دیارییهکی دەگمەن بوو. ئەم ئاھەنگە لە پێناوی سەیرکردن نەبوو، سەپتیکتاکل نەبوو، ئەمە ئاھەنگییک تاییەتی جۆنە، ئاھەنگە بۆ ئەوێ خۆت رۆلی تیا بیینی، کەس نەھا توو بۆ ئەوێ سەیری ئەوێتر بکات، هەموو هاتوون بەشدار بن، هەر بۆیە، هەموو سنوور و رێگر و بەرەستەکان دەشکینن، ئەمەش لە پێناوی پێشکەشکردنی لەزەتیکی کاتیی بوو بۆ لەش. جۆن لەم ئاھەنگانەدا، هەموو سالتیک زۆر لێزانانە، یەكەم میوێ وەرزی عیشق و خۆشەوێستی لێ دەکردهوه. ئاھەنگی وا بەھیچ جۆری دەستکردی پێوێ دیار نییە، راستە لە شوێنییک و سالتونیکی موتەوازبەیی بەشی ناوخۆ دەکریت، بەلام پاراوی ئەم ئاھەنگە گەلێ لەو ئاھەنگانە بەچیتر و بەزەوقتر بوو کە بەئەنقەست دەیانەوێ کولتوور و موسیقای ئیگزۆتیکی ئەفریقای پێشکەشی فەرەنسییەکان بکەن. لە هەمووشی خۆشتر ئەو بوو، کە ئیمە هەموو بێگانە بووین. ناتالیش، هەرچەند فەرەنسی زۆر بەباشی دەزانی، سەرەرای ئەوێ خۆی ئەلمانیزمان و بوو، هەرەھا لە ولاتیکی دیکەوه هاتبوو، ئەویش وەکو ئیمە بێگانە بوو، رەنگبێ لە هەموومانیش بێگانەتر ئەو بوو بیت!

حەزم دەکرد ناتالیش هەلسیئە سەر پێ و بەو جلۆبەرگە رەشە جوانەیهوه، بەو لەش و لارە باربیکەیهوه، بەو قژە بلێسییەوه، دەستەکانی بۆ بنمیچی سالتۆنەکە بەرز کاتەوه و نووکی پیتلاوه و رەدەیلەکانی بچەقینیئە سەر مۆکیئە پلاستیکییەکە و بالییهکی ناسکمان پێشکەش کات. یا ئەوێتا بیر و بیرکردنەوهکانی بۆ چەند لەحەزیهک لە عەقل و شعوری دامالێ و رەشیی جلۆبەرگەکی تیکەلێ تیشکە تاریکەکانی مۆمەکان بکات و لەگەڵ ریتمی سەرەتاییانە هەلپەریت و بانگی منیش بکات بۆ ئەوێ و رەدە خۆ نغزۆ کەمە ناو ئەو ئاھەنگ و سەما نوێیانەکی کە پێوێست ناکات کۆد و دەستوورەکانی فێر بین. یاسا و دەستووری ئەم سەمایانە تەنها هەر جەستە خۆی لەکاتی خۆیدا دەیانئافریتی، سەمای لەشە لەگەڵ ریتمی تام تام. جۆرە ناویتیە بوونی لەش و موسیقاییە. خۆ ناتالی، بەباشی

دەیتوانی لەم رۆهوه تیۆری خۆیم پێ بلێت. بەلام سەیری دەکرد و بەس. منیش جار بەجار سەیری چاوەکانیم دەکرد، سەیری رۆخساریم دەکرد، سەیری لەشیم دەکرد، نیگای تیکەلێ ئەو تاریکییە دەبوو، تیشکی مۆمەکەش جلە رەشەکانی کال دەکردهوه، بەلام نەمدەزانی بیر لە چی دەکاتەوه و چۆن لەم ئاھەنگە کتوپرە تی دەگات. نەمدەزانی ئایا پێی خۆشە یا نە، دەبیزویتی یا نە! ئایا دەبەوێ بچینە دەرەو لە پێناوی ئەوێ بەیهکەوه بین، یا چیتر و ئاھەنگ و لەزەت بیینی زیاد لە پێوێست، خەمۆکی و غەمباری دەکات. پێ دەچوو، ناتالی تا سنووریکی دیاریکراو، دیاریکراو و بەس حەز لە لەزەت و خۆشی بکات، پێ دەچوو کاتیک پال بە لەزەتەوه دەنێن تا سنووری توانەوه لەناو شەھووت و خۆشی و لەزەت، هەست بەگوناھ لە بیرەوه ریبە قوولەکانی ببووزینیئەوه. پروام بەمە نەدەکرد، چونکە هەرگیز ناتالی، باسی ئایینی لە لا نەکردم، هەرگیز هەستەم بەوه نەکرد کە هەستکردن بەگوناھی یەكەم، لە ناواخی شعوری ناتالی هەبوو بیت. بەلام ئایا من رۆچووبومە ناو هەست و نەستە هەرە شاراوهکانی ئەو شازادە سیاپۆشە؟

ئەویک حەزی لە موسیقا بوو، حەزی لە کەلتووری دنیای دیکەش هەبوو؛ سەفەرە بۆ نیپال لەبەرئەوه نەبوو، لە نزیکەوه کولتوور و نەریت و شیوێ ژیان و ژینگە هیتران بیینی! باشە لەبەرچی نایەوێ، بۆچی چەند ساتیک، بۆ چەند ساتیک و بەس، ئیمەش، هەردوو کمان هەلسینە سەر پێ و خۆمان بنووسینیئە قەد یەکتری و بخوولینیئەوه. منیش هەر دوو دەستم لە کەمەرە باربیکەکی بئالینم و سکی بنووسینیئە قەد سکم و بۆنی ملی بکەم، بۆنی ئەو گەندەمووانە بکەم کە دەتوت رەگەکانی لە میسکا و هەلکیشراون. ناو لەپم، نەخیر قامکە بیژییەکانم، ئەوانە هەمیشە دەکەونە داوی لەزەتی جەھەننەمی، و رەدە و رەدە بساومە بناگوێ و بەنووکی پەنجەکانم، حەسرەتی گەندەمووکان بسپرمەوه، ئاھ و نالەئێ ئەو موو تەمەن کورتانە رابالم. جاریکی دیکە، با دوا جاریش بیت، هەر قەیناکە دەستی راستم ورت دەمە ناو سەرچاوهی لەزەتییک کە سەرچاوهکی ژان و پەرکەمە، بۆ ئەوێ ئەم دەستە سیحراوییانە من، سبەینی، بەدیار ئەم لەشە هیشک هەلگەراو دەمەوه ئیشک بگرن. نازانم چۆن باسی ئەو سەمایە بکەم، کە نەمانکرد.

دوو جنی ترمان خواردهوه و مالتاوایمان لەو ئاھەنگە کرد کە نەماندەزانی کە کۆتایی دیت، بێگومانم کە ئەم ئاھەنگانە کۆتاییان نایەت، دەمەو بەیانیش کاتیک دینیئەوه، پەرداغە باغەکان لەسەر قەبرغە کەوتوون، شووشەکان هەر هەموویان، یا زۆرەیی زۆربان

به تال بوونه، بونی دوکله‌لی جگه‌ره و بۆنوبه‌رامه‌ی ئه‌و هه‌موو خوارده‌وه پۆحییانه و عه‌تره تاییه‌تیانیه‌ی ولاتی کامیرۆن، به‌لکو هی هه‌موو ئه‌فریقیا تیکه‌لی یه‌کتر بوونه، بیده‌نگیه‌ک به‌سه‌ر سالۆنه‌که‌یا راشکاوه. بیده‌نگی!! نه‌خپه‌ر، ئاهه‌نگه‌که‌گواس‌تراره‌ته‌وه ژووره‌کان، جۆن له‌گه‌ل شازاده‌که‌ی خۆی دایه. هه‌ردووک، دۆشه‌که‌که‌یان هیتاوه‌ته‌وه‌وه، چونکه‌ جیتی ئه‌و دوو له‌شه‌ زله له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ره‌وتله‌ یه‌ک نه‌فه‌ریه‌ نایه‌ته‌وه، ئه‌و دوو له‌شه‌ سیاهه، ئه‌و دوو له‌شه‌ گه‌رمه، ئه‌و دوو له‌شه‌ی شه‌و پیرۆزبایی لی‌ کردوون و ده‌میکه‌شه‌ خه‌ون به‌یه‌کتره‌وه ده‌بین، وه‌کو چل و ره‌گی دره‌خته ئیستواییه‌کان تیکتالان و چۆراوه‌گی ئه‌فین و عیشق و له‌زه‌تیش به‌ته‌نیشتیانه‌ چۆره‌ی دیت. دره‌ختی ئیستوایی هه‌میشه‌ هه‌ر ئاره‌قوین، له‌شی ئه‌و پووکه‌ گه‌لاپان و ئه‌ستوورانه، دلۆپه‌ شی‌ وه‌کو ده‌نکه‌ قه‌زوان له‌ سه‌ریان کۆده‌بیتته‌وه.

مۆسیقایه‌کی کزیش له‌ ته‌سجیله‌که‌وه به‌رز ده‌بیتته‌وه، زۆر کز وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌نگیک بیت له‌ ده‌روه‌ پرژیتته‌ ئه‌و ژووره‌ تاریک و تنۆکه‌وه، ده‌نگیک بیت له‌ نیو ئه‌ستوورایی ته‌مه‌ چه‌که‌نه‌وه، له‌ دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه به‌خزیتته‌ ژووره‌که‌ی ئه‌وانه‌وه. شازاده‌ش به‌زمانه‌ حه‌شه‌ریه‌که‌ی هه‌موو له‌شی جۆن بلیسیته‌وه، هه‌ر له‌ نووکی پتیه‌وه تا ته‌وقی سه‌ر، هه‌ندێ جاریش وه‌کو دوو ئه‌لقه‌ زمانیان له‌ یه‌کتر گیر بکه‌ن و به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه بیانوه‌ی وه‌ک یاری و جه‌نگی زینده‌وه‌رانی ده‌ریا یه‌ک ئه‌وی تر قووت بدات. یا وه‌کو ئه‌فسانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان بچه‌وه‌ ناو له‌شی یه‌کتر و بینه‌وه ئینسانی یه‌که‌م. جۆنیش، به‌ناو له‌پ، نه‌وازش له‌گه‌ل ئه‌و جه‌سته‌ تاریکه‌ بکات، له‌ هه‌ر بسته‌له‌شیک گولتیکی ده‌گه‌م بکاته‌وه. ته‌نها به‌نووکی په‌نجه‌ و ناو له‌پ ئه‌و له‌شه‌ فراوانه‌ به‌سه‌ر کاته‌وه: ئیره‌ قۆرتاییه‌کانی ناوکه، سه‌رچاوه‌ی حه‌زه، ئه‌ولاتر، نیوان سمت و گژوگیا ره‌شه‌کانی موحیبه‌ت، کانگای بوورانه‌وه‌یه، ئه‌ولای تر ته‌لاره‌ گۆشته‌کانه، ترۆپکی حه‌وانه‌وه‌ن، گومه‌ته‌ نه‌رمونۆله‌کانیش به‌ره‌و به‌رزاییه‌کان ده‌رۆن و به‌بداغی ره‌حبتوونیان هه‌لگرتوه، تاکو پشته‌وه‌ی ئه‌ژنۆش، شو‌ربوونه‌وه‌یه، شو‌ربوونه‌وه‌یه به‌ره‌و هه‌لاکه‌ت، به‌ره‌و نیرفانا: ئا له‌و قۆرتاییانه‌ نه‌وازش خۆشه‌ تا پووژه‌ توره‌کان و ئیتر قووله‌قاپ و پتیه‌ناسکه‌کان و په‌نجه‌ی پتیه‌کانه‌ که‌ هه‌رس ده‌ست لیدانێکیان ته‌زوویه‌ک بۆ شه‌وور و هه‌ست ده‌نیرێ، هه‌ر نه‌وازشیک له‌ حزووربان بلتیه‌ی حه‌زیک له‌ ته‌وقی سه‌ر ده‌کاته‌وه. ئیتر هه‌ر حه‌زه، گر ده‌گرێ، هه‌ر له‌زه‌ته‌ و داده‌گیری و هه‌ر چۆراوه‌گی ئه‌فینه‌ و ده‌بیتته‌ چرخان...

ناتالی ده‌ستی بۆ جاننا ره‌شه‌ بچکۆله‌که‌ی برد و سه‌ریکی منی کرد، منیش سه‌ریکی جۆنم کرد و چاوێکیشم له‌ ئیزابیل داگرت و پیم وت: دلخۆش بووم به‌ناسینیت و یه‌کتر ده‌بینیه‌وه. (ناتالی زۆر ئۆتۆماتیکیانیه‌ جانناکه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و پیتی ده‌چوو دالعه‌یه‌کی قوول بردبیتتیه‌وه. دوا ته‌ماشای سه‌ماکه‌رانی کرد و خواحافیزی لی‌ کردن). ده‌ستیکم نایه‌ سه‌ر شانی و قه‌بیلله‌ نازه‌نینه‌که‌مان جیتتیه‌شت.

نه‌مۆم به‌نه‌مۆم به‌پتیلیکانه‌کانا ده‌هاتینه‌ خواره‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌نگی ئاهه‌نگه‌که‌ کزتر ده‌هاته‌ به‌رگویمان. ده‌رگاکی خواره‌وه‌مان کرده‌وه و ته‌میکی چر و ئه‌ستوور شه‌قامی شامپانیای داگیر کردبوو. دوو کچمان بینی، ده‌ستی یه‌کتریان گرتبوو و به‌حریکه‌ حریک له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌ربینه‌وه و ده‌چوونه‌ ئه‌پارتمان‌که‌ی به‌رامبه‌ر. گه‌یشته‌ ته‌نیشتمان، یه‌کتیکیان هات و له‌ من نزیک بووه‌وه و داوای ئاگری لی‌ کردم.

ئه‌وی دیکه‌شیان جگه‌ریه‌کی به‌سه‌ر لی‌وه‌وه‌ بوو. چه‌رخه‌که‌م ده‌رکرد و جگه‌ره‌ی هه‌ردووکیانم داگیرساند. سوپاسیان کردین و ده‌ستیان به‌پتیکه‌نین کرده‌وه و ده‌ستی یه‌کیان گرتوه‌ و له‌ناو ته‌مه‌ چه‌رکه‌ ون بوون.

ناتالی ته‌ماشایه‌کی منی کرد و چاوه‌ سه‌وزه‌کانی وه‌کو دوو کانگای فسفۆری وابوون چرووسکه‌بان تی‌ که‌وتبوو، حه‌زم ده‌کرد بیگره‌ باوه‌ش. گه‌یشته‌ ئیره‌ که‌پری پاسه‌که‌. هه‌نده‌ی نه‌برد پاسه‌که‌ هات. سواریبوین. ته‌نها هه‌ر چوار پینج که‌س له‌ پاسه‌که‌دا بوون. ژنیک و پیاویک، ته‌مه‌نیان چل، چل و پینج سال‌ ده‌بوو، له‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتر دانیشتیوون، هه‌ر دووک فوول مه‌ست بوون. پیاوه‌که‌ ریشیکی هه‌فته‌یه‌کی ده‌رچووبوو، ژنه‌که‌ش قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی مۆزی له‌به‌ر بوو. پیاوه‌که‌ ده‌ستی کردبووه‌ ملی ژنه‌که‌ و جاربه‌جار به‌چه‌یه‌ شتیکی پینج ده‌وت و ماچیکی ده‌کرد. ژنه‌که‌ش پیتی ده‌چوو زین بووبیت و نه‌یده‌هیتت پیاوه‌که‌ ماچی کات. دوا‌ی چهند ویتستگه‌یه‌ک دابه‌زین. له‌ جاده‌که‌ش په‌رینه‌وه‌ هه‌ر چه‌قه‌چه‌قیان بوو. ئیمه‌ش گه‌یشته‌ گۆره‌پانی سان پیار. ده‌ستی لای راستمان وه‌رگرت، ورده‌ ورده‌ به‌شه‌قامی لاگران روو دا سه‌رکه‌وتین. به‌ناتالیم وت:

- ده‌زانی لاگران روو، مه‌به‌ستم ئا له‌م شه‌قامه‌یه‌ که‌ من و تو‌ی لێین، کاتی خۆی ریگا و بانی رۆمانه‌کانیش بوو! ئیره‌ش که‌وتبووه‌ ژیر ده‌ستی رۆمه‌وه.

- تو‌ شتیکی نییه‌ سه‌رنجی نه‌ده‌یتێ!

- کچی ئاخر، شتیکی سهره! تۆی ئەلمانیزمان، منیک خەلکی خری خاسه، لهو پهیری دنیاوه هاتووم، لهم شاره یه کتر ببینیوه و به جاده یه کیش پیاسه بکهین که کاتی خۆی پیچکه ی گالیسکه ی رۆمانه کانی به سهرا خوولاونه توه. ئەو بهرزاییه ده بینی، ئەوهی که به چرا و رۆشنایی دهور دراوه؟ ئەو قه لایه. هی سه ده کانی ناوهنده هه زده که ی سبه بینی ده چین له نزیکی شه وه ده بینی.

ورده ورده به شه قامی لاگران روودا سه رده که وتین، دنیا به ته واوی ساردی کردبوو. ده ستیم گرت و خۆم لپی نزیک کردبووه و شانم بهر شانی ده که وت. گه یشتینه کۆتایی شه قامه که، ئیتر بن بناری قه لایه. به دهستی لای راست، مالی فیکتۆر هۆگۆ بوو، به دهستی چه پیش، ههر به رامبه ر ماله که ی هۆگۆ، مالی (دوو برای رووناک) یه. پلاکیتی برۆزی هه لۆسرا بوو، وینه ی ههر دوو برا که ی له سه ر هه لکۆلرا بوو و میژووی له دایک بوون و چه ند رسته یه که ی له سه ر نووسرا بوو؛ ئەو دوو برایه، له کۆتایی سه ده ی نۆزده هه م سیحری سینه مایان دا هینا. له راستیدا، ئەم ناوه زۆر لایق به و دوو برایه یه، گه یشتبوینه ته نیشت مالی فیکتۆر هیگۆ و به ناتالیم وت:

- فیکتۆر هۆگۆ به ریکه که وت خه لکی بیزه نسۆنه!

به ریکه که وت؟

- ئا ئا، ده زانی باوکی جه نه رالی له شکر فهره نسی بوو، له شکریش وه کو دۆم وان، ههر ماوه و له شوینیکن. له گۆرپانی گرانقیلیش هه یکه لیک ناپووتیان بۆ دروست کردوه. ههر به های ریکه که وتتیکی هه یه و به س. با لیره وه با بدهینه وه، له و پشته چه ند باریکی خۆشی هه یه، بچین که می خۆمان گهرم بکهینه وه و شتیکیش بخۆینه وه.

- هه ز نا که ی سه ر قه لاکه بکهوین؟

- تۆ لای خۆت سه ر ما برده له ی، به لām ئەگه ر هه ز ده که ی با برۆین. ئیمرو ته مه ئەگینا له سه ره وه شاری بیزه نسۆن زۆر جوان دیاره.

رووباری (دوو) وه کو مرواری چرووسکه ی دیت.

گه یشتینه کۆتایی شه قامه که، ئیتر چله کۆلانی لی جودا ده بیته وه، به گه ره که که ی ده وری قه لادا په رت ده بنه وه؛ کۆمه لی داموده زگای نایینی لیه کۆلانیکیشی به دهستی چه پدا، ئیتر ده بیته پتیلیکانه و پاشانیش دوو رچه ی لی جیا ده بیته وه: به کیکیان په یژه یه که

به ردریژکراوه، ئەوهی دیکه قیرتاوه، بۆ تۆتۆمبیل و بۆ پیادهش ده شیت. ئیمه جاده قیرتاوه که مان وه رگرت، چونکه رۆشنتر و ئاسانتریش بوو بۆ سه رکه وتن، له پیشه وهش کاتیدراله کی گۆتیک به رزبۆته وه، له پیشه وهی قه لاکه دایه. پیش ئەوهی بکه یته قه لاکه ش ده روزه یه کی رۆمانی لیه، له راستی پاشماوه ی ده روزه یه کی گه ره یه. ئیتر تا ده گه یته شووره کانی قه لاکه دره ختی سنۆیه ر و دره ختی دیکه به حه وایا به رزبوونه توه. له م سالانه ی دوابی، به پرۆژه که ته ری سپی، ده وری شوورا که یان دا، ئیتر کاتیک له خواره وه ده تروانییه قه لاکه، ههر هه موو شوورا که به په له ی تیشکی سپی رووناک بۆته وه، کاتیکیش ته م له و نیوهنده کۆده بیته وه، ئەگه ر له خواره وه سه یری قه لاکه بکه یته، ههر به کۆشکیکی گه وری هه لۆسرا و ده کات؛ گه لی ئەفسوونیه خسه. رووباری (دوو) له شتیوه ی گواره یه ک، یا له شتیوه ی ئەلقه یه کی دانه خرا و ته وقی شاره کۆنه که ی داوه.

(شار و رووبار دوو دهسته خوشکن. منیش خه لکی میزۆپۆتامیام، واته ولانی دوو رووبار. باشه بۆ شاره کانی ئیمه نه که وتوونه ته سه ر ئەو دوو رووباره، باشه ئەمه ریکه وته یا سیاسه ته. ئیمه په سترایینه ته ده شتایی و چۆله وانی و بن بناری چیا سه رکه شه کان!!)

به ده م سه رکه وتنه وه، جار ناچار تیکیش ئاورمان ده دایه وه، چراکان له ناو ته مدا چرووبوونه وه و وه کو مانگی بچووک بچووک خه رمانه یان دا بوو. ته واو سه رکه وتبووین؛ بیتگومان ده روزه ی قه لاکه به م نیوه شه وه داخراوه، به لām هه وایه کی ساردی ته ندروست، نه ی شتی هه بوو، له سه ر ده موچا و مان ده نیشته وه. چ سه رمایه کی خۆش بوو. ههر دووک، له ته نیشت یه کتر راوه ستاین و سه یری خواره وه مان ده کرد، ده ستم ئاراسته ی گه ره کی پلانواز کرد و وتم: (ئوه ش شه قامی شامپانیایه)، ته نها ههر ئاراسته که ی ته واو بوو، ئەگینا گه ره کی پلانواز به نویتز نیوه رۆژیکی سایه قه ی سامالیش، له قه لاکه دیار نییه.

چه ند له حه زه یه ک وا له ته نیشتی یه کتره وه راوه ستابووین و سه یری خواره وه مان ده کرد. ده ستم بۆ دهستی ناتالی برد، وه کو ئەوه ی چۆله که یه ک بگرمه ده ست وابوو؛ به ئاسته م ده ستیم گووشی، که مییک چاوه روان بووم بۆ ئەوه ی بزانه ئایا ئەویش ههر به ده ست وه لām ده داته وه! زۆر حه زم له و پیشه کییانه بوو، حه زم ده کرد پیش ئەوه ی به ته واوی له ئامیزی بگرم، سه ره تا با ده ستمان، به دوو قۆلی بکه ونه وه گفتوگۆ، ئەو دوو دۆسته قه دیمه ی جارن با یه کتر بناسنه وه و بۆنی یه کتر بکه نه وه. دهستی ئەو وه کو چۆله که یه ک وابوو که تازه به تازه مرداره بوو بیت، جووله ی تیا نه ما بوو، به لām هیشتا گهرم بوو، وه کو بلینی هیشتا

پۆچی تیا مابیت. نهخیر! خاوه ناو چنگی من دۆش دامابوو، تاساو، یا بوورابوووه؛ نه دهکوته زمان و نه دهجوولا. ئەمجارهیان، بهئاسپایی ناولهپم بهسەر پشتی دهستی هینا و بهناو لهپ یهک بهیهک جومگهی پشت دهستیم بهسەر دهکردهوه. خۆشیهک بهر ناو لهپم دهکوت، جومگهی سهر پشت دهستی ئەویش، وهکو گردۆکه، یا رهشمالۆکه، یا تهپۆلکه و ابوون، ختووهکی ناو لهپمیان دهدا. ناتالیش لهسهرخۆ، زۆر بهئاستهه چوو نهیو گهسهی جومگهکان و بههپواشی، وهکو ئەوهی بازنه بچووک بچووک له ناولهپم بکات، یا چهند هینلیکی هیلوگرافی بنووسیت. شتییک بوو نه دهخویندرايهوه، راقه نهدهکرا، تهلیسمیک پیم شی نهدهکرايهوه. پاشان راوهستا. ئەمجارهیان بهنووی پهنجهی شایهتمان نهوازشم لهگهڵ دهستی کرد. وهلام نهبوو. چۆلهکه که گیانی دهدا و بهتهوای چوووه قۆناگی مردار بوونهوه. بهههر دوو دهست، ههر دوو شانیم گرت و پرویم کرده خۆم و سهیری چاوه جوانهکانیم کرد. بهئاستهه پروناکی گلتۆبه شیریهکهی پشتمانهوه، لایهکی دهموچاوی رۆشن کردبووه و لایهکی دیش بهئاستهه لێوارهکانیم دهبینی. ئەویش سهیری دهکردم. ههر ههموو وشهکانی دنیا لهسهر نووی زمانم کوپوونهوه و تهنها ههرفیکیشی لێوه پهیدا نهدهبوو! باوهشم پێیاکرد، ئەویش گرقیه خۆی. نهمدهزانی چی بلێم! ئای لهم لهحزانه! رستهی (خۆشتم دهوێ) چهند بێ مانا دههاتنه بهر گویم، ههچ رستهیهکی دیکهشم نهدهدۆزییهوه بهبهرا بهری ئەو رستهیه بوهستیت، ههنده پووج و راستهوخۆ نهییت. (له ههققهت رهنگبێ کارهساته گهورهکهی من ئەوه بووییت که له راستهوخۆی ههلهتابیتم) بێدنهنگ بووم. ئەویش ههچی نهوت، سینهه نووساندبووه قهه سینهیهوه، ههستم بهلیدانی دله بچکۆلهکهی دهکرد. نازانم ئەم باوهش لیدانه گهرمی دهکردینهوه یان نا بهلام بهم بێدنهنگیههش نهدهکرا لهوه زیاتر درێژه بخایهنی. ئەم باوهش لیکدادانه تهنها ههر بهقسه، بهوشه بهرسته، گرینگ نییه سروشتی ئەو رستانه چۆن و چین، نهک تهنها دهتوانن واتایهک بدهنه ئەم له ئامیزگرتنه، بهلکو ئیدامهی پێ بدهن. بهلام بهمهرجی رستهی زۆر راستهوخۆ نهبن، نهبنه ئاخاوتنیکی دووباره بووهوهی سواوی بێ تام. گرینگ نییه، با رستهی زۆر ئاسایش بن، تهنها رستهی بێ پۆچی پۆمانسییانه نهبن. بۆ نمونه ههزم نهدهکرد پیتی بلێم (ئێستا ههموو دنیا له پرخی خهودان، تهنها من و تۆ نهییت!) یا پیتی بلێم (ئوه وای چوار سالی دیکهش، چاره نووس ئەوهی بۆ نووسینهوه که یهک بگرینهوه!) یا پیتی بلێم (ناتالی، لهبن دنیاش بیت ههر دتدۆزمهوه!) یا ههر بهکورتی و سادهیی پیتی بلێم (دهزانی شهویکی زۆر خۆشه!)

ئهم بێدنهنگیه و ههچ نه دۆزینهوهیه تهنها بهره یهک رچهی دهبردین، یا راسته بهره یهک رچهی دهبردم، ئەویش ئەوه بوو: کۆتایی هینان بوو بهو باوهشلیکردنه؛ کهواته دهی جارێکی دیکه دهستی بگرهوه و سهیری شاری بیزه نسۆن بکهینهوه. ئەویش ههچی نهدهوت.

ئاخر دهباوه من شتییک بلێم، چونکه من دهسپیشخهری ئەم کردهیه بووم، دهباوه من شتییکم بوئایه! ههچم بۆ نهدههات، سهیری تههم دهکرد و نیگام رۆ دهچوونه نیو ئەستورایی ئەو تههمه چره، بهلام وشهیهک چیه نهیده توانی له نووی زمانهوه بێته دهوی و کۆتایی بهو دیمه نه دراماییه بهیستی. تههم وهکو ماسکی رۆخساری ههر دووی داپوشیبووین، دوو ماسکی ئەستوری مهعدهنی، دوو کون بۆ دوو چاو و ههچی تر. له شۆین دههیش، تهنها ههر بهقه له میکی رهنگیی، وینهی دهمیکی تراژیدی کرابوو، وهک کهوانیکی سهر بهرهو ژیر، بهخهچی بهرهو خوارهوه شۆر بووبوووه. دوو کونیش بۆ گوێ: ههندی جار گهلائی داریک دهکوت، ورشهیهک له نیو چله کانهوه له دایک دهبوو، دهنگیک له نیو درهخته کانهوه بهرز دهبووهوه، ئاخیکم ههلهکتیشا و دهتاسام. سروشت به زمانه ساکاره کهی خۆی هاتبووه زمان، قسهی دهکرد و حیکایه ته باز نهییهکانی خۆی دهگێرایهوه و منیش وهکو ئەوهی گری کویرهیهک له گهرووم بدری، وشهیهک نهبوو بێته سهر زارم.

وهکو شهو بێدنهنگ بووین. نیگه ران نهبووم، بهلام ههزم دهکرد ئەم شهوه بهماچ و دهست له مل یهککردن پرازیتمهوه، دهمویست سههرهتای ئەو شهوه بکهمه سههرهتای پهیوهندییهکی دوور و درێژ. یا ههر نهییت دهروازهیهک بخهمه سههریشت که پروانیته داهاتوو. بیرم له داهاتوو دهکردهوه بۆیه له حزه ئیستاییهکان وهکو لم بهنیو قامکانهوه دهپژانه خوارهوه. له ناخهوه ههزم دهکرد پیشهکییهک بۆ ئەم چیرۆکه بنووسم، ساده بیته، بهلام پتهو، ئینسانی بیته و بهبیریاری ههر دوو کمان ده رگا بۆ ئیحتیماله جوداوازهکان بکاتهوه. ئەگینا ئەم تهلاشهی من بهچی دهچن، بۆچی دواي چوار سال ویستم جاریکی دیکه ناتالی ببینمهوه، ئایا ههر بۆ زاخا و پرشتن بوو یا بۆ ئەوهی ههز و ئاره زوووه کانه له یهک بۆته دا بتوتینیهوه. بۆ ئەوه بوو جاریکی دیکه ئەشک و شهونخوونی و ئازار که له که بههستن و منیش شهوان لهسهر رایهخی ژیهلمۆ بهرمه سهر، یا رایهخییک له گهلا و چیلکهی دار و بهسهر پشتی زه لکاوه کاند، بهویستی رهوتی با، بهرهو که نار هه جیا جیا و نهانسراوهکان بهریت؟ ئەم

خهون و ئاره زووانه مه به سستی ناخی من بوون. ئەو ئەو دەبێ مه به سستی چی بووبیت، وا دواى چوار سال، له ژنیقه وه بیته بیزه نسۆن؟ هەر بۆ ئەو هی بمبینی و بهس؟ نایا له قوولایی نا- هۆشیاریی ئەو کیزه سیاپۆشه پلانیک نه بوو دهیوست خۆی بئالیتیتته پلانه کهى من. یا ئەو تا پلانه کهى ئەو له قوولایی ناھۆشیارییه وه سەرچاوهی وەرده گرت و له نیو تاریکایی سادیزما نه خشه سازی بۆ ده کرا! ئەم لیکدانه وه یه مومکین نه بوو، ئەویکی رۆح سووک وه کو په پووله، چاو خومار و خه والووی ره شپۆش وه ک شهنگه خه ونیک، چۆن دواى چوار سال دا بران، جاریکى دیکه ئەو ئاره زووه شه وه زهنگیهی تیا سهره لبداته وه و کپیى مار و سامیى نازار و مهرگی هه بیت!! ئەو ده بی ئەو ته لیسمه چی بووبیت که منی سهرسام کردیت و نه متوانیبت سهر له و ئاره زووه سهر شیتانه ده رکهم؟ یا هیچ شتیکی له گۆری نییه، دنیا یه که من بۆ خۆم له می شکمدا دروستی ده کهم و له هزرمدا ده به ژمه وه و خۆم ده رهتیه ر و ئەکته رم. خۆم ته خته ی شانۆ و بی نه رانم، هەر خۆم چاوم و هەر خۆمیش دیمه نم!

هه می شه له گه ل ناتالی ده بوا یه وربای جه سته ی خۆم بم، به و مه به سته ی که بۆ ما وه ی دوور و درێژ رۆ نه چیتته دنیا ی دا لغه بازی و سه ره نگوون نه بیت له جیهانی ئەندیشه بازی. ده مویست خۆم بۆ نیستا خر که مه وه و خۆم ته سلیمی هه نوو که بکه مه وه، به لام ئەفسووس، هه می شه داویک نهینی و خه یال و هه ست و نه سته ی جله و ده کردم و شۆر ده بوومه وه ناخی خۆم. بۆیه به هیز ده مویست جاریکى دیکه به په یژه کانا سه ره که ومه وه و بی مه وه ئاستی واقع. بیرم له ده سته چکۆله شیرینه کانی کرده وه و ده ستیم گرت و پیتم وت:

- هه زه ده که ی با دابه زین.

ئەویش بێ دەنگ. ورده ورده به پیتیلیکانه کانا شۆر ده بووینه وه. ته نه ها دهنگی پیتلا وه کافانمان نه بیت، ئەگینا گویمان له هیچ دهنگیکى دیکه نه ده بوو، که سمان هیچمان نه ده وت. بێ دهنگیه که بوو شه پۆلی ددها، شه پۆلیکی نارامبه خش و ده به ها شه پۆلیشی هاجانه دل و ده روونیان ده ته نیم. منیش گویم له دهنگی پیتلا وه کان گرتبوو، چوار پیتلاو به ریتمی جیاواز ده که ونه سه ر چه مه نتۆبه شتداره که و هه ندی جاریش زیخیک، خرچه یه ک په یدا ده کات. (بۆ ئەو هی بزانی دوو که سی پیاسه که ر تا چ پاده یه ک پیکه وه ن، ئەو ته نه ها سه یری هه نگا وه کان و ریتمی شه قا وه اوتشتنیان بکه، گوئ له شلپه ی پیتلا وه کانیا ن بگره، ئەوجا ده زانی تا چ پاده یه ک ئەم دوو پیاسه که ره به دل و هه ست به یه که وه ن. گوئ له ئیقاع

و ریتمی پیتلا وه کانیا ن بگره، ئەو زمانحالی ته واوی پیاسه که رانه). گویم له هه نگا وه له سه رخۆکانی خۆمان را گرتبوو. هه زم ده کرد ئەو له جیاتی ئیمه قسان بکات، چونکه من نه مه ده زانی چی بلیم، نه شم ده زانی ئەو بیری له چ ده کرده وه. نایا ئەویش له ناو هه مان گیتراو دا بوو، یا بۆ ئەو پیاسه یه، پیاسه یه کی زۆر خۆشه و تووشی نیگه رانی نه ها تووه. ده مویست له م خه یالیه یان دلنیا بم، بۆ ئەو هی بزانه، ئەو چۆن بیر ده کاته وه، ویستم ته نه ها شتیکی بدرکینم، بۆ ئەو هی گویم له نه غمه ی دهنگی بیت. نه غمه ی دهنگ بهس بوو بۆ ئەو هی بزانه هه ست و شعوری ئەو چۆنه. زۆرجار ته نه ها درکاندنێ حه رفی، وشه یه ک، رسته یه ک که شی زهینی ئەم بۆ روون ده بووه وه. ئەمه ش ئاسان نه بوو، به تایبه ت بۆ یه کیکی وه کو ئەو، چونکه ئافره تیک بوو زۆر چووبوو ناوخنێ خۆیه وه. هه رچه نده پرواشم نه ده کرد که ناتالی پراتیکی هیچ خۆرا هینانیکى رۆحانی رۆژه لاته نه بکات، به لام به سه ر خۆیا زۆر زال بوو، له و که سانه بوو که ده ی توانی هه ست و جۆش و خرۆشه کانی خۆی کۆنترۆل بکات و بیانشاریتته وه. و بزانه ئەمه ش کلتوری جیرمانیه. هه ندی جار هه ستم ده کرد له ناو نیرفانایه کی تایبه تی ده ژیت، که شیک بوو وه ک بلایی ته نه ها هه ر خۆی له رێگای خه م و نازاره وه هه لئى هینجاییت. له نازار و ماندوو بوونی به ردتاشیک ده چوو، که مایه ی ژبانى ئەوه بووبیت قه لئه م بکیشیتته گابه ردیک و بیه وئى په یکه رى جوانیى بدۆزیتته وه که گومانى ئەوه ی نه بیت که له ناو رۆحی ئەو په رده دا کرۆشکی داوه، وه کو هه موو په یکه رتاشه بلیمه ته کان، کاتیک سه یری گابه ردیکیان کردوو و لیتی راماون، په یکه رى نازداریکى دۆشداماویان بینیه، له ناو رۆحی به رده که دا په یکه رى جوانییان بینیه کرۆشکه ی داوه. ئەمه ماندوو بوونی سیزیف نییه، چونکه ئەو ماندوو بوونه ته نه ها لۆچ ده خاته نیو لۆچه کانی دیکه ی ته ویتله وه و ئاگریکیش له هه ناو ده کاته وه. ماندوو بوونه کانی ناتالی بوو بوونه مایه ی هیمنیه کی رۆحی که شه پۆله کانی به ئاسانی ده گه یشتنه ته نیشته ئەو که سه ی که لییه وه ی نزیک بوایه. منیش زۆر جار هه ستم پیتی ده کرد، هه ندی جار حه وان ه وه یه کی ناوه کی ده دامی: شه پۆلیک بوو خۆی ده ساوییه ده مچاوم. پیتم وت:

- پیاسه یه کی خۆش بوو.
- جه ویکى سارد و خۆشه.
- با بچینه قاوه خانه که ی گرانقیل، له گۆره پانی سان پیاره، قاوه خانه یه کی خۆشه،

شتییکی گهرم بخۆینه وه.

- با برۆین، بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم.

نهمده زانی ئایا ناتالی به ئه نقه ست، یا له بهر ساویلکه یی بوو، هه ندی جار و له بارودۆختیکی تاییه تی وادا، رسته ی ههنده مولته بیس و دوو فاقه ی دهوت، نهمده زانی مه به ستی چیه! بیده نگییه که ی سه ر قه لا، ئه و باوه ش لیدانه، ئه و ده ست له ده ستیه و ئیستاش پیتم ده لتی: (با برۆین بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم). ئایا نه ده بوو له سه ر قه لا، کاتیکی سینه م نووسان دیووه قه د سینه ی، ئه و رسته یه م پی بلتی بۆ ئه وه ی ئیتر قه د به ره لای نه که م و ههنده ی دیکه ش بینووسینه له شی خۆمه وه. ئه و رسته یه به س ده بوو، بۆ ئه وه ی هه ردوو با لم بئالینه قه د که مه ری و پاشانیش، هه ردوو ده ستم به ره و لاملی به رز که مه وه و هه ر ده په نجه میش رۆ بچینه نیو قژه خاوه که ی و پاشان به هه ردوو ناو له پ ئه و لا و ئه و لای لاجانکی بگرم و به لیتو گاز له لیتو ه باریکه کانی بگرم! ئیستا، رسته ی وا چ بایه خیکی هه یه؟ ئه م رسته یه به بالنده یه کی جوانی کیوی ده کرد که له قه فه زی به ند کرابیت. بالنده یه کی سیحری، به لام توانای فرینی لی زهوت کرابیت. رسته یه ک بوو له سیاقی خۆی ترازا بوو. هیچ بایه خیکی نه بوو. کات و شوتین گرینگن بۆ ئه وه ی وشه یه ک، بزواتیک، ئامازه یه ک، لیتو قرتانیک، لچ خوار دنه وه یه ک و اتای کۆمپلیتی خۆی هه بیته، کاتیکی کات له شوینی خۆی داده مالرئ، ئیتر گشت ئه و وشه و رستانه بی بایه خ ده بن و وه کو میوی کال له دره ختیکیه وه ده که ونه خواره وه.

له کاتی هاتنه خواره وه ماندا، دهستی لای راستمان وه رگرت. شه قامیک بوو هاوته رب له گه ل شه قامی لاگران روو ده وه ستا؛ شه قامی دی مارتلۆ بوو. له سه ره تای شه قامه که بووین، ئه و شه قامه ی که دوای سی سالی دیکه، بۆ ماوه ی چوار سال ئاپارتمانیکم تیا یا به کری گرت. هه ره ها هاوته ربییش ده که وته پشته وه ی ماله که ی فیکتور هیکتور. من له خانووه که ی مه دام بۆلار بووم، ئه و بیوه ژنه ی که روخساری وه کو مۆمی سپی و ابوو؛ ئه و له سه ره وه، له نه مۆمی یه که م ده ژیا، منیش له نه مۆمی زه مینی، دوو پشیله و سه گیکی په گه زی بیژئی ئه لمانی هه بوو، رۆژ له دوای رۆژ هه ستم ده کرد، ته نهایی دهیتاشی، هه ر بۆیه چوو بووه ناو گرووی «تیموان و دو ژاڤا» وه. مادام بۆلار ئینجیلی له ژیر روشنایی ته فسیره کانی ئه م گرویه ده خوینده وه. به گویره ی ئه وان ئاخو زه مان هه مسو رۆژتیک به ژیر په نجه ره کا مانا تیده په ری. ههنده ش نابات خوا مه سیحمان بۆ ده نیترئ و مه مله که تی یه زدان

دنیا ناوه دان ده کاته وه. ئه م گرویه یه کتی بوو له و گروپانه ی که له ولاته یه کگرتووه کانه وه که یشتبووه ئه وروپا. له هه مسو شوینیکی لایه نگیر و موه شیربان هه بوون و هه ن. له لاتهریک ترین گوندی لامانچا بینیا مه وه، که ماوه ی دوو هه زار کیلومه تر له شه قامی دی مارتلۆه دوور بوو. له گویره پانه کانی رۆتردام و له پشت کلیسای سان باولۆ، له گه ره کی کۆن له زوربخ، له سه ر قوته کانی غه رناته، له هه یوانه کانی به رشه لۆنه، له سه ر ئوتۆبانه کانی نیوان مه درید و سه راگۆس، له زۆر شوینی دیکه ش ده بینران.

زۆر به ریکه وت مه دام بۆلارم ناسی: ئه و عه سرانه ی که له دوکانیک فۆتۆکۆپییم ده کرد، چاوم به پارچه کاغه زیک که وت که له سه ری نووسرابوو: خانوویه ک بۆ کری. ژوو ریک و سالتوینیک و مه تبه غیکی هه یه، که وتوته شه قامی دی مارتلۆه. عاده تن، ژماره ی ته له فۆن ده نووسریت، به لام له سه ر ئه و پارچه کاغه زه ته نها هه ر ناو نیشانه که ی نووسرابوو. یه کسه ر دوای فۆتۆکۆپی کردنه که چووم بۆ ئه وه ی خانووه که ببینم. له زه نگم دا، مه دام بۆلار له ئه نتره فۆنه که وه قسه ی له گه ل کردم. پیتم وت: «ها تووم چاوم به خانووه که تان بکه ویت و له فالانه شوین چاوم به فیشه که تان که وتوو». زۆر به سله مینه وه قسه ی له گه ل کردم. پاشان ده رگای لی کردم هه وه. من ئه و رۆژه هه ر به ریکه وت کراس و پانتۆلیکی ره شم له به ر بوو، یه کسه ر وتی: «خۆ کاسولیک نیت». منیش له وه لامدا وتم: «نه خیر». هیچی دیکه م نه وت، ویستم هه ر بایی پرسیاره که ی ئه و وه لام بده مه وه. ده ترسام شتیکی زیاد بلتیم و بیکاته په لپ و خانووه که م نه داتی. ئه و پرسیاره یه کسه ر زۆر شتی بۆ روون کردم هه وه. یا ئه وه تا قینی له ئابینه یه کان ده بیته وه، یا پرۆتستانتیکی موته ته ریفه، یا جووله که یه، یا مولحیدیکی ته واوه. به لام هیچیان ده رنه چوو: یه کتی بوو له لایه نگیرانی «تیموان ژیاڤا». نیو سه عاتیکی پیکه وه قسه مان کرد. به ری نه ده دام، ئا له مه وه بۆم ده رکه وت، سه ره رای ئه وه ی که برا که ی له نه مۆمی ئه رزی دوکانیکی هه بوو، به لام ئافره تیک بوو تا بلتی ته نها. هه ره ها وتی: «خانووه که کۆتایی مانگ به تال ده بیته»، به لام من هه زم ده کرد هه ر چۆنی بی چاوتیکم به خانووه که بکه ویت. له گیرفانی کراسه که ی کللیکی ده ره ئنا و ده رگای خانووه که ی بۆ کردم هه وه. خراب نه بوو. هه تاو زۆر به ئاسته م ده یگه یشتی، ئه ویش له درزیکه وه، له په نجه ره ی مه تبه غه که وه، به هار و هاوینان، ته نها ده مه و عه سران بۆ ماوه ی یه ک دوو سه عات گورزه تیشکیکی لاکیشه یی باریک ده ها ته ژوو ره وه.

تا ئه و رۆژه ی که کللیکه ی دامی و کۆنترکه ی پی ئیمزا کردم، ماله که ییم نه دیوو. کاتی

چوومه ژوورهوه، بۆنی ناژهال دههات. به مائی ئه و پیرهژنانه دهچوو که به تیپه پینی کات، بۆنی جوارو جوړ له سه سر مۆکیت و قه نه فه و میتز و که ره سه کانی دیکه ی ناومال کۆ ده بیته وه. هه ستت ده کرد توژی کاته و بۆنیان گرتوه. پیره ژنیکی زۆر ته نه ها بوو. رهنگ په ربوو، سارد، هه ستتم نه ده کرد که خو شیی له ژیا نا هه بیته. دوا ی ئه وه ی کلپله که ی دامی وتی «دلخۆشم که ئیوه دینه ئیره به لکو که می به ختیاربی له گه ل خۆتانا ده هین».

به لām زۆر دره نگتر زانیم که مه دام بۆلار لایه نگیری تایفه ی تیموان ژبو قایه. ئه مانه گروو پیکن و یاوه ره کانیان هه میشه هه ر دوو دوو پیاسه ده که ن. کراسی سپی و پانتولی بۆر و زۆر جاریش جان تیا ه کی شانیش ده ده نه کۆلیانا، له جاده و بانه کانی ئه وروپا چاومان پییان ده که وئ. به دبه خت و هه ژار و لیقه و ماو و بیکار و ته نه ها و گرت ده که نه وه و ده یانه وئ له شکرکی خاوه رستانی لئ پیکن به یین و ناماده یان که ن و له سه ر پچ بن بۆ سه ره لدانئ مه سیح؛ بۆ ئه وه ی به گه رمیی و مه حه به ت و میه ره بانیه وه پیتشوازی لئ بکه ن. به یانیان، ده مه و نیوه روانان، ئیواران له ده رگات ده دن، کاتیکن ده رگاشیان لئ ده کرتیه وه، به دوو قه سه ی خۆش مالتا واییان لئ ده کريت. هه ر به دوو فریشته ی کۆل ده که ن. تۆش که مجار بواریان ده ده یته ی بیته ژووره وه. ئه وانیش ته حه مولی فریشته یان هه یه، لیشیان تووره بیت، جوینیشیان پچ به دیت ده ریشیان بکه یته هه ر به پیز و ئیحاتره مه وه مالتا وایت لئ ده که ن و هه نده ش نابات جاریکی دیکه ده گه رپینه وه و له دلئ خۆیان ده لئین: «ئه مانه به رخی خودان، گومرا بوونه، جوینیان ده بیته که فاره تی گونا هه کمان». بۆیه زۆریه ی کات هه ر به رپوهن، وه کو بلئی ریازیاتی رۆحی له بیابانه کاندای بکه ن، به دوو فریشته ی گه وجی سه ر لئ شپواو ده که ن، ئه وانیش هه میشه روخساری رهنگ په ربوو، ده لئی پچ ده نیته زه مینیکی غه ربیه وه، ده لئی له ئه ستیره کانی دیکه وه دابه زبونه ته خواره وه.

ئا له سالۆنه که ی ئه و ماله یا بوو تابلۆکه م هه لواسی، مه به ست له تابلۆ ره شه که م بوو، مۆنۆکرومه که. ده دوازه رۆژ ده بوو ته وام کردبوو، یا بروام ده کرد که ته و او بووه، له سه ر ستانده که دامنا بوو و پارچه خامیکی سپیشم دابوه سه ریا. یه کئ له ئیواره کانی به هار، تازه دارستانه که ی ته نیشته ی ماله که م ورده گه لای گرتبوو، هاو رپییانی په یمانگه ی هونه ره جوانه کان و چه ند هاو رپیه کی دیکه م داوه ت کرد بۆ ئه وه ی خامه که ی له سه ر روو هه لمام. له و ماوه یه دا بوو که گه نج و قوتابیان، به کچ و کورپانه وه ده چوونه سه ر

چیمه نه که ی گوئی رووباری دوو و بیهریان ده خواره وه و له ته پللیان ده دا و خۆیان داده یه بهر هه تاو، که ئیواره ش داده هات ناگریان ده کرده وه و تا به ره به یان له دم رووباری دوو رایان ده بوارد. ئه و براده رانه تا عه سرتیکی درهنگ له دم گوئی دوو بوون و پاشانیش رژانه ماله که ی من. منیش پیتشوه خت چووبووم له «گران مه گه زان»، شه راب و قۆدکا و بیهرم هینابوو و له ماله وه ش سانگریتم گرتبووه وه. ده پا زده که س ده بووین، په نجهره که مان له بهر دو که لئ جگه ره کردبووه وه و هه ر کپیبه که به سه ر شوسته که شا تیپه ریایه، ئه وه له بهر دهنگی مۆسیقا و ژاوه ژاوه سهریریکی ده کردین. مۆسیقایه کی کلاسیکی له قه وانه که وه و مۆسیقایه کی غه مگینیش له تابلۆکه ی منه وه به رز ده بوومه وه. زۆر شتمان وت و که میش باسی تابلۆکه م کرا. له هه ققه ت به هپچ جوړئ بۆ ئه وه داوه تم نه کردبوون که به بالایی تابلۆکه ما هه لده ن، به لکو چاوه رپیی توانج و ته وزیشم ده کرد. چونکه چپترئ زۆریه ی زۆریانم ده ناسی. یه ک دوو براده ریش که هپچ په یوه ندییان به هونه ره وه نه بوو، داوه تم کردبوون؛ هه زیان ده کرد بین و به لکو چاوباشقالی له گه ل کپزه ئازاده کانی په یمانگا بکه ن. یه کتکیان په نا هه نده یه کی ئیرانی بوو، له زه مانی شا، زه ماله ی خوتندنی بۆ ده رچووبوو، یه ک دوو سال خوتندی و ئیتر سلبیاتی شو رشی ئیسلامی به سه ر ئه و اشکایه وه، زه ماله که یان بری و ئیتر نه گه رایه وه ئیران و بپرای بپر مازهنده رانه خو شه ویسته که ی خو ی نه بیسیه وه. په نا هه نده یی ته و او بیتزاری کردبوو، به لām رۆح سووک و کو رپیکی زۆر عه نتیکه ش بوو. نوکته ی دنیا ی له لا بوو، به تابیته سه باره ت به جمه وری ئیسلام و مه لا عه مامه ره شه کان. باسی ئه وه ی ده کرد که شاعیریکی گه وریان به نه سه ب بلوچی بوو، له یه کئ له ولاته کانی باکووری ئه وروپا په نا هه نده یه. ئه وه شی لئ نه شار دینه وه که هه لئشار دنی ولاتی سوید ته نه ها له بهر ئه وه بووه که له ئه نجوومه نی خه لاتبه خسانی نۆبل نزیکن بیته وه. بۆ زۆریه ی ئیرانییه کان گه وره ترین شاعیری ها وچه رخیان بووه، به لکو هه ندیک هه بوون ده یاندا یه پال که له شاعیرانی وه کو سه عدی و حافز. ئه ویش وه کو زۆریه ی شاعیران، حه زی ده کرد هه میشه ناوی له ناوان بیته. له ناخی خو ی بیری له نووسینی شیعرگه لپیک ده کرده وه که زیاتر ته ر و پارا و بیته، به لکو ئیرو تیکیش بیته، به لām قه زیبیه ی بلوچ وه کو په رده یه ک و ابوو، نه یده هیشت به سه راحه ت ئه وه ی له دلئ دایه ده ربپری. له لایه کی تریشه وه، ده یزانی ئه و له چه رخیکن دایه، قه د به شیعیری ئیرو تیکی ناوبانگ ده رناکا. سه ره تا له تاران بوو به زمانیکی ره مزبی شیعیری ده هونیه وه، کاتیکیش گه یشته تارا وگه به یچ په رده ده یووست قه زیبیه که ی به دنیا ی ئازاد بنا سیتن. به لām گه وره ترین کو سپ، ئه وه بوو

که له فارسی زیاتر زمانیکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی، یه‌ک دوو وشه‌ی سوئیدی و دوو رسته‌ی ئینگلیزی فیر بوو. به‌لام کافی نه‌بوون بۆ‌ئوه‌ی باس له‌گر و کلپه‌کانی خۆی بۆ بیگانه‌کان بکا. بۆیه له‌سه‌فه‌ره‌کانی هه‌میشه‌ موته‌رجیمه‌کی هاوړتی له‌گه‌لا بوو، به‌قسه‌ی ئه‌و هاوړتی ئیرانییه‌ موته‌رجیمه‌که‌ی دوازده‌ زمانی ده‌زانی. پیش ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک‌جاری بگه‌رته‌وه و لات‌ته‌که‌ی له‌لایه‌ن «میزۆن دو لا پویه‌زی» له‌پاریس کۆرته‌کی شیعری بۆ‌ساز ده‌که‌ن، پیش‌وه‌ختیش چهند کۆپله‌یه‌ک له‌شعیره‌کانی ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌نسی کرابوو.

هاوړتی ئیرانی ده‌ستی برده‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و چهند کۆپله‌یه‌کی به‌فه‌ره‌نسی بۆ خوتندنه‌وه. یه‌ک‌ن له‌کۆپله‌کان ئه‌وها ده‌ستی پێ‌ده‌کرد:

مه‌ره‌که‌ب

له‌قوتوویه‌که‌وه‌ په‌ره‌مووچی سه‌یری ده‌کردم،

له‌نیو ده‌فته‌ری شیعری گیانی ده‌دا،

له‌سه‌ر په‌فه‌کانیش کورته‌ چیرۆکی: ده‌ک بۆتان بم

شیعریکی دیکه‌ی واپوو:

به‌روو

به‌روویه‌ک کلاوه‌که‌ی بزر بوو،

دارستان غه‌م دایگرت،

سوئسکه‌یه‌کیش زیت، هه‌لفری،

گه‌وه‌ دلێ ده‌دایه‌وه،

توت‌رکیکی خۆی له‌سه‌ر کراسه‌که‌م گیر کرد،

منیش کلاوی قه‌له‌مه‌که‌م داکه‌ند و شیعریکم تیبگرت.

زۆر به‌ئیه‌جابه‌وه‌ باسی ئه‌و شاعیره‌ بلووچه‌ی ده‌کرد. ده‌یوت: کاتیک خۆی و موته‌رجیمه‌که‌ی ده‌گه‌نه‌ پاریس، له‌فرۆکه‌خانه‌ بێرنارد لیفی فه‌یله‌سووف و چهند رۆژنامه‌نووسیکی به‌ناوبانگی پاریسی چاوه‌رێیان ده‌کرد. هیتشتا دانه‌به‌زی بوو، چهند چرکه‌یه‌ک ته‌ماشای ئاسمانی پاریس ده‌کات و قژه‌ خاوه‌که‌ی که‌ با ده‌یجولا‌نده‌وه‌ و برۆکانی

له‌یه‌کدا و ویستی ئینفیعالاتی خۆی پیشان بدات. له‌چهند له‌حزیه‌کدا، بیری له‌حلقه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی پاریس کرده‌وه، بیری له‌بۆدلیر ده‌کرده‌وه و به‌چ ده‌رده‌سه‌ریه‌که‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه، بیری له‌نووسه‌ره‌ به‌ناوبانگه‌که‌ کرد، مه‌به‌ست فیکتۆر هیگۆ بوو، له‌به‌ر خۆشه‌ویستی راده‌به‌ده‌ری بۆ‌ئوه‌ و نووسه‌ره‌ هه‌ر به‌فیکتۆر بانگی ده‌کرد و ده‌یوت: «سبیه‌ری فیکتۆر به‌سه‌ر یه‌ک سه‌ده‌ راکشاوه. سبیه‌ری فیکتۆر بارستانی نییه، سبیه‌ری فیکتۆر رووناکیه».

یه‌ک دوو دلۆیه‌ فرمیسک له‌چاوانی قه‌تیس بوون کاتیک له‌پتیلیکانه‌ی فرۆکه‌که‌ هاتبووه‌ خواره‌وه. بێرنارد لیفی ده‌ستی ده‌گوشی و سه‌یری یه‌ک‌ن له‌کامیراکان ده‌کات: «ئیمرو پاریس له‌حزیه‌کی پر له‌شکۆدا ده‌ژیت و به‌خیره‌هاتنی شاعیری گه‌وره‌ی بلووجستان ده‌که‌ین». موته‌رجیمه‌که‌ش ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کات و ئه‌ویش ده‌ستیک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یدا ده‌هینێ و بۆینباغه‌که‌ی توند ده‌کات و ده‌لێ: «گه‌لێ شه‌رفه‌مه‌ندییه‌ بۆ ئیمه، پێ‌ده‌نیینه‌ سه‌ر خاکی ئازادی، سه‌ر خاکی شوێش، یه‌که‌مین و گه‌وره‌ترین شوێش له‌سه‌رتاپای گۆی زه‌مین له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ رووی داوه». به‌رسته‌ی گشتی و له‌سیاقی زۆر جیا‌ازدا ده‌کری به‌کار به‌یتریت، به‌و جوهری هه‌میشه‌ خۆی رزگار ده‌کرد. کاتیکیش بۆ ئیواره‌که‌ی شیعیره‌کانی ده‌خوینیته‌وه، نزیکه‌ی په‌نجا شه‌ست که‌سیک کۆبوو‌بوونه‌وه. به‌شیک‌ی دۆستی بلووج بوون، به‌شیک‌ی هه‌ر له‌به‌ر فزوولیه‌ت هاتبوون، به‌شیک‌ی دۆستی «میزۆن و دو لا پویه‌زی» بوون، به‌شیک‌یشیان هه‌زیان له‌شاعر بوو، به‌شیک‌یشیان ئه‌و ئیواره‌یه‌ نه‌یان‌ده‌زانی چی بکه‌ن. وا بزانه‌ یه‌ک دوانیکیان له‌وه‌وه‌ پیش گوێیان له‌میله‌تی بلووج و شیعری بلووجستان بوو. دوا‌ی کۆره‌که‌ دوو رۆژنامه‌نووس داوا‌ی لێ ده‌که‌ن چاوپیکه‌وتنیک‌ی له‌گه‌ل‌ ساز بکه‌ن. له‌گه‌ل‌ موته‌رجیمه‌که‌ی بردیانه‌ په‌نایه‌که‌وه‌:

- پاریس چتان پێ‌ده‌لێ؟

- «دایکی هه‌موو شارانه».

- ئایا ئه‌ده‌بی فه‌ره‌نسی ته‌رجه‌مه‌ی بلووچی کراوه؟

- ئیمه‌ به‌منالێ بۆدلیر و ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆمان خویندۆته‌وه.

رۆژنامه‌نووسه‌که‌ پیتی سه‌یر بوو ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆ و بۆدلیر پیکه‌وه‌ باس ده‌کات، بۆیه‌ هه‌زی کرد پرسیا‌ری هۆی ئه‌م له‌ته‌نیشته‌ دانانه‌ بکات:

- مەبەستان ماچادۆی ئىسپانىيە؟

- بەلى، بەلى. بەنسىبەت ئىمەھە ئەدەبى ئەوروپى يەك ئەدەبە. ئەویش ئەدەبى ئازادىيە.

رۆژنامە نووسەكە خەرىك بوو كەمۆكەك لەم تەعبىرە زۆر گشتىيانە بىزار دەبوو، بۆيە ويستى كەمى تايبەتمەندانە تر پرسیارى لى بکات:

- پى دەچى جەنابت، لە شىعەرەكانتان زۆر رەمزی چىا بەكار دىن. ئايا ھۆيەكى تايبەت، ھۆيەكى ئۆنتۆلۆژى بۆ ئەم بەكارھىتايانە ھەيە؟

دەمى خستە پشت گوپى موتەرجمەكە و بەدەنگىكى زۆر نزم پىتى وت: «ئەرى مەبەست لە ئۆنتۆلۆژى چىيە؟ موتەرجمەكەش كەمى دام، نەيزانى چۆن ئەم وشەيە تەرجمە مە بکات. دەزولە عارەقىەك بەنىو شانىا فىنك فىنك داچۆرى. ئەویش نەيزانى چۆن تەرجمەى بکات. وتى:

- رەنگى مەبەست لە سەرەكى بىت!

شاعىرەكە، جارپكى دىكە، تەماشای موتەرجمەكەى كردهو و بەپىكەنەنەو وەلامى داپەو:

- چونكە بلوچستان چىاى لى نىيە. شىعەرى من ھەمىشە باس لەو شتەنە دەكات كە نىمانە. چىا رەمزی ئازادىيە و ئازادىشمان نىيە.

جارپكى دىكەش دەستى كردهو بەپىكەنەن. رۆژنامە نووسەكەش بۆ ئەوئەى جەوئىكى سەغلەتكەر دروست نەكات، ئەویش لەگەل شاعىرەكە دەستى بەپىكەنەن كەرد.

ئەو برادەرە ئىرانىيە. زۆر جار باسى ئەو شاعىرە بلوچىيەى بۆ دەكردم و ھەمىشە لەسەر پارچە كاغەزىكىش يەك دوو شىعەرى بۆ دەھىتنام، بەفارسىيەكەى دەخوئىندەو و مەنىش سەيرى نوسخە فەرەنسىيەكەم دەكرد. لەبەردەم ئەو دلخوشىيى خۆم دەردەخست، بەئەركىشم دەزانی لایەنگىرى خەباتى بلوچىيەكان بىم، بەلام شىعەرى زۆر دەشتەكى بوون، بەفەرەنسى بوكولىكى پى دەوترىت، لە سەدەكانى ناوئەند باوى ھەبوو. بەلام ھەزەم دەكرد بزەنم ئەو شاعىرە گەرمەسىرە چى لىھات لەو بەستەلەكى باكورە، بۆيە ھەمىشە پرسیارم لە ھاوئىيە ئىرانىيەكەم دەكرد و ھەمىشە باسوخواسى نوپى ئەوى لا بوو. پى دەچوو شاعىرەكە زۆر بىزار بووئىت و خەلاتى نۆلى زۆر دوور بەدەست دەبىنى،

چاوەروانى ئەرەى دەكرد، جنسىيەكەى بدەنى و وەكو رۆژئاواىيەك بگەرتتەو و لاتتەكەى. ئەو رۆژەى كە لە فرۆكەخانەى تاران دادەبەزى، پاسەپۆرتە رۆژئاواىيەكەى بەدەستەوئەبە و لە پۆلىسەكە نزیك دەبىتتەو و یەكسەر بەپۆلىسەكە دەلى: «اغا من فرنگى استم».

برادەرەكەى دىكەشم عەزىز بوو، تەمەنى پەنجى سالىك دەبوو. خەمو خەفەت بەتەواوى ھارى بووى. ئەو زۆر جار ئامۆزگارى دەكردم و دەپوت: «كۆرە تۆ دەست رەنگىنى، بەس ئەوئەندە تابلۆى رەش بکە. كورد دەلى دەست رەنگىن، نالى دەست رەش. ھەى نەگبەت، دىمەنى دلرفىنى چىاكانى لای خۆمان بکە. كۆرە ھەر نەبى تابلۆى جاجم و بەرەكان بکە، فەرەنسىيەكان ھەز بەشتى رەنگاوپرەنگى دنیاى رۆژھەلات دەكەن كاك عەزىز گىان، من ھونەرمنەند نىم، نەگبەتم، نەگبەت، دەزانی يەعنى چى نەگبەت؟ ناتوانم شتى دىكە بکەم. ھونەرمنەند ئەو كەسەيە، ئەوئەى بىھوئى بتوانى بىكات، من ئەمەم لە دەست نایەت و ناتوانم. بەم سەراحتەوئە لەگەل فەرەنسىيەكان نەمدەويست قسە بکەم، چونكە شارەزايان بووم، لەگەل ئەوئەى دەبوايە تەمسىل بکەم. دەبوايە خوئىنتال و رەزاگران خۆمیان پى نىشان دەم. ئەو ئىوارەى كاك عەزىز زۆر بەئىعجابەوئە سەيرى منى دەكرد و دەپويست بەفەرەنسىيەكان بلىت: «سەيرى كەن! ئىمەى كورد بلىمەتى وامان ھەيە كە كەس سەر لە ئىشەكانى دەرناكات». ئەو كەم قسەى دەكرد، ھەر گوپى دەگرت ئەگەر باس بگەبىشتايەتە سىياسەت و بەتايبەتىش سىياسەتى رۆژھەلاتى ناوئەند، ئەوئەى خۆى قووت دەكردەو و شتىكى لى ھەلدەكړاند، بەلام كاتىك مەوزووع، مەوزووعى نىشتمان و پىشمەرگايەتى بوايە، ئەوئەى سەرەتا بەچىرۆكى شەخسى خۆى دەستى پى دەكرد. زۆرىش بەشانازىيەوئە دەپوت: (je suis Kurde monsieur). واتە «بەرتىز، من كوردم».

شەقامى ۸۱ دى مارتلۆمان تەى كەرد، لە سووچەكەى دەستى راست، ھەوزىكى زۆر جوانى لى بوو، لە شىكىلى ھەيكەلى رۆمانى تاشراو بوون، پەيكەرى دوو مندالى خەپە بوون، جەرپەكىيان بەدەستەوئە بوو، دەمەكەيان غل كەردبووئەو و ئاوى لىتوئە دەرپرايە ناو ھەوزەكە. بەدوو پۆرۆكەتەرى شىرى رەنگىش، رووناك كرابوونەوئە. بەقامك ئامازەم بۆ جەرپەكە كەرد و ناتالىش بزەيەك گرتى. ئىبتر بەرەو قاوئەخانەكەى گرانقىل شور بووئەوئە:

- ناتالى، خۆسەرمات نىيە؟

- با كەمپك.

- ھەر ئىستا دەگەبە قاوئەخانەكە و خۆگەرم دەكەبەئەوئە.

- من حەزم لە شکۆلاتە یەکی گەرمە .

- بەراستی فیکرە یەکی عەزیمە .

گەشتینە بەردەم قاوێخانە کە، هیشتا دایان نەخستبوو؛ چوینە ژوورەوێ . لەسەر مێزێکی دوو نەفەری، بەرامبەر بە یەکی دانیشتین، پری کور و کچی هەرزەکار بوو، دەیانخواردووە و قسەیان دەکرد و پێ دەکەنین، دەستیان لە ملی یەکتەر گیر دەکرد و ماچی یەکتریان دەکرد . گارسۆنە کە بەرە و لای ئیمە هات:

- چیتان دەوی؟

- دوو شوکۆلاتە ی گەرم .

دەستمان هەلدەگۆفی و خۆمان گەرم دەکردهوێ . زەر دەخەنە یەکی لەسەر لێوی ناتالی بوو، پێ دەچوو شتیکی پێ بیت:

- بەراستی پیا سە یەکی زۆر خۆش بوو . من حەزم لەم پیا سە یە، بە تاییەت لە شەوێکی وا ساردا و لەوێ تاییەت تر، دەمێکە تامە زۆرۆ یەکی تاییەت م هەبوو: حەزم دەکرد لە شەوێکی تەماوی ئەنگۆستە چاودا، بە شە قامی شارێکدا پیا سە بکەم کە قەد لەوێ پێش نەمیبینی . کاتێکی گەشتینە قەلا، هەستم کرد، ئەم خەو نەم هاتە دی . لە هەقە تیشدا نازانم رەگی ئەم تامە زۆرۆ یە لە کوێ یەو هاتووێ . هەستم دەکرد لەسەر ئەستێرە یەکی دیکەم . پێ دەنگ، هەستم بە کێشی خۆمیش نە دەکرد، چ لە زە تێکی مەزنی پێ دەبەخشیم! هێچم نە دەبینی، ئەمەش گە لێک دلخۆشی دەکردم، بە چاوی خەیا ل شتە کانم دەبینی .

- سە یەکی پیا سە یەکی دیکە دەکەین . دەشتوانین بچینە ناو قەلا کەوێ . باخچە ی ئازە لانی لێ یە، هەر جە نده زۆر گەورە نییە، بەلام ئازە لێ دەگەمن و جوانی لێ یە . دوو شیر و دوو پلینگ و چە ن دین جۆرە مە یوونی ئاسیا و ئە فریقیا، هەر و هە دوو گورگی چا و هە ل مە تیبی، شین و هک ب لێ سە شی لێ یە . زۆر جار بە تاییەت دیم بۆ بینینی ئەو دوو گورگە . گورگم زۆر خۆش دەوی، مێژوو گە لێ غەد ری لێ کردوون . گە لێ کیش لە سە گ رە سە ن ترن . شوێنێکی بۆ بالندە و ماسی تەرخان کراوێ؛ هەر و هە بۆ زیندە وەرانی شە وانیش شوێنێکیان تەرخان کردووە، تاریک و تنووکە . کاتێک دە جیتە ئەو شوێنە، جیھانی شە و ئەو جانە وەرانی زیندو و دە بێتە وێ . ئە ی مۆزە خانە کە؟ ئا لە بیرم چو و باسی ئەو

مۆزە خانە یەت بۆ بکەم، مۆزە خانە یە کە تاییەت بە هۆ لۆ کۆستی جوولە کە کانی شەری جیھانی دوو مە، بۆ یە کەم جار کاتێک چوومە ئەو مۆزە خانە یەوێ دوا ی دەر هاتنم و و گێژی کردم، بەراستی نامەوی جارێکی دیکە بچمە ژوورەوێ . بەلام ئەگەر تۆ حەز دەکە ی، دە تە مە پێش دەرگاکە ی و من لە دەر و هە چا و پێت دەکەم .

گارسۆنە کە دوو شکۆلاتە کە ی هینا . پێش ئەو ی دەست بکە یین بە خوار د نە و ی، بە ناو لە پ گرتمان بۆ ئەو ی ناو لە پمانی پێ گەرم بکە ی نە وێ .

- با بزانی . با بزانی سە یینی چی بۆ هە لگرتووی!

- باشە .

بێ دەنگی یە ک...

- دەزانی چوار سال زۆر . دەزانی ئەو چوار سالە یە کترمان نە بینوێ .

- خۆ جارانی کاتی لە ژنیفیش بویت، یە کترمان زۆر نە دە بینی .

- راستە، بەلام قەد چوار سالی نە خایاند و کاتیکیش بمانویستبایە دەمانتوانی یە کتر ببین . توخوا وانییە؟

- تە کە دەکەم بە هە ل لێم تێ نە گە ی: گە لێ دل م خۆشە بە و ی کە ژنیفم جی هێشت . دەزانی لە دوا رۆژە کانی شاری ژنیف، هەستم بە و دە کرد کە ئە کتەر یکم و لەسەر تە ختە ی شانۆ راوێستابیتم و دوا دیمە نیش کۆتایی هاتیبیت و بینەرانی ش رۆیشتبیتان و منیش هەر وا بە بێ هۆ مایبیتمە وێ . هەموو لە حەز یە ک زۆر بە بیمانایی بە بەردە م تێ دە پەری . ترسی ئە و شەم لێ نیشتبوو، کە دەرگام لێ دا بخریت و ئەو شە و هەر وا بە تە ن هە بە سەر تە ختە ی شانۆ وێ مینمە وێ . هەستم دە کرد ئە گەر لە سەر تە ختە ی شانۆ بە جیم بە یلن بۆ گە ن دە بم .

ناتالی بە پێکە نینە وێ:

- لە بە یینی خۆمان بیت کە مێکیش موبالغە دەکە ی!

- موبالغە ی چی! ئە مە شعورم بوو، بڕواش بکە، بۆ گە ن دە بووم... بڕوا بکە .

- ئە ی ئیستا . وا دیارە ئیستا ژیا نت زۆر پیر مانایە؟

- مانا... کەم تا زۆر . ئیش دەکەم . هەر ئە مە یە مانا دە داتە ژیا نم . ئە گەر بە مە ش ب لێن

ئىش... سببىش كاتتىك دەگەپ تىمەۋە ۋىلات لىم دەپرسن ئەۋە قەرنىكە چىت لەگەل خۆت بۆ
ھىناۋىنە تەۋە؟ منىش لە باۋلەكەم كەتەلۈگىك دەردەكەم و مۆنۈكرۆمە كانيان پى نىشان
دەدەم. دەشزانم رەنگە بىمە جىبى قەشمەرى ھەر ھەموو قەوم و قىلەكەم.

- ۋىلات؟

بى دەنگىيەك.

- ۋىلات! بەلام پى دەچى ۋىلات ھەمىشە پىرۆزەبەكى مۇئەجەل بىت. چىتر بلېم؟

- ئەى تۆ (ھەزم دەكرد پى بىلېم "ئەى تۆ ھەياتەكەم") بەچىيەۋە خەرىكى؟

بەنەبرەيەكى نوبىترال ۋەلامى دامەۋە:

- سكرتېرى پارىزەرىكەم. كابرەيەكى زۆر بەپىزە ۋە ھەر لەۋىشەۋە فېرە شامپانىيا
خواردنەۋە بووم.

بى دەنگىيەك...

- ئەى كەۋاتە بۆ دەتەۋى بچىتە پارس؟

- دەمەۋى شىتېكى دېكە بىكەم. ھىشتا گەنجىم و ئىشى سكرتارىيە تەم پى دەكرى، بەلام
كاتى تەمەنم دەپىتە چىل و بەرە ۋىرور، رەنگە زەھمەت بىت، تەھەمولى فرمانى نەبەجى
ناكەم، ھەرچەندە ئەم قەسەبە پارىزەردەكەى من ناگرىتەۋە. كاتىك سىنى يەك و دوۋى
ناۋەندى بووم، خەنم بەۋە دەبىنى كە رۆژىك دابى ھونەرى دېكۆرسازى بخوئىم. بەلكو
ئەم خەۋنە مندالىيەم بىتە دى!

ئەۋ ئىۋارە تايىتە، ۋەكو چەندىن ئىۋارەى تايىتە دېكە، لە شوئىن و جىگەى جىۋاۋ،
بەلام ئەۋ جارەيان لە قاۋەخانەى گرانقىل، ۋەكو دوۋ كەس ۋىۋىن كە تازە بەكتر بىناسن.
من و ناتالى ھەمىشە لە سفەرۋە دەستمان پى دەكردەۋە. كاتىك يەكترمان نەدەبىنى،
ماۋەكان سەرتاپاى پەيوەندىيەكەمانى ئەگەر نەسراپايەتەۋەش، ئەۋە بەبى ھىچ گومانىك
دەھىنايەۋە ئاستىكى زۆر سادە و سەرەتايى، سىرى دەكرد و دەبەھىنايەۋە ئاستى
ناشائىيەكى بى تام. بەلئى!! ناۋى يەكتر پى دەزانىن، دەزانىن لەۋەۋە پىش يەكترمان
بىنىۋەۋە و تا رادەيەكېش ھەز دەكەىن يەكتر بىناسىنەۋە. بۆيە دانىشتەكان زۆر بەيەكترىان
دەكرد و نەدەكرد. ئەۋ جارەيان، كەمى جوداۋازتر بو، چونكە چوار سال ماۋەيەكى كەم
نەبو، بەتەۋاۋى كارى خۆى لەسەر ئەۋ پەيوەندىيە كىردى، ئەۋ زەمەنە ئەكتىفە ھەر

بەجىچىكى دەكرد و رۆژ بەرۆژىش خەرىكى كرۆژتىنى ئەم پەيوەندىيە بىت. بەلام چ
بەنىك، بەنىكى ناسك و بارىك. قەد روۋى نەدا، عەفەۋىيەنە و بەسادەى قەسە لەگەل
يەكترى بىكەىن. تاقە رىستەى عەفەۋىيەنەم وتىبى: ئەۋە يەكەم رىستە بو كە يەكەمجار
ناتالىم بىنى: «ئاگادارى رەوتت بە». ئىتر ھەر بۆ ئىۋارەكەى كە كاتى دەعوتى لاي خۆم
كرد، ۋشەكان بەشىۋەيەكى سىروشتى دروست نەدەبوون و ۋەكو مېروۋلەيان لى دەھات و
خاۋ خاۋ. دواى يەكتر دەكەوتىن، ۋەكو ئەۋەى پەيوەندىيان لەگەل يەكتر نەبوۋىت. رەنگە
ھەر بۆ ئەم ھۆبەش بوۋىت كە داۋەتەكەى قوۋل نەكردىم.

ژۋانەكانان، ۋەكو تاقە گۆۋالىكى كىچ و كال ۋىۋىن، ھەرىكە و بەرەنگىنى خۆبەۋە، لە
كەندىر، لە كەندالى، لە قۆرتى. لە دەم ھەردى، لە كىزە رىگايەك، لە لىۋارى شوئى، لە
قەراغ پەرىزى، لە بەردەم كارىزى، كەوتىبى. ھەر ژۋانىك، لە دىمەنە دەركىيەكەى شەنگى
ۋ جۋانى لى دەككى و لە ناۋاخنىشىدا ۋەكو ژەقنەبووت تال بو. روۋە دەركىيەكەى
دىارىيەك بو بۆ جىھان و ناۋەرۆكەكەشى رۆحم گلى دەدايەۋە.

جارىكىان دەمگەيان دەۋە مال، ئىۋارەيەكى درەنگ بو. ھەزىش دەكرد ئەۋ نىۋانە قەد
كۆتايى نەيەت. ھەزم دەكرد مەسافەكان دەست لە مىلى ئەبەدىيەت بىكەن. ۋەكو دوۋ مارى
ئاشقە و باشقە، چىكە سىرت و كەمخايەنەكان لە ناۋەدى ھەمىشەى بئالئىن. شىنى
دەريا بىت و پىرۆتتە گەروۋى ئاسمانا. دەمىست و دەمىست و زەمەنىش ۋەكو دەنكە لم
ۋىۋىن، دەكەۋتە كەمۆلەى بۆشايىيەۋە. ۋىستىم بەرستەيەكى مېتافۆر تەعبىر لە
خۆشەۋىستىيەكەى خۆم بىكەم، پىم وت: «دەزانى تۆ ۋىنەيەكى بەنىسبەت مەۋە،
ۋىنەيەك!» تەنھا ھەر خۆم و بەس دەمزانى چ دەلئىم. زۆر جار ھەموو ژبانم، بەلكو ھەموو
ۋىۋىن دەئالانە ۋىنەيەك، يا ۋىنەيەك ھەموو بوۋمى دەئالۆزكاند. ۋىنەيەك و بەس،
دىيا ۋەكو شىرىتىكى ۋىنە ۋىۋىن و لەيەكدى تراز بوون. ھەر ۋىنەيەك بەتەنھا لە بووندا
تەجەلەى دەكرد. يا ئەۋەتە ۋىۋىنەكى تاقدا كۆ دەبوۋەۋە و دىياى دەركى
دەسپىيەۋە و مەھفى دەكرد. تا ئەمە تراژىدىيەك بو نەمدەتۋانى خۆمى لى قوتار بىكەم.
دواى چەندىن سال، ئاى كە ساۋىلكە و نەلەد و گەلخۆ خۆم دەھاتە پىش چاۋ. ھەموو
لەزەت و شەھۋەتى دىيام لە ۋىنەيەكى مۇجەرەددا دەبىنى. مۇتلەق تەجىرە كىردى،
ئەۋىش مىنى تىرۆ دەكرد. راستىيەكى ۋىۋىنەكى تەجىرە كىردى. نەمدەزانى رەگ و
رىشەى ئەم تەمۇلاتە فەلسەفەيەكى كۆى سەرچاۋەى ۋەرگرتى. ئاىا دىارىيەكى تاراۋگە

بیت. ئەشکەوتییکی هیمن و گەرم بیت و بتوانم خۆمی تیا بشارمەوه و بەرگری لە بوونە دەغەزەراکەم بکەم؟

دەبێ مەبەستم چ بووبیت لەوێی که کچیکی شوخ و جوان، لە گوشت و ئیسقان، لە سۆز و میهرەبانی، بکەمە وینەیهک و تەنھا هەر بەوینەیهکی بچوینم! خۆم بەرۆمانسییهکی گەوج دەهاته پیش چاو، هەر که مۆکهیهک لەو دوو فریشتەیه جوداواز بووم که ئوقیانووسی ئەتلهسیان بوو ئەوه بریوه جار بۆ هاتنی مەملەکهتی یەزدان لێدەن. منیش جارم بۆ گواستنەوهی واقیع لێ دەدات و دەموست بیگەرینمەوه نیو ئیدیال. دەموست واقیع لە سەختی و ناهەمواری رابته‌کینم و رۆحی جاویدانی بکەم بەر و لە دەستی مەرگ و تەفاهەتی ژیان قوتاری بکەم. بەلام خۆشه‌ویستی، هەر وه‌کو زمانی کوردیش زۆر بەجوانی قەوارە پێداوه و کردویتی بەمادده، واتە ویستنی خۆشییه و گەڕانە بەدوای لەززه‌ت و مومارەسە‌کردنیتی. زۆر بەپێچەوانە‌ی عیشقەوه که رەگ و ریشە‌که‌ی تەنھا هەر لە شەیدایی و سەوداسە‌ری دایه. عیشق وینەیه‌که لە زیندا، خۆشه‌ویستیش، مومارەسە‌ی خۆشییه لە جوگرافیای لەش. لەش نەک جەسته، چونکه جەسته‌ش دیسانەوه، سێبەری فیکرەیه‌کی موجه‌رەد لە دەور خۆ کۆدە‌کاته‌وه.

دوای ئەوێ شکۆلاتە‌که‌مان خواردەوه، هەندیک دانیشتین و هەندیک قەسە‌مان کرد، پیش ئەوێ قەوێخانە‌که‌ش داخەن، پیشناری ئەوێ کرد که بچینه بارێک که کەوتبوو ئەوێ روبرو بارە‌که‌وه، شوینتیکی تاییه‌ت بوو، زۆرە‌ی ئیواران گرووپیتی جاز دەهاتن و مۆسیقیان لێ دەدا. ناتالی فیکرە‌که‌ی بە‌دل بوو. دەرچوینه دەرەوه و دەستی چه‌پمان وەرگرت و هەر بە‌پێ بە‌سەر پردی رێپوبلیکدا تێپە‌رین. خە‌لکیکی زۆر که‌م بە‌دەرەوه بوون. بارە‌که‌ لە قەوێخانە‌که‌وه هەر تەنھا سێ سەد مە‌ترێک دوور دە‌بوو. ژوورە‌وه تاریک بوو، هەندێ گۆپی کز دە‌سووتان، دەرگامان کردەوه و چوینه ژوورە‌وه. چوینه قوژبنی‌که‌وه و دانیشتین. داوای بیرە‌یه‌کی سپیم کرد و ئەویش داوای بادە‌یه‌ک شە‌رابی کرد. لە قوژبنە‌که‌ی ئەوێ ریش گیتارژە‌نیک و پیانۆژە‌نیک و ساکسە‌فۆن ژە‌نیک دە‌میک بوو مۆسیقیان لێ دەدا، سە‌ریان دە‌له‌قاند، دە‌توت حالیان گرتووه. گیتارژە‌نە‌که‌ قژی پاک تاشیبوو و پیانۆژە‌نە‌که‌ پیاویکی زۆر بە‌خۆ بە‌شانوشە‌وکه‌ت بوو و ساکسە‌فۆن ژە‌نە‌که‌ش کابرایه‌کی پیست رە‌ش بوو، لە تە‌نیشتمانیشە‌وه کابرایه‌ک بە‌تە‌نھا دانیشتبوو و بیرە‌ی دە‌خواردەوه، پیره‌مێردیک بوو. سە‌یریکی ئیمه‌ی کرد و بە‌سەر له‌قاندن بە‌خیرهاتنی لێ

کردین. منیش هەر بە‌سەر له‌قاندن وە‌لام دایه‌وه، رۆی کردەوه سەر شانۆ‌که و لە‌سەر ریتمی مۆسیقا‌که دە‌ستی بە‌سەر له‌قاندن کردەوه من سەر‌ه‌تا وا تێگە‌یشتم حەز دە‌کات، که‌میک ئەو تە‌نهاییه‌ی بره‌وینتی‌ه‌وه و حەز دە‌کات قەسە‌مان له‌گە‌ڵ بکات، بۆیه منیش هەر بە‌ئیشاره‌ت پێم وت: «ئە‌گەر حەز دە‌کەن فە‌رموون، وەر‌نه سەر مێزە‌که‌ی ئیمه»، ئە‌ویش هەر بە‌ئیشاره‌ت کردنە‌وه وە‌لامی دامه‌وه: «نا شوینە‌که‌ی خۆم باشتره، حەز دە‌کەم گۆی بۆ ئە‌م مۆسیقایه‌ هە‌لدێرم». بە‌ناتالیم وت:

- دە‌زانی کاتیکی لە ژنیف بووم، زۆر جار دە‌چومە ئە‌و باره‌ی که وه‌کو دوورگه‌یه‌ک وابوو، دە‌زانی کامه؟ ئە‌وه‌ی که ده‌که‌وته ناو روبروی رۆنه‌وه، ها ئە‌وه‌ی نزیکه‌ی مه‌یدانی لا مۆنی بوو.

- ئا ئە‌وه‌ی. گە‌له‌ریه‌یه‌کی لێ بوو، تابلۆی پیش‌ه‌وی تیا عە‌رز دە‌کرا.

- بە‌خوا شتی پوو‌چیان عە‌رز دە‌کرد.

- بۆ؟ هە‌ندێ جار تابلۆی جوانم تیا دە‌بینی.

من ئە‌و شە‌وه چه‌ند بیرە‌یه‌کم خواردەوه و ئە‌ویش تە‌نھا هەر دوو بادە‌ شە‌رابی کۆت دوو رۆنی خواردەوه. وتیشی «هەرچه‌نده من زۆر حەز لە شە‌راب ناکەم، بە‌لام شە‌رابی فە‌ره‌نسی خۆشه». منیش باسی شە‌رابی ژوورای سویریم بۆی کرد و وتم: «دە‌زانی ئە‌گەر رۆژنیک بیری سویرا بکەم، ئە‌وه تە‌نھا هەر بیری ئە‌و شە‌رابه‌ سپییه‌ ده‌کەم که له‌قه‌د بناره‌کانی ژوورا ده‌گیرایه‌وه». ئە‌ویش پێ‌که‌نی و وتی: «مە‌به‌ستت شە‌رابه‌که‌یه‌ یا خە‌لکی ژوورایه؟» دە‌زانی مە‌به‌ستی چی بوو، بە‌لام من نە‌موست لە‌سەر ئە‌و بابە‌ته‌ برۆم. ناتالی ئە‌و شە‌وه ویستی که‌میک باسی پاريسم له‌گە‌ڵ بکات. مە‌به‌ستی ئە‌وه بوو مە‌وزووعی سە‌فه‌ره‌که‌ی خۆیم بۆ باس کات. سەر‌ه‌تا له‌ تە‌له‌فۆن زۆر بە‌گە‌رمییه‌وه باسی کرد، پاشان تا دە‌هات بە‌ساردییه‌وه باسی ئە‌و پرۆژه‌یه‌ی ده‌کرد. وتیشی: «ئایا زۆر جار سە‌فه‌ری پاريس ده‌کەم و ئایا هاوێی و برادەر‌م له‌ باريس هە‌ن؟» منیش باسی کامه‌رانم بۆی کرد. پێ‌ ده‌چوو زۆر گۆپی بۆ شل نە‌کردبیتم، بۆیه درێژم بە‌قسە‌کانم نە‌دا. تا دره‌نگی، واتە تا سە‌عات دوو و نیو که کاتی داخستنی دەرگای باره‌که‌ بوو، هەر له‌ باره‌که‌ دانیشتبوین و هە‌ولێ ئە‌وه‌م دە‌دا داوه‌کان پێ‌که‌وه‌ گری‌ بدە‌مه‌وه و یا هەر نە‌بێ سە‌ری یه‌کی له‌ داوه‌ ئالۆزه‌کاوانه‌ بگره‌ دە‌ست، ئە‌فسوس! ئە‌وه‌ی من هە‌ولێ دروستکردنیم دە‌دا، ئە‌و بە‌بێ مە‌به‌ست تیکومه‌کانی دە‌دا.

هەر بەدەستی ئەو بەرەوه، گازی نۆبەکی لیبوو، جیتی رۆلێت و مەکیهێی یاری بوو، هەر له بەرامبەرە کهشی تهكسی لێ دوههستان، پهڕینهوه و به تهكسییهك گهڕاينهوه بهشی ناوخرۆ. گهشتینهوه بهرامبەر باله خانه كه مان: ۱۷ شه قامی شامپانیا.

سه رێكم هه لێری و ته ماشای په نجه ره كه م كرد، پێ ده چوو ئە پارتمان كه له خه وێکی كهسته کی دا بێت، یا هەر وهكو فه ره نسییه كان ده لێن خه وێ كۆته ره ی دار. بوئی ئە لكۆل وهكو توێژێك به سه ره به رجه سه ته كاندا یخ لێ كه وتوووه. دهستی ناتالیم گرتبوو و له شه قامه كه پهڕینهوه و ده رگای خواره وم كرده وه، چوار نهۆم سه ركه وتین و چووینه ژووره وه. بوئی دو كه لێ جگه ره تێكه ل به بوئی ئە لكۆل ببوو. بێ دهنگییه ك بالی به سه ره سالۆنه كه یا كیشابوو. په نجه ره ی سالۆنه كه م توێژا لێ كرده وه بۆ ئە وه ی تاكو به یانی هه وای خا وێن ئە م بۆنه را ده مالا ئی. چووینه ژووره بچووكه كه ی منه وه. چا وێكم به ژووره كه ما خشاندا، هه ره و كوو ئە وه ی ئە مه یه كه م جار بێت ژووره كه ی خۆم ببینم. هه زم ده كرد ژوورێکی فه راحم هه بوا یه، سیسه میکی دوو نه فه ریش له نا وه ند ژووره كه بوا یه. هه زم ده كرد ئە م میوانداریه ته به و په ڕی لوكس و كه شه ییه وه بۆ به خیره اتن و پێشوازی كرنی ناتالیم ته رخان بكر دبا یه. هه زم ده كرد دوو په نجه ره ی گه وه ره، بیانروانیایه ته چه مهن و هه وز و فواره له به ن نه ها تووه كان. سه به ی نیش هه تا و ی كۆتا یی ره شه مه، له درزی په رده ته نه كه كانه وه تیشكێکی هێمن و نه رمی بگه یاندا یه ته سه ر سیسه مه كه و له شه ناسكه كه ی ناتالیی له خه و هه لساندا یه و به گزنكێکی نوێ، به یانی باشی لێ بكر دبا یه. هه زم ده كرد هه ره و كو خه ونه سه ره تا ییه كان گیا له ژێر سه ری نه كانمانه وه شین بوا یه، جوگه له ی جری به شه به ته نیشتمانا خوره ی به ا تا یه. له كۆتا ییدا هه زم ده كرد ئە م خه ونێك بوا یه، نه ك شه و ی پێش دوا شه و! به ته ری قییه كه وه سه یری ناتالیم كرد و هه ره دوو شان ه كانم به ئاسپایی هه لته كاندا و هه ردوو ده سه ته كانیشم بێ ده سه لا تانه وه كو كوره كه ی مه ری ه به م لا و ئە ولای خۆما دا چه قاند و پێم وت:

- تا چه چاره سه ره ئە وه یه كه پێكه وه له سه ره ئە م قه ره وێ له یه بنوین. ئە ویش بێ سه له مینه وه وه لا می دا یه وه:

- زۆر باشه.

به ره و جانتا بچووكه كه ی چوو و نووشتا یه وه و زریزه كه ی را كیشا و كر دبییه وه. قاته بیجامه كه ی له جانتا كه ده ره ی نا و وه كو ته رمی کی مر دوو خسته بو یه سه ره هه ردوو په لی و

به ره و رووی من گه را یه وه و له چێکی خوار كرده وه. منیش چوو مه ده ره وه. ئە مه م به هه ل زانی و چووم دانم شت و كاتی كیش گه رامه وه، ناتالی بیجامه كه ی له به ر كر دبوو و به لا م گۆره و ییه كانی دانه كه ند بوو.

پێ ده چوو ماندوو بێت، ماندوو ی سه فه ره كه و ماندوو ی ئە م شه وه درێژه ش! چوو ه ژێر به تانییه كه و ویستی چا و له یه ك نێ. ئە دی ئە من چۆن بتوانم چا و له یه ك نێم! دوا ی ئە وه ی هه ره به پا لكه وتنه وه، چه ند رسته یه كمان له گه ل یه كتر گۆرییه وه، شه وباشی لێ كردم و نه رۆ بووه نیو خه ونیکی شیرینه وه. شیرین هه ره وه كو خۆی.

ئە وه شه وه هه ره گینگلم ده دا. كاتیك كچیك له ته نیشته بخه وێ و ده سپێشه خه ری شه و یا شت لێ بكات، ئە وه مومكین نییه شه وێکی باش به ریته سه ر. به تا ییه تی له سیاقی کی وادا. شه وباشی چی. ژه هرا و بوو گیرا یه وه، یا زه قنه بووت بوو؟ ئە و شه وه بیرم له زۆر شت ده كر ده وه. بیرم له سنووری نیوان مه حا ل و مومكین ده كر ده وه. بیرم ئا له و خاله ره شه ده كر ده وه كه هه میشه ده بووه پانتاییه ك و تا چه گۆره پا نه كه ی خۆم و خۆم به ته نها تیا ده دۆزییه وه. چ جه نگی کی كوشنده بوو به رامبهر به په روانه ی ئاسیا وه كان به ریام ده كر د!

ئە م جار هه یانیش، دیسانه وه خۆم زۆر به ته نها ده ها ته پێش چا و و سه بیه ری وێ نه یه كیش وا له ته نیشتم دا یه، به لا م تا چا ویش بر ده كات دووره.

دووری و نزیک ی دوو جه مسه ره بوون پڑا بوونه یه كترییه وه. دوو رووی یه ك شت بوون. دوو دووری یه ك مه سافه بوون. دوو دژه بوون، به یه كه وه نه بوا یه هه لیان نه ده كرد. ئە م دوورییه، ئە م ما ویه، ئە م مه سافه یه، به هێچ شتیك نه ده پتوران، ته نها به ئازار و شه ونخوونی و ئە شك نه بێت. تا ئە و تێگه ی شتم كه ته نها ئاخ هه لکی شان پتو هه ری راسته قینه ی ئە م مه سافه یه ی نیوان من و ئە و له شه ناسكه یه كه رۆ چۆته نیو خه وێکی ساده وه. ساده! ته نها ئا وه لئا و یی پر به پیستی ئە وه خه و بوو كه خودا به دیاری پێشكه شی چا وه جوانه كانی ناتالیی كر دبوو.

نا فره تیك وا له ته نیشتم دا یه، را كشا وه، له ش پێگه یوو، ته نها هه ره بیجامه یه کی گولدار نه بێت وه كو كا ژ ی هه رزه كا ری، شه وان ده یكا ته وه به ر، ئە گینا نا فره تیكه وه كو هه لئو و ژه یه کی پێگه یوو، یا ئە گه ره جوان تر وه سفی بكه م، وه كو ده نكه تر ییه کی ره ش، له و ده نكه تر ی ره شان ه ی كه توێژێکی سپی تی وه كو پۆدره ی به سه ره وه یه ئە گه ره په نجه ی بخه یته سه ره جێ په نجه ت به سه ره وه ده مێنی. ئە گه ره یش به دوو په نجه ئە و ده نكه تر ییه ش هه لگری و

بیخه‌یته سهر زمانت و ههر به‌زمانیش به‌ریزی که‌یته‌وه تا بهر ناسمانی مه‌لاشوت ده‌که‌ویت و پاشانیش له نیوان کاکیله‌ی دابنیتیت و به‌ناسته‌م بیته‌قینتی و شیرینی و مزربیه‌ک وه‌کو نارنجوک له ده‌متا ده‌ته‌قیتته‌وه و دیواری ژوروه‌وی زارت به‌ره‌نگی خۆماری و به‌تامیکی تاییه‌ت ناوه‌ریشین ده‌کات. چ تامیکی کورتخایه‌ن، وه‌کو تریشقه‌ی له‌ززه‌تی هه‌وری، دنیا بۆ چه‌ند چرکه‌به‌ک ناوس کات!

سه‌یری ناتالیم ده‌کرد و به‌و ده‌نکه‌ تری ره‌شم ده‌چواند. ده‌نکه‌ ترییه‌کی نوستوو، ده‌بی خه‌ون به‌چییه‌وه بیینی؟ ئای هه‌تاویکی گه‌ش و گه‌رم تا نیستا له‌ناو رۆحی هه‌لنه‌هاتوو؟ قه‌د له‌وه‌وه پیش ناتالیم ئا به‌و جوژه‌ نه‌بینیوه‌وه. وه‌کو روه‌کیکی وا بوو، وه‌کو چله‌ لاولاو، گه‌شه‌ی ده‌کرد و نه‌شونمای ده‌کرد و ده‌گه‌یشته‌ سنوره‌ بی کۆتاییه‌کانی جه‌سته‌م.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ چه‌ند شازادانه‌ له‌ پیتلیکانه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه دادبه‌زی و نه‌رم نه‌رم، پیتلاوه‌ سووکه‌کانی هه‌ر ئه‌وه‌ته‌ی ده‌که‌وتنه‌ سهر زه‌مین. چ سیحری بوو جه‌سته‌ی ناتالیمی به‌و شتیوه‌یه به‌رز ده‌کرده‌وه. سه‌یریم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه که‌ ئه‌و ئیواره‌یه، به‌تاییه‌ت له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی گرانیل، له‌ باری مۆسیقاکه، چه‌ندی جوان بوو، به‌و فانیله‌یه‌وه که‌ له‌ که‌تانی ره‌ش دروست کرابوو، چوار ریز قۆپچه‌ی وردی مۆر به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و پانتۆلیکی ته‌نگ و ناسک که‌ سمت و پوزی به‌ته‌واوی گووشی بوو، کهدبوویه به‌ر. هه‌ر وه‌کو په‌یکه‌ریک و ابوو که‌ له‌ مه‌رمه‌ری ره‌ش تاشراییت. خۆی له‌ناو قاپووتیکی ته‌نکی ره‌ش ده‌پیتچییه‌وه و وه‌کو مامزی کیتی هه‌نگاوی ده‌نا و ره‌وتی ده‌کرد، ئا به‌جوژیک ره‌وتی ده‌کرد، له‌ پشته‌وه‌ی چمکی قاپووته‌که‌ی به‌م لاو ئه‌ولادا ده‌له‌ریبه‌وه و ناوه‌وشی پر با ده‌بوو؛ به‌چارۆگه‌ی به‌له‌میکی ده‌کرد که‌ له‌ پیش چاو ون ده‌بیت و ئاسۆی ناوی هه‌لیلووشی.

ئه‌و شه‌وه‌ بووبومه‌ دتیوانه، یه‌ک دوو جار هه‌لسام و له‌ دووره‌و تێمده‌روانی. له‌ سه‌رخۆ هه‌ناسه‌ی ده‌دا، برژانگه‌ باریک و درتزه‌کانی، هیتشتا کلی دوینی شه‌وی پتیه‌ بوون، سیبه‌ریان بۆ ئه‌و دوو چاوه‌ فراوانه‌ کهدبوو که‌ هه‌ستم ده‌کرد ره‌نگی خه‌ون به‌دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه بیین. چه‌رچه‌فه‌ سپییه‌که‌ش به‌ناسته‌م له‌شی داپۆشیوو، ته‌نها هه‌ر لایه‌کی له‌شی داپۆشیوو و به‌س، لایه‌که‌ی دیکه‌ی که‌وتبووه‌ سهر عه‌رزه‌که‌ و لۆچه‌کانی سیبه‌ر و تاریکیان دروست کهدبوو. ته‌نها هه‌ر له‌ گلۆپه‌که‌ی شه‌قامی شامپانیاوه‌ رووناکییه‌کی کزی زه‌ردباو ده‌هاته‌ ژوروی که‌تیشکی زه‌ردباو و تاریکی ژوروه‌وه به‌شتیوه‌یه‌کی په‌له‌یی

تیکه‌ل یه‌کتر ده‌بوون. گویم له‌بۆ بیده‌نگی له‌شی هه‌لده‌یرا. بی ده‌نگییه‌ک بوو باسی بی ده‌سه‌لاتی منی ده‌کرد.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه ئیمه‌ی رۆژه‌لاتی کاتیک پی ده‌نیینه‌ سهر ئه‌م کیشوه‌ره، گه‌وره‌ترین ترازانان، ترازان نییه‌ له‌ شوین، به‌لکو ترازانیکه‌ له‌ چه‌رخ، له‌ سه‌رده‌م، له‌ قۆناغه‌کانی سه‌رده‌م. هه‌ستم ده‌کرد نیوه‌ی گیانم له‌ چاخه‌کانی ناوه‌نده‌وه‌ هاتوو، نیوه‌که‌ی دیکه‌شم، بارستایی گشت سه‌ده‌کانی دوای ئه‌وی هه‌لگرتوو. بۆیه، کاتیک چاوم کرده‌وه، ئینجا شته‌کانم بیینی: عیشقیک سه‌وداکه‌ر، هه‌ر له‌ هی فه‌ره‌ادی ده‌کرد، له‌ هی دتیوانه‌ی جاف، یا له‌ هی کوره‌که‌ی مله‌وه‌ح، له‌ هی تریستانی باکور ده‌کرد، به‌هی لاسیک ده‌چوو، به‌کورتی ره‌گوریشه‌که‌ی وا له‌ زه‌مینیکی دوور ئاوه‌خواته‌وه، کاتیک ده‌مویست تیوریانه‌ش ته‌عبیر له‌و خۆشه‌ویستییه‌ بکه‌م، ئه‌وه‌ په‌نا‌م ده‌برده‌ به‌ر که‌له‌پووری هاوچه‌رخ، ماددیانه‌ شیتته‌لم ده‌کرد، فرۆبیدیانه‌ راقه‌م ده‌کرد، زۆر جاریش ده‌مدایه‌ پال سه‌دمه‌ له‌ بن نه‌هاتوو‌ه‌کانی نیوان شارستانییه‌ جوداوه‌زه‌کان. به‌لام هه‌موو کارته‌کان تیکه‌ل ده‌بوون. ئه‌وه‌ی که‌ قه‌د لیتی تینه‌گه‌یشتم ئه‌وه‌ بوو که‌عاشق ناتوانی باسی عیشق بکات.

بۆیه‌ ئه‌و شه‌وه‌ نه‌نووستم، بیرم له‌ خۆم ده‌کرده‌وه و ده‌موت (باشه‌ بۆچی ده‌بی گیرۆده‌ی شتی وا بم؟) رسته‌که‌ی کاک عه‌زیزم چه‌ندین جار به‌خه‌یالا ده‌هات که‌ زۆرجار پیتی دوتم (کاکي خۆم، وه‌کو دارای نامۆزامت لئ نه‌یه‌ت؟) کاک عه‌زیز وه‌کو حه‌کیمیکی شه‌رقی، ته‌علیمیانه‌ هه‌نده‌ ئه‌و رسته‌یه‌ی له‌ لام دووباره‌ کهدبووه‌ و رۆژتیکان خۆم پی نه‌گیرا و لیم پرسی: (ئه‌ری ئه‌و دارای نامۆزایه‌ت کییه‌ و اه‌هنده‌ باسی ده‌که‌یت و منی پی به‌راورد ده‌که‌ی؟) بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌م زۆر زه‌ق و ناقۆلا نه‌که‌ویتته‌وه، ئه‌وه‌شم پیتی وت: (بروا بکه‌ کاک عه‌زیز، ئه‌م پرسیاره‌م لئ نه‌ده‌کردی، به‌لام به‌شیکی هه‌لاتنیشم له‌ ژنیف هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ هه‌میشه‌ په‌ناهه‌نده‌کورده‌کان له‌به‌ر لووتم قوت ده‌بوونه‌وه‌ و به‌نامۆژگاری نابه‌جی و بیتام به‌ته‌واوی بیزاریان کهدبووم له‌ هه‌موو شت ناقۆلا و ناهه‌موارتر ئه‌وه‌یه‌ که‌ گویت له‌ ره‌خنه‌ و نامۆژگاری په‌ناهه‌نده‌ی فاشیل بیت. له‌ سه‌رووی هه‌مووشییه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر په‌ناهه‌نده‌ خۆی به‌خاوه‌ن په‌ناهه‌نده‌ ده‌زانی به‌لام بروا بکه‌ کاک عه‌زیز مه‌به‌ستم تۆ نیت و باشیش ده‌تناسم، ده‌شزانم دلته‌ وه‌کو کاغه‌زیکي سپی ساف و بی گری و گۆله، حه‌زیش ده‌که‌م باسی نامۆزایه‌ی خۆتم بۆ بکه‌ی.)

کاک عه‌زیزی سه‌هی، به‌دریژی که‌وته‌ گێرانه‌وه‌ی نه‌ک ته‌نها به‌سه‌ره‌اته‌کانی دارا،

به لکو چیرۆکی ئەو خیزانه پەروازەییە بۆ گێرامەوه که زۆر نمونەیی بوو. دەبوت باپیری دارا که مام غەفووری چەمەزەددەیی پێ دەوترا له گەڵ باپیرە ی من برا بوون؛ رۆژتیکیان مام غەفوور له گەڵ ئاغازی گۆندەکانی سنە دەبیتە مشتومریان و ئاغاز هەرەشە ی لێ دەکات، ئیوارە پەکیان دوو پیاو بە تەنە گەوه دەکوێنە سەر مامی مام غەفوور، خۆشەختانە مام غەفووریش زووتر ئاگادار کرابوو، ئەگینا هەر ئەو شەوه که وڵیان دەکرد. ئیتر هەر بەو شەوه هەلات و دوا ی چەند رۆژتیکیش خۆی دەگەیهێتە خزم و کەسەکانی که له هەڵەبجە دەبن. ئیتر مام غەفوور بپرای بپیر ناگەریتەوه ناوچە و زیدی خۆی و لەوی ژن دەهینی و باوکی دارای دەبێ که مام شەریفی دەروازە زەردیان پێ دەوت. ئەم دارایە له کۆتایی هەفتاکان بەشی هونەرە جوانەکانی له بەغدا تەواو کرد. له هەققەتدا، چوو بوو خۆی له مۆسیقا ناو نووس بکات، جێ نەما بوو، ناوی خۆی له تەشکیلی نووسی.

بۆ شەری ئێران و عێراقی بەسەرا نایەت، دارا فیرار دەکات و خۆی دەگەیهێتە لای ئیمە، من ئەوکات هیشتا له سنە بووم و چەند هەفتە یەکیش له مامی ئیمە دەمینیتەوه و پاشان سەری خۆی بۆ هەندەران هەڵدەگریت و ماو یەک له ئیتالیا دەبیت، پاشان دەچیتە پارێس. لەوێش له مۆمەرتەر خەریکی پۆرتریت و ئیشی هونەری دەبیت، وەزعی مامی و دارایی زۆر باش دەبێ. یەک دوو جاریش هاتە بیزەنسۆن سەری لێدام. منیش تازە هاتبوومە ئێرە، وا بزانی هەر سالتیک دوا ی دەرچوونی دارا منیش تووشی چارەنووسی خۆم هاتم و تووشی ئەم پەرتەوازیە و ئاوارییە بووم. پڕواش دەکەم، خیزانەکی ئیمە دوای لێ کرابیت هەموو ناوچەوان سیانزەین. هەر له مام غەفوورەوه بگرە تا دارا، زەلامیان تیا نەبوو، رۆژگار کەلەبە ی خۆی لێ گیر نەکردبیت. سەرەتا، وامان زانی، ئەم دارایە ئیستسانایە، چونکە سەرەتا زۆر بەکارامەیی بەخت یارییەوه دەرکەوت، خۆ ئەو هەر له سەرەتاوه وەکو من بەدبەخت و سیانچارە نەبوو؛ ئەو دەست رەنگین بوو، دەست رەنگین! پڕوا بکە له مۆمەرتەرە تاقە هونەرماندیک بوو که هەموو خەلکی رێزبان لێ دەگرت، تەنانەت چینی و کامبۆجییەکانیش خۆشیان دەویست. هەر تەنەها بەسەیرکردنیک، بەسەیرکردنیک و بەس پۆرتریتی ئەو سايحانە ی دەکیشا، دەقاوودەق وەکو خۆبانی دروست دەکرد. ئەدریس و ناویشانی نیو ی دانیشتوانی سەر ئەم زەمینە ی له لا بوو. خەلکی دەناسی له نیویۆرک دادەنیشان، خەلکی دەناسی له کەبیک دادەنیشان، کورە خەلکی دەناسی دوورگە ی مانگەوه هاتبوون! پیاو که دەست رەنگین بوو! (ئەمە ی زۆر بەئێجانبەوه و ت) کورە ژبانی ئەم دارایە هەر وەکو حەکا یەتیک کۆتایی هات. سوودە له

پاریس تووشی کچە ئیسپانییەک دەبێ، دوا ی دەکەوێ، و بزانی خەلکی سانتیاگو دەبیت، دوا ی دەکەوێت و گێرۆدە ی ئەو کچە دەبیت، ئیتر لهو رۆژەوه هیچ ئاگاداری نین. برادەرەکانی گەلێ پێیان وت، کورە دانیشە و سەری خۆت بەفەتارەت مەدە، فایدە ی نەبوو نازانین چی بەسەر هات و له کۆتیی ئەم دنیایە گێرساوه تەوه ئای بۆ ئەو بەسزمانە! نە نامە ی هات، نە ئەدریسکی دەزانین، نە برادەرەکانی هەوالتیک له بارەوه دەزانن. و بزانی ئەو کچە بەتەواوی میسکی تیک دا. ئەمە رەنگی نووشتە ی قەرەجەکانی غەرناتە ی بوو بیت! یەک دوو جار چوومە پارێس و هاوڕێیەکانیم بینی، سەرەتا چوومە لای سالاری عەبە. کاک سالار زۆر برادەری بوو. کوردی دیکە ی زۆر دەناسی، بەلام زۆرە ی ئیواران له گەڵ سالار دەبێرە سەر. سالاریش له کۆتایی حەفتاکانەوه له پارێس بوو. بەخوا ماکا و ل بوو، ئەویش دەست و پێ سپی بوو.

کاک عەزیز زۆر بەوردە کارییەوه بەسەر هاتە کە ی دارای بۆ دەگێرامەوه، بۆیە منیش حەزم دەکرد بزانی ئەم چاخوانە ندییە چی لێهات، بۆیە لێم پرسی:

- ئێ چیان پێ وتی و ئەوان، مەبەستم لهو کاک سالارە یه، ئایا شتیکی لهو بارەوه پێ وتی؟

لەوه تە ی کاک عەزیز له بیزەنسۆن بوو، تەنەها هەر دوو جار چوو بوو پارێس، ئەویش بەدوا ی سۆزاعی ئامۆزاکە ی. ئەوانە ی کەمبیش سەفەر دەکەن، زۆر بەوردییەوه سەفەرەکانیان دەگێرنەوه، حەزم له جۆری گێرانەوه کە ی بوو، بەلەزە تەوه دەبگێرایەوه و سووکە له هەجەبەکی سنە بییشی هەبوو. کاتیک پرسیاری ئەو م لێ کرد که ئایا سالار هیچ هەوالتیک دابوو، کاک عەزیز بەم جۆرە باسی سەفەرە کە ی دوو مە ی کرد:

بلیتم بپێ و چوومە پارێس، گەیشتمە ویتستگە ی گار دوو لیۆن، هەر گەیشتم و نەگەیشتم زینگ زینگ تەلەفۆنم بۆ کاک سالار کرد؛ ئەویش خوا قبوول ناکا زۆر پیاوانە، هەندە ی نەبرد له بەردەم قووت بوووه. کتیبیک زلی بە ژیر بالەوه، دەتوت تازە بارە ریشی چەند رۆژتیکیشی دەرچوو بوو، جگەرە یەکیشی بەسەر لێوهوه بوو. بەتەلەفۆن پێم وتبوو که چاکەتیک قاو دەبیم له بەرە و سمبلم ماشوونجە و قژم له پیشەوه پروتاو تەوه و شوینی برینیکیش له سەر تەوتلم دایە (هەر بۆ پیکە نینیش پێم وت: بپێر له ئەتواری خراب نەگەیتەوه، شوینی چەقۆ و مەقۆ نییە، بەمنالی له سەر خەرمان له جەنجەر بەریومە تەوه)، هەر بۆ نیشانەش رۆژنامە یەکی لیبراسیۆن بەدەستەوه دەگرم، نا نا

دېخه مه سهر سينگم. ئه وېش پټكه نى و وتى (به ساقه گوڭى مه ده رى، ده موچاوى كوردان به ناسانى ده ناسمه وه.)

سه ماعه كه م دانايه وه و له تهنىشت كابينه ي ته له فونه كه وه ك رېشونه ي توڅيو هه لوتو تام، نيو سه عات زياترى پېچوو، له گه ل كورپكى ديكه پيا بوو، ئه وېترىان همه ي مه عاريفيان پى دهوت. گه نجىكى كورته بنه ي زور گورجو گوڭ. له ئاوايه كه ي ئيمه به كه سانى و ايان دهوت گزگل. دم هه راش، دهتوت چاپخانه ي قووت داوه و دهيه وي دنيا به قه پالټيك لووش دات. له دووره وه بينيمن، كاك همه كه موكه يه كيش له پيش سالاره وه ههنگاوى هه لده نا. خو له وه و پيشتر به كترىشمان نه بينيبوو، به خاوى زور به زىتسيه وه چاوى گر ده دا، له دلئى خو م وتم به خوا هه بى و نه بى ئه وه خو به تى. هه ر كه چاوى پيم كهوت به سالارى وت (ئهرى ئه وه خو ي نيبه ؟) منيش روظنامه كه م توند نووسانده بووه سينگمه وه به ره و روويان ده چووم، سالوايان كرد و سالار وه كو ناسيا و پكى نزيكى باوه شى ليدام و كاك همه شى پى ناساندم. كه وتينه رى به بى ئه وه ي بزائين بو كوئى ده چين! (با برؤين بو قاهه خانه ي سان بېرنا ر، چونكه مه وعيدمان له گه ل به هزاد هه يه.)

له راستيدا، ئه مه رټيكه كه وټيك بوو بو خو ي، نه من سالارم له وه پيش بينيبوو، نه همه ش له وه وه پيش به هزادى بينيبوو، نه منيش به هزاد م ده ناسى، ئه م حاله تانه ش زور روو ده دات، هه ميشه كوردىك ئاواره كوردىكى ئاواره ي ديكه ي وه كو يه دهك پتبه. ئه مه خووى كوردانه قه د حه وسه له يان به ته نيائى ناكرتبه وه. وه كو مه فرزه ي بچووك به ژئير ميترويه كانا دين و ده چن.

ئيمه ش مه فرزه يه كى سى نه فره ي، گار دوو ليونمان گورج به جى هيشت و چوينه خواره وه و ميترو مان وه رگرت. هه موومان كه موكه يه ك په شو كا بووين. زور قه له بالغ بوو، بوئى شى و پيسايى ده هات. سى جار ميترو مان گوڭى و له شاتلى دابه زين كاتيك كه وتينه وه سه رزه مين، به قولئى هه ناسه م هه لده كيشا و پتبانم وت (به خوا من ناتوانم له م پاريسه بژيم، ته نها له بهر ته نگه نه فه سيه كه م نيبه، پيباح قه له بال و ئيزعامه). به م قسه يه ي من، همه مه عاريف دايه قاقاى پټكه نين ده ستى نايه سهر شانم و وتى: كاك عه زيز ئيمه له ناو قه لى عه وله مه ده زين عه وله مه، هيشتا له كو پته براى خام! (كاك سالار يش جه غدى له سهر كرد) پاريس به روظ دوانزه مليون كه سى تيا ده ژئى، ئه مه يه عنى به لايه ن كه م شه ش مليون ئوتومبيل، هه زاران ميترو، هه زاران پاس، به كورتى هه ر دو كه له و

به رزده بېته وه. ئه مه ش حه زاره تى روظئاوايه، مه ئزه قه ي كو مپلېته هاوده رده كانم. به دم قسه كرده وه بووين گه يشتينه قاهه خانه كه ي سان بېرنا ر و چوينه ژووره وه. كورپك له قوربنيك دانىشتبوو، خه ريكى خو پندنه وه ي روظنامه يه ك بوو، هه ر ئيمه ي بينى كه مى سه رى قووت كرده وه ده ستى بو هه لېرين و لئى نزيك بووينه وه. به هزاد بوو، ته مه نى له نيوان بېست و پتېچ و سى سالتيك ده بوو، له ئه نيستيتوى كورد، له كتېبخانه كه ئيشى ده كرد. ئه سكه ميبليكمان نووقسان بوو، داواى لېبوردم له و پيره ژنه كرد كه به تاقى ته نها به رامبه ر به به سته نييه ك دانىشتبوو، ئه سكه ميبله كه م هه لگرت و هپنام. كاك سالار سه رته تا به هزادى به كاك همه م ناساند و وتى: (ئه مه به رټيز كاك همه يه، روظن بېرترين كورده له م ئه وروپايه، ئه وه باسى كوردستان هه رمه كه. كاكه همه، ئه ميش به هزادى خو مانه، له ناو كوردان به به هزاد ژورنال ناوبانگه، ئاگاي له لاپه رترين هه واله كه له سهر كورد نووسرا بېت، گارديان و فرانس سوار و پارمياچيش ده خو پتبه وه. له ناو پياو و ژنه گرېنگه كانى دنيا ده زانئى كى رچه له كى كورده و كى رچه له كى كورد نيبه. ده لئى بېزار، سه ماناسى فه رنه سى كورده، با پيره ي رټبېرت حوسين خه لكى چه مچه مال بووه، باوكى زولفه ققار عه لى بو توتو كورد بووه، گونديكى كوردان له ئه فغانستان هه يه ناوى گوڭده ره يه و (هه موو دا يانه پټكه نين). پاشانيش به منى ناساند و به به هزادى وت: ئه مه ش ئاموزا كه ي دارايه، قه ييمترين په نا هه نده ي ئه م ئه وروپايه يه. جارټيكى ديش هه موويان دا يانه وه قاقاى پټكه نين و بېده نكيه ك و ئيتر كاك سالار كه وته مه حت كردنى كاك به هزاد و وتى: كاك به هزاد تا بلئى كورپكى به رټيز و روظن بېره. هه موو به يان بيه ك، گشت روظنامه فه رنه سيبه كان به سهر ده كاته وه، هه ر چ با به تيكيش له مه ر كوردانه وه نووسرا بېت ده يپرى و به فو توكپيه كه ي ئه نيستيتوو گه وره ي ده كاته وه و له سهر مي زى كتېبخانه كه دا يانده نى، وه كو زه خيره ي په نا هه ندان، ئه فكارى گه لئى گرېنگ و موهيمى هه يه.

كاك همه ي مه عاريفيش، خو ي پى نه گيرا. هه ستم كرد كه موكه يه ك ئه مه ي به ته وزه وه وت:

- ئيى؟

بو ئه وه ي درټزه به قه سه كه ي بدات، جارټيكى ديش هاته وه قسه:

- هه ر هه موو روظئى؟

ئو وېش زور خو پتبه رمانه:

- فیگارۆ، لوموند، لیبیراسیۆن، فرانس سوار، کەنار ئەنشیۆنی، چوزانم هەر هەمووی دەخوینیتەو.

کاک عەزیز زۆر بەئیەجابهووە باسی ئەو چاوپێتیکەوتنەو ئەو عەسرانەو دەکرد. درێژەو بەقسەکانی دەدا:

{دەزانی حەمە مەعاریف لە راپەرینەو بەشداری کردبوو. پاشان لە کۆرەووەو چووویووە ناو خەلکی و شیعری بۆ خویندبوونەو و بانگەشەو بۆ کردبوون کە بگەرینەو و نیشتمانی بەجێ نەهێلن. هەرەها و تەووی لەگەڵ چەند کەسیکی دی، هەلمەتەمان بردە سەر ئەمنە سوورەو و زیندانییەکانمان دەرکرد و پێانیشمان وت: «فەرموون برا تازینەکانمان، ئێوە تازان. لە ئیمپۆش بەدواوە خەمی داپۆسین نەما».

سالاریش دەمێک بوو ولاتی جێ هینشتبوو، حەزی دەکرد زیاتر گۆتی لە حەمە بیت، بۆیە دەبوو:

- باشە کاکە حەمە، ئەو ئەمنەکان دەستیان نەکردووە.

- دەست کردنەو چی!! کورە هەر هەموویان رایان کردبوو. چونکە فشارێکی زۆریان بۆ چووو. ئەمەش بەدوو شیوێ دەکری لیکدریتەو: یەکەمیان پەيوەندی بەوهمی تەمەن درێژی قەمەو هەیه، دووهمیشیان یەکاویەک پەيوەندی بەتەمەن کورتی قەمعی وەهەموو هەیه.

لەولاوە بەهزاد، بەتەوای گۆتی راگرتبوو و پەنجەو کەلەو نووساندبوو قەد لاجانگی و وەکو ئەو لەم دوا رستەیش تێ نەگات، پاشان دەمی ئاراستەو سالار کرد:

- کاک سالار، لە دوا لاپەرەو فیگارۆ ئیمپۆ شتیکی سەرنج پراکتیش نووسرا بوو.

کاک سالاریش هەر کە گۆتی لە وشەو فیگارۆ بوو، لچتیکی خوارکردووە و وتی:

- فیگارۆ!! راستەو! ئێی باشە چی نووسرا بوو؟

- بابەتیک بوو لەسەر رپالپۆلیتیک، بەکورتی نووسرابوو لە رپالپۆلیتیک بەدەرەو هەر هەموو فشهیه.

هەرچەند حەمە مەعاریف ئاگادارییەکی باشی وەزەو کە بوو، لەو بارەو هەموو سەرنجی تاییەتی خۆی هەبوو، بەلام لەم زاراوێ تێ نەگەشت. بەلام لە خەیاڵیا، بییری بۆ وشەو

(ریال) چوو کە واقع دەگرتەو و (پۆلیتیکیش) سیاسەت دەگرتەو، بەلام ئەو دوو وشەیه بەیەکەو و اتە (واقع سیاسەت) نەیدەزانی مەبەست چیبە، بەلام خۆی بۆ نەگیرا:

- هەموو واقعیتیک سیاسەتی خۆی هەیه، یا راستر بلتیم، هەموو واقعیتیک سیاسەتی خۆی دەو، یا سیاسەتی خۆی دەسپین، کەواتە ئیمەش، مەبەستم کورده، پێوستمان بەواقیعی سیاسی خۆمانە و دەبێ جەخت لەسەر گشت بنەما ئەساسییەکانی بکەین. رەنگبێ هەبن پیرسن چۆن. منیش بەسەریحی وەلامیان دەدەمەو و دەلیم: چۆن و مۆنی ناو: ئیمە ئەگەر لە خۆمانەو دەست پێ نەکەین کەس دەسمان ناگریت.

(بەهزاد لچتیکی خوار کردووە وەکو ئەوێ دانیشتمانی تێ بگەینێ کە ئەم خیتابە هی چەپەکانی شەست و حەفتایە، بەلام هیچی نەوت).

حەمە مەعاریفیش بۆ ئەوێ رستەکەو ئەو تەواو کات وتی:

- مەعریفەش دەسلالتە و دەسلالتیش مەعریفەیه.

بەلام وەک بلتی سالار دەبوست زیاتر باسی گرتنی ئەمنە سوورەکەو بۆ بکریت، بۆیە دەمی ئاراستەو حەمە کردووە و وتی:

- کاکە حەمە، ئەو کاتیک زیندانییەکان بەریون چیان کرد؟

پیش ئەوێ کاک حەمە جگەرەیک داگیرسین، جگەرەو پێشکەشی ئەوانی دیکە کرد: فەرموون، فەرموون بیدەنە بایه، دنیا هەندە نایەن. دەستی کردووە بەبابەتەکەو:

- کاتیک خەریکی شکاندنی دەرگاکانی زیندان بووین، بەبیرم دیت، سەمەدی ئایشە و چالاکێ قادر پێپەتی و شەو کەتی ئەوێ حمان و زۆریی زۆری برادەرمان لە گەلا بوون، من یەکسەر بیرم لەو گشت بەلگەنامانە دەکردووە کە دەستیان بەسەرا بگرین و نەفەوتین.

کاک سالار زۆر بەپەرۆشەو وتی:

- ئی بەراست چیتالن لێ کردن؟

- کاکە حەمەش زۆر بەساردیبەو:

- هەموو کۆکرایەو و ئاودیو کرا، تەسلیمی دەرەو کرا. ئاخر توخوا ئەمە کەم دەماخی ناگرتەو؟ ئاخ ئاخ! میژووی خۆمانمان تەسلیمی دەرەو کرد. بیرم لە شاعیرانی کۆن دەکردووە، هەر بۆ ئموونە، مەلا حەمدوون خۆکەمبناوو، بەلام وەسفی سەفەرەلکی

کردوه له ده چاوساغ زياتر شتى بينيوه، ئەمانه ئيمرومان، مەبهستم سياسييەكائمانه، كورە هيچ نابيين؛ كوتيرن كوتير! كاتيكيش زيندانييەكان بەرەلاكران، ئەوانيش هاتنه پال ئيمه و دروشمي وهك «نازادى بۆ گهل، نازادى بۆ گهل» يان دووباره دهكردهوه ههروهوه دهزانن زينداني و بيكار گهورهترين لهشكرن. ئەوانيش هاتنه پال ئيمه. لهو پرووهوه نيتشيتي عهزيم فەرموودهيهكى ههيه، بەراستی هەر لایهق بهخۆيهتى.

سالار بهواقورمانهوه:

- مەبهستت نيتشيتي خاوهن زهردهشتهكهى خۆمان نهبيت؟ توخوا چي فەرموه؟

- دهلت جهنگ شتيكي ئاسانه، بهلام ناشتي پراگرتن ماندوووبوني دهوي.

سالار ههزي دهکرد، حهمه مەعاريف زياتر باسى زيندان شکاندنهكهى بۆ بکات، بۆيه وتی:

- ئەي دوايي؟

چۆن، ئەي دواي!

کهميک ماتهيني دايگرت و سهري شوکردهوه و بي دەنگ بوو. جگهرهكهى لهناو تهپله کریستالهكهى بهتورهبهوه كوژاندهوه و کهوتهوه قسه:

- ئەي نازانن چ پرووى دا دوايي؟ كۆره دهستی پيكرد، خيانهتمان لى كرا. ئەمهريكا خيانهتى لى كردين. هاوكيشهيه دهسهلات تووشى لاسهنگى هات. من لهو رۆژانه بيرم له تهليليكي جيدي دهكردهوه. بيرم لهوه دهكردهوه دهبي، چمكه كۆمهلايهتى و ئەبستميهكان له ژير رۆشنايي فەلسهفەى هاوچهرخ بخوتندريتتهوه. ههروهها بيرم له جالييهى كوردى دهكردهوه و بهخۆم دهوت ئاخ ئەگەر ئيستنا له ئەوروپا، له ئەمهريكا، له كهنهدا كهسانتيكمان دهبوو خهميان لى بخواردينايه، قەد رۆژمان نهدهگهيشته ئەم رۆژه. كوا... كيتمان ههيه؟

لەم فەرهەسا گەورە و گرانه، ئەندامى جیگير له نەتەوه يەكگرتووهكان، ولاتى تەنوير و شوپش، ولاتى زانست و هونەر، ولاتى دانستون و رۆيسپير، ولاتى رۆسو و قولتير، ئاخ! باشه كوان مەسئولهكانى كورد له دەرەوه؟ قەرارم دا بيمه فەرهەسا. نەك بۆ ئەوهى بيمه مەسئول، نەخیر بەلكو دەبێ جالييه دروست كهين لۆبى وهكو جوولهكهكانى ئەمهريكا، بيينه وەرەقهى زەغەت. ئەوروپا جيتى پرياره سياسييەكانه نەك كوردستان. خۆ ئيمهش هيچ

بههيچ نهكەين، ئەوه رۆلهكائمان دەبنه شت، سبهى دهچنه ناو كۆمهلاگای ئەوروپاييهوه، دەبنه سياسيەتمەدار، دەبنه پەرلەمنتار، دەبنه بيزنيس مان، بەكورتى و كرمانجى دەنگى كپكراوى كورد دهگهيهننه دنيا.

بههزاد هيدي هيدي سهري بۆ دهلهقاند و هەر دوا بهدواى وشهى جوولهكهكانى ئەمهريكا، وتی:

- دهزانى راگهياندى فەرهەنساش له ژير دهستی جوولهكهكانه، دهزانى ناسيني جوولهكهيهكى فەرهەنسى له سەدان كاسوليكي فەرهەنسى بههائى زياتره، جا با پيرەژنيتي گۆچان له دهستيش بي، بهخوا هەر سوودى ههيه. بۆ نمونه خاوهن مالهكهى من پيرەژنيتي جوولهكهيه، زۆرجار سهري لى دهدهم و باسى كوتيرهوهري خۆمانى بۆ دهكەم. بهعهكسهوه ئەو پيرەژنانه عهتف و سۆزيان دهجوولت. پياو دهبي عهقل بکاته کار عهقل. ههروهها ئيمه دهبي چهكى ئەعلامى بکهينه کار، ئيمرو ئەعلام دنيا بهرپويه دهبات.

بههزاد كه مي قورگى پاك كردهوه و جارتيكى ديش ههلايدايهوه:

- وهلا راست دهكات، كوره خهزينهكانيشيان بخهينه ژير دهست هەر خۆمان قازانجهمانه!! پياو دهبي ئەم ميشكه بخاته كار، توخوا وانبيه برادهران؟ با بيينه سهري مهوزووعيتي جيدي: كاك حهمه، كاك سالار چي دهلين، تۆش كاك عهزير ئەگەر ههز دهكهى بهشداريمان بکه... چ دهلين گۆفاريكي زانستی دهرهبينين. گۆفاريكي مەنهجى بيت. من سهريهري تهرجه مەهى گشت ئەو بابەتانه دهكەم كه بهيانيان له ئەنيستيتو بهمهقهس دهياتيرم. هەر لهوي له كاتى پشووى نانخواردن له سهري كۆمپوتەر تهرجه مەيان دهكەم.

باش نييه؟ ئينگليزيهكهشى دهدهمه سهباح، ئەو ئينگليزيهكهى پەرفيكتنه.

حەمه كه مي پام، ههستی دهکرد، ئەم فيكره له بنهردادا هي ئەو بووه و وا خهريكه يهكيكى ديكه پيشنيارى دهكات؛ بهلام لهو پرووهه هيچى نهوت، بۆيه سهيري بههزادى كرد و وتی:

- لهوه باشتەر. كاتى ئەم قسهيه دهكهى، تووشى ئينفيعال ديم، بهراستی گريانم ديت. سهيرتيكى پهنجهرهكهى كرد و تفيكي قووت دا.

دهزانن بۆچي؟

لهو کاته گارسۆنه که هات و وتی «چی دهخۆنهوه؟» سالار دهمی ناراسته ی من کرد وتی «چی دهخۆبتهوه کاک عهزین» منیش داوای بیرهیه کم کرد. بههزادیش وتی «قاوهیهک»، کاک سالاریش قاوهیهکی داوا کرد و کاک حه مهش جگهره که ی به دوو په نجه گرت و که مییک لچی خوار کردهوه و وتی «ئون که فعی میسی» به له هجه ی بیگانه یهک که تازه گه یشتبیتته پاریس، داوای قاوهیهکی کرد و مژیککی تهواری له جگهره که ی دا و دهستی کردهوه به قسه.

کاک خۆم حه مه کتیبی بوو بو خۆی. شهو و رۆژ قسه ی بکردبایه قه د ماندوو نه ده بوو. دهتوت کتیبه کانی له به ره، هه موو مه عریفه ی شهرق و غه ربی له بهر بوو. له رۆژه لاتی ئیستیبدا دییه وه رایکردبووه رۆژتاوای دیوکراسی و نازادانه و ره خنه ی له رۆژه لات و رۆژتاوا دهگرت. قسه ی ده کرد و دهیوت:

- چۆن وا ده لئین!! راسته رۆشنبیری ئیمه ئیفلیجه، سیاسه تمان پیتی شکاوه، سیاسه تمه دارمان به دارشه قه وه نه بچ ناتوان ههنگاو بنین، نووسه رانمان قه له مکورتن، شاعیرانمان یا غه مگین، یا ساویلکه ن، یا له بهر که بت رایان کردوه، رۆژنامه نووسانمان هه ر زمانی پیا هه لدان دهزانن. که له پوورمان، هه موو که له پووری کوردیشمان له سه ر ره فیهک جیی ده بیتته وه. دیوانی که له شاعیرانمان ته گه ر به خه تی ورد بنوسریت، هه موو دیوانه کانیان ده پانزه لاپه ره ده رناچن. باشه ده زانن بۆچی تووشی ئەم رۆژه ره شه هاتوین؟ ده زانن بۆچی، چونکه میره کافانمان (میر) یان نه خویندبووه وه، مه به ستم له مایچیتقیلییه. (مه به سستی میکا قیلی بوو، کاک حه مه ی مه عاریف ده یویست هه موو ناوێک وه کو له زمانه که ی خۆی ته له فووز بکات) نه وه ی ده لئ ده بی «شه لم کوێرم نا پارێزم بکه ی تا ده گه یته ده سه لات». ئیمه ده بی هه موو گرێکوێره کانی میژوومان شی بکه ی نه وه، ده زانم هه ز ده که ن پیتان بلیم چۆن! پیتان نالیم، ده بی ئیوهش ته لاش بدن، هه ول بدن، ئیمه ده بی تا لیروه، تا له سه ر خاکی کیشوهری کۆنه وه ده توانین رۆژه لات زیندوو بکه ی نه وه و بیبوژتینی نه وه و به نجه هه زار سالییه که ی جه سته په رکه مبووه که ی خاوه ی نه وه.

منیش چه ندین سال پيشمه رگایه تیم کردبوو، ده مزانی ئیمه له چ واقیعییک داین و له هه ققه تیشدا هه ندی وشه م به دل نه بوو و هه سته شیم ده کرد که کاک حه مه زۆر به سه تحی باسی کولتوری ئیمه ی ده کرد و زۆر به سوو کیشه وه باسی خۆمان ده کات، بۆیه زۆر به ریز و نه ده به وه به کاک حه مه مه عاریفم وت:

- نه ی باشه کاکه حه مه بو دوا ی راپه رین جه نابت ولانت جی هیشته؟ چه ندین سال بوو، دوا ی خوێنرشتن و شه ر و کوشتار و شه هیدیککی زۆر، به بی نه وه ی باسی لی قه و ماوی وه کو ئیمه و مال کولبوونی هه زاران که سی بی تاوان بکه ی، چاوه پروانی نه وه مان ده کرد که رۆژیک میلله ت بلیت نه و راپه ریت، که چی جه نابت ها تووی، سه ره رای راست گو یی و خوینگه رمیت، ده ته وی میلله تمان له م پاريسه قه له بالعه وه بو رزگار بکه یته. له گه ل ریزم بو ت به لام مه جالم بده ری با تر حیو یکت بو بکه م. من ره نگه وه کو ئیوه خوینه وار نه بم و ناوی نه وه حه مکه که سه ش نه زانم که ئیوه شتتان له بار یانه وه خویندۆته وه، ناوی زۆربه ی زۆریشیانم قه د به رگو ی نه که وتوه، به لام وه کو کوردان ده لئین «مانگه شه ویش هه ر سه ر له ئیواره وه دیاره». له دلئ خۆشم ده موت: ئاخه ر من بۆچی ها تم و تووشی چی ها تم. هه روه ها نه مه شم بی وت:

- کاک حه مه ده ته وی کوردستان به گو قاریک، ته نها هه ر به گو قاریک و به س، تا له م تاراوگه یه وه، مه به ستم تا له م رۆژتاوا یه وه رزگار که یته؟

کاک حه مه ش، به هیمنی و ریزه وه ویستی قه ناعه تم بی بکات، بۆیه وتی:

- هاوړی خۆشه ویستم نازیم، میژووی هیجره تی کورد له سه ده ی نۆزده مه وه ده ست بی ده کات. ره نگه بلیی «ئوه هه میسان میژو و میژوو و گپرانه وه ده سستی بی کرده وه» به لام هه موو لیقه ومانیککی کورد، به شه پۆلی هیجره ت ده سستی پیکردوه: روخانی میرنشینی به به، شاعیران هیجره تیان کرد، هه ره سی حه فتا و پینج، هیجره تی پيشمه رگه بوو، شه ری ئیران و عیراق هیجره تی سه ربازی فیرار بوو، راپه رین و شه ری دو وه می که نداویش میلله ت به ته وای هیجره تی کرد، واته دوا هیجره ت. هیجره ت و کورد مورادیفی به کترین. نه مه ش دوا هیجره ته چ خه تایه کی منی تیدا یه، ئاخه نه مه قه ده ری ئیمه یه و منیش بهر نه م شه پۆله که وتووم. به لام با نه وه شت پی بلیم هیجره تی من له پیناوی سنوور دانانه بو هیجره ته کان، بو تازاره کان، بو مه خاز و مه شقغه تی ئینسانی کورد. له ره حمی نه م هیجره ته وه میلله ت له دایک ده بی!!! به لئ ده گه رتینه وه، نه م به لینه م به رامبه ر به زات و که رامه تی خۆم ناراسته کرده وه، گه رانه وه به لئ، به لام نه ک به ده سه تالی، به لکو ده بی گه رانه وه ی من، چاکتره بلیم گه رانه وه ی ئیمه وه کو بو مه له رزه یه کی لی بیت. ده لیم ئیمه چونکه من ته نها نیم، ئیمه کۆمه له یه کین له هه موو کیشوهره کانی دنیا لایه نگیرمان هه یه سه دان هه ن که ناوی حه مه مه عاریفیان نه بیستوو به لام ده زانم لایه نگیرمان. ئیمه

هاورپین، به لّام بهرزه و هندی بالا له پیش بهرزه و هندی نیسانییبه کورتخایه نه کانه و هن. به لّام نه و هوش ده زانم که من به ته نهانیم. نیمه ده رویشی ریگای نازادین و درووشمانیش «بیری نازاد، ته عبیری نازاده». ده مانه وئ گه شه به لّوی کوردی بدهین.

مه سئووله کورده کان له نه وروپا به ته و اوای کاروباری کوردی ناخه نه پیش پای جیهانییبه وه. ده فرمومون، ده ئاخر فرمومون کیتان له فرهنسایه هه یه؟ نه و هی بی توانایه ده می هه راشه و به په رو شه بۆ میلله ت، نه و هشی به توانایه ته نهان بیر له خوئی ده کاته وه. ده ردی تا قمچیستی ئیره شی گرتوته وه. به لّی گوڤاریک ده توانی ئاور له گشت ئه م نووقسانیانه بداته وه. لیره نازادین و به باشی ده توانین هه ر چییه کمان بوئی بیلین. دوور له چاوی حه سحه س و سیخور، له سه ر ئه م خاکه نازاده، فیکری نازادی کورد ده بی گه شه ی بی بدهین.

منیش به کوردی و کرمانجی پیتم وت: کاکای خۆم، هه ر خۆتان ده نیووسن، هه ر خۆتان ده یخویننه وه. به لّکو ده بی پاره ی پۆسته و یه ک دوو عانه شی تیکه ن و بلین ئه مه ش حه قی خویندنه وه تانه. تکام نه و هیه ئه م رسته یه ش له به نده قبول کیه ت و بیته وه یادت که عه زیزی سنه یی خاوه ن ئه و رسته یه یه .

حه زم نه کرد زیاتر به دوا ی ئه م کیشه یه دا بچم، لئی بیده نگ بووم و بیره که م خوارده وه و ده مم کرده کاک سالارم و پیتم وت: نه چین خه میک له دارا بخوین؟ کاک حه مه مه عاریف و به هزادمان له قاوه خانه که جی هیشته. ده رچووینه ده ره وه و کاک سالار وتی: با سه رده تا بچینه مؤماترته ر، سه ریک له هونه رمه ندان بدهین، حه تمه ن کامه ران، مه به ستم کامه رانی هاورپیه تی، ئیستا هه وائیکی پیته. میترۆمان وه رگرت و له گه ره کی بارییس دابه زین. بارییس چی، گه ره کی عاره ب و ئه فریقییه کانه، بازاریکی تیکه لوییکه لی رۆژه لاتانه یه، رۆژه لاتیش بۆ فره نه سیان له باکووری ئه فریقییه وه ده ست بی ده کات و کو تایی نایه ت؛ به لّکو ئه فریقیای ره شیش ده گرتته وه. قاچاخچی و حه شیشه فروش و خه لکائیکم بیی له سه ر شوسته که به پیته وه ستابون، زنجیر و سه عات و ملوانکه ی دزراویان ده فروشت. هه ستم کرد، بیزه نسۆن له چا و پایته خت ته نهان هه ر شارۆچکه یه کی لاتهریک و گچکه یه . کاک سالار پیی وتم: ئامۆزا لیره ناگاداری جزدانه که ت به، ئا له م ناوه پیا و به کالی قووت ده دن. هه ره وها منیش پیتم وت: ئه ری ئه و کاکه حه مه یه، خه ون نابینی؟ باسی نه و دیوم بۆ ده کات! نه و دیوی چی و حالی چی. نه و به لّگه نامانه وان له بۆلدر، ده زانی بۆلدر له

کوئیبه؟ له ویلایه تی کۆلۆرادۆی ئه مه ربکایه و له ژیر رکیفی وه زا ره تی خاربییه. نه و دیو! کوره دوو ملیۆن و نیو به لّگه بوون! (نه ویش له وه لامدا وتی) گرینگ نییه، گرینگ نه و هیه، به خه و نیکی گه وره وه کوردستانی جی هیشته وه. نیمه ش سه رده تا وا گه رموگور بووین، ده مانویست له ماوه یه کی که م شتیکی زۆر گه وره ئه نجام بدهین، ئیتر ورده ورده هه ر که سه و لای خوئی وه کو چلووره توایه وه. سه رده تا وه کو کۆمه ل ده رده که وتین، هه نده ی نه برد، هه ر که سه و به ته نهان به دیار خه می دووره ولاتی خویه وه دانیشته. خو خو تیش ده زانی ئه م نه وروپایه، رۆژ له دوا ی رۆژ به بی نه و هی که سیکیش هه سستی بی بکات، به بی نه و هی که سیکیش پیت بلتیت، کاری خوئی ده کات و وه کو ئاسنی سووره وه بوو، ده تچه مینیتته وه. به لّام هه موومانی وه کو یه ک نه چه ماندۆته وه. هه ست ده که م ئه م تاراوگه یه، منی نه چه ماندۆته وه، به لّکو له ناوه وه ئیشی له سه ر کردووم، ناوه وه می هه لّکۆلیوه، له ده ره وه به پیاویکی تیکسمرۆا و به خو ده چم، به لّام له راستیدا، ناوه وه م کۆکه، وه کو سیتیکم کرم ناوه وه ی خواردی.

من نه وه ده دوانزه ساله لیرم، تۆش، وا بزانه هه ر ده دوانزه ساله لیره ی، ده توخوا سهیری گشت نه و که سانه بکه که له گه ل ئیمه دا هاتوون. چیان به چی کرد. تاراوگه هه موو سالیک، له گه ل هاتنی بابا نوئل، سه رو ماسک ده داته په ناهه نده کان، ده داته موهاجیره کان، به و حیسابه بیت، ئیستا من و تۆ ده دوانزه ده ماکمان له سه ر روخساره، نه خو مان ده ناسینه وه نه هیتران ده ماناسنه وه. هه ر که سه و به نه و عی گۆراوه. ئه م نه وروپایه ئه ندیشه یه. نه و هونه رمه ندانه ده بیی، مه به ستم هونه رمه نده کورده کانه، ده ستیان فروشته وه. کوره له ده ستیش زیاتر. بۆ یادکردنه وه ی رۆژی هه له بجه، له سه ر کرینی لافیته یه ک له نیوان خو یانا کردیانه چه قه چه ق و لایان گران بوو سه د فره نک بدهن. من که نه مه م بیی خو ام نه ما. توخوا به سه رکردنه وه ی رۆژی شه هیدان به وجۆره بیت، نه کردنی چاکتر نییه. با نه و رۆژه هه ر که سه و له مالی خوئی دانیشی و ویزدان بکاته ئاوتیه و سهیری خوئی بکات. به خوا ئه مه به سه. هیچیسی تی ناچیت!

با باسی خویش بکه م، بۆ نه و هی نه لئی هه ر باسی خه لکی ده کات. من نه خویندنه که م ته و او کرد، نه سنعاتیکیش فیرووم. ده زانم من تازه هیچ. له کوردستان ده یانوت فلان سفری دوا ی فاریزه یه. من سفری دوا ی سفرم. تۆ باشه له و فابریکه یه ئیش ده که ی و ته قاعودییه که ت به رده که وئ. من ته نهان یه ک ریم له پیته، خه باتکردن، خه بات له پیناوی

کورد و کوردستان. ده‌شزانم کاک همه که می‌میسالییبه، به‌لام شتی پییبه، وریابه، زۆر گهرم و گوره و وا به‌ئاسانیش سارد نابیتته‌وه. ره‌نگبێ ئه‌و له ئاسنی هه‌وجۆش دروست کرابیت، کاک عزیز با شتیکت پی بلیم: نه‌که‌ی که‌س له خه‌و هه‌لسینی، چونکه په‌شیمان ده‌بنه‌وه. ئاخ‌ر ده‌بێ دان به‌وه‌شا بنین، کاکه همه لاویکی موسه‌قه‌فه. ئیمه پی‌ویستمان به‌خه‌لکی وایه. خۆزگه به‌ر هه‌بجهره‌تی پی‌شو ده‌که‌وت. «ئه‌مه‌ی که‌میک به‌توانجیه‌وه وت.» هه‌ردووک له کۆلان و جاده‌کانی پاریسا ریمان ده‌کرد. ملمان شوێر کردبووه خواره‌وه و سه‌یری پی‌شی خۆمانمان ده‌کرد. قورس قورس ریمان ده‌کرد. خه‌می سه‌دان سالمان هه‌لگرتیوو. له‌شمان له پاریس بوو، به‌لام رۆحمان، نازانم له کوێ بوو، له هه‌وره‌مان یا له سه‌قز یا له پی‌نجوین، یا له قه‌د پاله‌کانی باوه‌نوور بوو، چوزانم... له شوێنیکی دیکه بوو، هه‌ردووک سه‌یری شه‌قامه به‌ردرژیه‌کامان ده‌کرد و گوتمان بۆ نازاری به‌کتر شل کردبوو. نه‌مده‌ویستیش له زۆر شت رایگرم و نارهبازی خۆم ده‌پریم، نازانم ته‌مه‌ن بوو هیلاکی کردبووم، یا حیکمه‌تی پیری بوو و هه‌میشه له دلی خۆم ده‌موت: «قه‌یچیکه با وا بیرکاته‌وه».

گوتم بۆی قولاغ کردبوو. دوو گوێ له راستیدا، له‌ناو ئه‌م قه‌له‌بالغییه، ئه‌م دوو گوئییه دیارییه‌که. هه‌رچه‌نده زۆر شتی‌ش نه‌ده‌چوو هه‌قه‌لمه‌وه، به‌لام بیده‌نگیم هه‌ل‌بژاردبوو. تا ده‌هاتیش شه‌قامه‌که به‌ره‌و به‌رزایی ده‌چوو، تا گه‌یشتی‌نه ناردنه‌وانه‌کان و ئیتر ده‌بوایه سه‌رکه‌وین. جار نا جارێک نارهبازی خۆم ده‌رده‌بیری و ده‌موت: به‌خوا ژبان له‌م شاره دوکه‌لاوییه سه‌خته. کاک سالار ده‌یویست دلم بداته‌وه: ده‌زانی له مۆمارته‌روه هه‌موو پاریسمان لێوه دیاره؟ ده‌توخوا وه‌ره... ده‌لێی تازه به‌تازه له سه‌نه‌وه هاتوویت، ده‌خۆت که‌می گورج و گوێ که، لای خۆت پی‌شمه‌رگایه‌تیت کردوو. ریکردن ریا‌زه‌یه. ده‌ی برام پر به‌سینه هه‌وا هه‌لمژه.

منیش زۆر به‌نادلییبه‌که‌وه وه‌لام دایه‌وه:

- هه‌وای چی و حالێ چی. ئه‌مه دوکه‌لی ئه‌گه‌زۆزه!! کوره جارانی‌ش گه‌نج بووم. پاشان ئینسان له پی‌ناوی شتی‌ک ماندوو بیت، هه‌ست به‌ماندوو بوون ناکات.

- که‌واته دیاره ئه‌م سۆراخ کردنه‌ت به‌فشه وه‌رگرتوه؟ خۆ داراش ئامۆزاته!

- به‌فشه وه‌رم نه‌گرتوه. به‌لام توخوا ئه‌مه‌ش ئامانجیکی پی‌رۆزه ئاخ‌ر خۆی کابرایه‌کی بی‌میشک بوو. نازانم بۆچی خۆم له خوت و خۆراییه‌وه تووش کرد!

نووکی په‌نجه‌ی شایه‌تمانی له شانم دا و وتی:

- سه‌یرکه ئه‌ویش سه‌کری کویره («Sacre coeur»)، ئامۆزا سه‌یری ئه‌و بینا زه‌خمه‌ بکه.

منیش عاره‌قم کردبوو و داوام لێی کرد که پشوویه‌که به‌دین. پی‌م وت:

- کاک سالار من ته‌نگه نه‌فه‌سیم هه‌یه ته‌نگه‌نه‌فه‌سی، با که‌می له‌سه‌ر خۆری که‌ین.

کاک سالار هیواشی کرده‌وه و ئیتر له‌سه‌رخۆمان سه‌رکه‌وتین. چاره‌که سه‌عاتیک زیاتری خایاند تا‌کو گه‌یشتی‌نه سه‌ره‌وه. پی‌ش ئه‌وه‌شی بگه‌ینه گۆره‌پانه‌که، یه‌ک دوو کاریکاتۆریست یه‌خه‌یان گرتین و ده‌یانویست هه‌کسمان بکه‌ن. له گۆره‌پانه بازنییه‌که‌ش، ده‌یان پۆرتیستی لیبوو، له‌و پی‌نجه‌سه‌د مه‌تره دوو‌جایه، ده‌یان ره‌گه‌ز و زمان فه‌ره‌نگی جیاوازی لیبوو. گه‌یشتی‌نه ناوه‌ند گۆره‌پانه‌که و کاک سالار چوو له‌ لای کابرایه‌ک ته‌مه‌نی سی، سی و پی‌نج سال ده‌بوو و و سلاری لێ کرد و به‌چرپه شتیکی پی‌ وت، ئه‌ویش یه‌کسه‌ر لیم نزیک بووه‌وه و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم و سه‌ری راده‌وه‌شاند و حه‌یف حه‌یفی بوو. پی‌ش ئه‌وه‌ی پرسیاریکی لیکه‌م، وتی: (کاک عه‌زیز، حه‌یف، سه‌د حه‌یف). ویستی داوه‌تی قاویه‌کمان بکات، به‌لام سه‌ری زۆر قه‌له‌بالغ بوو. پی‌ ده‌چوو کاک هادیش هه‌یج هه‌والیکی دارای له‌لا نه‌بیت. گه‌راینه‌وه. کاک سالار چوو له‌ لای یه‌ک دوو هونه‌رمه‌ندی دیکه و هه‌والی دارای لێ ده‌پرسین، یه‌کێک به‌قه‌شمه‌رییه‌وه وتی: کوره له بی‌میشکییه گه‌ران به‌دوای دارا. دارا ئیستا له باوه‌شی شازاده‌که‌ی خۆبه‌تی، ئه‌وه‌ی بی‌ری لێ نه‌کاته‌وه ئیوه‌ی قورمساغن. به‌گوئی برای خۆتان ده‌که‌ن کورترین رینگا ده‌گرن و ده‌گه‌رینه‌وه مال و حالێ خۆتان. ح|||

منیش به‌خۆم ده‌وت: ئه‌مه چ جیهانی‌که! که‌س خه‌م له که‌س ناخوات! پی‌ ده‌چوو دوا‌ی کلاوی با‌بردودا که‌وتیم. هه‌ستی‌شم زۆر به‌ماندوو بوون ده‌کرد. ئه‌ویمان جێ هیشت و چوینه به‌ر سیبه‌ری کلێساکه، سه‌ری‌کم هه‌ل‌بیری قایه‌ی سپی بووتا حه‌له‌له‌ی ئاسمان به‌رز ببوووه. له سیبه‌ره‌که‌ی زیتیر شتیکی دیکه فی‌نکی پی‌ نه‌به‌خشیم، پشوویه‌کمان دا و ئیتر له‌ویوه‌هه جارێکی دیکه به‌ره‌و پاریس شوێر بوینه‌وه، به‌ناو بازار و دوکانی جه‌زائیری و مه‌راکیشی و مۆریتانییه‌کانا تیپه‌پرین. من به‌ته‌واوی شه‌که‌ت بووبوم، بۆیه به‌کاک سالارم وت ئه‌م شه‌و لات ده‌می‌نمه‌وه و سه‌به‌ینی ده‌گه‌ریمه‌وه بی‌زه‌نسۆن. کاک سالاریش زۆر به‌سه‌راحه‌ته‌وه وتی: نازانم ده‌زانی یا نا، من ته‌نها هه‌ر ژووری‌کم هه‌یه، ده‌چینه‌وه لای خۆمان، لای خۆمانی چی، کوردانه لێی ده‌خه‌وین و ته‌واو.

کاک سالار له پلاس دو کلیشئ، ژووریکي هه بوو، له نهۆمی هه وتهم و په یژهی کاره بایشی نه بوو، ده ژیا. هه ر ئه و رۆژه ده مه و عه سر، له سه رخۆ هه ر به پچ گه راپته وه لای کاک سالار. له ریگاش لامان دایه سوپه ر مارکتیک و قووتوویه ک ته ماته و سپاگه تی و بوتلئ شه راب و بوتلئ ویسکیمان کری. له فلکه که ی لای مالیان بامان دایه وه و که وتینه سه ر کۆلانیکی بنه سه ت، وه کو هه وشه یه ک و ابوو، ئه م لاو ئه ولاشی، خانووبه ره و بالکۆن و په نجه ره بوو، به سه ر په نجه ره و بالکۆنه کانیشه وه ته ناف ریز کرابوون، کراس و بانتۆل و بیجامه به به تالی شوپو بوونه وه. قه ده ریک رامام، رۆحیکي رۆژه لاتانه ی سرفم به دی کرد، هه وایه کی سه به رلوتم که وت، هه وایه کی نوسته لژیانه بوو، له ناخمدا په نگي خواردبووه وه. کاک سالار ده ستی بۆ ده رگا که ی دریز کرد و ئه ویش سه ریکي هه لپری و به زه ده خه نه یه که وه: (له حه له له ی ئاسمان ده ژیم، به لام و اتینه گه ی ته لاری سولتانه کانه، له ژووری بۆن ده ژیم.) مه به ستی له و ژورانه بوو که کاتی خۆی بو رۆژه کان، له نهۆمی سه ره وه بۆ خزمه تکاره کانی خۆبانیان دروست ده کرد، ئیستاش ته نها په نا هه نده و مه هاجیری تیا ده ژیت. منیش له وه لامدا پیتم وت: (له پاریس ژووری بۆنیشن ده ست که ویت هه ر پاشای. کاتی خۆی هاو پتیه کم هه بوو له مالی پیره ژنیکي به رچه له ک جووله که ی پۆرته عالی بوو ده ژیا، ژووریکي به کری دابوو پتی، له گه ل مشک و جرج و سیسارک ده ژیا. کاتیک پیره ژنه که به اتبایه بۆ کری وه رگرتن، مشک و جرجه کان خۆیان ده شارده وه. کاک سالار ده ستی کرده پتیکه نین و پتی وتم: (ده ی کاک عه زیز خۆت بۆ سه رکه وتن ئاماده که، هه م دیسان به رزیونه وه یه.) به پتیلیکانیکي ته نگ و تاریکدا سه رکه وتین، پروا بکه تا گه ی شتمه نهۆمی هه وتهم هه ر وه خت بوو هه موو ئازای گیانم بتویتته وه. نامه وی ره خه له ژووره که ی بگرم، چونکه هه ر به ژووره په رپووته که ی خۆمی ده کرد: کومباریک نه ده زانرا کاتی خۆی چ ره نگیکي هه بووه، په له ی قاوه ته لخی کردبوو، قه ره و پتیه که و سه لاجه یه کی بچووک و ته له فزیونیک و دووشیک به ئاسته م جیگای له شیکي تیا ده بووه وه، بی په نجه ره، ته شتیکي بچووکیش بۆ ئاوده ست و یه ک دوو ره فه ی کتیبیش.

پچ ده چوو کاک سالار دلئ به ژووره که ی خۆش بیت. له م دنیا پانو پۆره ته نها بیست مه تری دوو جاک شک ده بات. چوو به رده م په نجه ره بچووکه که ی که هه ر له تاقیکي ده کرد، بی په رده، په نجه ره که ی کرده وه و بانگی کردم: (وه ره وه ره کاک عه زیز لیته وه سه کری کۆرمان لیوه دباره.) هه لبه ت مه به ستی کلپساکه ی مۆفارته ر بوو. منیش ورده ورده،

دالغاوی به ره و په نجه ره که رۆیشتم و هه ردووک وه کو دوو زیندانی سه رمان له یه کتر نزیک کرده وه و سه یری ده ره وه مان ده کرد.

[چوار چاو به ره و به رزاییه کانی مۆفارته ر نیگای ده کرد. له دووره وه ش شتیکي بچووک دیاربوو. وا بزاتم له و پاریسه پانو پۆره کاک سالار ته نها دلئ به و په نجه ره یه خۆش بوو. ئه وه ش راسته، چونکه سه دان، به لکو ده یان هه زار گه شتیار و گه رۆک و سایه ح و توریست، له کیشه ره کانی دیکه وه دینه پاریس، بۆ ئه وه ی لۆقه ر و نوتردام و سه کری کۆیر بیین. ئه ویش به بی ئه رک و ماندوو بوون، په نجه ره که ی ده کرده وه و قوبه ی «دلئ پیروژ ده بیین». منیش به خۆم ده وت به راستی حه یفه ئه و په نجه ره له رووی کاک سالار دابخریت، تاقه کلارۆژنه یه به ره و به هشتی ده ره وه.]

دوا به دوا ی ئه و سپیکتاکله خۆراییه، کاک سالار به ره و سه لاجه کوله که ی رۆیش و له فریزه ره که ی قالبی سه هۆلی ده ره ینا. هه ر له گه ل ده ستیشیا دوو په رداغی هینا و له سه ر میزه کورته بنه که داینان و کلۆبه فره کانی هاویشته په رداغه کانه وه و قور قور ویسکی تیکرد.

په رداغیکي دایه ده ستم و ئه وی تریش به ده ستی ئه وه وه، قوونی په رداغه کافان له یه کتر دا و هه ر دووک پتیکه وه (چین) یکام کرد و قومیکي باشم لینی دا. دوا ی قومیکي دیکه، که مۆکه یه ک حه سامه وه، هه ستم کرد ماندوو بوونی ئه و رۆژگاره پارسیسیه خه ریکه له لالوو ته کانه وه ده ردین. دوا ی قومیکي تر:

- ئه ری کاک سالار شریتی خۆشت هه یه؟

- با ماملیکه ی بخه ینه سه ر. ده زانی برازاکه شی لیته یه؟

- توخوا.

شریته که ی خسته سه ر و ده نگیکي خۆمالی له ژووریکي بۆن، له گه ره کی لاکلیشئ، له ناو جه رگه ی پاریس به رز ده بووه وه. ورده ورده به دم گوپگرتنه وه، یاده وه ری و گوزارشت و بیروه ریبه جوداوازه کان؛ یه ک بانگیشه ی ئه وی دیکه ی ده کرد و زۆر جاریش رووداوه کان په یوه ندیبان به یه کتریبه وه نه بوو، ده مانگپرایه وه. حه کایه تی راسته قینه و چیرۆکی گپراوه ی که له ده می فلانه وه بیسترا بوو، جاریکي دیکه و ده جاری دیکه ش ده بیستری و ده گپردریتته وه؛ تاقه که له پووری ئیمه ی په نا هه نده بوو، هه میشه به گپراوه یان عه هد و

په پیمان له گهڼ نیشتمانه قه پینراوه که ی خویمان نوی ده که یڼه وه له ناواخنی هه موو
حیکایه ته کانه وه، دوو جمکه خوشکی تراژیدیا و کۆمیک بوون، هه ندیکی پیماوی له بهر
پیکه نین ده کرده دوو له ته وه، هه ندیکی دیکه ش ئینسانی تووشی دۆش دامان و خه مۆکی
ده کرد.

ورده ورده به دهم قسه کردنه وه، نیوهی بوتله و یسکییه که مان خوارده وه. سالار باسی زۆر
شتی بو کردم، له سه ره هه موو شیبیه وه باسی شکستی خوئی ده کرد، له و باسکرده هه ستم
ده کرد باسی زۆریه ی زۆرمان ده کات، به تاییه تی هه ستم ده کرد ده قاو ده ق باسی من ده کات.

کاک سالار پیشه یه کی ئه و توئی نه بوو، ته مه نی له چل به ره و ژوور، هه ندی جار رۆژنامه ی
ده فرۆشت و هه ندی جار یه یارمه تیدانی په ناهه ندانی دیکه وه خه ریک ده کرد. له و
ستاژه وه به ره و ئه و ستاژه ده چوو. حه زی ده کرد له گهڼ په ناهه نده تازه کان ئیش بکات،
چونکه ده یوت «کاتییک تازه کان ده بینم، خو م دیته وه یاد، کاتی خوئی هه ستم ده کرد ته مه ن
هه تا هه تایه و ئه و روپاش ده روازه یه که تا دیت به ره و رووی به هه شتی تر ده کړیته وه. حه ز
ده که م له گهڼ کورده تازه کان دابنیشم و قسه بیان له گهڼ بکه م، زیاتر گوئیان لئ بگرم،
هه ست ده که م خه ون و هیواکانم نوی ده بنه وه و ده بوو ژینه وه. سه یریان ده که م و هیشتا بوئی
ته پوتوژی ولاتیان پتیه یه. به لام کاتییکش ئیواران ده گه رتیه وه ژووره که م، هه موو
خه ونه کانم له م ژوورده دا حه پس ده کړین و ده ژاکین».

منیش به درتای باسی ژبانی خو م بوئی کرد، باسی بیزه نسۆنم بوئی کرد. باسی کوره که ی
خو م بوئی کرد و پیم وت ده ترسم جار یکی دیکه نه ییینه وه. ته واو مه ست بوو بووین،
بیده نگیه کی قورس، له پریکدا بالی به سه ره ژووره که یا کیشا. زۆر به و بیده نگیه یانه
ده چوو که دوای مه ستبوون، دوای ئه وه ی هه رکه سه و هه موو ناخی خوئی هه لده رپه ژئی و له
پریکدا هه ست به به تالی ده کات، به تالییه کی کوشنده، قورس، بی مانا، بی ویژدان، بی
ئه مه ک، بی هۆ چوقه ره ده کات و هه موو وجود پینشیل ده کات و ده یخنکینئی. به لام له
پریکدا گوئیانم له قیژه یه ک بوو، قیژه یه کی بریندار ئه و گو مه مه نگه و پووجه ی ئیمه ی
شلوقاند. به ته واوی راجه له کیم و زۆر ئوتوماتیکیه یانه به کاک سالارم وت:

- ئه ری کاک سالار ئه وه قیژه نه بوو و ا که وته به رگویم؟

کاک سالار یه هه ره وه کو هیچ شتییک رووی نه دابیت، به زه رده خه نه یه که وه وتی:

- هیچ نییه کاک عه زیز. ئه وه هاوسپیه که مه. توخوا سه عات چه نده؟
هیچ په یوه ندییه کم له و نیوانه نه دۆزییه وه.

- بو مه به ستت چیبیه، بوچ په یوه ندییه کیان به یه کتره وه هه یه؟

هه ره خوئی سه یری سه عاته که ی سه ره ته له فزیۆنه که ی کرد و وتی:

- ده خوئیته تی. هه موو ئیواره یه ک، ده وروبه ری سه عات یانزه، میترده سه رخۆشه که ی
دیته وه و ده یکاته شه ر له گهڼی. شه ری چی!

مه به ستت ده ست ده کات به دار کار یکردنی ژنه که ی، هه موو ئیواره یه ک ئه مه ئه توارییه یانه.
هه موو شه ویک ژنه که ی ده گه یه نیته لیوا ری مه رگ و بو سه یه نیش ئاشت ده بنه وه. ده مییک
لیم بیوه گری، پاشان تیگه یه ستم. هه ردووک بیکارن، ئاخه ر ئه گه ر و نه که ن، ره نگه
بیتاریی و رگیان هه لدری.

- فه ره نسین؟

- به لئ هه ردووک فه ره نسین. ژنه که خه لکی ستراسبورگه، ئه لزا سییه و میترده که شی و
بزانه له پی ره شه کانی جه زائیره. بی ئیشن منیش هه ر و به گالته وه وتم:

- که واته شتییک نییه له ده ره وه ی سنووری سروشت، ئه ی کورد نالی «شه ر له ده ست
به تالی باشتره»

سه یری یه کترمان کرد و هه ر دووک دامانه قاقای پیکه نین و قاقا که بووه به زریزه
پیکه نینیک و هه ردووک چاومان قه تیبسی فرمیسک بوون، پیکه نینیک بوو خو مان پی
رانه ده گیرا، پیکه نینیک بوو رۆ چوو قوولایی شاری پاریس، پیکه نینی دوو په ناهه نده ی
کورد و گریانی ژنه ئه لزا سییه ک و نه ره ی پی ره شتیکی جه زائیری له پلاس دوکلیشی به رز
بووه وه. وه خت بوو هه ردووک هه ناسه مان له به ر بیری.

کاک عه زیز به دوای سو راغی دارادا سه ری خوئی بو پاریس هه لگرت، نه شو تپیتی دارای
هه لگرت، نه هیچی تر، به لکو به غه میکی دیکه وه گه رایه وه بیزه نسۆن. منیش به کورتی و
به کوردی به کاک عه زیزم وت: «کاک خۆم، هه رکه سه و خاچی خوئی. هه رکه سه و
چاره نووسی خوئی.»

VII

نازانم سه‌عات چهند بوو؛ رۆژی دوايي که چاوم کرده‌وه و سه‌يري تهنیشتی خۆم کرد، ناتالیی لئ نه‌بوو. قه‌ده‌ریتک هه‌روا مته‌قم له‌خۆ پری و سه‌يري بنمیچی ژووره‌که‌م ده‌کرد. که‌رته‌ وینه‌ و که‌رته‌ دیالۆگ و مۆنۆلۆگی دوور و دریتی بی برانه‌وه‌ خۆیان ده‌ئاخنیسه‌ می‌شکم و نه‌علته‌ی جۆنم کرد. تا هه‌یزم تیا بوو نه‌فرته‌م لئی ده‌کرد و ئەوم به‌سه‌به‌بکاری ئەم ژوانه‌ تاله‌ ده‌زانی. هه‌ستم ده‌کرد می‌شکم، به‌لکو که‌لله‌م هه‌نده‌ قورس داها‌توه‌ توانای ئەوه‌شم نییه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ لای ده‌م، ده‌توت سه‌رم به‌سه‌رینه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. سه‌یریکی دیکه‌ی تهنیشتی خۆم کرد، جیگا هه‌میشه‌ به‌تاله‌که‌ی ناتالیم به‌دی کرد. ئەو جیگایه‌ی هه‌میشه‌ هه‌ر به‌تال و هه‌میشه‌ هه‌ر خه‌یالیکی دا‌هه‌یزاو پری کردۆته‌وه‌، ئەو جیگایه‌ی به‌رده‌وام گه‌شه‌ به‌تالیی خۆی ده‌دات. سارد و سړ، به‌سته‌له‌که‌ ئاسا، موچرک وه‌کو نوکه‌ ده‌رزبله‌ ده‌ئاخنیته‌ گیانم.

ئه‌گه‌ر بیته‌ و بلیم له‌ خه‌و هه‌لسابووم راست نییه‌، چونکه‌ په‌نگه‌ به‌هه‌مووی چاره‌که‌ سه‌عاتیک، په‌نگه‌ نیو سه‌عاتیک خه‌و نه‌چوو بیته‌ چاوم. می‌شکم قاو و ماندوو بووم. نغۆزی خه‌یالات و نغۆزی دا‌لغه‌بووم، به‌ئاسپایی پشیله‌یه‌که‌ ده‌رگا‌که‌م کرایه‌وه‌ و ناتالی هاته‌ ژووره‌وه‌، ئەو پیتش من له‌ خه‌و هه‌لسابوو و چوو بووه‌ حه‌مامه‌که‌ دووشیک وه‌رگرت. سه‌یریکی منی کرد و به‌زده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نکه‌وه‌ و زۆر له‌سه‌ر خۆ هه‌ر وه‌کو ئەوه‌ی نه‌یه‌وی له‌ خه‌و هه‌لمسیتی، رۆژباشیکی لئ کردم. منیش هه‌ر به‌به‌یه‌که‌ وه‌لامم دایه‌وه‌ و سه‌یریم ده‌کرد.

ناتالی به‌ره‌و جانتا بچوو که‌که‌ی رۆیشت و تاخمه‌ ماکیاجه‌که‌ی ده‌ره‌یتنا و له‌سه‌ر ئەسه‌که‌ میله‌که‌ دانیشته‌ و ئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ی گرته‌ ده‌سته‌وه‌ و پشتی له‌ من بوو. منیش سه‌یری ئاوینه‌که‌م ده‌کرد: چاویتک، برژانگیک، برۆیه‌ک، لیوتیک، روومه‌تیک، لایه‌کی ده‌موچاو، هه‌ندئ تاله‌قش، هه‌ندئ جار ده‌که‌وتنه‌ به‌رئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ و منیش لییان پاده‌مام. ورده‌ ورده‌، به‌قه‌له‌میکی په‌نگین، لیوه‌ باریکه‌کانی مۆر ده‌کرد، مۆریکی کال، سیبه‌ریکی په‌مه‌یی ئاوینه‌ببوو، له‌گه‌ل ئەو ریزه‌ قۆپچه‌ مۆرانه‌ی که‌ به‌فانیله‌ په‌سه‌که‌یه‌وه‌

کاک عه‌زیزیش له‌ من و له‌ دارا و له‌ کاک سالاریش چاره‌په‌شتر بوو. دره‌نگتر گویم له‌ هه‌والی مه‌رگی کاک عه‌زیز بوو. ئەو له‌ ژووره‌ گچکه‌که‌ی به‌دیار رادیۆکه‌یه‌وه‌، گوئی له‌ ده‌نگی کوردی راگرتیوو، نازانین، به‌دیار گۆرانیه‌کی ماملیه‌وه‌، یا به‌دیار هه‌والیکی جه‌رگپه‌وه‌، سه‌کته‌یه‌که‌ ده‌یکوژنیته‌وه‌. دواي سئ رۆژ ئینجا زانیان کاک عه‌زیز مردوو، چونکه‌ ته‌رمه‌که‌ی بوئی کردبوو، بویه‌ کاتیک هاوسپیکانی پشیانی زانیبوو، بانگی ئیسعافیان کردبوو و ده‌رگایان شکاند و ته‌رمه‌که‌یان ده‌ره‌یتنا بوو. په‌ناهه‌نده‌کان له‌ناو خۆیاندا پاره‌یان کۆکرده‌وه‌ ته‌رمه‌که‌یان نارده‌وه‌ سنه‌. بالیۆخانه‌ی ئیران له‌ پاریس له‌ ته‌رمه‌که‌ی کاک عه‌زیز خۆش بوو و له‌ گۆرستانه‌ گه‌وره‌که‌ی شاری سنه‌ ته‌رمه‌که‌یان ناشت. کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی و ژنه‌که‌ی، هه‌ر دووک به‌به‌رگی په‌شه‌وه‌ پیشوزاییان لیکرد. من تاقه‌ هاوپی کاک عه‌زیز بووم، منیش زۆر که‌م ده‌میینی، به‌لام ده‌توانم به‌بی سئ و دوو، گشت نه‌تییه‌کانی کاک عه‌زیز بدرکینم. له‌ راستیشدا ته‌نها سئ شت کاک عه‌زیزیان کوشت: ته‌نهایی، ته‌نهایی و ته‌نهایی.

بوون، وهكو سهروا هاوئاهاهنگيان پهيدا كړدبوو، برژانگه كاني كلرېژ كړد، برژانگه دريژه سياكاني وهكو ستراني عههديكي ديكه، زور له دوورهوه، له ليوار و لوچه كاني ميژووهوه دهكه وپتهوه بهرگويم. ستراني شايهراني بناړه كاني زهمه ن بوون، هي سهردهمه به سهرچووه كان، وهكو سيپهريكي غه مگين ده رژانه روحمه وه.

له ماكياز كړدن بووه وه و جزمه كاني هه لكيشا و خهريكي به ستنی قهيتانه كاني بوو. هر دوو سهري قهيتانه كهي به دهسته وه گرتبوو و بهره و سهروه رايده كيشا و توندي ده كړد، به گرتپهك كو تايي پي هينا و ناوريكي لي دامه وه. ده توت ده موچاوي له نووراو هه لكيشرا بوو و به چ چيژ و زه و قيكی زوره وه، ماكيازی كړدبوو، جوړه شيعريه تيك له ناوپته كړدن و پله يي رهنگ و سيپه ره كان دروست بوو بوون.

نه غمه يه كي حه زنيش، وهكو شه پوژوكه يهك بهره و من ده هات، هه رچه ندهم ده كړد نه مده زاني له چ شو تنيكه وه، يا له چ زه مه نيكه وه سهرچاوه يان وهر گرتووه. ليبي ورد ده بوومه وه، ناتالي به دوو دير شيعري كلاسيكي ده چوو. رهنگ سهرواي دروست كړدبوو و جلويه رگه هاو ئاههنگه كهي رپتمی دابوه له شه باربكه كهي.

زه رده خه نه يه كي ديكه ي بو كړدم و وتي: (نه ري باش نووستي؟) دانه ورده مروارپيه كاني شبنه يي و ته رپي بوون، تيخره و بووو. چاوه كاني پر روژنابي و حه وانه وه بوون، ده موچاويشي تا سنووري نه فسوون پاراو بوو. منيش له وه لامدا:

- نه گهر هه هه موو ته مهن بنووم هه ر تير خه و نابم. من به ماندوويي هاتوومه ته دنياوه.
به نه بره يه كي توانج ناميزه وه:

- ده هه لسه، كاتمان زور نييه. پيش نه وه ي بشگه ريمه وه با رووي روژني نه م بيزه نسونه بييم. نه وه دويني، به و شه و بييم ته نها قزتيكي ئالوزگا و بوو، درا بووه سه ر جهسته ي شاره كيا.

كاتيك نه م رسته يه ي و ت، بهره و په نجه ره كه ده روپشت و په رده كهي هه لدا بووه و و سهيري ده ره وه ي ده كړد و پاشانيش ناوريكي لي دامه وه:

- ته مپيش ره ويوه ته وه و هه تاو هه لها تووه.

- باسي چ هه تاويك ده كهي. هه تاوي شهرمني زستان!

به يچ نه وه ي نيازمان بيت، نه و سه ر له به يانييه به زماني ئيستيعاره ده و اين. هه ر

چهنده نه م جوړه زمانه شتيكي ده گمهن نه بوو له لاي نه و به لام هه نده ي تر خه رهندي نيواني فراوان ده كړدين و هه نده ي تر مه سافه كاني نيوانماني ده كشاندي.

له ناخمه وه له عنه تي نه و جوړه زمانه م كړد، به لام دواي چي، ده ميك بوو كار له كار ترازابوو. نه و شته ي كه رهنگبوايه فريام بكه و تايه، بي ثامن ليم دوور ده كه و ته وه.

بزيه ويستم بگه رپينه وه پله ي سفري واقيع:

- بليتي گه رانه و هت برپوه؟

- ته بهن! ساعات پينج شه مهنده فرم هه يه.

سه ساعات پينجي زستاني بيزه نسونيش، واته جاريكي ديكه ش شه و. روژ به تاريخي بهره و روومان ده بيته وه و به تاريخي به جيمان ده هيلي. له سه ر نه بره يه كي ميلانكو ليكي، وهكو نه وه ي له گه رووي منه وه ده رنه چن، پيم و ت:

- باشه.

هه لسام و كه مو كه يه ك له ناوه ندي ژووره كه راوه ستام و له په نجه ره كه يه وه سه ير تيكي ده ره وه م كړد و به خاوي ده رگا كم كړده وه و بهره و حه مامه كه چووم و ويستم به ناويكي مه يله و سارد دوو شيك بكم، هه ستم كړد ته نها به و جوړه دووشانه ديمه وه ناگا. دوو هه نگاوم هه لئا، تووشي قوتابيه قيتناميه كه بووم، كيسه يه كي به ده سته وه بوو ده گه رايه وه ژووره كهي. ئيره يم به و قوتابيه مؤنوسيلابيه برد، هه ستم ده كړد تها ژبانتيكي ئاسايي وهكو مليونان كه سي ديكه ي سه ر نه م زه مينه هه بوو، هيچ شتيكي نه و تووشي نه بوو كه جتي ئيره يي بردن بيت، به لام نه و جوړه ژيانه ئاساييه لاي من زور قورس ده كه و ته وه.

چهندين جار، كاتيك باسي قيتنامي بو بكردمايه، دواي يهك دوو رسته، جزدانه كهي ده رده هينا و وينه ي كور و كچه كهي و هاوسه ره كهي نيشان ده دام. ئيواره يه كيان به ده م چاي خوارنده وه، كورته يه ك باسي ژياني خو ي بو كړدم. له قوتابخانه ي ناوه ندي له قوتابخانه يه كي ده وله تي ماموزستاي زماني فه رهنسييه و ئيوارانيش سايق ته كسي تي ده كات. ده بوت: «له قيتنام كهس نييه به يهك مه عاش برتت». زوره ي زوري ئيواران كيسه يه ك سپاگيتي قيتنامي لي ده نا، كيسه يه كي بچووك بوو، له ناو كيسه كه ش دوو كيسه ي تري تيا بوو، يه كي كيان جوړه به هاراتيكي زور تيژ بوو، نه وه ي تريش جوړه شله يه كي مه يله و شيرين وا بوو. دواي نه وه ي له ناو مه نجه ليك هه ندي ئاوي ده كولا ندي،

کیسه‌ک‌هی به‌تالّ ده‌کرده ناو ئاوه کولاو‌ه‌که و دواى دوو ده‌قه، ژه‌میتک حارز بوو. نیوهروانیش له چیت‌ستخانه‌ی دانیشگا نانی ده‌خوارد. رۆژباشمان له‌یه‌ک کرد و منیش چوومه همه‌مامه‌که‌وه. سه‌پرتیکی ئاوتنه‌که‌م کرد، دلّم خوژ نه‌بوو به‌ببینی بیچمی خوّم، ریشم تاشی و ددانه‌کانم شوشت و چوومه ژیر دووشه سارده‌که‌وه. سه‌ره‌تا زۆر سارد بوو، قیژه‌یه‌کم کرد و پاشان ورده ورده به‌ئاساییم زانی. خوّم سربیه‌وه و جلو‌یه‌رگه‌که‌م کرده‌وه به‌ر و گه‌رامه‌وه ژووره‌که. به‌ناتالیم وت:

- حه‌ز ده‌که‌ی پیش دهرچوون، قاوه‌یه‌ک بخۆینه‌وه؟

- با له دهره‌وه قاوه‌یه‌ک به‌کرواسۆنه‌وه بخۆین.

چوینه دهره‌وه. پیاسه‌مان کرد. گارد دوّم پتی نیشان دا، گارد دو، وه‌کو کۆرنیش وابوو، به‌ده‌م گوتی روبروی دوو، چیمه‌ن و دارستان و شوینی پیاسه‌ی یه‌ک شه‌مووانی خه‌لکی شاره‌که بوو، ده‌که‌وته خواره‌وه‌ی قه‌لاکه و به‌نیمچه بازنه‌یه‌کیش ده‌وری ددا. له خواره‌وه دیمه‌نی قه‌لا زۆر دل‌په‌ینه، هه‌روه‌کو له سه‌ره‌وه‌ش ئه‌م چیمه‌ن و سه‌وزاییه‌ش فینکایی ده‌به‌خشیته دهروون. زۆر له‌و دیمه‌نانه ده‌که‌ن که کوری کیشابووی، به‌لام گشت ئه‌و دیمه‌ن و سه‌وزایی و شوینی پیاسه و رابوواردانه به‌بیتام ده‌زانی، نه‌ک ته‌نها بیتام، به‌لکو تامیکی تالیی ده‌لکانده بن مه‌لاشوومه‌وه. وه‌کو مه‌ستی، به‌ده‌م خه‌ونه‌وه ری بکه‌م وابوو. به‌سه‌ر یاده‌وه‌ریه‌که‌نه ساتمه‌م ده‌کرد و ئیستایه‌کیش به‌تویزی له ژیر رکیتم خوئی ده‌قه‌پینئ و هه‌موو وجودم پر ده‌کات له تامی بی مانایی. قسه‌ ده‌که‌ین به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی گوتم گرتی، بی ده‌نگیش ده‌بین، ئه‌وه رۆ ده‌چمه نیو ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ی که له رابردو روبرویان دابوو، یا هه‌ستم ده‌کرد روبرویان داوه. رابردوویه‌کی ئۆبه‌ژکه‌تيفانه نه‌بوو، خوّم دروستم ده‌کرد و دروستم ده‌کرده‌وه و تیکومه‌کانم ددا و جاریکی دیش سه‌ر له‌نوئی به‌جوړتیکی دیکه دروستم ده‌کردنه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد، وا جاریکی دیکه‌ش، رابردوویه‌کی سه‌خت و تالّ له ناوما ده‌بوژینمه‌وه. حه‌زم ده‌کرد کات گوزهر بکات و شته‌کان تپه‌په‌رن و کاتیش وه‌کو گسکئ ئه‌م یاده‌وه‌ریه کۆبووانه رامالئ. دووشه سارده‌که‌ی به‌یانی، قاوه تاله‌که‌ی قاوه‌لتی نه‌یانه‌ینامه‌وه ئاگا، له رکیفی ده‌ستی خوّم دهره‌اتبووم. له لایه‌که‌وه حه‌زم ده‌کرد سه‌عات پینج زوو بیت و بیگه‌بنمه‌وه ویتسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و مالئاواییه‌کی هه‌تا هه‌تایی لی بکه‌م. هه‌ستم ده‌کرد چی دیکه به‌رگری ئه‌م ته‌جره‌به تاله‌ ناکه‌م، تا زووتر کات فه‌رامۆشیم بداتی هه‌نده دره‌نگه.

به‌لام ئه‌م ژووانه دوا ژووان نه‌بوو، ده‌بوايه، جاریکی دیکه سه‌فه‌ری شاری ژنیف بکه‌مه‌وه. بو ئیواره‌که‌ی گه‌یاندمه ویتسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. یه‌ک دوو ده‌قه، له‌سه‌ر شوسته‌که به‌یه‌که‌وه راوله‌ستان، هیتشتا به‌ته‌واوی بیست و چوار سه‌عات تینه‌په‌ری بوو، هه‌ستم ده‌کرد بارستاییه‌کی زۆر سه‌غله‌تکه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ستۆم دایه. هه‌رچه‌ندم ده‌کرد قسه نه‌ده‌که‌وته سه‌ر زمانم و پیتیک چیه نه‌یده‌ویست بیته سه‌ر نووکی زمانم، ته‌نها حه‌رفئ، بیده‌نگ وه‌کو بتی له‌گه‌ل ناتالی له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که چاوه‌ریم ده‌کرد. ئه‌و هه‌ندی جار وشه‌یه‌کی دهرده‌بری، شتیکی ده‌وت.

له دووره‌وه، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌م بینی ورده ورده نزیک ده‌بیته‌وه و هیتاشی ده‌کرده‌وه دیسانه‌وه ماچیتی ته‌نک، به‌ئاسته‌م لیومان به‌ر یه‌کتری که‌وت، ماچیتک بوو تامی ژه‌قنه‌بووتی هه‌بوو. پیش ئه‌وه‌ی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که بیت، پیم وت: «ئه‌مجاره‌یان نۆره‌ی منه. من سه‌رت لیده‌ده‌م». ئه‌ویش وتی: «هه‌ر کاتیک دپی به‌خیریبت». نازانم بوچی ئه‌و رسته‌یه‌م پتی وت؟ مه‌به‌ستی من چی بوو. ده‌مویست هه‌روا به‌بی ئامانج و به‌بی هه‌چ ئه‌نجامیتک سه‌ری خوّم بیه‌شیتیم. چیم ده‌وی؟ ئه‌ی ئه‌و چی ده‌وی؟ زیاتر ئه‌م پرسیاره‌ی دواپی بوو سه‌غله‌تی ده‌کردم.

سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر بوو، له‌به‌ر دهرگا‌که راوله‌ستا تا مه‌کینه‌که‌ی که‌وته هه‌ره‌که‌ت؛ پاشان چوو له جیگایه‌ک بگه‌ری، منیش به‌چاو دواى که‌وتم و چاوه‌روانی دوا راوله‌شاندنی ده‌سته بچوکه‌کانیم ده‌کرد. ئاوری لی دامه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و مالئاواییه‌کیش به‌ده‌ست، شه‌مه‌نده‌فه‌ر فیشکه‌ی کرد و وه‌کو ماریک بگه‌ریته‌وه نیو چیا و چۆله‌کانی ئه‌لب.

سه‌عات پینج و یه‌ک ده‌قیقه‌یه. یه‌ک ده‌قیقه تپه‌ری، ئیواره‌یه‌کی غه‌مگین له قه‌راغ شه‌و دایه. ئا له‌و له‌حه‌ز زۆر تاییه‌تانه، حه‌زم ده‌کرد شاعیریک بام. نه‌ک شاعیریکی لادتی، گۆرانی به‌بالای چیا و قوته‌ی رووته‌له‌ بلیم، به‌لکو بچمه نیو دوورپییانی هیتله ئاسنه‌که و تا هیتیش له گه‌رووم دایه، گۆرانی به‌بالای ته‌نها بچرم. سه‌بری ئاسمانی بی ده‌نگ و ئیواره‌ی مله‌ور و شه‌ویکی بی شناسنامه بکه‌م، چۆن وه‌کو ده‌سه‌سپریک ده‌یه‌وی گرتیه‌ک به‌لکو ده‌یه‌وی گری کۆیره‌یه‌ک له قورگم بدات. شه‌ری به‌ریا بکه‌م، له نیوان ئه‌و له‌حه‌زه سه‌رکه بیتامانه‌ی که گه‌مارۆی رۆحم ده‌ده‌ن، شیعره‌کانم سترانیکی ئه‌یه‌دی بن و بیکه‌مه به‌یداغی هه‌موو ئازاره‌کانی تاراوگه. شوینیکی نه‌بوو، بیکه‌مه گلکۆی ئه‌م جه‌سته‌یه‌م، چرکه‌یه‌کیشم ده‌ست نه‌ده‌که‌وت تا بیکه‌مه کفی بو ئه‌م له‌شه‌م.

نا ئەو ئىوارەيە، تا بۆلۈپ ئىوارەيەكى غەمگىن بو، حەزم كىرگەن ئىمەنە ئەتتولۇپ كەم. ھەستەم دەكرد شتېك ھەموو بوونى دەھەژاندىم، ناسرۈە تىمى دەگە ياندى تروپكى راستەقىنەي خۆي. گەرامە، بەھمان پىپلىكانەي دوتىندا ھاتمە خوارەو ۋەكو شكىستى، ۋەكو بەفرېك ھەرەسى ھىنايى، ۋەكو چارۆگە يەك رەشەبا دراندېتى، ۋەكو گابەردى بەرەو خەرنەكان غل بېتەو ۋەتستگە كەم ۋەكو كەساسى جى ھىشت. ئايا بگەرىمەو ۋەتتەر ھەمان كەپرى پاسەكەي دوتىنى، ئايا ئەمە لېك ماركەردنى لەحزە دژوارەكان ناگە يەنى، ئايا ئەمە مازۆشتىيەكى پىر بەويستى خۆم نىيە؟ نەخىر ناتوانم چاۋەپتى ھېچ شتېك بگەم، ھەموو گىانم ناتۆقرەيە، ھەموو بوونم ناخەوانەيە.

ۋەك ھەراسانېراۋىك ھەنگاۋەكانم ھەلنا ۋە گورج بەپىپلىكانەكانا دەھاتمە خوارەو: ئەو دەو چىرپونەوئەي لەحزەكانى ئۆقرە نەگرتن بوو كە تىياما بەمست دەيكتىشايە رۆحما.

دەبوايە بەناۋ بازارا تىپەرىمايە، تابگە يىشتمايە ئەتتولۇپ كەم. سەيرى خەلگ ۋە خوام دەكرد، بەلام كەسم نەدەيىنى، سەيرى دوكان ۋە ھاتوچۆكەرانم دەكرد، كەسىشم لىو دەيار نەبو، ۋەكو بەنگىشىك ۋەبووم، زەق زەق دەمروانى ۋە دىنيا لە پىش چاوم بورابوۋە.

گەبىشتە بەر دەرگاي ئەتتولۇپ كەم ۋە پالېك بەدەرگاگە نا چومە ژورەو. چومە بەرامبەر تابلۆ رەشەكەم ئەو تابلۆ رەشەي كە ھەر تەنھا تۆزقالتى شىنايى ۋە سوورايىم تېكەل كىردبو. حەزم كىرگەم بەھنگ لە گەلى. بگەومە بەھنگ لە گەل ئەو ئەژدەرە ۋە رەمەكانى منىش تەنھا ھەر فلچەي دەم لووس بن. سەعات پىنج ۋە نىبو بو، كەسى ئەتتوى لى نەبو. تەنھا دوو قوتابى نەبى، لە سووچىكدا، يەككىيان لەسەر كارتونېك دانىشتىبو، ئەوئەي دىش بەپىتە ۋەستابو، بەبەكە ۋە قسەيان دەكرد، ۋە بزائم لە مەر فەلسەفەي ئىستىتېكە ۋە لەوچەيان دەدا. ئاي كە بەگەمژەم دەيىن. ھەر جارىك دوو سى قوتابى يەكيان بگرتايە، ئىتر باس باسى ھونەر بو، ئەگەر يەككىش كارەكانىانى نەبىنايە، ۋەي دەزانى يەككىيان پۆل كلې ۋە ئەوى تر كلېم ۋە يەكەكەي دىكەشيان پالاتىۋە زاراۋەي زل ۋە پىف دراو، لە ئەرىستۆ پىيا دەھاتن تا ھىگل نەدەۋەستان، ئىنجا بەكاۋەخۆ باسى دوا تەزۋە ھونەرىيەكانىان دەكرد. رۆژىكيان بەتورەيە ۋە بەپىيارم وت، «چىيە ھەندە باسى ھىگل دەكەي، كەمى سەيرى كارەكەي خۆت بەكەي چاكتر نىيە» ئەوئەي سى ۋە دوو لە ۋەلامدا وتى: «دەزانم ھونەر بو ئىتە تەنھا رامانە؛ رامېن، رامېن تا ھەتاۋ لە تابلۆكانتاندە چەكەرە دەكات»، ئەمەي زۆر بەتەۋزە وت. منىش بەتورەيە ۋە بوى چوم،

فلچەيەكەم توند لەناۋچىنگ گرتبو، بوى چوم ۋە تا ھىزىشم ھەبوو كىشامە سەر قەپۆزى ۋە ھاۋارى كىرد: ھەي عارەبى پىس.

بى ئەوئەي سالاۋ لە كەس بەكەم، چوم سنووقەكەم كىردەو ۋە كەرەسەكانم دەرھىنا تابلۆكە ھىشكەو بو بوو. جارىكى دىكە رەنگم گرتەو، رەشىك بوو، رەشىكى خىمانەي، چرووسكە دەھات، ئۆقرە ۋە دلەراۋكى لە بادەيەكدا بوو، ھىمىنىيەكى روت ئالابوۋە شلەزىنىكى زىكما. بەفلچە دەم پانەكە تىي بەرېوم، بەھىزەو فلچەم رادەۋەشانم دەمويست تەنھا حەرەكەتى راۋەشاندىم خۆي بەملىنى ۋە بەس. بەتورەيى ۋە ھىزەو شەرم لەگەلى دەكرد. ئەوئەي نەدەھاتە زمان، پان، لووس، لە ھەندى شوتىنى بىرقەي رەشايى لى جودا دەبوۋە ۋە ھىچى دىكە. شەرم لەگەل ئەو جەمادەدا دەكرد، حەزم دەكرد ئەوئەي ۋەكو كائىنىك بەكەۋىتە زۆران لەگەلم، حەزم دەكرد لىم ھەنگەرىتەو ۋە بەلكو بشقىرتىنى ۋە ھاۋار بىكات ھەركاتىك رىمىك رادەۋەشانم چاۋەپتى ئەوئەي دەكرد خوتىنى رەش بەلا چاۋا ۋە ھىچقە بىكات. جەنگى رەنگ بوو لەگەل ماددە.

لەناۋ ئەو ۋەزە نا ھونەرىيە دابووم، گوتم لە خىشەي پىتەك بو لىم نىك دەبوۋە ۋە لە پىكدا راۋەستا، حەزم نەكرد ئاۋرى لى بەدەمەو، چونكە دەمزانى قوتابىيەكى دىكەيە ۋە خۆي بۆ تۈنجىكى رەخنىيە نامادە كىردوۋە. لە دللى خۇيا دللى «ئەمە بۇياغ سەرف كىردنە چەنى بەچەنە! يا دىسان ھەر خۇبەتى، دەپەۋى رۇخسارى دىنيا رەش كات» يا شتى بى كەلكى دىكە. من ھەر بەرەۋام بوو. لە پىكدا گوتم لە رىستەيەك بوو «خۆزگە تۆ دىيات دروست دەكرد، رۇبارىش دەبوۋە مەرەكەب». ئاۋرپ لىي دايەو موچرىك بەناۋ لەشى ئەو رىستەيەدا تىپەرى. سەبارەت بەھەۋار ۋە ناۋچەكەم، رەنگى ئەم رىستەيە نامازەيەكى ناراستەۋخۆ بىت؛ دەيزانى من لە ولاتى كۆپرەۋەرىيە ۋە ھاتووم، بەلام نەيدەزانى ئەوئەي من دىكەم پەيوەندى بەۋىتە نىيە. ئىشەكەي من زۆر لە ۋە ئاسانتر بوو ۋە پىۋىستى بەھەندە بىر كىردنە ۋەش نەدەكرد. خۆ ھەر لە ژىقەو، بەتايەت لە دوا سالەكانى ژيانم لەۋى، خۆم بەتەۋاۋى لە ۋەھمى ھونەر پاقرۇدبوۋە. زۆر خىرا، لە لوتكەي ۋەھمى ھونەر ھاتمە خوارەو، ئەو بەرزايى ۋە كىشۋەرە بلىندانم بۆ خاۋەنە راستەقىنەكانى جىھىشت.

زۆر زوۋ لەۋە تىگەبىشتەم كە ھونەرەكەي من، درىژەپىدانى دىياي مىنالانەيە، تەنھا ھەر لەگەل مىندا دەكەۋىتە دوو، تەنھا ھەر بەرامبەر بەمن زمان دەگرى ۋە زمان ھەراشە. ھەر

کتيهک سهیری ميژووی پالیتته کهم بکات، تهنه ههر رهنگ دهبینی: سهره تاکان ههولتيکی سيزيفانهیه بۆ ئهوهی دهزوولته بزیه کانی کازبوه بترنجیتمه نیو تابلوکانم، ده مویست کازبوهی رۆژهلالات راکیشمه ژووره کهم، پاشان بهدوای رهنگه هه مه چهشنه و ساده کانی ئاودا ویتل بووم. چه ندين شهو له ناو تابلوشینه کانم ده خنکام، تا به ره به بیان سهولم ده دا، تا بگه مه وه که ناری ئامان، شین گه مارۆیان ده دام. شینی کال، هی کانیاوه ده م تهره کان، شینی پیروژهی، هی رووبار و گوتم، شینی ئوقیانووس، رهنگی رهحم بوو. ده رگا و په نجه ره ده بوونه ئاو، منیش وهکو قهره جه سه ره تاییه کان، قهره جه کانی پیش خهلق، دنیا ی هیشکی ئه وان تهنه که شتی و گه می بووه. کاتیکیش یه زدان هیشکایی دروست ده کات ، ئه وان په راگهنده و په روزه ده بن، ههر بۆیه، پاچکه یان بۆ که شتییه کانیان دانا و کردیانه که ره فان. لهو دوا قوناغانه ش، دنیا ی ره ش بوو، داگیری ده کردم، ئه مجاره بیان غه زوویه کی ته و او بوو، نهک تهنه دژ به هونه ره کهم، به لکو، وهخت بوو ژیانم راپیچتی. رهشایی رهنگ نه بوو، باهۆز بوو، ده بویست رام بآلی. ههر زوو ئه وه شم زانی، که هونه ره که می من شتیکی نییه سه رنجی هیتران راکیشی، ده مزانی نه له خانه ی ته جریده، نه سه ره به رپیاژیکي زۆر تاییه تیشه بزیه منیش بیتم وت: «نیازم نییه دنیا دروست بکه م، ده مه وی له دنیا به که می خۆم هه لیتیم!» دایه قاقای پیکه نین. له دنیا به که می خۆت هه لیتیم! دهستم کرده وه ئیش کردن.

هه قی خۆی بوو پیسه که نی. منیش هه قی خۆم بوو به رده وام به م. ده مزانی من هیچ فه زایه ک، هیچ دنیا به ک، هیچ زمانیکی ته شکیلی دروست ناکه م. هونه ری من ئه نجامی فه شهل هینانه. ئه و رهشاییه ی که له سه ر پانتایی ئه و قوماشه بلا بوته وه، سه ره ئه نجامی هه موو شکستییه کانه، ئه م دوا فلچانه ش، هی دوا له حزه کانی ژیا نه: مالئاوایی! به لئی مالئاوایی، هه موو ژیانم له زنجیره مالئاواییه ک پیکهاتووه، بزووتنه وه یه که دژ به شوین، هه میسه له سه فه رام و نه گه یشتوومه ته هیچ شوین و ناشگه مه هیچ شوین رهنگی گه رانه وه بۆ خالی سه ره تایی نوخته دانانیک بیت له گشت ئه م مالئاواییانه.

نه مده زانی یه ک دوو رسته پیکه وه نیتم و وهکو قوتاییه کانی دی، ده رباره ی ئیشه که م شتییک بلتیم. باشه ئاخ چي بلتیم. بۆیه بریارم دا بوو، له هیچ پیشانگایه ک به شداری نه که م. گریمان، وینه ی ئه م دوا تابلویه و هی ئه وانی دیکه شم گرت و کردم که ته لۆگیک و برده گه له ریبه کان. ئه ی ئه گه رخواه ن گه له ری کاره که می پی جوان بوو به گه نی کرد و به دوایا

ناردم تا بچم چاوم پیی بکه وی و ئه ی ئه گه ر قسه هاته سه ر ئیشه کانم، ئه ی ئه و کات چي بلتیم؟ بلتیم هونه ره که می من، سه ره ئه نجامی شکستی خۆمه ئه م رسته یه خۆ ئه گه ر پیکاسۆ یا پالا ئیۆ بیکردبایه، بایه ختیکی دیکه ی ده بوو، نهک له به ره ئه وه ی پیکاسۆ پیکاسۆ و پالا ئیۆش و پالا ئیۆیه، به لکو قسه ی ئه وان ها و جووت له گه ل به ره مه کانیان ده وه ستان. به ره مه کانی من له گه ل بۆچوونه کانم ها و ته ریب نه بوون، به لکو زۆر جار دژی یه کتریش راده وه ستان.

ته نه ا بیده نگ بووم، بایه خ ده دهنه هونه ره که می من، ئایا ئه م بیده نگییه ش ده کری لالم کات! بیده نگ بوون یا پیکه نین به قاقاوه: قاقایه کی هونه رمه ندانه.

تاقه ره خنه گرم کاک عه زیزی نیمچه خوتنده وار بوو. کابرایه کی به ئه زمون بوو، به لام ئه زمونه کانیسی له رتیگای کتیب و متیبه وه نه بوو، به کورتی کاک عه زیز رۆشنییه کی کتیبی نه بوو، به لام خیرا سه ری له شته کانی ده ورو به ری ده رده کرد. سه باره ت به منیش، له ده یده نیگای خۆبه وه راستی ده کرد، به لام تهنه ههر بۆ خۆی راستی ده کرد نهک بۆ من. ئه وه ی گرینگ بوو بۆ خۆم، ده مزانی ئه م رچه یه ی من بنه سه ته، ده مزانی هونه رمه ندیی و نابیت، ههر له خۆرایش نه بوو له سالی پینجه م، پیش تاقیکردنه وه ی کۆتایی سال، به یه کجاری وازم له په یانگه به یتم و ههر هه موو کاره کانم بسووتیم؛ تهنه ههر دوو ئه کواریل نه بیت. ئه و دوو تابلۆ بچووه کی که له بیرو که م دامان و هیچم پی نالین، دوو ئامازهن بۆ قوناغیتی ژیانم نه به ئیعه جابه وه سه ریران ده که م، نه فریشیان ده دهم!

ئه و ئیواره یه زۆر بیرم ده کرده وه. بیرم له خۆم، له ناتالی، له دنیا و له هونه ره که می خۆم ده کرده وه ههر هه موویم به بی که لک ده هاته پیش چاو، ههستم به شکستی ده کرد چه زم ده کرد، مه قه سه که توند له ناو چنگ بگرم و تا هیزم تیا به بیچه قینمه له شی تابلۆ بی رۆحه که م، شه قی که م و کۆتایی به و جه نکه نابووته به یتم. ئه وه م نه کرد، خۆم هیور کرده وه و ورده ورده دلئ خۆم ده دایه وه، ترووسکاییه ک می شکی که می رۆشن کردم وه ئه ویش ئه وه بوو، دوو س هه فته ی دیکه، ده رۆم بۆ ژنیف و ناتالی ده بینمه وه.

VIII

یهکن لهو بهیانیبانه، لهو بهیانیبه بریندارانهی که ههمیشه ژوانیکی حهقیقیم لهگه لیدا هه بوو، کاتیک له خه و هه لدهستام یه که م وینه ده ترنجایه میتشکه مه وه، ده ترنجایه هه موو شان کانی له شمه وه، وینه یه کی قورس و لیلی ئه و بوو، بۆیه زۆرجار درهنگ له خه و هه لده سام.

یهکن لهو بهیانیبانه بوو، باران به نمه ده باری، باران یکی جارسکه ر، کۆتایی هه ر ده ههات. بارانی نه پراوهی فرانش کۆنتی ساردی ژنیقی نه بوو، به لام هه لگری هه مان دله پراوکی و سه رچاوهی هه مان بیزاری بوو بیزاری به کی که می میتافیزیقیبانه، بیزاری به کی فه رهنسیبانه، بیزاری به کی قالا.

چاوم ده کرده وه، تامیکی مه یله و تال، لینجیبه کی خه ستیش به مه لا شو مه وه یه، وه ک بلتی چریشم قوت دابیت؛ به ناسته م چاوم کرده وه، سه یریکی بنمیچه ره قوته قه که م کرد، چاو یک به و چوار پننج کتیه ده خشینم که له سه ر ره فه که ن، سه یری چرای میتزه که ده که م، سه ساله هه مان دیمه ن دووباره ده بیتته وه، هه مان رۆتین، هه مان ره تابه ت، هه مان ماده دی به رجه سته ی بی گیان ده بینم هه موو ره نگه کان له پیش چاوم تیکه ل ده بن و سیا خۆبان ده نووین.

هه لسام و قه مسه له موشه ممایه که م کرده به ر و پاکه ت و شخاته که م په ستیبه گیرفانم و به ته مای ئه وه بووم بچم له گارد دۆ پیاسه یه ک بکه م. خۆم پیچایه وه، که له نه پارتمان که نه بوو، به پیپلیکه کانا دابه زیم و سنووقی پۆسته که م کرده وه، پارچه کاغه زیکی نوشتا وه ی بی زهر فی تیدا بوو، دوو قه د کرابوو، رامکیشا و یه کلام کرده وه. کاک عه زیز بوو ده بوست بمبینی. یه ک دوو جاری دیکه ش، به هه مان شیوه، له هه مان ده فته ر نیو لاپه ره ی لی کرده ته وه و به هه مان شیوه دوو قه دی کرده وه و فرپی داوه ته سنووقه که مه وه. ماله که ی کاک عه زیز، یا باشته ر بلیم ژووره که ی کاک عه زیز زۆر دوور نه بوو. پارچه کاغه زه که م هه لگتۆفی و فریم دایه ته نه که ی کاغه زه وه که له خوار سنووقه کان دانرابوو. پرۆزه ی پیاسه که م گۆری و هه ر به پی به ره و مالی ئه و چووم، ماله که ی ده که وته شه قامی لا

کۆلۆنی، له نهۆمی دووهم ده ژیا، په نجه م نا به دوگمه ی ئه نته رفۆنه که، وه لامی دامه وه (یا ئه لا، ئه وه تۆی؟ ده سه رکه وه).

ده رگای لی کرده وه و هه ر به پی سه رکه وتم. گه شتته به ر ده رگای ژووره که ی، له پیش ده رگاکه ده ستیکی نابوه قه د چوارچیه ی ده رگاکه و پانتۆلیکی بۆر و بلوزیکی فلتی به ده ست چنراوی له به ر بوو، گۆره و بیبه وه کانیشی هه ر له پی بوو، ریشی که میتک ده رچووبوو، منی بینی بزیه کی کرد، به لام تا بلتی ماندوو دیار بوو. ده ستی کرده سه ر شانم و فه رمووی لی کردم و هه ر دووک چووینه ژووره وه؛ بۆنی خه و، یا راستر بۆنی ماندوو بوون له ژووره که ی ده هات. فزوولیبانه چاو یکم به ژووره که یا خشانم و پیم وت:

- ریگام ده ده ی په نجه ره که ت بکه مه وه. کاک عه زیز ده پی جار به جار هه و بگۆری. خۆ تۆ له من باشته ری لی ده زانی.

له سه ر نه به ره یه کی زۆر نویترا ل:

- ده زانم، ده زانم. ده توخوا بیکه وه.

جاریکی دیکه چاو یکم به ژووره که ی هینا، تا بلتی په ریوت بوو، قاپ و قاچاگی چه ند پرۆزه نه شوورابوون، شووشه و یسکی و قوتووه بیهری ده م هه لپچرا و که وتوون و مه نجه لیکیش له سه ر ته باگی غازه که بوو، سپاگه تی پیا وشک بووبوه و چه ند گۆقار و پرۆژنامه یه کیش که وتوون.

به دوو په نجه چمکی له په رده چلکنه که ی هه لدا یه وه و قه ده ریک سه یری ده ره وه ی کرد و وتی:

- دانیشه حه زم کرد بتبینم. زۆر ماندووم.

- خیره کاک عه زیز؟

- خیر؟؟

بزبه کی دیکه ی کرد. ده ستی کرده خوراندنی ریشه که ی و چوه حه مامه که وه.

ده نگم تۆزقالی هه لبری بۆ ئه وه ی گوپی لیم بیت:

- باشه ناته وی بگه ریتته وه لای ئیلینا.

- جاریکی تر بگه ریمه وه لای ئه و سۆزانیبه. نا توخوا باسی شتی وام له لا مه که، پیم

بلتی پرؤ بۆ سه فاره تی ئیرانی چاکتره له وهی پیم بلتی بگه رتیه لای ئه و بچ ناموسه . ده
واز له و مه زوعه بیته . ئه ی تو چۆنی ؟ خه ربکی چیت ؟ له گه ل نه ققاشی گه یشتیه کوئ ؟

- خه ربکی چی بم ، خو تو له من باشتر ده زانی . په یمانگاکه ته و او که م و خه ربکی
شتیکی دیکه بم . به خوا منیش زۆر بیزارم ، به لام رهنگی بیزاریه که ی من که می له وهی
تو جیا واز بیت .

- باشه بۆ بیزاری چی نه و عی هه یه .

دهستم کرده پیکه نین .

- خه ربکی شتیکی دیکه ؟ وه کو چی ؟

- چوزانم کاتی وهختی هات باسی لیه ده که نین ، چه ز ناکه ی پیاسه یه ک بکه نین ؟

- وازانم هیشتا باران ده باریت سه ربکی دیکه ی ده وهی کرد .

که میک به رامانه وه .

- ده زانی باران و خه لکی بیزه نسۆن وه کو یه ک وان .

- تنه ا یه ک جیا وازیان هه یه ئه ویش ئه وه یه یه که میان ته ره و ئه وی تریان وشکه . و
بزانم باران هیتور بۆ ته وه . خو مان باش ده پیچینه وه و ته و او ...

کاک عه زیز دهستی کرده پیکه نین ، پیکه نینی یه کیکی زۆر داهیزرا و بی تاقت بوو ،
پیکه نینیکی خنکا و بوو ، پیکه نینی خه مگینی بوو .

- له ماوه ی بیست و چوار سه عاتدا ، چوار فه سلیمان هه یه .

- ده بوا یه فیقالدی خه لکی ئیره بوا یه .

- بۆ ئیمه ش و نین . ئه وه ی ئیمه خراپتر ، ده می ده م به پیکه نین و دوو ده م دۆدۆنگین .

- ده ی با برۆینه خواره وه تو ش له سه ر قسه دانامیتی .

کاک عه زیز دهستی کرده کوخه کوخ ، به پیلیکه کانا داده به زین ، ده رگای هه وشه مان
کرده وه و به ره و پشته وه ی پلانواز ده ستمان کرده پیاسه کردن . پشته وه سه وزایی و
دیهمه نیکی دلرفینی هه بوو . له دووره وه ش (چیای رهش) دیار بوو .

ئه و رۆژه کاک عه زیز زۆر به دریزی باسی ژیا نی خو ی بۆ کردم ، به کورتی ده پوست یه کی

هه بیت گوئی لی بگری . رهنگی هه نده ئه م به سه رهات و روودا وانه ی لای هاوری ئیرانی و
ئه فغانیه کانی باس کرد بیت ، ئیتر ئه وانیش تاقتیان چووبیت ، هه نده گوئی لی راگرن ؛ یا
ئه وه تا کاک عه زیز گشت ئه و به سه رهاتانه ی له باخچه نه پیتیبه کانی رۆحی حه شاری دابن .

یا ئه وه تا ده یوست لای یه کی ئه م باسانه بکات ، وه کو ئه وه ی کوژی گوئی لی راگرتی .
به سه رهاته کانی کاک عه زیز وه کو به سه رهاتی هه زاران به لکو سه دان هه زار په ناهه نده ی

دیکه و ابوو ، به لام ئه وه ی کاک عه زیز فه راده تی پیوه دیار بوو . له هه مان کاتیشدا ،
به نیسه بت منه وه ، خه م و نازاری ئه و له ه ی یه کیکی دیکه که متر نه بوو ، جا با ئه و که سه

له به رلین بیت ، یا هانۆفه ر ، له ئۆسلۆ بیت یا له بروکسل . رهنگی تاقت هه شت ئه وه بیت که
کاک عه زیز له ته مه نی سی و پینج ساله گه یشتبووه فه رنه سا ، ئه و کاته دوازه سال زیاتر

بوو له بیزه نسۆن بوو . ده بی ئه وه ش بو تریت که په ناهه نده هه میسه وا هه ست ده کات
ده رنگ گه یشتۆته مه قسه د . ئه وه ی له ته مه نی بیست سالان ده گات ، چه ز ده کات له

قوتابخانه ی سه ره تاییه وه ئیره بوا یه ، ئه وه ی له ته مه نی سی سالان ده گات چه زی ده کرد له
ته مه نی هه رزه کاری بگه یشتایه ، ئه وه شی له ته مه نی چل ساله ده گات ، ئه وه تا ماوه هه ر

ئا ه و حه سه رت ده کیشی ، هه موو رۆژتیکیش ئا ه و حه سه ره ته کانی قوولتر و توندتر ده بن .
کاک عه زیز له م دوا ییانه هه ر هه موو ژیا نی به چنگی ئا هی ده کرد ، له گه رووی گه ردوونه وه

ده ربیت و گه ردیکیش نه بیت گوئی لیبت . فه رنه سیبه کی شرفیر بوو بوو ، کاروباری خو ی
بی ده رده په راند ، به لام بۆ ئه و زۆر زه حه مت بوو تیکه لی ئه و کو مه لگا نو ییه بیت . تاقت

هاورپی ، ئیلینا بوو ، ئه ویش ته مه نی په نجا سال به ره و ژوور بوو . وازانم هه موو را بردوی
له ته جره به ی ئه و په یوه ندیبه دا کو یوو بووه وه و له ناواخنی ئه و ته جره به یه ش گه یشته

ترۆپکی خو ی و به رووی هه ردوو کییاندا ته قیبه وه .

ئیلینا ، ژنیکی بالا به رزی سپیکه لانه ، ناشیرین نه بوو ، به لام جوانیه کی ساردی هه بوو ،
له ه ی ئه و په یکه رانه ده چوو ، ریکوپیک ، ته و او بوو بیتن به لام رۆحیان نه چووبیتته به ر .

پاشماوه ی بزووتنه وه کانی شه ست و هه شتی فه رنه سا بوو ، ده شی ، ژنی و ، له ته مستردام
و ئاخ و بروکسل و ژنیف بیرنیش بیسنرین ، چونکه شه پۆلی ئه و بزووتنه وه یه به شیکی

ته و او ی ئه و رو پای گرته وه . ئه م بزووتنه وه یه ، چه ند سیما یه کی هه بوو ، به لام سیما هه ره
زه که کی کو مه لایه تی بوو .

ئیلینا چه ند هاورپیه کی هاو ته مه نی خو ی هه بوو ، پیکرا ده چوونه سینه ما و شانۆ و له

خۆ پېشاندا نه كاني چه پ و لايه ننگيري بيري چه پي كۆمه لگاي فهره نسيان ده كرد. به لكو له هممو خۆ پېشاندا نيك تاماده ده بوون، به راستي هم به شدارييه بو «خۆ- پېشاندا» بو. له مه سه له ي هه لئويست ده رچوو بو، به نيسي به ت هوانه وه هه جوړه هه ميشه له بر دوو ژياننيك بو. به لكو له خووش به دهر بو، ئي ستيايان ده گوزته وه هه رابردو وه به سه ر چوانه و به مه ئيدامه يان به ئيستا ده دا.

هه و ژنانه، له شيان له بهر شالاوي له زه تي سه ره تاي حه فتاكان په ك كه وتبو، يا سليك بو بو. هه و كات ته نها هه ر له مه نزو وري سه ره ستي تا كه كه سي به رفرا وانه وه دنيا يان ده خو ئنده وه. هه م بو چوونه ش، ته نها هه ر سيمايه كي هه م ره وت و ريبازه ي هه و بزو وتنه وه يه بو، بو به كات به سه ر ده چوو و بزو وتنه وه وه كو مۆده ئاوا ده بو. كاتيكي ش هاتنه وه ئاگا، كه مۆكه يه ك زه مه ني به سه ر چوو بو. له ناقو سي زه مه نه وه گو ئيان له كار وانيك ده بوو بارو بار گه ي ده پي چييه وه، واته هوان دوا كه وتن ته مه نيش به ره و ژوو هه لكشاي بو، به تاي به تي ته مه ني ژن، بو كۆمه لگايه كي ئي ستها لاي بو ژور به يان ره خساندن و دامه زراندي چوار چيوه يه كي خي زاني تا ده هات دوور ده كه وته وه، هه ر بو به له په نا هه نده نه گبه ته كان زياتر هي چيان بو نه ما بو وه. هوانه ي با خه لي ها وسه ر و گه رمو گو ري خي زان و يا كه بتيكي مي ژو وي به سه ر هه ستو يانه وه بو. هه م كه به ته كۆمه لايه تي به بيني ئي ستيتيكي ش به ته واي لي شي واند بوون وه كو ني چيريان لي ده هات. بو به هه و ژنانه وه كو لاشه خو ر به ده وري هه و ولا تيانه ده هاتن و ده چوون. له هه مو وشي سه ير تر، هه ر دوو به ره خو ي به را و كه ر ده هاته پيش چاو، هه ر هه مه بو پله ي هه و ترا ئيديايه ي سووك ده كر ده وه، هه ر دوو به ره وه كو لاشه خو ريان لي ده هات، ته بي عه ت و شه هي به ي لاشه خو ريش ته نها به رام به ر به لاشه ي له وه پيش خورا و ده كر تته وه.

له ناو گه رمه ي بزو وتنه وه كاني شه ست و هه شتدا، ئي لينا و ها وري كاني هه و كات ته مه نيان له ني وان هه ژده و بي ست بو وه، كه واته له ته مه نيكي زي رين و له سه ر ده ميكي زي ريندا ژيان، ئي تر هوان هه ميشه به ر ده وام بوون له مو مار سه كر دي ژيان به هه مو و ور ده كار يبه كاني به وه. له با خچه ي عه ده ني له زه ت ژيان. نه سي دا كو نتر و لي خو ي ده سه پاند، نه سانسو ري كۆمه لايه تي، به لكو «خۆ شه وي ستي و ئاسا يش و سه ره به ستي» ده بوونه سي كو چكه ي پي رو ز به لام كۆمه لگا، هه ميشه له ده ستوور و ياسا ده گه ر يت بو هه و ي گه مه كان ري كخات، بو به به هيمني و شي نه يي شه مه نده ره ي كات به خي را يي به ته نيش تيانا تي به ريوه و كاتيكي چاويان كر دو ته وه و ژور به ي دا بو نه ري ته كان پو وچ بوونه وه

و ره فتاره كاني ٦٨ تيش ور ده و رده گر ژ بوونه وه و كۆمه لگا گه رايه وه سه ر هه ندي عاداتي كو ن، شه پولي هه خلاق بازي ها ته وه مه يدان. به لام هوان ته مه نيان له چل به ره و ژوو ره، تازه زور شت كو تايي ها تو وه، كه ده شليم زور شت مه به ستم له پر وژه ي ژن و مي ردا يه تي به، بو به له و ته مه نه خه لكاني وه كو كا ك عه زيزيان هه ر له ئاسمان ده قو ززي به وه: كا براي هه كي ري كو پيكي بي ژن!

سه ره تا كا ك عه زيز له گه ل ئي لينا له شو ققه به ك ده ژيان، پاشان ئي لينا خانو به كي ك ري و پي كرا ده ژيان، به لام ور ده و رده، هه ستيايان به وه ده كر ده كه ته نها هه ر له بنمي چي ك ده ژيان، هه گينا زور شتيان به يه كه وه نه ده كر ده، هه ر كه سه و براده ري تاي به تي خو ي هه بو. ئي لينا هه ميشه هه ر له گه ل پيلو ت و ئي زاييلا بو، به پر وژيش هه ر دوو كيان ئي شيان ده كر ده، به شه وي ش كا ك عه زيز له گه ل ها وري ئي راني و هه فغان يبه كاني يان ده چوون خو يان مه ست ده كر ده، يا ده چوونه گا زينو كه بو هه و ي به دي ار مه كينه ي قو مار وه بو وه ست، چونكه تا قه مه كينه يه له سه رانسه ري هه ورو يا كه كات ده وه ستي ني، يا خه ونيكي پو وچت ده داتي، يا چه ند كاتيكي به سه ر ده به يت زور جاري ش له گه ل ئي راني به كان ده چوونه ري ستو راني «دوو سو ار چا كه كه» مه به ست له چي شتخانه كه ي فه خفو ري هه فغان ي بو، له وي ده يان خوار د و ده يان خوار ده وه، زور جار خوار دنه وه ي خو يان يان ده بر د.

هه و عه سه ره دوو سه عاتيكي پيا سه مان كر ده، به ته واي له بي زه نسو ن دوور كه و تبو وي نه وه، هه ر دوو ك به بي هه و ي پي زي انين، رچه ي هه و ده شت و ده ره كه سه ك و پارا وه مان وه رگرتبو، زور به دري ژي كا ك عه زيز با سي رابردو وي خو ي و با سي پي شمه رگايه تي و با سي ژيان ي خو ي له گه ل ئي لينا ي بو كر دم. له و پيا سه كر دنه، كا ك عه زيز كه مي خو ين به ده مار ه كانيا كه وته وه گه ران، هه ناسه يه كي قو لي هه لكيشا، كه مي رو جي كه وته وه به ر، هه ستم كر ده گه ل يه كيكي دي كه قسا ن ده كه م، هه ستم كر ده كا ك عه زيز پي تو ستي به هه وا گو رينه، پي تو ستي به سه فه ر كر دنه، بو به پي يم وت:

- بو نا چي ت هه وايه ك بگو ري؟ سه فه ريكي چه ند روژه خرا پ ني به.

قه ده ري بي ده نگ بو پاشان:

- ده زاني له مالي كه س ئي داره نا كه م، حه ز ده كه م هه ر لير هه مي نه وه، يه كه شه م له گه ل ها وري كا نم ده چينه سه ر سه رچا وه ي (لالو)، ده زاني ئاويكي هه نده سا زگار و في نكي هه يه هه ر ده لتي كو رده ستانه، هه گه ر حه ز ده كه ي وه ره له گه لمان، تكه لي ده دين، شه راب و بي ره و وي سكي ش ده به ين. ناغا، ده وه ره له گه لمان.

به غه میکی رووتیان ده کرد، غه میکی سووک، بی میژوو، بی شه خسییه ت، غه میکی بوو منه که ی که وتبووه قوولایی بیره له بیرچووه کانه وه، ئەو بیرانه ی که له حه وشه فراوانه کان لی دهران، شه وان فریشته و جنۆکه ئاویان تیا ده خوارده وه، پهری به پهل، ههر که ئیواره رابشکایه دهستی یه کترین ده گرت و هه لده پهران، بالنده سپییه کانی شه ویش، له بهرزاییه کان، له سه ر گوئیسوانه کان ده نیشتنه وه و به رامبه ر به و دیمه نه ده حه په سان. شتیکم ده نووسی، پروا ده که م من خاوه نه که ی نه بووم، نازانم چ سرووشیک له بهرزاییه کانه وه ده رژانه کلاورژنه ی رۆحه وه، نازانم هه رچه نده هه ول و ته قه للام دده، نه مده زانی له چ کانگایه که وه، له چ سه رچاوه یه که وه هه لده قوولی، منیکی شه ی دای راده په راند.

ده مه و ئیواره، هیشتا هه تا ده ریاچه ی لیمانی ده چرووسکانده وه، خۆم گه یانده ویستگه ی شه مه نده فهر، به سه ر پردی جمهوریدا تیتیه ریم، ریک و راست له سه ر پرده که وه ده رگای ویستگه که دیاربوو چومه به رده م گیشه که و، داوای بلیتی بیزه نسۆنم لیتی کرد، پیاویتی به خۆ، به لکو تا راده یه کیش قه له و بوو، بلیته که ی دامی و وتی «تا دۆل، له وی بیگزهر» . سه یری له وحی کاتی ده رچوونم کرد، دوا ی دوو ده قه، شه مه نده فهریکم هه بوو، به هیواشی به ره و شوسته که که وته ری، زۆر به بی موبالاتی هه نگاوم دنا، ئاره زومه ند بووم که ئەم هه نگاوانه، دوا هه نگا و بن له و ویستگه یه . گه یشتمه سه ر شوسته که، هه نده ی نه برد، (TGV) یکی نارنجی وه کو سووره ماسی رایگرت: سرک و سفت و باریک.

سه یری بلیته که م کرد، فارغۆنی شه ش و ژماری کورسییه که شم (A7). سه رکه وتم. خه لکیکی که م له فارغۆنی شه ش هه بوون، جیگا که ی خۆم دۆزیه وه، له نزیک په نجه ره که بوو، ده پروانییه دهستی راست، به ئاراسته ی ده ریاچه که، فارغۆنیکی کپ، بی دهنگ، کتیبه که ی رۆلاند ژاکاری سوسیۆلۆژی سویریم هاته وه یاد، ناو نیشانیکی سه یر، لیکۆلینه وه یه کی کورت، خۆی له سه د و په نجا لاپه ره دده ات؛ به ناو نیشانی «تاراوگه ی ناوه کی»، تابلۆیه کی هونه رمه ندی ئینگلیزی، فرانسیس باکوئیشی له سه ر به رگه که یه، پۆرتیتی «ژۆرژ دیه ره له کاتی دواندا»، ئەو تابلۆیه له سالی ۱۹۶۶دا ئەنجامی داوه. له سه ر لاپه ره ی یه که م، مه به ست له و لاپه ره یه یه که بو پیتشکه ش کردن ته رخان کراوه، وته یه کی سامۆیل جۆنسۆنی له سه ره، نه ک ته نها کورتکرده وه خه سلته ته ده ره کییه کی ولاتیکی وه کو سویرایه، به لکو ده کری له ناوه رۆکیشدا به خه سلته تیکی شارستانییه تی رۆژئاواش بخویند ریتته وه:

«له گریمانیتی هه ره به رچاودا، دنیا به کۆکه ره وه ی ئەفرا د پیکه اتون که ته قه للا ی ئەوه

ده رگا که م له دوا ی خۆم داخست، ده رگایه کی ئاسنی ره شی زۆر قورس بوو، زۆر به نایایی به شیشه ئاسنینه کان زه خره فه ی لی دروست کرابوو. ههر به کراوه یی به جیم هیشت، پاشان له سه رخۆ، به لام به بارستاییه کی زۆره وه له دوامه وه داخرا. ههر وه کو فه ره نسپییه کان ده لیتن، شه ویکی دیکه ی سپیم برده سه ر، شه ویکی به قه ده ر بارستایی زه مین قورس و ته یخ بوو. ئەو سه ر له به یانییه گیژ و جارس نه بووم، به لکو روونبینه یه کی زۆر تاییه ت جه سته و بینایی داگیر کردبووم، به یه کییک ده چووم، له یه کی هه یوانه کانی ئەسفه هان، ئیواره که ی شه رایی فینکی شیرازی خوار دبیته وه. نه خیر گه یشتبوومه کۆلانه پیچیده و بنه سته کانی ناگه هانی، به لکو نغۆ بوو بوومه نیو شه پۆله هاجه کانی ئیغراییه کی لیل، ئیغرایه ک ئینسانی تووشی نابه له دی ده کرد.

بو کوی پرۆم؟ که ی بگه ریمه وه، سواری پشتی چ ئامییریکی نوئی بم و له ناو بزوتنه وه کانی به ته واوی قووتم دات؟ چیه ئەم وه همه ی وه کو پاشکو ده میکه رایده کیشم! بیرم له وه کرده وه که پیش نه وه ی بلیتی گه رانه وه بو بیزه نسۆن بیرم، با په ساه یه ک به کۆلانه کانی گه ره کی ئاکاسیا بکه م، سه ریک له و شوئانه بده م که بانگه شه و زاکیه ی کۆست که وته کانم ده بووژینه وه، سه رم له دوورگه بچووه که که دا که په یکه ری رۆسۆ لی بوو، زۆر بیباکانه له سه ر ئەسکه مبیلیک دانیشتوه و پییه کی ناوه ته سه ر ده سته کتیبی و به ده ستیکیش په ره مووچینیکی پییه ئەمه یانی چی؟

پاشان چومه گه ره کی کاروژ، به به رده م شه قامی مادلینا تیتیه ریم، سه یری دوو په نجه ره که ی جارنم کرد. پاشان چومه باری شانواره وه و داوای په رداختی ئاوی ساردم کرد، ئاویکی ته زیو، نیوان هه رده و کوونه لووتی ته زاندم، پارچه کاغه زیکم له گیرفان ده ره ینا و یستم شتیکی بو خۆم بنووسم. وه کو خۆداگر دن بیت، شتیکی بیت، نووشته یه ک بیت له خۆم، بو ئەوه ی خوا ئاسه واری ئەم عه شقه نا هه مواره م له بیرباته وه، یه ک دوو لاپه ره م نووسی وه کو شیع رابوو، شیع ریش نه بوو، نه خالم بو ی دانا نه ویرگول، وه کو زنجیره رووناکییه ک وابوو، له نیوان په نجه کانه وه ده که وته سه ر کاغه زه که هه ر

دهكهن بهختياربیهك بنویتن كه ههستی پێ ناكهن».

سامۆیل جانسون

له پێشهکی ئەم کتێبه، نووسەر دهنوسێ، بناغهی ئەم کتێبه له پرسبارێکهوه دهسگریبوو. ده‌لێ: «له ه‌اوینی ١٩٧٤، له ناو شه‌مه‌نده‌فهری نیوان زوریخ و لۆزان بووم، سه‌رنجی فارغۆن- چیشته‌خانه‌که‌م دا، شه‌ست كه‌سه‌تیک، زۆریه‌یان پیاو بوون، خه‌ریکی چیشته‌ خواردنێ ئیواره بوون، هه‌ر یه‌که و به‌ته‌نها میتزیک و چوار ته‌سه‌که‌مبیلی داگیرکردبوو؛ به‌بێده‌نگی نانیان ده‌خوارد، به‌بێ ئه‌وه‌ی سه‌ریه‌رزکه‌نه‌وه، گومرا و غایب دیاربوون».

شه‌مه‌نده‌فهره‌که‌ی هه‌ره‌که‌تی کرد، هه‌نده‌ی نه‌برد شاری ژنیقی تێپه‌راند، منیش له په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری ده‌ریاچه‌که‌م ده‌کرد، ورده ورده دنیا تاریک داده‌هات، فارغۆنیکی کپ، هه‌ندێ سه‌غله‌تکه‌ر، بایه‌کی کزیش له ده‌ره‌وه ورده شه‌پۆلی له‌سه‌ر ڕووه‌که‌شی ئاوه‌که دروست ده‌کرد، ده‌ریاچه‌که‌ش به‌مه‌نجه‌لێکی زه‌به‌لاح ده‌جوو که قورقوشمی تیا بکولێتن، هه‌یچ نه‌شه‌یه‌کی جوانیی نه‌بوو؛ قولتی ده‌دا تا تاریکتریش ده‌بوو، دارستانه‌ چرکه‌کانی دۆلی قیثی و قووته‌ی شاخه‌کانی ئەلب و مۆنبلان ده‌رده‌که‌وتن، هه‌ستم ده‌کرد به‌ناو هه‌ناوی به‌سته‌له‌کێکدا تێده‌په‌رم، یا به‌ناوه‌ند تونیلیک که له سه‌هۆل دروستی کردبێ.

ته‌واو تاریک داها‌تبوو، کاتیکی له سنوور په‌ریه‌وه. نه‌مویست ئاوڕ بده‌مه‌وه و مائا‌واوییه‌کی پر نه‌فره‌تم له‌و شاره‌ کرد، منیش غه‌رقی بیه‌رکردنه‌وه و خه‌یالاتی دوی شه‌و بووم یا چاکتر دوی ئیواره. له خۆمیش ده‌پرسی، بۆچی گه‌رامه‌وه ژنیف، ئە‌ی سویندم نه‌خواردبوو، جاریکی دیکه پێ نه‌نیمه‌وه سه‌ر سنووری هیلقیسیا. ئە‌ی چه‌ندین خه‌ونی ئیشرافتمیزم نه‌بینی، هه‌موو جاریکیش پیره‌مێردیکی ریش سپی، که‌وایه‌کی تا ئاودامان سه‌وزی له‌به‌ر، له به‌رده‌مم هه‌روه‌که‌ خدری زینه‌ قووت نه‌ده‌بووه‌وه و پیتی ده‌وتم: «کوری خۆم، ڕۆله‌که‌م، جاریکی دیکه مه‌گه‌رپوه ئە‌و ولاته، له دیری زه‌مانه‌وه نووسراوه، هه‌ر که‌سه و ولاتیکی هه‌یه نه‌فره‌تی لێ کردووه، ده‌میتووی که‌سان و کۆمه‌لگا‌کان بخوێنه‌وه، ده‌بینی هه‌ر که‌سه و ته‌له‌یه‌کی له ولاتیکی هه‌یه، مه‌گه‌رپوه سوپه‌را کوری خۆم» هه‌موو ئە‌و سه‌ر له به‌یانیه‌ی که ئە‌و ده‌هاته خه‌وئمه‌وه، ڕۆژیکی خۆش‌نوود بوو بۆم، گه‌لی کاری سه‌خت و قورسم بۆ چاره‌سه‌ر ده‌کرا، باشه بۆچی قسه‌که‌م شکاند، هه‌موو خه‌تا‌کانم ده‌خسته ئە‌ستۆی خۆم.

به‌لام به‌چی ده‌چی، له فه‌رمانی ئە‌و ریش سپییه ده‌ره‌اتم و دوینی ئیواره گه‌رامه‌وه ویتستگه‌که‌ی ژنیف. هه‌ر به‌پیاسه به‌ره‌و ٦٧ شه‌قامی لۆزان چووم، ته‌نها هه‌ر پینج ده‌قه له ویتستگه‌که‌وه دوور بوو. سه‌عات ده‌ووربه‌ری حه‌وت بوو، له‌به‌ر ده‌رگای باله‌خانه‌که‌ بووم، ئە‌ری به‌چی ده‌چووم؟ به‌شکسبارێک یا به‌گومرايه‌ک؟ سه‌ریکم هه‌لبری نه‌ومی شه‌ش، ئە‌پارتمانی ٨٩، خۆیه‌تی له زه‌نگم دا، ده‌رگای خواره‌وه‌ی بۆ کردمه‌وه، دالانیکی که‌مۆکه‌یه‌ک شیدار، چرایه‌کی کز ده‌سووتا، به‌هه‌ناوی له‌رزۆک ده‌رۆیشتم، گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگا په‌نجه‌ره‌داره‌که‌ی ئە‌سه‌نسۆره‌که، دوو بالی هه‌بوو، هه‌ر دوو ده‌سه‌که‌که‌م گرت و به‌ره‌و خۆم رامکیشان و چوومه ژووره‌وه. ئە‌سه‌نسۆریکی بچوو، ته‌نها هه‌ر جیتی دوو که‌سی تیا ده‌بووه‌وه. له ژووره‌وه‌ش، گله‌تیکی سفر ده‌سووتا و فه‌زایه‌کی ته‌سک، هه‌رچه‌نده خۆ کلۆسترۆفۆیش نه‌بووم، به‌لام هه‌ستی ده‌راوکی تیا دروست کردم. له‌سه‌ر خۆ سه‌رده‌که‌وت، وه‌کو زیندانییه‌کی کاتیی به‌رزی ده‌کردمه‌وه. ئە‌سه‌نسۆره‌که ڕاوه‌ستا، دوا‌ی ده‌ دوانزه چرکه ئینجا ده‌رگا که‌رايه‌وه و پالم به‌دوو باله‌ده‌رگا دارینه‌که‌وه نا، ویستم به‌زوترین کات بيمه‌ ده‌ری. ده‌رگا که‌م کردبووه، گویم له ده‌نگیک بوو، ناتالی له پێش ده‌رگا چاوه‌ڕوانی ده‌کردم. قژی سووریکی خه‌نه‌یی بوو و کراسیکی ئال و پانتۆلیکی ڕه‌شی له پێ بوو، جووتی گۆره‌وی ڕه‌نگ تاریکی گولداریشی له پێ بوو، له‌سه‌ر کومباره‌ لاکیشه‌ییه‌که‌ی به‌رده‌م ده‌رگا که‌ ڕاوه‌ستا بوو.

کاتیکی گویم له ده‌نگه‌که‌ بوو، سه‌ریکم هه‌لبری، له دووری مه‌تریک هه‌لویتسته‌یه‌کم کرد، بۆ ماوه‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک وه‌کو ئه‌وه‌ی زا‌ره‌ته‌ره‌ک بوویستم وابوو، نازانم هی ئە‌سانسۆره‌که‌ بوو، یا ببینی ئە‌و له قوولایی ناخمه‌وه هه‌ستم به‌دوا له‌حزه‌کانی ئە‌م په‌یوه‌ندییه‌ش ده‌کرد. دوا ساته‌ ئاگرینه‌کان. لینی نزیک بوومه‌وه و ئامیزم بۆی کرده‌وه، ئامیزیک بۆ جه‌سته‌یه‌ک که‌رايه‌وه چوینه ژووره‌وه.

چاویکم به‌ماله‌که‌یا خشاندم، سالتۆتیکی فه‌راح ده‌یروانییه شه‌قامی لۆزان، قه‌نه‌فه و میتزیک، هه‌رچه‌نده زۆر ده‌سترویی پیتوه دیار نه‌بوو، به‌لام مالتیک بوو تا ڕاده‌یه‌ک ڕازاوه بوو. سه‌یریکی ناتالیم کرد و:

- مالتیکی ریکویتیک و گه‌وره‌یه.

- خراپ نییه. حه‌ز ده‌که‌ی با ڕۆینه مه‌ته‌غه‌که، له‌وی به‌ئیسراحت داده‌نیشین و قسه‌ ده‌که‌ین.

- باشه، وه کو ده ته وئ.

- وت، هارمۆنیکا نامیرتیکي قورسه.

چووبنه مه تبه غه که وه، زۆر گه وره نه بوو، په نجه ره یه کی بچووکي هه بوو ده پروانیه دیوی ژووره وه، له ده وری میزه لاکیتشه ییه بچووکه که دانیشترین. ناتالی هه به دانیشته وه دهستی بو سه لاجه که ی پشتی برد و بوتلی شه میانیای بچووکي ده رکرد و سه یرتیکي کردم و بزیه کیش له سهر لیوانی بوو، هه لی پچری. دوو په رداخی درتژکوله شی هینا و شامپانیا سارده که ی رشته باده که وه، که فیتیکي ئالتوونی که فوکولی کرد و زهنگوله ی گازی سووک و وردیش به رز ده بوونه وه. نه شئه یه کی زیندوو بوو له لیوار نه دوو په رداغه. به دوو په نجه که ممر باریکه که ی په رداغه که مان گرت و په نجه ی که له شمان نووسانده بنی په رداغه که و له یه کتر نریکمان کرده وه، به نوشی ناگر هه لماندا.

فینکییه که و ده زووله تامیتیکي لیمو و تا ناواخنی که پووشی که مۆکه یه ک تۆزانده وه.

نه و ئیواره یه، تا دره نگیتک هه ره له مه تبه غه که دانیشترین، به یه کیشه وه لزانیا یه کمان له فزیه که گهرم کرده وه و شه رابیتیکي کۆت دوو رۆمان هه لپچری و به دیار مۆمیکه وه، نامان خوارد، هه والی دهسته خوشکه که یم پرسی، وتی:

- مالیان له لۆزانه، چۆته وه سهر له دایک و باوکی بدات.

- نه م عه سره، پیتش هاتنم، له ویستگه ی بیزه نسۆنه وه، به ته له فۆن قسه م له گه لی کرد.

- راست ده که ی، له سهر پارچه کاغه زتیک هه واله که ی بو چی هیشتووم.

نه و ئیواره یه نه و زۆر قسه ی کرد، باسی رابردووی خۆی بو کردم. رابردووی نریک، واته هی نه و چوار ساله ی که یه کترمان تیا نه بینوو.

هیچ پرۆژه یه کی ناوشارمان نه بوو، چونکه منیش فهرزه ندی ژنیقم. له و شاره کاژی ههرزه کاریم کرده بهر و هه ره له ویش کاژی ههرزه کاریم داکنند، یا راستره بلیم له و شاره- ئۆردوگایه هه لاتم.

بیرم له و سالانه ی خۆم ده کرده وه و پیم وت:

- نه و شه و هت دیتته وه یاد که هارمۆنیکام له ته له فۆن بو عه زف کردی؟ ده زانی چیت پی وتم؟

- نه وه لا به باشی نایه ته وه یادم چیم پی وتی؟

- ده زانی، کاتنی هارمۆنیکاکام بو لی ده دای، ته نه ا بیرم له تو و عیشق ده کرده وه.

پینکه نی. هه ستم کرد که هزی کرد گوتی له و رسته یه بیت به لام له پرپیکیشدا که می غه مگینی به روخسارییه وه ده رکه وت، زوو زانیم هی چیه! چونکه زۆرجار، به زیز بوون ناتالیم چی ده هیشت، به لام هیچیان ناگاته نه و شه وه ی که ناتالی له ژووره که ی من بوو، به یه که وه شیومان ده خوارد پاشان چووبنه ژووری دانیشتن، له راستیدا هه م ژووری نووستن بوو هه م ژووری دانیشتن، دوو فهرشم دانابوو، رایه ختیک و کتیبخانه یه کی بچووک و هه ره ها رۆژه لاتیان له عه رزیش داده نیشترین. له و ئیواره دره نگه، گویمان له مۆسیقا پارگرتبوو. سه یریم ده کرد، خه یالی عیشق مه سستی کردبووم، مه سستی عیشقیش جوړتیکه له دیوانه یی. خه یالای بووم، هه زم ده کرد نه و له حزانه رابوه ستان و منیش له گه لیا رابوه ستم و له ناو یه کتر بتوتینه وه. نایژهنیکي فارسی ژووره که می کردبووه به هه شتیکي چکولانه. ئای که به ختیاریی بوو که له و به هه شته چکولانه یه رۆحم بو یه کجاره کی ده رچووبایه و تیکه لی ده نگه نه و فلووته بوایه، جار به جاریش سه یری شوخه که ی خۆم ده کرد، نه ویش چاو خومار و خه الوانه، هیچم نه ده ویست، ته نه ا نه وه نه بیت هه ر وا پیتکه وه بین و به س، هه رگیز نه و له حزانه به پیتی پیویست درتژ نه ده بوون و هه میسه هه ل ناوه ند ده قرتان، ده قرتان و له چاوتره کانیکدا ژووره که میان ده کرده وه به دۆژ، دۆژتیکي وا له هه موو لاوه حه زیا و نه ژده ها، کولازدم و تۆپه له سه رمیکوته له په نجه ره و ده رگا که وه ده هاتنه ژووره وه و بهر ده بوونه لاشه که م، که به ناسته م هه ناسه ی ده دا، هه ر تۆزقالتیک رۆچی تیا مابوو. گویم له قیژه و هاواری نه جنده لینگ رووته کان ده بوو و باله چه رمییه کانیا ن ده کوتایه قه د ستوری په نجه ره داخراوه که م و گویم له قاقای نه هریمه نیش ده بوو، وه کو جرجی کلک رووت، له ژتیر قه ره و ئله که مه وه سه ربان ده رده کرد.

سه یری چاوه سه وه زه کانی ناتالیم ده کرد، پاساری نیگام له نیو نه و قه رسیله که سه که نیشتبوونه وه، باله ورده کانیا ن له ناو ته روپاراوی نه و کیتلگه نه فسووناوییه ده شوژد، خۆیان ده دایه بهر هه تاویتیکی تیشک که سه کی هیمن و ده نووستن گویتیان بو مۆسیقایه کی ئیلاهی شل ده کرد، ئا له و هه واره میرغوزارییه پاساری نیگاکام ده یانویست تۆزقالتی هیتور بنه وه، تۆزقالتی سحریان بهرکه وئ، تۆزقالتی شوژبنه وه قوولایی هه سته وریاکانی ئینسانیه ت.

لهویندهری ده‌مویست کاژی په ژمورده‌یی رابردوی سامناک دامالم، به‌لام ناتالی له پړیکدا وتی: «ده‌بی برۆم» ئەمه نه یه‌که‌مین هه‌لسوکه‌وتی ناتالی بوو نه دوا هه‌لسوکه‌وتی بوو، هه‌میشه هه‌ستم ده‌کرد به‌دهستی راستی شمشیرتیکی دووفاقی زۆر تیژی پییه و تا هیزیشی تیاپه له‌ززه‌ته‌کانم له‌تویه‌ت ده‌کات، له‌حزه هیتوره‌کانم پر ده‌کات له زهر و گه‌نده‌لیی. تا هیزی شک ده‌برد، به‌هیزیک تا بلتی ئینسانانه، به‌لام موجه‌ر ده‌له هه‌ست و شعور؛ ئەوجا ئەو له‌حزه ناسکانه‌ی منی ده‌کرده دوو له‌ته‌وه و ده‌مبینی چۆن له‌حزه‌کانم وه‌کو‌نا‌ژه‌لیکی یه‌زدانی له‌به‌ر ده‌میا ده‌که‌نه گیانه‌لا و وه‌کو‌پ‌ش‌ۆ‌له‌ی به‌ریه‌یانی خه‌زان مرداره‌وه ده‌بن. له‌راستیدا، ئەم هه‌لسوکه‌وته کتوپرانه‌ی ناتالی ماندووی کردبووم، گه‌لی ماندووی کردبووم. تی نه‌ده‌گه‌یشتم، مه‌چه‌کیم گرت و به‌تورپه‌یه‌وه پیتم وت «مه‌پۆ‌ۆ‌ۆ».

ئویش زۆر به‌هیمنییه‌وه سه‌یری ده‌رگاکه‌ی کرد و وه‌لامی دامه‌وه، وتی: «ده‌بی برۆم». مه‌چه‌کیم به‌رنه‌دابوو، که‌میک به‌لای خۆمدا رامکیشتم و تا هیزم هه‌بوو زله‌یه‌کم کیشایه بناگوتیا. دایه‌ پرمه‌ی گریان، چاوه‌ جوانه‌کانی غه‌رقی فرمیسک بوون، پۆ‌خی من بوو هه‌نسکی ده‌دا. پۆ‌ندکی که‌سک، له‌کیشوهره ئه‌فسووناوییه‌وه وه‌کو‌ده‌نکه‌ مرواری ده‌که‌وتنه ناو له‌پی من، بی وچان ده‌مویست فرمیسکه‌کانی بسپرمه‌وه و منیش له‌گه‌لیا دامه‌ پرمه‌ی گریان. هه‌ر دووک به‌کۆ‌ل ده‌ستمان به‌گریان کرد، به‌لام پۆ‌هه‌مان شت نه‌ده‌گریان. من پۆ‌ئو و به‌ختی ره‌شی ئەم عیشقه‌ ده‌گریام، ئویش هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کانی ژبانی هه‌رزه‌کاری له‌ناو هه‌ناویا په‌نگیان خواردبووه و له‌پړیکدا ته‌قین و بوونه ئەو زه‌نگۆله‌ گه‌رمانه‌ی که‌ بی‌ئامان به‌ناو له‌پ دم سربینه‌وه. حه‌زم ده‌کرد ئەو دلۆپه مرواریبانه‌ بخۆمه‌وه و بیانخه‌مه ناو ئەو جه‌هه‌نمه‌ی که‌ ده‌میک بوو له‌ناو ده‌روونم هه‌لگه‌یرسابوون، بوونی کردبووه‌وه چنگی ژبه‌مه‌، نه‌مه‌دزانی چۆن چۆنی دل‌ی بده‌مه‌وه و به‌چ زمانی له‌گه‌لی بدویم.

ته‌وی‌لی خسته‌ سه‌ر شانم و هه‌نسکی ده‌دا، له‌گه‌ل هه‌نسک دانیشا هه‌موو نازاری به‌ده‌نی ده‌هه‌ژاند، هه‌ستم کرد ئەم گریانه‌ی ناتالی ده‌میکه‌ له‌ناو هه‌ناوی پنگی خواردۆ‌ته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی ژیرم کرده‌وه و هه‌لسا پۆ‌ی، به‌بی‌قین پۆ‌ی، بی‌ئاوردانه‌وه، زۆر به‌ئاسانی ده‌رگای کرده‌وه و چوو ده‌ره‌وه. له‌هه‌ققه‌ت حه‌زم ده‌کرد به‌غه‌زه‌به‌وه سه‌یرم بکات، ده‌مویست جوینم پی‌ بدات، به‌لکو ده‌مویست ده‌س بکاته‌وه، هه‌ر نه‌بی‌پیش ده‌رگا کردنه‌وه به‌تورپه‌یه‌وه سه‌یرم بکات، نه‌خیر پی‌ سووک به‌ناردنه‌وه‌کانا چوو خواره‌وه.

چ ته‌نه‌یاییه‌ک ژووره‌که‌می ته‌نی. ده‌مویست ده‌ستی خۆم له‌مه‌چه‌که‌وه لی‌که‌مه‌وه، هه‌ستم کرد ئیتر خاوه‌ن ده‌ستیکی بیگانه‌م. ئیتر ره‌نگی‌ی توانای ئەوه‌شم نه‌بی‌ت تابلۆ بکه‌م! کئی له‌م گونا‌هه‌م خۆش بی‌ت؟ ئەو ته‌نگه‌یه‌ به‌ره‌مه‌ییکی لی‌زا، تابلۆیه‌کی ناوی بوو ناوی «ئو‌ کچه‌ی ده‌گری» م لی‌نا. تا بلتی تابلۆیه‌کی دزیو و بلخ و چاره‌ره‌ش بوو. چۆرا‌گه‌ی سامناکی لی‌تو ده‌ده‌چۆری، شانزه‌ سه‌عات خه‌ریکی ئەو تابلۆیه‌ بووم، شانزه سه‌عات نووشتامه‌وه سه‌ر ئەو تابلۆ بچووکه و تا‌کو هه‌ستم کرد خه‌شی فلچه‌ پۆ‌خی پۆ‌حم ده‌مالی، تا سنووری توانه‌وه، خۆم نووشتانده‌وه. خۆم نووشتانده‌بووه سه‌ر رابردویه‌کی دۆزه‌خین، نووشتابوومه‌وه سه‌ر رابردوی هه‌موو به‌شه‌ریه‌ت، تا‌کو گویم له‌گریانی فلچه‌کانم نه‌بوو وازم له‌و تابلۆیه‌ نه‌هینا. هه‌ستم کرد جه‌ماده‌کانی ده‌رووبه‌رمیش ده‌گریان، کاغه‌ز ده‌گری، مه‌ره‌که‌ب ده‌گری، پینووسی خه‌ل‌ووزه‌کانم ده‌گریان، ستانده‌که‌م ئه‌سرینی ره‌ش ده‌پۆ‌ی. گشت به‌رجه‌سته‌کانی ژووره‌که‌م ده‌گریان.

هه‌رچه‌ند دوا‌ی ئەو به‌سه‌ره‌اته، ناتالی بی‌رای بی‌باسی ئەو زله‌یه‌ی نه‌کرد، بی‌گومانم له‌وه‌ی که‌ تا ماوه له‌ بی‌ری ناچیته‌وه و ئویش خۆی پۆ‌تۆ‌له‌یه‌ک ئاماده‌ ده‌کات. ده‌بی‌چ تۆ‌له‌یه‌ک بی‌ت؟ منیش به‌پی‌چه‌وانه‌وه ده‌مویست ئەو لاپه‌ره‌یه‌ له‌ژیانم هه‌ل‌وه‌رینم، ده‌مویست به‌گوتی‌ان‌تیکی تیژ و باریک ئەو لاپه‌ره‌ ناشرینه‌ بکه‌مه دوو له‌ته‌وه و پاشانیش بی‌سووتینم. دل‌یشم به‌و تابلۆیه‌ خۆش نه‌بوو. له‌راستیدا تابلۆ نه‌بوو، به‌لکو خۆ‌ج‌له‌کردن بوو، خۆ‌پاک‌کردنه‌وه بوو له‌و گونا‌هه، تابلۆ نه‌بوو پۆ‌هه‌ل‌واسین، به‌لکو تابلۆیه‌ک بوو منی هه‌ل‌ده‌واسی. ئەو تابلۆیه‌ش ماوه. ده‌شزانم لای خۆمه، به‌لام نازانم له‌کو‌تیه، نازانم له‌به‌ینی کام هه‌گبه‌ کاغه‌ز و ده‌فته‌ره بی‌سووده‌کانه! به‌لام ده‌زانم چه‌ندین شار و چه‌ندین ولاتم پی‌ کردوون. نامه‌وی به‌دوا یا بگه‌ریم، به‌لام ناشمه‌وی فری ده‌م. نامه‌وی فه‌رامۆشی بکه‌م و ناشمه‌وی له‌به‌رچاوان بی‌ت. وه‌کو ته‌رازوویه‌ک ده‌بی‌ پۆ‌حم هه‌ل‌واسی.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که له‌ شاری لۆزان رایگرت، ژنی‌ک هات و له‌ کورسییه‌کی ته‌نیشتم (N7) دانیشتم و پیره‌میردیکیش به‌گۆ‌چانی‌که‌وه، له‌ دیوه‌که‌ی دیکه، چه‌ند کورسییه‌ک لی‌مه‌وه دوور بوو، به‌ره‌و رووی ئی‌مه‌ دانیشتم. ژنه‌که له‌شیکی باریکه‌لانه‌ی هه‌بوو، زۆر که‌له‌گه‌تیش نه‌بوو، کراسیکی شینی خامه‌کی له‌به‌ر بوو، ته‌مه‌نی سی و پینج تا چل سال ده‌بوو، منالیکی کۆ‌رپه‌شی له‌باوه‌ش بوو، به‌ئاسته‌م ته‌مه‌نی سالی‌ک ده‌بوو. دوا‌ی دوو ده‌قه شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که که‌وته‌وه گه‌ر.

ژنه که له جانتاکه‌ی گۆفاریکی ده‌ره‌ینا، "ئه‌بدۆ" بوو، گۆفاریکی هه‌فتانه‌ی سوپسرای فره‌نسی زمان بوو، لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه، به‌لام مناله‌که ده‌ستی بۆ لاپه‌ره‌کان ده‌برد و له کۆتایی وازی له خویندنه‌وه هینا و خه‌ریکی کۆرپه‌که‌ی بوو. سه‌رم که‌می هه‌لپه‌ری، پیره‌میره‌که زه‌ق زه‌ق سه‌یری منی ده‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ته‌عبیری سیما و پوخساری بخوینمه‌وه. برۆکانی ره‌نگ خورمایی بوون، تا راده‌یه‌ک درژ بوو، ته‌ویلی پان و قژی له پێشه‌وه پووتابووه، لووتیکی باریک و چاوه‌ پوونه‌کانی وه‌کو دوو هه‌لمه‌تی ناگرین وا بوون، ده‌چرووسکا‌نه‌وه. پێشیکی ئاوریشمی گۆلداری به‌ره‌ سینهی شوپ ک‌ردبووه. سه‌ر و هه‌یه‌تی له چیا‌یییه‌کانی ژوورا ده‌چوو، له‌ هه‌کیمیکی ده‌چوو، به‌غه‌ریبییه‌وه ده‌پروانییه‌ ئاووه‌وای فارغۆنه‌که به‌لام به‌بی ئه‌وه‌ی ساویلکه‌یی پێوه‌ دیار بیت.

هه‌روه‌کو رۆژانده‌ ژاکار له‌ کتێبه‌که‌ی ئاماژه‌ی بۆ ک‌ردبوو، ئه‌ویش له‌و دوورگانه‌ راده‌ما که ئینسانی نیو فارغۆنه‌که بوون. هه‌موو ئینسانی له‌یه‌ک دا‌برای سه‌ر دوورگه‌یه‌کین و شه‌مه‌نده‌فه‌ریش زه‌ریابه‌که له‌ بزوتنه‌وه و هه‌لاتن. ژنه‌که‌ی ته‌نیشتم هه‌ستی نه‌ده‌کرد که من وا له‌ ته‌نیشتم، ئه‌وانی دیکه هه‌ستیان نه‌ده‌کرد که له‌ ناو فارغۆنه‌که که‌سانی دیکه هه‌ن، خاوه‌ن میژوو و به‌سه‌رهاتن. منیش ده‌مویست هه‌رچۆنیک بیت ته‌عبیریکی له‌ پوخساری ئه‌و چیا‌یییه‌ بقه‌پینم، بزانه‌م چی رازیک، چ په‌نه‌انیکی له‌ دوو توپی گیانی هه‌شارداوه! ئه‌ویش سه‌یری ده‌کردم، چاوی نه‌ده‌ترووکاند. دوو چاوی سه‌وز، وه‌کو دوو به‌ردی ژیر کانیویتیکی فینک و سازگار. له‌ملا و ئه‌ولاشی، چه‌ند هیلکی چرچولۆچ رچه‌یان به‌ره‌و چاوه‌کانی ک‌ردبووه‌وه، به‌ئه‌ندازیار و په‌یکه‌رتاشی بلیمه‌ت ده‌چوون.

ئاو‌رپیکم دایه‌وه، چه‌ند موسافیریکی دیکه نووشتابوونه‌وه سه‌ر رۆژنامه‌کانیان، بۆ ئه‌وه‌ی خۆیانی پێ پۆشاک بکه‌ن، خۆیان بدزنه‌وه، خۆیان بپێچنه‌وه، له‌ دوورگه‌که‌ی خۆیان، خۆیان مه‌لاس دهن و به‌لکو بتوانن به‌رگری له‌ خۆیان بکه‌ن. سه‌یریکی پێشه‌وه‌م ک‌رد، چه‌ند که‌له‌یه‌کی دیکه‌م بینی، ئه‌وانیش خۆیان له‌ په‌شته‌مالی خۆ دزینه‌وه هه‌شاردبووه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد هه‌ر که‌سه و خه‌ریکه‌ شووری به‌هیز و ئه‌ستور له‌ ده‌وری خۆی هه‌لده‌زنی. ته‌نه‌ا من و ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی ته‌نیشتم نه‌بی، ئه‌و ده‌یه‌وی لاپه‌ره‌ی گۆفاره‌که‌ی دایکی له‌توپه‌ت بکات و منیش ئاره‌زوویه‌کی ته‌واوم هه‌بوو، له‌ ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که خۆم پووت که‌مه‌وه. چ شه‌رم و شووره‌بییه‌که ئینسان خۆی پووت کاته‌وه. خۆ تا سه‌ده‌ی شانزه‌میش، پووتایه‌تی نه‌نگی نه‌بوو، به‌رووتی ده‌نووستین. له‌ پێش هه‌تران خۆمان ده‌کرده‌ به‌ر و خۆمان پووت ده‌کرده‌وه،

شو‌ره‌سواره‌کان له‌ هه‌مامدا ژنان ده‌یانشو‌ردن. هه‌مامه‌ گشتییه‌کان ته‌نه‌ا شو‌ینی خو‌شووشتن نه‌بوو، به‌لکو شو‌ینی چاوپێکه‌وتنی کور و کچی گه‌نج و بورژوا و لاهووتییه‌کان بوو، به‌لکو سو‌زانی و عاشقانییه‌ هه‌ر له‌وی چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وت.

ئینسانییه‌ت تووشی ئینحیسات هات، هه‌ر دوا به‌دوای سه‌ده‌ی شانزه‌مه‌وه، به‌سه‌ره‌لدانی نه‌خۆشی سفلیسه‌وه، ورده‌ ورده‌ ئه‌م ره‌فتاره نه‌جییزاده‌یه پاشه‌کشی ک‌رد، تا گه‌یشته راده‌یه‌ک له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، بووک و زاوا، کاتێ بۆ یه‌که‌م جار یه‌کتربان ده‌بینی، خۆیان پووت نه‌ده‌کرده‌وه، چ‌راک‌انیان ده‌کوژانده‌وه و به‌تاریکی موماره‌سه‌ی سینکسیان ده‌کرد، چ شو‌وری و نه‌نگییه‌که! له‌ کۆتایی ئه‌مه سه‌ده‌ی بیسته‌میشه، ئینسان نه‌ک ته‌نه‌ا به‌جلوبه‌رگ نارازییه، به‌لکو ده‌یه‌وی له‌ویتر هه‌لبیت، لێی دوورکه‌وتته‌وه، چا و نیگا و ته‌ماشای له‌ یه‌کتر هه‌لدین.

هه‌ستم ده‌کرد له‌ ناو ئه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره زیندانییه‌که‌م، زیندانییه‌کی به‌ره‌لا، زیندانییه‌کی ئازاد. وه‌کو ئاژه‌لیکی رچه‌نیو، سه‌یری ئه‌وانی دیکه‌م ده‌کرد، له‌ پیره‌میره‌ چیا‌یییه‌که بترازی که‌سیکی دیکه نه‌یده‌بینیم، باشه‌ که‌واته بۆ خۆم پووت نه‌که‌مه‌وه. ئه‌وانی دیکه وه‌کو قاقله‌جنۆکه‌ن، هه‌رکه هه‌ست به‌که‌مترین مه‌ترسی بکه‌ن، رادارک‌انیان به‌ره‌و ناوخۆ راده‌کێشنه‌وه، خۆیان ده‌کووتنه‌ قۆزاغه‌کانیانه‌وه. من ده‌مه‌وی له‌ قۆزاغه‌که‌م ده‌ریتم، به‌رووت و قووتی هه‌لپه‌رم، پاشان برۆم ده‌ستی ئه‌و پیره‌میره‌ بگرم و پێک‌را له‌ ناو فارغۆنه‌که ده‌ست به‌سه‌ما بکه‌ین. چ‌ روو ده‌دات؟

هه‌ستم ک‌رد هه‌موو شتییکم له‌ ده‌ست دا: زید، نیشتیمان، هونه‌ر، عیشق. چیم ماوه؟ هه‌یج. که‌واته با به‌رووت و قووتی بگه‌ریمه‌وه به‌شی ناوخۆ یا وه‌ک تاراوگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ هه‌زم ده‌کرد ئه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره جارێکی دیکه له‌ هه‌یج ویستگه‌یه‌ک پانه‌وه‌ستیت، زه‌مه‌ن به‌سپێته‌وه و شو‌ینییه‌ بکاته شو‌ینه‌کان، هه‌زم ده‌کرد له‌ ناو بزوتنه‌وه‌کانی خۆی بمتوینیته‌وه ده‌روه تا ده‌هات تاریک‌تر ده‌بوو، دارستانه‌کان ره‌شتر، ته‌مومژی چیاکانی ده‌روبه‌ریش ئه‌ستور و قه‌به‌تر، هه‌یج لێوه‌ دیار نه‌بوو.

سه‌یریکی کۆرپه‌که‌م ک‌رد، ده‌مویست که‌می یاری له‌گه‌ل بکه‌م، جارێکی دیکه‌ش سه‌یریم ک‌رده‌وه، دایکی سه‌ریکی هه‌لپه‌ری، چاوه سه‌وزه مه‌رمه‌رییه‌ پر ک‌رپه‌وه‌کانی بوون، وه‌کو کێردی شه‌خته‌یی ده‌موچاویان بریندار ده‌کردم. له‌ دوو چاوی زیاتر هه‌یجی دیکه‌م نه‌ده‌بینی، توانای ئه‌وه‌م نه‌بوو ئادگاری سیمای بخوینمه‌وه، ده‌موچاوی شتییک بوو ده‌توت له‌ ژیر

ئاویکی لیل دایه، نهده بئیرا، یا به جزیرکی تایهت ده بئیرا، خۆی دووپات ده کرده وه و هکو چهن دین چینی روخسار بوون، له سهه ریه کتر کۆبوو بوونه وه، ئاویکی لیخن و قورای به سهه روخسار یا چۆری ده هات، له پیش چاوی من هه لده هات و غاری ددها.

ده موبست هه لیبیم و خۆم له وینه یه راببسکینم، ههستم ده کرد ئیحتوام دهکا، قووتم ددها، له هه موو لایه کیشه وه چوار چیتوه ریژم دهکات.

شتیکم ده بئینی، غه ریب و ئاشنا بوو، دیار و نادیار بوو، له نیوان حزوور و غیابدا، ئه و بوو، ئه ویش نه بوو. توخمیککی رووت بوو بو هیلنجدان و رشانه وه، رچه یه کی ته و او بوو به ره و خه رهندی گیتروون.

له کۆیم؟ ههستم ده کرد له نا- کات و له نا- شوین دام، واته شوینیککی به ئیمتیاز بو دوور له زیدان، هه موو ئه شکه نجه

میتافیزیکه کانی تاراوگه له ناو ئه و فارغۆنه به رجه سته بوون، قه واره یان دا به خۆ، واته گه یشتمه قه راغی هه لوه شان هه وه، قه واره یان دا به واتاکان، واته ئیتر ده بی له نا- شوینکاتدا بریم، قه واره یان دا به واتای شارستانییه تی رۆژتاوا، واته دوورگه کان ماون له یه کتر دوور ده که ونه وه، قه واره یان تا به جه سته و گشت ده لالاته کانی، واته ده بی له ناو تاریککی موماره سه ی عیشق بکه ین.

سه بیرتکی سه ره وه م کرد (N7) ژماره ی ئه سکه مبیله که ی ته نیشتمه، که و تمه نیو لیکدان هه ی شته بی سه ر و شوینه کان، ده موبست شته پووجه کانیش بخوینمه وه. حه رفی (N)، ئینسیالی ناتالی نییه؟ واته حه رفی یه که می ناوه که ی نییه؟ ژماره ی (7) ئه و حه وت ناوه نییه که ئافره ته که ی ته له کۆمیاکسیۆن دایم: ئاوپرکی دیکه م له ژنه که ی ته نیشتم دایه وه، ئه ری خۆ ئه م ژنه ناتالی نه بیته. ئه م کۆریه یه ش دووم منالی نه بیته. باسه ناتالی بو کۆی ده چیت؟؟ به لئی ده گه رپته وه بو «قیشتی». نیو سه عات له لۆزان هه دووره. هه نده نابات داده به زئی. ئه گه ر له قیشتی دابه زی ئه وه خۆیه تی. به خوا ده بی خۆی بیته. لئی ده پرسم، دهستی ده گرم، ئه مجاره یان دهستی به رناده م، مه چه کی توند ده گرم، نایه لم بروات.

ئه ی ئه و پیره مپیره کتیه؟ کابرای پیش سپی نییه. ئه ری ئه و نییه که زۆر جار ده هاته خه ونه کاغه وه و ئامۆژگاری ئه وه ی نه ده کردم که جاریککی دیکه نه گه رپتمه وه ژنیفت. ئیستاش

وا چهنده مه تریک له به رامبه رم دانیشتمه وه، ئایا نه هاتوه داوای حیسابم له گه ل بکات. چی پی بلیم؟ ده چم ده سته موباره که کانی راده مووسم، پییه کانی ماچ ده که م، تکای لی ده که م و داوای لیبووردنی لی ده که م، داوای لی ده که م عه فووم کات. ئه و راستی کرد، ژنیفت نه فره تیککی راسته قینه یه و وا به دوامه وه یه.

سه بیرتکی پیره مپیره که م کرده وه. زه ق زه ق ته ماشای ده کردم. هه رچه ندم ده کرد بزیه کی بو بکه م، بز ه سه ر لیوه کانم نه ده که وت. رووخساری منیش وه کو قالبه سه هۆلیکی لی هاتبوو، بی ته عبیر. وه خت بوو ده ست به قیژان بکه م و بلیم نا ئه مه یه «تاراوگه ی ناوه کی». کن فریای کن ده که ویت. ههستم کرد ده رکرام، تور هه لدرام، وه کو لاپه ریه کی هیچ لی نه نووسرا، بدریته ده ست منالیکه وه، به که یفی خۆی خه تی شه ره پشیله ی له سه ر بکات، گلۆله هیللی ئالۆزکاو، نه سه ره که ی دیاری بی نه کۆتاییه که ی. بوو بوومه گلۆله به نیتکی هه لگۆلۆفاو، تیکچرژاوی، لیک ئالۆزکاوی بی سه ر و بن.

کاتیک سه عات ده وروبه ری ده ی شه و گه یشتمه وه به شی ناوخۆ، وه کو ئه وه ی له زره خه ویکدا هاتیبتمه وه ئاگا، قورگم هیشک و حه زم ده کرد یه کن بیبیم. «باشه له م بیابانه ی که فرانش کۆنتیی پی ده لین، بچم کن بیبیم!» دهستم بو چه که مه جه ی بیرۆکه م برد و ده فته ری ته له فۆنه که م ده ره ینا و لاپه ره کانم هه لده دایه وه، یادگاری یانزه سالی تیا بوو، به لام نه ک به نووسینی یاداشت، به لکو له رینگای ژماره ی ته له فۆن و ناو نیشانی جیا وازه وه. چاوم به ناو نیشانه که ی ناتالی که وت، مووچرکیکی کوشنده هه موو گیانی ته نیمه وه. یه کسه ر دهستم برد بو کۆرپکتوره که ی به رده م که له سه ر بیرۆکه دانرا بوو، شووشه بچوکه که م توند له ناو چنگم گرت و راموه شانده، راموه شانده و پاشان قه پاغه که ییم کرده وه که به فلچیه کی بچووک کۆتایی هاتبوو. جاریککی دیکه ش رۆمچوانده شووشه بچوکه که و به باشی فلچیه که م نغرو کرده ناو شله مه نییه سپییه که و ناو نیشانه که ی ناتالیم پی سواغ دا. فووم لی کرد و ورده ورده هیشک بووه وه، هه مان کرده م دووباره کرده وه. توپژی سپی، یادگارییه سیاکانی داپۆشی. به ته وای سریمه وه، سه یری ئه و پانتاییه سپییه م ده کرد که چ به سه رهاتیککی له ژیره. کن ده توانی، سه یری ئه و پانتاییه سپییه بکات و مووچرکیک به له شیا نه یه ت. ئایا ده بی چ مووچرکیک بیت! ئایا ته نه ها مووچرکی رۆحی په روازی منه که په له قازیتتی بو ئه وه ی سه ر ئاو که ویت، یا رۆحی په روازی یه کیتکی دیکه یه که هه میشه و بی وچان ده چرپیتته بنا گویم؟ وه لام نه بوو!

کاتیکیش رۆح سووی دهبیتهوه، حه کایه تهکانی خووی دهگپرتتهوه: حه کایه تی نه ندیشهن. نه ندیشهش دوو گورزه رهگی ههیه، گورزیکیان له قوولایی ئاو دایه، گورزه کهی دیشی له سه ره رووخساری ئاوینه دایه. بۆیه، به جه خته وه بیرم له وهش ده کرده وه، ئایا نه و ئافره تهی که نیستا به ته له فۆن قسم له گه لێ کرد، ته نهها هه ره زا به له یه که نه بوو بیت که له ناو اخنی وینه یه که وه هه له قوولا بیت. چی بوو؟ وینه یه کی سرکی ناتالی بوو که له ژیر فلچه کانه وه دههات و دهچوو، هه ندی جاریش دههاته زمان و هه ندی جاریش بی دهنگ ده بوو، ئیواران وه کو مانگیکی گهش هه لدههات، کاتی سپیدهش ده که وته نیو زه لکا وه کان. یا نه وه تا دهنگی خۆم بوو، دارستانهکانی بن بناری نه لب قووتی ده دا و وه کو زا به له ده که رایه وه و دهیچرپانده بنا گویم!

ههستم کرد له خه ویتی قوولدا هاتومه ته وه ئاگا. ده میکیش نییه پۆسته چیه کهی به سواری پاسکیله زهرده کهی زهرفه موسه جه له کهی دامی. سهیری زهرفه کهم کرد. سهیریکی دیکه ی پشته وهی زهرفه کهم کرد، سالار!!! باشه کی ئه درتسی منی داوه ته سالار؟ سهیری پوله کهم کرد، دوو پوولی رهش و سپی بوون. یه کیتی وینه ی پیره میردی بوو له گه ل کۆر په یه که، نهوی دیکه هی جووتیاریک بوو گالیسکه یه کی راده کیتشا! ده می زهرفه کهم هه لپچری، کاغه زه کهم لێ دهرهینا، نامه که ته نهها هه ره له چوار پینج رسته پیکهاتبوو. دوو هه والی تیا بوو: یه که میان هه والی مردنی کاک عه زیز بوو، دوو هه میشیان... قه د بروام نه ده کرد...

پیره میرده که گه یشتبووه نه و قۆناغه ی که سویرای جی ده هیشت. دۆش داماو ته ماشای رابردوو خوی ده کرد و بیری له گونده بچکۆلانه کهی خوی ده کرده وه. نه م ریکه که وته رایچه له کاندیم. سهیری سه عاته کهم کرد و ده ستیم گووشی و به په له ده چومه دهره وه. دوو راهیبه کهم بینی، گورج به ره و سالۆنی نانخواردن ده رۆیشتن و خه ربکی ئاماده کردنی وه جبه ی دووه می نانخواردن بوون. منیش به ره و پرستگا که رۆیشتم، سهیری دهرگای شووشه به نده کهی حه وشه م کرد و خه زوورم و پالۆمای هاوسه رم بینی له دهری نه سه که میله پیکه داره کهی «نه نه» دانیشتون. لیبیان نزیک بوومه وه و کاتی منیان بینی هه ردووک پیکرا:

- نه وه له کووی بووی؟

- لای پیره میردیک، پیره میردیک له و ژوورده یه، هه ره هه موو شه ری ناو خووی بو گپرامه وه.

- باوکی پالۆما که ئیتیجا هیکی که می راستره وانهی هه بوو:

- کورپه رهنگی خه فاو بی!

- برپا ناکه م، زۆر به وردی روودا وهکانی له بیر ما بوو.

ته وقه م له گه ل «نه نه» کرد و ویستی ماچم بکات، خۆم نووشتانده وه سه ره نه سه که میله کهی، بۆنی نه خووشخانه ی لێ دههات و به چاویکی زۆر زیته وه سهیری کردم.

خواحافیزیمان له «نه نه» کرد و سواری ئۆتۆمبیله که بوینه وه. حه قده هه ژده سال، واته مندایی و هه رزه کاری، ده سالیش له خانه ی پیر و په که وتان. نه مه تیکرای ژبانێ نه و ئینسانه یه له زید و نیشتمانه کهی خوی ده بیاته سه ره. نه ری نه مه ده بی چ مانایه کی هه بی؟؟؟

۲۰۰۳

